

உ.
சிவமயம்

தட்சிணமூர்த்தி

DAKSHINAMURTI

दक्षिणामूर्ति

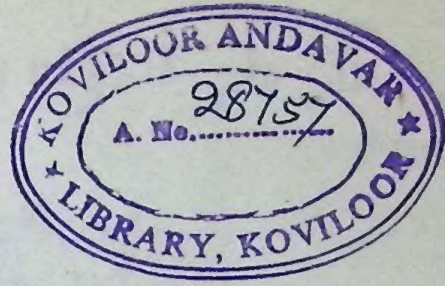

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

1991

ACC NO: 28757

15-6.

சிவமயம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

பிருவாவடுதுறை ஆதீனம்

திருபத்திரண்டாவது குரு மகாசந்நதானம்

அருள்திரு அம்பலவாண தேசிக முர்த்திகள்

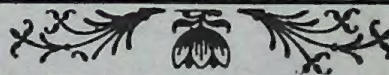
எட்டாவது ஆண்டுக் குருபூசை விழாமலர்

9 - 4 - 1991

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2022

மெய்கண்டார் ஆண்டு 768

பிரமோதாத-பங்குனி-26உ

சென்னை

தமிழ்நாடு அரசாங்கம்

சென்னை - தலைநகரம்

தமிழ்நாடு அரசாங்கம்

தமிழ்நாடு அரசாங்கம்

தமிழ்நாடு அரசாங்கம்

1951 - 2 - 2

தமிழ்நாடு அரசாங்கம்

தமிழ்நாடு அரசாங்கம்

தமிழ்நாடு அரசாங்கம்

தட்சிணமூர்த்தி

DAKSHINAMURTI

दक्षिणामूर्ति

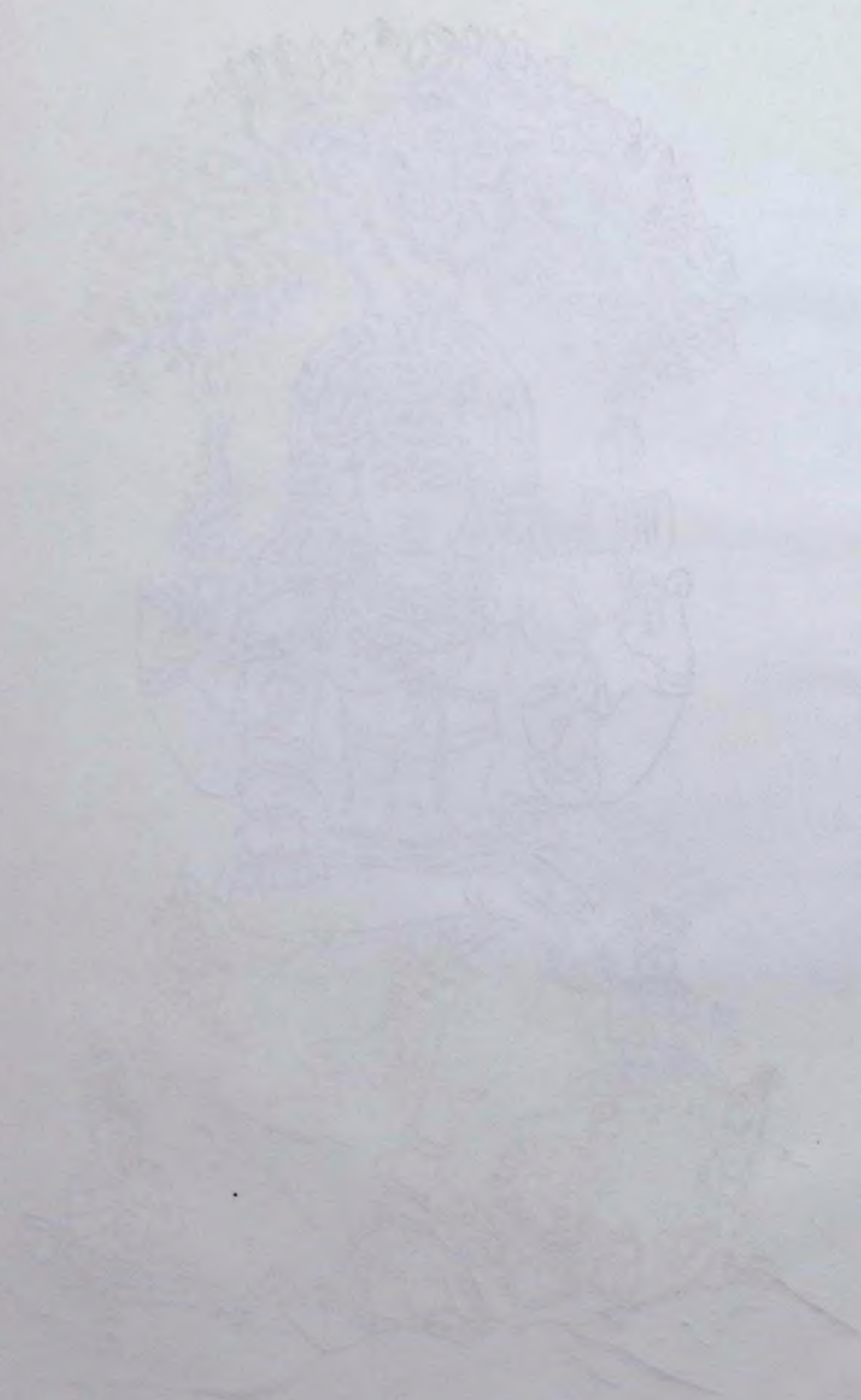

திருவாவடுதுறை ஆத்னம்

சிவபுராணம்

தமிழ்

பதிப்பு

முத்தமிழ் பண்பாடு
22-01/94

வெளியீடு எண் : 392

தட்சிணாமூர்த்தி

(ஆகமம் & சீல்பம் - பிற்பகுதி)

DAKSHINAMURTI

(AGAMAM & SILPAM)

II nd Part

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்து

இருபத்துமூன்றாவது குரு மகாசந்நிதானம்

சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்நிதி அவர்கள்

அருளாணையின் வண்ணம்

வெளியிடப்பெற்றது.

திருவாவடுதுறை ஆதினம்

1991

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான

போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்

டயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்

மெய்ஞ்ஞான பானு வாசிக்

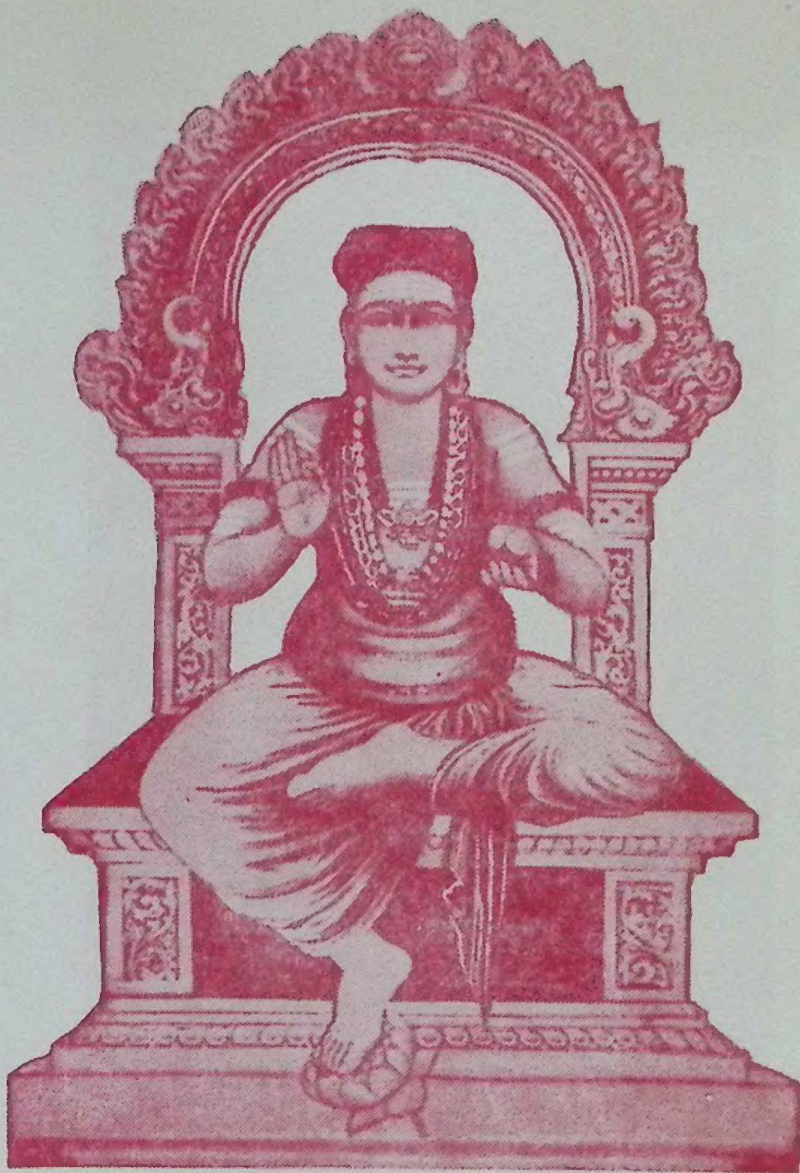
குயிலாரும் பொழிந்றிருவா வடுதுறைவாழ்

குருமச்சி வாய தேவன்

சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு

நீடுழி தழைக மாதோ.

ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான முனிவர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
குருமுதல்வர் அருள்திரு நமச்சீவாயமூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருபத்திரண்டாவது குரு மகாசந்திதாஸம்
ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்திகள்
(சிவப்பேறு பங்குனி திருவோணம்)

உரிமைப் பதிப்பு:

கி. ரூ 30 - 00

ஆக்கியோன்:

S. நாராயணசுவாமிந்ரம். ஏ.ஹி.எட்.

திருவிடைமருதூர்.

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகம்

— திருவாவடுதுறை. —

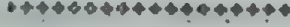
எடுத்தாண்ட நூல்கள்

1. சிவபராக்கிரமம் 2. திருமுறைகள் 3. பிரதிமாலட்சணம் 4. காசீப சில்பரத்னம் 5. காமிகம் 6. காரணம் 7. அஜிதம் 8. ரௌரவம் 9. தட்சிணாமூர்த்தி உபநிஷத் 10. ,, மந்திரம் 11. ,, திரிசதி 12. ,, சகஸ்ரநாமம் 13. மந்திர சாரம் 14. மந்திரசார சாரசங்கிரகம் 15. சிவத்தலங்களின் வரலாறு 16. துறைசை ஆதினக்
கையெழுத்துப் பிரதிகள் 17. கலைக்களஞ்சியம் 18. தென்னிந்திய சிவவடிவங்கள் 19. சிவமூர்த்தங்கள் 20. தமிழகச்சிற்ப ஓவியம் 21. கவினமிகு கலைகள் 22. மயிலை கும்பாபிஷேகமலர் 23. மெய்கண்டார் - திங்களிதழ் 24. தட்சிணாமூர்த்தி பத்ததி 25. சிற்பமும் கலைவாழ்வும் | <ol style="list-style-type: none"> 26. இந்து சமய கடவுள்களின்
திருவுருவங்கள் 27. சகலாகமசார சங்கிரகம் 28. தட்சிணாபிஷேக கிரமம் 29. தினமணி - ஞாயிறு சுடர் 30. தென்னிந்திய கல்வெட்டுச்
சாசனங்கள். 31. தஞ்சைப் பெருவுடையார்
கோயில் கல்வெட்டுகள் 32. Indian Architecture 33. Temple of south India 34. Mahabalipuram 35. Fresh Indology Books 36. Elements of Hindu
Iconography 37. Dakshinamurti puja 38. Art of south India 39. Nolamba sculpture 40. Heritage of the Tamil
temple arts, 41. Temple cars of medieval
Tamilaham 42. Temple gateways in south
India 43. Iconography of south India 44. Diyana Ratnavali 45. Hindu Iconography - by
Gobinatha Rao |
|--|---|

SIVAMAYAM

INTRODUCTION

The Siva worship is universal. The Lord siva means allround welfare. The vedas, the Puranas, the Agamas, the Thirumurai - all these extole Lord siva in many ways.

A treatise called "Sivaparakramam" describes more or less 64 different forms of this omnipresent Lord siva. Out of these 25 Siva murthias, only one taken to be very important. These 25 Siva murthas have orginated from the five faces of Lord Sadhasiva. Out of these - that which is a personification of knowledge of wisdom is called Dakshinamurti. This Dakshinamurti came out of one of the five faces of Sadhasiva called Agoramurthy.

This Dakshinamurti, preceptor God, can be seen on the southern ghosta of all Siva temples and also on the gopuras, vimanas and prakaras in different aspects.

This is the 2nd part of the book Dakshinamurthi published in the year 1991. The word Dakshinamurti denotes the Devine wisdom. This preceptor God Dakshinamurti, who reveals to His worshippers or bhaktas the ultimate truth of Saiva Siddhantha is praised in the Sangam literature as "the God that has His abode under the banian tree".

The eternal dance of Lord Siva is the peak of Anandha or Bliss. This truth is personified by the Lord Nataraja. This is explained to us by the idole Dakshinamurti. This

second part of the book on Dakshinamurti deals with the various forms (hitherto unknown) and also about rules and regulations of the prethistai of the idol.

In addition we have included in the book - the sthothras, Ashtotharas, Sahasranamams, Thrisadhi of Lord Dakshinamurti. Inscriptions, palms leaves, wooden plants and screens in which are found the various figures of Dakshinamurti are also included in this book.

On top all these, this book is published with the blessings of His-Holiness Sivapprakasa Pandarasannithi Avargal the 23rd Guru mahasannithanam of Thiruvavaduthurai Adeenam Who has dedicated his life for the uplift of the Tamil language, temples and the saivism. I pray the Golden Feet of His - Holiness Gurumahasannidhanam, who had ordered me to bringout this book, on the Panguni Thiruvonam Gurupooja Day.

S. NARAYANASWAMY. M. A., B. Ed.,
T. A. A. D MIDDLE SCHOOL,
THIRUVIDAIMARUDUR.

சிவமயம்

முன்னுரை

“ஆட்டுவிப்பாய் நீவினைக்கீடு அவ்வினையும் நீதானே
ஈட்டுவிப்பாய் யென்ன இசைத்தீடுவது எத்தாலோ
காட்டு விப்பாய் பொய்அகலக் காண்பார்க்கு நீன்னைஇன்பாய்
ஊட்டு விப்பாய் ஆவடுதன் துறைநமச்சி வாயனே.”

— ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் பண்டார் சாத்திரம்
தமசிவாயமலை

எல்லாப் பொருள்களிலும் நீக்கமற நிறைந்து விளங்குகின்ற சிவபெருமான் அடியவர்களுக்கு உற்ற துயர் நீக்கி நிறைவளம் பொழிந்து அருள் பாலிக்கும் பொருட்டுப் பல்வேறு முர்த்தங்களை மேற்கொள்கிறான். சிவபராக்கிரமம் எனும் நூல் சிவபெருமானின் 64 திருவுருவங்களை எடுத்து இயம்புகிறது. இச்சிவமுர்த்தங்கள் பல்வேறு சமயங்களில் அடியார்கள் உய்யும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டவை ஆகும்.

தட்சிணம் என்ற சொல்லுக்கு “ஞானம்” என்பது பொருள். சநகாதி முனிவர் நால்வர்க்கும் ஞானரீதியினை உணர்த்தும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப் பெற்ற முர்த்தமே தட்சிணமுர்த்தி ஆகும். ஆதின வெளியீடாகிய தட்சிணமுர்த்தி முதற்பாக நூலில் அருங்கருத்துக்கள் பலவற்றை அடியேன் தொகுத்துக் கூறியுள்ளேன். தட்சிணமுர்த்தி இரண்டாம் பாகமாகிய இந்நூலில் சிறப்புமிக்க பல்வேறு வகையான உருவ அமைப்புகளும், காமிகம் முதலான ஆகமங்கள், உபரிஷத்துக்கள், பிரதிமாலட்சணம் முதலான நூல்களில் காணப்படும் பல அருங்கருத்துக்களும் இடம் பெறுகின்றன. மேலும் தட்சிணமுர்த்தி அஷ்டோத்தரம், திரிசதி, சகஸ்ரநாமம், தோத்திரங்கள் மற்றும் பிரதிட்டை விதிகள் முதலியனவும் விரிவான செய்திகளுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

1990 - ஆம் ஆண்டு “தட்சிணமுர்த்தி” முதற்பாக நூல் வெளிவந்த போது அடியேனுக்கு ஊக்கமளித்து அருளாகி வழங்கியருளிய சீவனாரீசு குருமகா சந்திரதானம் அவர்கள் ‘தட்சிண

மூர்த்திப் பிரதிட்டா விதி, நாமாவளி பிரதிமாலட்சணம், ஆகமங்களில் காணப்படும் பல நிலைகளில் உள்ள ஞான மூர்த்தியின் திருவடிவங்கள் ஆகிய பல்வேறு செய்திகளையும் தொகுத்துத் தனி நூலாக வெளியிடுக' என்று அடியேனுக்கு அருளாணையிட்டருளினார்கள்.

சீரவளர்சீர குருமகா சந்திரானம் அவர்கள் அருள் ஆணையினைச் சிரமேற்கொண்டு அருள்திரு நாமசிவாய மூர்த்திகளின் திருவடிகளைத் தொழுதும் சிந்தித்தும் இந்த நூலினை எழுத முற்படலானேன்.

சிவசுஷேத்திர குருசுஷேத்திர செந்தமிழ்ப் பரிபாலனம் செய்து ஞானச்செங்கோல் செலுத்தியருளும் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம் 23-வது குருமகாசந்திரானம் சீர்-வளர்-சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாச்சந்திர அடிகள் ஒன்றுக்கும் பற்றாத எளியேனையும் ஒரு பொருளாகக் கொண்டு இப்பணியில் ஈடுபடுத்தி ஆக்கமும் ஊக்கமும் வழங்கியருளும் அளப்பருங்கருணைக்கு அடியேன் மனம்மொழி மெய்களாலாகிய வணக்கங்களை எழு பிறப்பும் செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன்.

இந்நூலினை எழுதுவதற்கு அடியேனுக்கு ஊக்கம் வழங்கி எழுதியவைகளுள் அவ்வப்போது வேண்டும் திருத்தங்களும் செய்து உதவி அருளிய இவ்வாதினத்தின் முனிபுங்கவராகிய புலவர். தவத்திரு சுயம்புநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களுக்கும்; திருவிடை மருதூரில் இயங்கி வரும் ஆதினம் மேனிலைப்பள்ளியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற சமஸ்கிருத ஆசிரியர் சிரோன்மணி சி. வைத்தியநாத ஸ்வர், திருவிடைமருதூர் ஆதினம் நடுநிலைப்பள்ளி முன்னாள் தலைமை ஆசிரியர் சி. சிவஞானம், ஆதினச்சமயப்பிரசாரகர் சென்னை ஆங்கிரஸ் சி. வேங்கடேச சர்மா, முதலிய பெரியோர்களுக்கும் எனது பணிவான வணக்கங்களையும் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்நூல் இயற்றுவது தொடர்பாக பல இடங்களுக்குச் சென்று செய்திகளைச் சேகரிக்கும் காலங்களில் அவ்வவ்விடங்களில் உடனிருந்து உதவிய அன்பர்கள் அனைவருக்கும் திருவருளும் குருவருளும் சிறப்பாக அமைந்து மேன்மை எய்திடப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

9-4-91 - பங்குனி - திருவோணம் நன்னாளில் இவ்வாதினத்து 22-வது குரு மகாசந்ரிதானம் அருந்திரு அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள் எட்டாம் ஆண்டுக் குருபூசை விழாவில் இந்நூல் இவ்வாதினத்தின் 23 - வது குருமகா சந்ரிதானம் சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச் சந்ரிதி அவர்களின் அருளாணையின் வண்ணம் வெளியிடப்பெறுகின்றது. அடியேனையும் பணிவோண்டு நன்னெறிப் படுத்தியருளும் சீர்வளர்சீர் குருமகா சந்ரிதானம் அவர்கள் திருவடித் தாமரைகளை மனம், மொழி, மெய்களால் வணங்கி மகிழ்வதையன்றி அடியேன் யாது செய்ய வல்லேன்.

அன்பர்கள் அனைவரும் இக்குருபூசை நன்னாளில் இந்நூலினைப் பெற்று வளம் பெற பிராத்திக்கின்றேன். இந்நூலில் காணும் குற்றம் நீக்கி குணங்கொண்டு போற்றிட வேண்டுகின்றேன்.

வளர்க துறைசையாதனம்

அடியேன்,

S. நாராயணசுவாமி எம். ஏ , பி, யிடி,
ஆசிரியர்

திருவாவடுறை ஆதனம் அம்பலவாண தேசிகர்
நடுநிலைப்பள்ளி, திருவிடைமருதூர்

28-3-91

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. தட்சிணமூர்த்தி	
2. பிரதிமாலக்ஷணரி - தட்சிணமூர்த்திபேதங்கள்	... 1
3. திருவுரு அமைப்பும் விளக்கமும்	... 9
4. உத்திரகாமிகாமம் (கிரியாபாதம்)	... 85
5. உத்தர காரணகமம்	... 59
6. பூர்வகாரணகமம் (தட்சிணமூர்த்தி - பிரதிமாலக்ஷண விதிப் படலம்)	... 61
7. ,, (தட்சிணமூர்த்தி ஸ்தாபன படலம்)	... 63
8. தேர்ச்சிற் பங்களில் தட்சிணமூர்த்தி	... 82
9. ஓரியத்தில் தட்சிணமூர்த்தி	... 87
10. உத்தரகாமிகாமத்தில் தட்சிணமூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி	... 98
11. அஜிதா கமத்தில் தட்சிணமூர்த்தி ரூபம்	... 101
12. ரௌரவ ஆகமத்தில் தட்சிணமூர்த்தி லட்சணம்	... 102
13. ரௌரவோத்தர ஆகமம் (தட்சிணமூர்த்தி பிரதிஷ்டாவிதி	... 104
14. தட்சிணமூர்த்தி பிரதிஷ்டாவிதி (10-வது படலம்)	... 109
15. தட்சிணமூர்த்தி உபரிஷ்ட் (வினக்கம்)	... 113
16. ,, அஷ்டாத்தர நாமாவளி	... 119
17. தட்சிணமூர்த்தி த்ரிசுதி நாமாவளி	... 128
18. கல்வெட்டுகளில் தட்சிணமூர்த்தி	... 128
19. DAKSHINAMURTI	... 133
20. காணவேண்டிய கலையம்சம் உள்ள தட்சிணமூர்த்தித் திருவுருவங்கள்	... 146
21. தட்சிணமூர்த்தி பத்ததி - ஸ்தோத்ரம் - நவரத்னமாலா ஸ்தோத்ரம்	... 149 - 157
22. தட்சிணமூர்த்தி சடஸ்ரநாமாவளி	... 159
23. நவரத்னமாலிகா - மந்த்ரவரிண பதஸ்துதி	... 175
24. பிரபஞ்ச சாரசார சங்கிரகம்	... 178
25. தட்சிணமூர்த்தி முதல்பாகத்திலுள்ள திருவுருவங்கள்.	... 187

▷ தட்சிணமூர்த்தி ◁

oooooooooooooooooooooooooooo

திருக்கயிலையில் :

திருக்கயிலாய மலையில் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட மணி மண்டபத்தின் நடுவில் எழிலுடன் விளங்கும் அரிபணையில் சிவபெருமான் எழுந்தருளி இருக்கின்றார். சிவபிரானைக் கண்டு தரிசுக்கும் பொருட்டு, பிரமதேவனின் குமாரர்களாகிய சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர் ஆகிய நால்வரும் திருக்கயிலையை அடைந்தனர். திருக்கயிலையில் ஒருசார் அமர நாமக்கப்பட்ட பரிணாலையில் உமாதேவி, தனிமையில் தவமியற்றுகின்றாள். அங்கு வந்த பிரமதமாரர்கள் உமாதேவியை வணங்கிவிட்டு, பரமன் விளங்கும் பதியினை அடைந்து, நந்தியம் பெருமானின் அனுமதி பெற்றுச். சிவபிரான் திருமுன்பு சென்று ஆனந்தக் கண்ணீர் வார, அப்பெருமானின் திருவடிகளைப் பன்முறை வணங்கி, எழுந்து நின்று தொழுத வண்ணம் சிவபரம் பொருளே! வேதாகம புராணங்களை விதிப்படி கற்றும்; எங்கள் மனம் தெளிவடையவில்லை, ஆணவம், கன்மம் மாயை ஆகிய மும்மல இருள் எங்கள் விட்டு அகல வில்லை. ஆகையால் ஐந்த் குருவாக விளங்கியருளும் தாங்கள் எங்களுக்கு உன்மைப் பொருளை உபதேசித்து அருள் புரிய வேண்டும் என்று வேண்டினர். சிவபெருமான் அவ்வேண்டு கோளுக்கு இரங்கி அவர்களை அமரச் செய்து அவர்களுக்கு உபதேசிக்கும் பொருட்டுக் குருவடிவம் தாங்கியருளிய காட்சியே தட்சிணமூர்த்தி திருவுருவாகும்.

முவகை வடிவங்கள் :

சிவபிரானுடைய திருவுருவங்கள் போகவடிவம், யோக வடிவம், வேக வடிவம் என முவகைப்படுத்திக். கூறுவர் சான்றோர், பெருமான் தான் போகியாக இருந்துகாட்சி தந்து உயிர்களுக்குப் போகத்தை வழங்கியருளுகின்றார். யோகியாக அமர்ந்து காட்சி தந்து உயிர்களுக்கு யோகத்தின் தன்மைகளை யெல்லாம் உணர்த்தி அந்த யோகத்தால் உண்டாகும் முக்தி இன்பத்தைக் கொடுத்தருளுகின்றார். வேக உருவத்துடன் காட்சி தந்து உயிர்களின் வினைகளை யெல்லாம் அழித்து அருள்பாலிக்கின்றார்.

மேற்கூறிய முவகை வடிவங்களுள் யோக வடிவம் தரிங்கி ஆன்மரீக களுக்கு யோகத்தையும், அந்த யோகம் புரிவதற்குரிய ஞானத்தையும் வழங்கியருளும் வடிவம் தான் தென்முகக் கடவுளாகிய தட்சிணமூர்த்தியின் திருவடிவமாகும்.

தட்சிணமூர்த்தி என்பதற்கு, தெற்கு கோக்கிய தெய்வ வடிவம் எனப் பலரும் பொருள் கூறுவர். இங்கே தட்சிணம் என்பது தெற்கு என்னும் பொருளைத் தராது, ஞானம் என்ற பொருளையே தரும், "த" "கி" "ணம்" - இவை முன்றுமே பீஜிட் சரங்களாகும். ஒவ்வொரு அட்சரத் திற்கும் விசேடமான பொருள் உண்டு.

ஸ்ரீமத் பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் அருளிய அட்டாட்ட விக்ரிகலீல என்னும் விருத்தப்பாவில் சிவபிரான் 64 திருவடிவங்களை மேற்கொண்டார் என்று கூறுவர். இவற்றுள் முக்கியமாக 25 வடிவங்களை மட்டும் சிறப்பாக எடுத்துக் கொண்டு போற்றுவர். மேற்கூறப்பட்ட மகேசனுடைய வடிவங்களுள் ஞானமயமாகவும், ஞானத்தை அருளும் ஐக்த்குருநாதனாகவும் விளங்கும் திருவடிவமான தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானது வடிவமே மிகமிகச் சிறப்பாகப் போற்றித் துதிக்கப்பட்டு வரும் வடிவமாகும்.

திருக்கோயில்களில் :

திருக்கோயில்களில் - தேவ கோஷ்டத்தின் தென்புறத்திலும், இராஜ கோபுரம், விமானம், மதிற்சுவர் முதலானவற்றிலும் தென்திசை கோக்கி பல்வேறு நிலைகளில் காணும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் திருவுருவங்களைக் கற்சிற்பங்களாகவும், சுவைச் சிற்பங்களாகவும், ஆகமங்களிலும் சிற்பநூல்களிலும் கூறிப்பவாறு உற்சவமூர்த்தியாகவும் நம்முன்னோர்கள் நமக்கு வடிவமைத்துத் தந்துள்ளனர்.

மகேஸ்வர வடிவங்கள் :

சதாசிவமூர்த்திக்குத் திருமுகங்கள் ஐந்து என ஆகமங்களும் சிற்பநூல்களும் கூறுகின்றன. அவைகள் 1. ஈசானம், 2. தத்புருஷம் 3. அகோரம், 4. வாமதேவம், 5. சத்யோஜாதம் என்பன ஆகும். 1. ஈசானமூர்த்திவிடுத்து - சோமாஸ்கந்தர், நடராஜர், நிஷபாருடர், கல்யாண கந்தர், சந்திரசேகர் திருவுருவங்களும் 2. தத்புருஷ மூர்த்திவிடுத்து - பிட்சாடனர், காமாரி, காலாரி, சலத்தாரி, திரிபுரார்த்தகர்திருவுருவங்களும் 3. அகோரமூர்த்திவிடுத்து - கஜசம்ஹாரர், வீரபத்திரர், தட்சிணமூர்த்தி, சிராதமூர்த்தி, விஷாபஹரணர் திருவுருவங்களும், 4. வாமதேவமூர்த்திவிடுத்து கங்காளர், சக்தானர், கஜாந்திரர், சண்டேச அனுக்கிரகர் ஏகபாதர் திருவுருவங்களும், 5. சத்யோஜாதமூர்த்திவிடுத்து - இலிங்கோத்பவர், சுகாசனர், உமாமகேசர், ஹரிஹர், அர்த்தகாரி, திருவுருவங்களும் தோன்றின, இத் திருவுருவமைதிகள் இன்றும் திருக்கோயில்களில் விளங்குகின்றன.

தட்சிணமூர்த்தியின் பலவடிவங்கள் :

ஞான	தட்சிணமூர்த்தி	நவாக்ஷரி	தட்சிணமூர்த்தி
வியாக்யாந	"	தாரக	"
யோக	"	கபில	"
வீணாதர	"	விபுல	"
மேதா	"	கிரிசர	"
வரத	"	சாஸ்த்ர	"
யோகபட்டாபிராம	"	அர்த்தநாரீஸ்வர	"
சக்தி	"	நிருத்ரரூப	"
ஆஸிந	"	வீர	"
தர்ம வியாக்யாந	"	ராஜ	"
உத்குடிகாசன	"	லக்ஷ்மீ	"
சுகாசன	"	கிரீத்தி	"
அர்த்தநாரீஸ்வரவீணாதர	"	பிரம்மவித்யா	"
சாம்ப	"	சுத்த	"
ஹரிகுருசிவயோக	"	திவ்ய	"
நிஷ்பாருட	"	வேத	"
நிஷ்பாருடஞானயோக	"	ருத்ர	"
திட்சாநுக்ரஹ	"	விஷ்ணு	"
வீராசன	"	வீணகான	"
அமிரீதகலச	"	ஸ்வதா	"
பத்மாசன	"	சம்ஹார	"
அர்த்தபத்மாசனயோக	"	வாகீஸ்வர	"
ஊர்த்துவஜானுவீணாதர	"	கேவலநிஷ்கள	"
நிஷ்பாருடவீணாதர	"	அஷ்டாதச	"
ஜடாமண்டல	"	சௌபாக்ய	"
ராஜலிங்காசனயோக	"	ஞானருத்ரா	"
ஜடாபார	"	அகோர	"
தியானஹஸ்த	"	உக்ர	"
சரிவக்ரு	"	கௌரிஆலிங்கன	"
சித்தி	"	பாசாங்குசவியாக்ஞான	"
பாலா	"	கைலாசவாசி	"
போகா	"	மேதாப்ரஞாப்ரதாயினி	"
ஏகாக்ஷர	"		

இன்னும் அநேக திருவுருவப் பேதங்கள் திருக்கோயில்களிலும், சுகஸ்ர நாம்பங்களிலும் காணலாம்.

சிவபிரான் ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டுத் தட்சிணாமூர்த்தி வடிவம் கொண்டு கல்லால மரபிழவில் எழிலுடைய ஆசனத்தின் மீது வீராசனங் கொண்டு எழுந்தருளி விளங்கியிருத்தலை வேதங்களும், ஆகமங்களும், தேவாரப்பனுவல்களும் பல்வேறு வகையாக விளக்கிக் கூறுகின்றன. தலபுராணங்களின் துதிப்பாக்களில் அந்தந்தத் தலத்தில் விளங்கும் தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமானின் திருவுருவ அமைதி தெளிவாக எடுத்துரைக்கப் படுகிறது.

“சித்ரம் வடதரோர் மூலே விருத்தா சிஷ்யா குருர்யுவா |

குரோஸ்து மௌனம் வியாக்யானம் சிஷ்யாது சின்னஸம்சய ||

கல்லால மரபிழவில் வீற்றிருக்கும் குருநாதர் மிகவும் இளையவராகக் காணப்படுகிறார். சிஷ்யர்களோ மிகவும் வயது முதிர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். குருவானவர் யாதொரு வார்த்தையுப் பேசாமல் வாய்மூடி மௌனியாகச் சின்முத்திரையால் விளக்கம் தருகின்றார் என்று மேற்கண்ட வடமொழி சுலோகம் குருவின் தோற்றத்தை விளக்குகின்றது.

நல்ல குருநாதர் :

வாய்மொழிகளால் கற்பிக்கும் ஆசாரியனைவிட, ஒப்புயர்வற்ற தன் தூய இனிய வாழ்வின் சிறப்பினால் மாணவர்களுக்கு உள்ளொளி பெருகச் செய்யும் திறம் உடையவனே, மிகவும் சிறந்த நல்ல பேராசிரியன் ஆவான். அகாலையே திருப்புதலில் “ஊமைத் தேவர்” என்று போற்றப்படுகிறார். பரஞ்சோதி முனிவர் கூறுகையில் ‘பூரணமாய்” மறைக்கப்பாலாய், எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை, இருந்தபடி இருந்து காட்டி” என்று போற்றித் துதிக்கின்றார்.

சுந்தரர் காட்டும் திருக்கோலம் :

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருசின்றியூர்த் தேவரத்தில் தென்முகக் கடவுளின் திருக்கோலக் காட்சியினைப் பின் வருமாறு அருளிப் பாடியுள்ளார்.

“காது பொத்தரைக் கின்னரர் உழுவை

கடிக்கும் பன்னகம் பிடிப்பரும் சீயம்

கோதில் மாதவர் குழுவுடன் கேட்பக்

கோல ஆல்திழக்கீழ் அறம் பகர

ரதம் செய்தவர் எய்திவ இன்பம்

யானுங்கேட்டு நின்றுநையடி அடைத்தேன்

தீதீவேதியர் திறைபுகழ் உலகில்

திலவுதெளிதிரு தின்றியூ ரானே”

இத்தலத்தில் ஞானம் புகட்டும் ஆலமர் செல்வனின் இரண்டு காதுகளிலும் இசை எழுப்பும் கின்னரர்கள் இருக்கின்றார்கள். பாம்பும், புனியும் சிங்கமும் ஒருபக்கத்தில் விளங்க சிறந்த மாதமுனிவர்கள் கூட்டமாக அமர்ந்திருக்கின்றனர். ஆலமர் செல்வனான சிவபிரான் கல்லாலமரநிழலில் எழந்தருளி அம்முனிவர்களின் ஐயம் எல்லாம் நீங்கி, உண்மைப் பொருளனை உண்ணும்படி அறம் உரைத்தருளுகின்றார்.

துறைசைப் புராணம் :

சிவந்த தாமரை மலர் போன்ற வன்மையான திருவடியைச் சேர்வொட்டாமல், உயிர்களையெல்லாம் மயங்கச் செய்கின்ற ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும் மலங்களையும் போக்கி, அன்புமிக்க அடியார் கூட்டத்தோடு கூடி, நீங்கள் அடையக் கூடிய முக்தி இன்பமானது இத்தன்மையை உடையது, என்று சன்காதி முனிவர் நால்வருக்கும் பெருவிரல் சுட்டுவிரல்களின் சின்முத்திரையால் சொல்லாமற் சொல்லி, கல்லாலமரநிழலின் கீழ், மன்மதன்மேலே நெற்றிக் கண் நெருப்பை வீசி இறைத்து அமர்ந்திருந்த குருநாதரை வணங்குவோமாக என்ற கருத்தமைந்த சாத்திரம் சரீராதமுனிவர் இயற்றிய துறைசைப் புராணப் பாடல் வருமாறு :

செம்மலர் தோன்றாள் சேரல் ஓட்டாமல்
உயிரையெல்லாம் தியக்கம் செய்யும்
அம்மலம்க ழீஇயிருந்த அன்பரொடு
மருவிறீர் அடைய முத்தி
இம்முறையாம் எனதால்வர்க்கு இருவிரல்கள்
முத்திரையால் இயம்பி ஆல்கீழ்
மன்மதன்மேல் நுதற்கண் அனல் இறைத்திருந்த
குருபரனை ளனக்கம் செய்வாம். "

இத்துறைசை ஆதினத்து முனிவரின் பாடல் தென்முகக் கடவுளின் சின்முத்திரை விளக்கத்தை நமக்குத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

கோஷ்டப்பகுதியில் :

தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமானின் சிலா ரூபத்தினைச் சிவாலயங்களின் தேவகோஷ்ட தென் பகுதியில் காணலாம். தெட்சிணாமூர்த்தியின் திருச்சநீதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் முகத்தான் சில தலயங்களில் இப்பெருமான் முன்பு நான்கு தூண்கள் நிறுத்தப்பட்டு மண்டபம் பேரல அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அல்லது சிங்கங்களின் மீது தூண்கள் அமைக்கப் பெற்று மண்டபத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் கருங்கல் சங்கிலிகள் தொங்கவிடப்பட்டு இருப்பதையும் காணலாம். இம்மண்டப அமைப்பு மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் காலத்திலிருந்து தொடங்கப்பட்டது. என ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் கருதுகின்றனர்.

உதாரணமாக திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான திருவாலங்காடு ஸ்ரீ வடவாரண்யேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் விளங்கும்

தட்சிணாமூர்த்திசந்ரிதியில் அமைக்கப்பெற்ற மண்டபத்தைக் கூறலாம். தூண்களின் இருமருங்கிலும் முன்றும் குலோத்தங்க சோழனது திருவுருவமும் உள்ளது. மேலும் இம்மன்னது திருவுருவம் தெந்த ஆவரணத்திலும் உள்ளது.

சிவாலயங்களின் தேவ கோஷ்ட மாடங்களில் முன்று விதங்களாகப் பிரதிமங்களைப் பிரதிட்டை செய்துள்ளனர். நம் முன்னோர்கள் தென் திசையிலிருந்து தொடங்கி மேற்கு மற்றும் வடக்கு வரை பிரதிட்டை யானது நிறைவடைகின்றது.

1. தலவிநாயகர், அகஸ்தியர், தட்சிணாமூர்த்தி, விங்கோத்பவர் பிரமன் தூர்க்கை என்ற முறையிலும்,

2. தலவிநாயகர், நடராஜர், தட்சிணாமூர்த்தி, அர்த்தநாரீஸ்வரர், பிரமன், கங்காவிசர்ஜனர தூர்க்கை என்ற முறையிலும்

3. அகத்தியர், தட்சிணாமூர்த்தி, விஷ்ணு அல்லது யோகம் செய்யும் விதத்தில் மாண்முழுவாடு சிவன், பிரமன், தூர்க்கை என்ற முறையிலும் காணப்படும். தெற்குப்பகுதி மற்றும் வடக்குப் பகுதியில் இன்னும் சில சிவமூர்த்தங்கள் பெரிய சிவாலயங்களில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளதனை நேரில் கண்டு தெளியலாம்.

திருவுருவத்துவம் :

தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமான் கல்லாலமரத்தின் கீழ் வீராசனம் கொண்டு எழுந்தருளி சனகாதி முனிவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும் காட்சியினைத் திருக்கோயில்களில் இன்றும் நாம் காண்கிறோம், இப்பெருமானுக்கு நான்கு கரங்கள். பின் கரங்களின் முறையே அக்னியும், உடுக்கையுடன் இணைந்த சர்ப்பமும் விளங்கும். முன் இடக்கரத்தில் வேதச் சுவடி காணப்படும் இல்லையேல் கரம் கீழ் நோக்கிய வாறு காணப்படும் முன் வலக்கரம் சன்முத்திரையினைக் கொண்டு விளங்கும். மேலும் மிருகங்களும் பறவைகளும் காணப்படும். சிலதலங்களில் முனிவர்களின் கூட்டமும் காணப்படும். யோகிக்குரிய அனைத்து லட்சணங்களும் இப்பெருமானிடத்தே விளங்குதலைக் காணலாம்.

திருநிறு :

தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமான் வெண்ணீறு அணிந்து பளிங்கு போன்ற திருமேனியினைக்கொண்டு விளங்குவது தாய்மைத் தன்மையினைப் புலப் படுத்துகிறது

திருமுடி :

சூசில் விளங்கும் திருமுடிகள் (ஐடைகள்) வைராக்ரியத்தையும், ஞான மேக்கியையும் புலப்படுத்துகிறது.

சுவடி :

கரத்தில் விளங்கும் சுவடி சிவஞானம் ஆகும். சிவ ஞானந்தால் மும்மலங்கள் நீங்கி வீடு பேறு அடைபலாம் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

அக்கினி :

பின் இடக் கரத்தில் ஏந்தியுள்ள அக்கினி யுகமுடிவுக் காலத்தில் அனைத்துப் பொருளையும் அழித்துச் சாம்பலாக்க வல்லது என்பதைக் காட்டுகிறது.

உடுக்கைநாகம் :

பின் வலக் கரத்தில் உடுக்கையும் அதில் நாகமும் காணப்படும். உடுக்கையானது சிருஷ்டித் தொழிலையும், நாகபாசமானது உலகினை நம்பி ஆன்மாக்கள் உழலுவதனைக் காட்டுகிறது.

சின்முத்திரை :

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களும் நீங்க, உயிர் சிவபரம் பொருளின் திருவடிவியாபகத்துள் இரண்டறக் கலத்தலை உணர்த்துவது.

உருத்திராக்கம் :

கழுத்தில் அணிந்துள்ள சிவ மணி கொண்ட உருத்திராக்கமால் முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் குறிக்கும், சின்முத்திரைக் கரத்தில் விளங்கும் ஜயமால் ஆன்மாக்கள் ஐந்தெழுத்தைச் ('நமசிவாய') செபித்து கடைத்தேற வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. பெருமாலுக்கு நமசிவாய என்ற திருநாமமும் அதே அவருக்கு மந்திரமாகவும் உள்ளது. இதில் ஐந்து எழுத்து உள்ளதால் " பஞ்சாட்சரம் " என்று கூறுவர், தீட்சா காலத்தில் குருவானவர் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கும் மந்திரமும் இதுவேயாகும்.

பஞ்சாட்சரம் :

இம்மந்திரத்தின் பெருமையின் வேதங்களும், திருமுறைகளும் பலவாறாக எடுத்து இயம்புகின்றன.

பஞ்சாட்சர மந்திரம் 125 பேதங்களைக் கொண்டது என்று சான்றோர் கூறுவர். இப்பேதங்கள் யாவும் ஆன்மாக்கள் அடையும் நன்மைகளை உணர்த்துகின்றன. முதலாவது ஆளுங்கிருத்தியத்தைப் புரியவல்லது.

நசாணமாய — "ந" காரத்தில் உச்சாடனத்தை யுதவவல்ல அகோர பஞ்சாட்சரத்தில் தொடங்கி 25 ஆகக் கூறப்படும் சர்வ பஞ்சாட்சரத்தில் முடிகிறது.

தப்புகுஷமாய — "ம" காரத்தில் வித்வேஷண பஞ்சாட்சரத்தில் தொடங்கி, 25 ஆகக் கூறப்படும் யக்ஷணி பஞ்சாட்சரத்தில் முடிகிறது.

அகேரமாதிய — “சி” காரத்தில் தம்பன பஞ்சாட்சரத்தில் தொடங்கி 25 ஆக முடியும் சஞ்சேனி பஞ்சாட்சரத்தில் முடிகிறது.

வாமதேவமாதிய — “வ” காரத்தில் பேத பஞ்சாட்சரத்தில் தொடங்கி 25 ஆக முடியும் சர்வபரிபாஷா பஞ்சாட்சரத்தில் முடிகிறது.

சத்போஜாதமாதிய — “ய” காரத்தில் மூலாதார பஞ்சாட்சரத்தில் தொடங்கி 25 ஆக முடியும் சதுஷ்பீட பஞ்சாட்சரத்தில் முடிகிறது.

மேலும் இம்மந்திரத்தின் பல்வேறு வகைகளையும், நிலைகளையும் உபரிஷத்துக்கள் சைவத் திருமுறைகள் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் சிவரகசியம் சித்தாந்த சிகாமணி, பஞ்சாட்சர ரகசியம், சித்தாந்த சாதனம், சைவ பூஷணம் மந்திர சாரம், மந்திர சார சங்கிரகம் முதலான நூல்களில் காணலாம்.

மேலும் சில ஆயுதங்களை இவரிடத்தே காணலாம்.

மாண்மழு :

பின் கரத்தில் விளங்கும் “ மாண் ” மாண் போன்ற மருண்ட மனத்தினை உடைய ஆன்மாக்கள் உள்ளனர் என்பதையும், திய சக்திகளை மனத்திலிருந்து அகற்றவேண்டும் என்பதனை மழுவும் உணர்த்துகிறது.

அமிர்த்தகலசம் :

ஒரு சில தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் திருவருவ அமைப்பில் இடக்கரத்தில் அமிர்த்தகலசம் விளங்குகிறது இக்கலசம் எல்லா உயிர்களுக்கும் பேரின்ப வாழ்வை அளிக்கவல்லவர் என்பதனைக் காட்டுகிறது.

திரிசூலம் :

இது மூன்று நுனிகளை உடையது. சிவபெருமானுக்குச் சிறப்பாக உரியது. மூன்று உண்மைப் பொருளை உணர்த்தவல்லது.

கபாலம் :

“ வைராக்யம் ” என்பதனை உணர்த்தவல்லது.

முயலகள் :

பாசத்தில் கட்டுண்ட ஆன்மாக்கள் இவ்வுலகில் முயலகளை போல் அவதியுறுவர் என்பதனைக் காட்டுகிறது.

யோகதண்டம் :

இது மாத்தினால் ஆக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். கவட்டை போன்று விளங்குவது. ஜபமாலையினைக் கையில் கொண்டு யோகதண்டத்தின் மீது கரத்தினை வைத்துக் கொள்ளுதலாகும். மேலும் யோகதண்டம் போன்று நிற்கித் தோக சட்டையில் இரக்கவேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதாகும்.

வினாக்கள் : இது ஓர் இசைக்கருவி, இசையின் உண்மையான நுணுக்கத்தை தம்புரு, நாரதர், சுகர் முதலான ரிஷிகளுக்கு ஐயம் நீக்கியருளுவதைக் காட்டுவது.

இந்த வினாதரர் காட்சியினை, விளநகர் திருவாவடுதுறை, திருவிடை மருதூர், திருபுவனம் ஆகிய தலங்களின் ராசகோபுரங்களில் காணலாம்.

நெற்றிக்கண் :

இவரது நெற்றிக்கண் காமனை எரித்ததை உணர்த்துவதாகும். தவம் புரிவோர் காமனை வென்ற வைராக்கிய முடையவர்களாகத் திகழவேண்டும் என்ற உண்மைகளைக் காட்டுவதாகும்.

கல்லாலமரம் :

அடர்ந்து பரந்த கல்லால மரநிழல் மூடியமான உலகச் சூழலைப் புலப்படுத்தும், அதன் கிளைகள் மாயையின் வகைகளைப் புலப்படுத்தும்.

இடபம் :

பெருமானின் கீழ் விளங்கும் இடபம் உழைப்பினையும், வேதங்களையும் தருமங்களையும் உணர்த்துவதாகும்.

பிறையிரினங்கள் :

பாம்புகள், பறவைகள், சிங்கங்கள், மான்கள் முதலிய மிருகங்கள் யாவும் இவரிடத்தே பகைமை நீங்கி இருத்தலாகிய ஒற்றுமையினை உணர்த்துகின்றது.

உதரபந்தம் :

இவர் உதரபந்தமாக அணிந்துள்ள நாகம் குண்டலினி சக்தியைக் காட்டுவதாகும்.

விராசனம் :

அநேக ஆசனங்கள் இருப்பினும் இப்பெருமான் விராசனம் கொண்டு எழுந்தருளி ஈடு எடுப்பற்ற தலைமைத் தன்மையை உணர்த்துகின்றார்.

மௌனம் கொண்ட தென்திசைத் திருமுகம் :

இவர் தென்முகமாக அமர்ந்திருப்பது ஆன்மாக்கள் எல்லாம் இவரை நோக்கி வடக்கு முகமாக இருந்து தியானம் ஜெபம் முதலியன செய்ய வேண்டும் என்பதனை உணர்த்துகிறது. சாந்தம் தவமும் திருமுகம் ஆழ்ந்த சிந்தனையைப் புலப்படுத்தும். இப்பெருமானின் கண்கள் மூக்கின்

நுனியினைப் பார்த்தவாறு உள்ளதால் ஒருமை மனத்தை அதாவது ஏகாக்கிர சித்தத்தை உணர்த்துவனவாகும். மௌனமானது புலனடக்கத்தையும் அறிவின் மேம்பாட்டையும் உணர்த்துவதாகும்.

முனிவர்கள் திருவுருவங்கள் :

முனிவர்கள் யாவரும் ஆலமர் செல்வகுதிய குருநாதன் சொல்லாமற் சொன்னவற்றைக் கேளாமற் கேட்டுணர்ந்து அவன் பாத கமலங்களை நினையாமல் நினேந்து பாசங்களிலிருந்து நீங்கப் பெற்று என்றும் அழியாத பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெற்று இன்புறுவர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இவ்வாறாக தத்துவப் பொருளை உணர்த்த வந்த பெருமானுடைய தட்சிணாமூர்த்தி ஆலயங்களில் பல நிலைகளில் (உருவ அமைதிகள்) அருட்காட்சி வழங்குகின்றார். இப்பெருமானைப் பற்றிக் கூறும் ஆகமச் செய்திகளும் சிப்பநூல்களின் விளக்கங்களும், பிரதிட்டை முறைகளும், மந்திரங்களும், உருவ வழிபாட்டின் உண்மைப் பொருளும் இங்கு அறிந்து தெளியும் பொருட்டு படங்களின் மூலமாகவும், சில மூலபாடத்திற்கு வினக்கமும் தொடர்ந்து வருவதனை உணரலாம்.

ஆகவே பெறுதற்கரிய மானுடப் பிறவியைப் பெற்ற ஒவ்வொருவரும் தெளிந்த சிந்தை உடையவர்களாகத் தென்முடக் கடவுளின் திருவடிகளைத் தொழ வேண்டும். தொழுதால் ஞானம் உண்டாகும். ஞானம் எல்லா வகைச் செல்வங்களையும் பேரின்ப வாழ்வையும் நல்கும்.

“ குரவே ஸர்வ லோகதாம் பிஷஜே பவரோகினாம் |

திதயே ஸர்வ வித்யாநாம் தட்சிணமூர்த்தயே நம : ||

அப்ரமேயத்வயாதீத நிர்மல ஜ்ஞான மூர்த்தயே |

மநோகிரம் விதுராய தட்சிணமூர்த்தயே நம : || ”

சிவமயம்

ஸ்ரீ மாதவ சிவஞான சுவாமிகள் அநுஸீய து தி ப் பா க் க ள்

பேயன்ன புறச்சமயப் பிணக்குநூல்
வழியனைத்தும் பிழையே அன்றி
வாய்அன்மை தெளிந்துசைவ சித்தாந்த
வழிதேறி ஆகீத வாழ்வில்
போயண்மி அஞ்செழுத்தும் திருநீறும்
கண்டிகையும் பொருளாக் கொண்ட
நாயன்மார் திருக்கூட்டம் பணிந்துஇறைஞ்சும்
பெரும்பேறு நான் பெற்றேனால்.

— காஞ்சிப்புராணம்.

சீரும் கல்வியும் செவ்வமும் ஞானமும்
பாரும் விண்ணும் பரிக்கும் இறைமையும்
சாரும் தென்குளந்தாபுரி மேவிய
காரீரண் கண்டனைக் கைதொழு வரீர்கட்கே.

— குளத்தூர்ப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி.

வாழ்த்துகிலேன் திருப்புகழை
மனங்கொளேன் திருவடியைத்
தாழ்த்துகிலேன் சென்னியினைத்
தமியேனைக் கருக்குழியில்
வீழ்த்துவையோ பேரறிவை
விளக்குவையோ அறியகிலேன்
ஊழ்த்தமலர்ப் பொழில்புடைசூழ்
இளங்காட்டில் உறைவோனே.

— இளசைப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி

காடுகொண்ட சடைமுடிக் கண்ணுதல்
தோடுகொண்ட கடுக்கைத் தொடையலான்
ஏடுகொண்ட பொழில் இளங் காட்டினான்
வீடுகொண்டனன் மீட்டு எனதுஉள்ளமே.

— இளசைப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி.

பண்ணிசை, வெம்பரிதி, மதி, திலதயிலம்,
 தீஇரும்பு. பாணிடப்பு.
 வின்அணிலம். உடல்உயிர், நீர்நிழல், உச்சிப்
 பளிங்கு, பகல்விளக்கு, பால்நீர்,
 கண்ணிரவி, உணர்ஒளி போல்பிறிவரிய
 அத்துவிதக் கலவி காட்டித்
 தண்ணளி வைத்துஎனை ஆண்ட துறைசை நமச்
 சிவாயகுரு சரணம் போற்றி.

— பஞ்சாக்கரதேசிகர் துதி

இருதய நாப்பண் அஞ்செழுத்து உருவின்
 இறைவனை உயிர்க்கொலை செயாமை
 அருள்பொறி அடக்கல் பொறை தவம் வாய்மை
 அன்பு அறிவு என்னும் எண்மலர் கொண்டு
 ஒருமையொடு அருச்சித்திடுக என்று அடியார்க்கு
 ஒள்ளிய திக்கை செய்து உணர்த்தத்
 திருஅமர் துறைசை உறை அருள் குருவாம்
 திருநமசி வாயர்தான் போற்றி.

— ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் தோத்திரம்

புதியான் பழையான் புறத்தான் அகத்தான்
 முதியான் இளையான் முதலான் முடியான்
 பதியான் கலைசைப் பகவன் பெருமை
 மதியால் எவர்தே றிடவல் வாரே.

கொண்டனை என்னை உன்னைக்கொடுத்தனை மலநோய்நீங்கக்
 கண்டனை வினைகள் எல்லாம் கழித்தனை உடலின்பாரம்
 விண்டனை பரமானந்தம் விளைத்தனை கலைசைவாரும்
 அண்டனை உண்டு கொல்லோ அடியேனன் செய்யும்கைமாரே.

— கலைசைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

தட்சிணமூர்த்தி

பிரதிமாலக்ஷணநி - தட்சிணமூர்த்தி பேதங்கள்

प्रतिमालक्षणानि - दक्षिणामूर्तिभेदाः ।

व्याख्यानदक्षिणामूर्तिः । (वीरभक्त्याना तक्षिणमूर्ति)

अथ वक्ष्ये विशेषेण दक्षिणामूर्तिलक्षणम् ।

लम्बयेद्दक्षिणं पादं वामाङ्गैर्नलकाग्रकम् ॥

सव्योर्वग्रे निधातव्यं वामपादं तु शाययेत् ।

नतमध्यर्धमात्रं स्याच्चतुर्भुजसमन्वितम् ॥

दक्षिणे पूर्वहस्तं तु ज्ञानमुद्रां तु धारयेत् ।

दक्षिणे परहस्तं तु अक्षमालाधरं परम् ॥

वरदं वामहस्तं स्याद्दण्डहस्तमथापि वा ।

वामजानूपरिष्ठात्तु वरदे तलपृष्ठकम् ॥

वामजानूपरिष्ठात्तु दण्डं चेत्कूर्परं न्यसेत् ।

वामे तु परहस्ते तु वह्निं वा व्यालमेव वा ॥

अर्धाङ्गवक्त्रं * सर्वाङ्गमार्जवं स्फटिकोपमम् ।

विकीर्णमूर्धजं वापि जटामण्डलमेव वा ॥

.....वद्धमूर्ध्नि वा जटामकुटमेव वा ।

चतुर्भुजस्त्रिनेत्रस्तु कुन्देन्दुधवलप्रभः ॥

श्वेतविद्रुमहेमाभश्यामाभो वा प्रकीर्तितः ।

व्याघ्रचर्मस्वरो वापि दिव्याम्बरधरस्तु वा ॥

* 'अर्धाङ्गवक्त्र' भित्तर्धस्य 'अर्थेन्द्रवक्त्रसर्वाङ्गममदा स्फटिकोपमम्' इति पाठान्तरम् ।

उत्तरीयसमोपेतश्शुक्लयज्ञोपवीतकः ।

विकीर्णमूर्धजो वापि जटामकुट एव वा ॥

पट्टिकावन्धनो वापि सत्करोटिकया युतः ।

धूर्धुरारग्वधैर्नागपत्रैश्चन्द्रेण मण्डितः ॥

पञ्चमुद्रासमोपेतो गङ्गाकिङ्किणिसंयुतः ।

अधस्ताद्वटवृक्षस्य शैलादूर्ध्वं श्रितः पुनः ॥

व्याघ्रचर्मोपरिष्ठातु स्थितो वीरासनोऽथवा ।

लम्बितं दक्षिणं पादं तज्जानूपरि संस्थितम् ॥

वामाङ्घ्रिनलकं कुर्यात्सव्यहस्तं तु मुद्रया ।

सन्दर्शसंज्ञयोपेतो वामहस्तस्थपुस्तकः ॥

अथवा नागसंयुक्तो वामहस्तस्समीरितः ।

घरदं तं विजानीयाज्जानुस्थमणिबन्धकः ॥

दण्डहस्तो यदा स स्यात्प्रकोष्ठं * जानुसंस्थितम् ।

विकसत्पद्मसङ्काशस्त्वधस्ताद्विस्तृताङ्गलिः ॥

परहस्तद्वये चाक्षमालाज्वालासमन्वितः ।

पद्मं वा चोत्पलं वापि व्यालं वामे तु कल्पयेत् ॥

कटकौ तौ प्रकर्तव्यौ प्रसन्नसमलोचनः ।

नासाग्रदृष्टियुग्वामहस्तो वा स्यात्सुपुस्तकः ॥

सजटामकुटा देवचूचुकास्यगलान्तकाः ।

तत्तत्कलासमोपेताश्शुक्लयज्ञोपवीतिनः ॥

शुक्लाधम्बरसंयुक्ता भस्वरुद्राक्षसंयुताः ।

कौशिकः काश्यपश्श्यामस्त्वितरौ पीतवर्णकौ ॥

रक्तवर्णौ भरद्वाजो धूम्राभावत्रिगौतमौ ।

एषामेकद्वयं वापि त्रयं वा पार्श्वयोन्यसेत् ॥

* 'दण्डहस्तो यदा स स्याद्' इति पाठान्तरम् ।

व्याख्यानमूर्तिरेवं स्याद्भेयमूर्तिस्ततो मतः ।

(उत्तरकामिकागमे एकपञ्चाशत्तमपटले ॥)

— உத்தரகாமிகாகமம்

दक्षिणामूर्तिमीशानं कुर्याद्वटतरोरधः ।

लम्बयेदक्षिणं पादं वामोद्ध्वेनलकाग्रकम् ॥

सममेवं विधातव्यं घामपादं तु शाययेत् ।

दक्षिणे पूर्वहस्ते तु ज्ञानमुद्रां तु धारयेत् ॥

दक्षिणे परहस्ते तु कारयेदक्षमालिकाम् ।

वरदं वामहस्ते तु दण्डं वा परिकीर्तितम् ॥

घामजानूपरिष्ठात्तु दण्डं चेत्कूर्परं न्यसेत् ।

घामे परकरे तत्र वह्निं वा मृगमेव वा ॥

विकीर्णमूर्धजं वापि जटामण्डलसंयुतम् ।

जटामिर्बद्धमूर्तिर्वा जटामकुटशोभितम् ॥

शुद्धस्फटिकसङ्काशं ।

वामे धुर्दूर(धुस्तूर?)पुष्पं च नागं च शिरसि स्मृतम् ॥

दक्षिणेन्दुकलायुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ।

सितवस्त्रोत्तरीयं च सितयज्ञोपवीतिनम् ॥

व्याघ्रचर्माम्बरोपेतं त्रिनेत्रं क्लेशवर्जितम् ।

रुद्राक्षं कण्ठमालां च हृन्मालां च विधापयेत् ॥

नारदो जमदग्निश्च वसिष्ठो दक्षपार्श्वके ।

भारद्वाजश्च शुनकस्त्वगस्त्यो वामपार्श्वके ॥

वन्दितैः किन्नराद्यैस्तु सेवितं भक्तिसंयुतैः ।

अपस्मारोपरिष्ठात्तु लम्बपादतलं न्यसेत् ॥

धर्मव्याख्यानमूर्तिः स्यादेवं सर्वशुभावहम् ।

(शिल्परत्ने द्वाविंशपटले ॥)

— சில்பரத்னம்

தக்ஷேண முத்ராப் ப்ரதிபாடியந்த் சிதாக்ஷஸூத்ரம் ச தத்யோர்த்வபாஸோ :
 வாமே ச ப்ருஸ்தாமக்ஷிலாகமாஸாப் விப்ராணமூர்த்வேந சுதாஅதர் ச ॥
 சிதாமுஜஸ்த்ரம் சிதவர்ட்நமீஸம் சிதாஸ்த்ராலேபநமிந்ருமௌலிம் ।
 ஜ்ஞானம் முநிப்யஃ ப்ரதிபாடியந்த் தம் தக்ஷிணாமூர்திம்முதாஹர்ந்தி ॥

(விஷ்ணுமூர்திரே ॥)

— சிஷ்யஸூத்ரம்மோத்ரம்

சதுர்ஜம் த்ரிநேத்ரம் ச த்ரீபிசர்மாஸ்த்ரவந்விதம் ।
 அவ்ருதாலக்ருதா மஜ்ஜி ஶட்யக்ருசுமாவ்ந்விதம் ॥
 சத(ந்ரு?)ஸம் தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் ப்ருஸ்தகம் வாமஹஸ்தகே ।
 சவ்யகே சாக்ஷமாலா ச வ்யால வை வாமஹஸ்தகே ॥
 பாடாஸ்த்ரே த்ரஸ்டிபாதம் து கிச்சித்ரஜ்ஞசமாயுதம் ।
 லக்ஷ்மித் தக்ஷிணம் பாதம் தஸ்யோர்வக்ரஸ்ய சோபரி ॥
 வாமபாடஸ்ய நலகம் சன்யுதம் காரயேத்ஸுதீஃ ।
 ஹிக்ராமத்யம் சமாரப்ய கடகே மணிவந்நகாத் ॥
 த்யந்தர் த்ரியவம் ப்ரோக்தமூபிசஹ்வஸ்த்ரமாவ்ருதம் ।
 அகஸ்த்யஸ்த்ர புலஸ்த்யஸ்த்ர விஸ்வாமித்ரோ஽ங்ஜிராஸ்த்ரா ॥
 எவம் வ்யாக்யானமூர்திம் து ரோயமூர்திம் ஶ்ருணுவத ॥

(பூர்வகாரணாஸ்த்ரே ॥)

— பூர்வகாரணாஸ்த்ரமம்

ஜ்ஞானதக்ஷிணாமூர்திஃ । (ஞானாத்ருசிஸூத்ரம்)
 ததேவ வீணாஹிநம் து ஜ்ஞானமுத்ராபயாவ்ந்விதம் ।
 வாமம் ப்ரஸாரிதம் ஹஸ்தம் வாமஜானூரூக்ர்பர்ம் ॥
 தக்ஷிணே த்வபரே சாக்ஷமாலா வாமே஽வ்ஜமுத்பலம் ।
 ஶுக்ரஸ்தேதநிபம் வர்ணம் ஶேஷம் பூர்வவதாசுரேத் ॥
 ஜ்ஞானமூர்திரிதி ஶ்யாத் சர்வகாரணகாரணம் ।

(அஞ்ஞானாத்ருதாஸ்த்ரே ॥)

— அஞ்ஞானாத்ருதாஸ்த்ரமம்

अथवा पूर्वहस्ताभ्यां जानमुद्राभयौ धृतौ ।

वामं प्रसारितं बाध वामजानूर्ध्वकूर्परे ॥

अपरे दक्षिणे त्वक्षमालामुत्पलमन्यतः ।

ज्ञानमूर्तिरिति ख्यातं सर्वकारणकारणम् ॥

(शिल्परत्ने द्वाविंशपटले ॥)

— சில்பரத்னம்

योगदक्षिणामूर्तिः । (யோகதட்சிணமூர்த்தி)

अन्योन्याङ्घ्रितलं विप्र ! स्फिक्पिण्डाधः प्रकल्पयेत् ।

ज्ञानमुद्रां हृदि स्थाने त्वभ्यन्तरमुखं करम् ॥

वरदं वामहस्तं तु मेढूपीठोपरि न्यसेत् ।

अपरे दक्षिणे चाक्षमालाब्जं वामहस्तके ॥

नासाग्रं तु समीक्ष्याक्षमार्जवं सूत्रदेहकौ ।

अपरे तु जटालम्ब्य ऋषिभिस्सेवितं परम् ॥

योगमूर्तिरिति ख्यातं ध्याने दुःखनिवृत्तिदम् ।

लम्बयेद्दक्षिणं पादं वाममुत्कुटिका (त्कटुका?)सनम् ॥

योगपट्टिकयावध्य देहं चोत्कुटिका(त्कटुका?)ङ्घ्रिकम् ।

प्रसार्य वामहस्तं तु वामजानूपरि द्विज ! ॥

प्रागिवैव कृतं शेषं सोऽप्येवं योगमूर्तिं वै ।

ऊरुमूर्ध्नि समाश्रित्य अन्योन्यं पादपार्श्विकौ ॥

योगपट्टिकयोपेत जङ्गमध्ये द्विजोत्तम ! ।

प्रसार्य पूर्वहस्तौ द्वौ जानूपरि निधापितौ ॥

अपरे दक्षिणे चाक्षमाला वामे कमण्डलुम् ।

जटामण्डलसंयुक्तं ततश्चन्द्रशेखरम् ॥

नीलग्रीवासमायुक्तं शङ्खकुन्देन्दुसन्निभम् ।

अपरे शाययेदुक्षं नानासर्पविभूषितम् ॥

ஹ்மா ருद्रாक्षேஸ்து * ।

एवं त्वनेकमेवेन दक्षिणामूर्तिरुच्यते ॥

(ஹ்ஸுமத்ரேடாகமே பத்ரஸப்திதஸபடலே ॥)

— அம்சமத்ரேபதாகமம்

व्याख्यानसहितस्त्वेव सन्दर्शस्य समास्ययुक् ।

तत्राक्षिपातयोगेन सदाकुञ्चितलोचनः ॥

प्रसृतो वामहस्तस्याद्योगमूर्तिरयं मतः ।

अथ कुञ्चितवामाद्वियुग्मस्फिग्गतपार्णिकः ॥

उद्धृतं तस्य जान्वग्रं दण्डकूर्परकान्तयुक् ।

सदंस(सन्दर्श ?)दृष्टिपातश्च आभङ्गं चैव पूर्ववत् ॥

नानामृगैस्तु संकीर्णं नानाव्यालैस्तु संयुतः ।

नानामுநிಗಣைஸ்தாஸ்த் சித்தவித்யாபரையி

भूतैश्च किन्नरैरन्यैः पुष्पवृक्षैश्च मण्डितम् ।

शैलं कुर्यात्तु तत्पार्श्वे वटवृक्षस्तु शाद्वलः ॥

फलशाखोपशाखादयो नानापक्षिसमायुतः ।

तन्मूले दक्षिणे छायानिषण्णः कू(क ?)पया युतः ॥

रत्नोपशोभिते पीठे व्याघ्रचर्मोत्तरछदे ।

आसीनो मुनिभिस्सम्यक् कौशिकादिभिरादरात् ॥

शिवद्विजकुलस्यादिभूतैस्तु परितस्थितैः ।

आगमाहितचेतोभिः परमेशेन दीक्षितैः ॥

एवं तु दक्षिणामूर्तेर्मूर्तिर्मेदा उदाहृताः ।

आसीनो वा स्थितो वापि ऋषिभिस्संवृतो न वा ॥

वटवृक्षविहीनो वा भूताद्यावृत एव वा ।

भूतस्थलम्बपादो वा दक्षिणेशस्समीरितः ॥

(उत्तरகாமிகாமே ஐகபத்ராஸ்தஸபடலே ॥)

— உத்தரகாமிகாமம்

* ‘अपरेचामये धृक्षो नानासर्पविभूषितः । हन्माला कर्णमालाध्या दृववृक्षे विराजितम् ॥’
इति चान्तरम् ।

अन्योन्याङ्गितलं सम्यक् स्फिक्पिण्डाघः प्रकटयैत् ।

ज्ञानमुद्रां हृदि स्थाने त्वभ्यन्तरमुखं करम् ॥

वरदं वामहस्तं तु मेढ्रपीठोपरि न्यसेत् ।

अपरे चोत्पलं चाक्षमालां पूर्ववदाचरेत् ॥

नासाग्रं स्वं समीक्ष्य स्वमार्जवं देहमाचरेत् ।

सुविकीर्णजटायुक्तं योगमूर्तिरिति स्मृतम् ॥

लम्बयेदक्षिणं पादं वाममुत्कुटि(त्कटु ?)कासनम् ।

संचक्ष्य योगपट्टेन देहोत्कुटि(त्कटु ?)काङ्क्षिकौ ॥

प्रसार्य वामहस्तं तु वामजानूपरि स्थितम् ।

एतच्च योगमूर्तिस्स्याच्छेषं पूर्ववदाचरेत् ॥

ऊरुमूलं समाश्रित्य अन्योन्यावद्धपाणिंकम् ।

योगपट्टिकयोपेतं जङ्गामध्ये विशेषतः ॥

प्रसार्य पूर्वहस्तौ द्वौ जानूपरि निधापितौ ।

अपरे दक्षिणे वाक्षमालां वाम(मे ?)कमण्डलुम् ॥

जटामण्डलसंयुक्तं करोट्यर्धेन्दुशेखरम् ।

नीलग्रीवासमायुक्तं शङ्खकुन्देन्दुसन्निभम् ॥

योगमूर्तिविशेषाख्यं शेषं प्रागिव कारयेत् ।

(शिल्परत्ने द्वाविंशपटले ॥)

— சில்பரத்நாம்

वीणाधरदक्षिणामूर्तिः ॥ (வீணாதரதட்சிணமूर्தி)

तदेव वामपादेनोत्कुटि(त्कटु ?)कासनसंयुतम् ।

पूर्वहस्तद्वयोर्घाणाधूतं युक्त्या द्विजोत्तमम् ॥

शेषं प्रागिव कर्तव्यमेतद्वीणाधरं भवेत् ।

(अंशुमद्भेदागमे पञ्चशततितमपटले ॥)

— அங்குமற்பேதாபதம்

ऊर्ध्वाधोमध्यकटकौ तस्यां सर्पकरावुभौ ।

वीणा तु दक्षिणे वाग्रे(दक्षिणोवंग्रे ?)दक्षिणे कटक(कि ?)स्थितः ॥

दक्षिणे कटकं चोरुस्थितायां विनिवेशयेत् ।

(उत्तरकामिकागमे एकपञ्चाशत्तमपटले ॥)

— உத்தரகாமிகாகமம்

तदेव वामपादेनोत्कुटिकासनसंयुतम् ।

पूर्वहस्तद्वये वीणा चेत्तद्वीणाधरं स्मृतम् ॥

(शिल्परत्ने द्वाविंशपटले ॥)

— சில்பரத்னம்

कटकं दक्षिणं हस्तमधोमुखं तदुच्यते ।

वामहस्तं तु कटकमूर्ध्ववक्त्रं तदुच्यते ॥

तन्त्रीं निवेशयेदुरुकाग्रे दक्षिणपादके ।

वामहस्तस्य कटके सव्यहस्तं तथोपरि ॥

ऊरुबाह्यं त्रिमात्रं तु कटकोर्ध्वं युगाङ्गुलम् ।

दण्डायाममिति प्रोक्तं विस्तारं तु द्विमात्रकम् ॥

वा(ला?)वुवक्त्रं तु षण्मात्रमुत्सेधं तु तदर्धकम् ।

एतदेव विशेषं तु शेषं पूर्वोक्तवद्भवेत् ॥

दक्षिणामूर्तिरेवं स्याच्छृणु मन्मथनिग्रहम् ।

(पूर्वकारणागमे एकादशपटले ॥)

— பூர்வகாரணாகமம்

திருவுரு அமைப்பும் விளக்கமும்

oooooooooooooooooooo

ஞானம், இசை, கூத்து இவற்றின் பிறப்பிடமும், பேராசானும் சிவனே என நாம் முன்பே கண்டோம். நிருத்தமூர்த்தி என்ற அத்தியாயத்தில் இறைவனின் நாட்டியம் பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தட்சிணாமூர்த்தியாக அமர்ந்து யோகம், இசை முதலான பிற கலைகளைப் போதிக்கும் ஆசானாக விளங்குகின்றார். ரிஷிகளுக்கு யோகமும், ஞானமும் போதிக்கும் போது இறைவன் சென்முகமாய் அமர்ந்து அருளுகின்றார். தட்சிணம் என்றால் ஞானம் என்பதாகும். இதவே தட்சிணாமூர்த்தி என்ற சொல் ஆராய்ச்சியின் விளக்கமாகும். இறைவனின் இந்த இயல்பு கலை, சாத்திரங்கள் பயில்வோரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சமயக் குரவர்கள் இறைவனின் இந்த இயல்பு பற்றிப் பலவாறாக அருளிப்பாடியுள்ளனர். நிருத்த மூர்த்தியின் தாண்டவம் ஆனந்தம் அளிப்பது போல், தட்சிணாமூர்த்தியின் திரு உருவமானது ஆழ்ந்த அமைதி அளிப்பது என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நான்கு வகைகள் :

சாத்திரங்கள், வீணை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு கூறுகளைப் போதிக்கும் ஆசானாக தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமான் விளங்குகின்றார். சாத்திரங்களைப் போதிக்கும் போது இவரை விடாக்கியான மூர்த்தி என்று அழைப்பர், இந் நான்கினுள் சாத்திரங்கள் போதிக்கும் ஆசானாகவே பெரும்பாலும் நாம் இத்திருவுருவத்தினை அமைத்துப் போற்றுகின்றோம். இந்து சமயத்தில் சிவ, விஷ்ணு ஆலயத்தில் (சிவபெருமானும், திருமாலும் ஆணந்த கோயில்களில்) தென்புறச்சுவரில் தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவமானது அமைக்கப் பட்டிருப்பதனைக் காணலாம்.

வியாக்கியான தட்சிணாமூர்த்தி :

இமயத்தின் தனித்த இடத்தில் கல்லாலின் கீழ் அமர்ந்து இருப்பார். புலித்தோலினால் ஆன ஆசனத்தின் மீது பத்மாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளதாகவும் சில குறிப்புகள் உண்டு. ஆசனத்தின் கீழே வலக்கால் கீழ்நோக்கித் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். இடது கால் மடிக்கப்பட்டு, வலது மதாடை மீது அமைந்திருக்கும். இக்கோலத்தை “வீராசனம்” என்பர். தெரிங்கும் வலக்கால் கீழே உள்ள “அபஸ்மாரபுருஷன்” முதுகில் ஊன்றப் பட்டிருக்கலாம் அல்லது அவ்வாறு இல்லாதும் இருக்கலாம். இவருக்கு முன்று கண்களும் நான்கு சரங்களும் உள்ளன. முன்வலக்கரம் “ஞானமுத்திரையாக” (சந்தரிசனமுத்திரை) இருக்கும். முன்புறமுள்ள

(Ref: HINDU iconography By Dr. Gobinatha Rao)

இடக்கரம் வரதமுத்திரையாக இருக்கும். அல்லது தண்ட முத்திரையாக நீட்டப்பட்டிருக்கும். முன்கரமானது இட முழங்கால் மேல் விளங்கும். பின் உள்ள லக்ஷையில் அக்ஷமாலை இருக்கும். பின் இடக்கையில் அக்ஷி அல்லது சரிப்பம் இருக்கும்.

இடக்கையில் ஒன்று ரதம் அல்லது தண்ட முத்திரையில் இருக்கலாம். முன்னதானால் மற்றொரு இடக்கரத்தில் தீ. சரிப்பம், புத்தகம், தாமரை அல்லது நீலோற்பலம் பிடித்து இருக்க வேண்டும் எனவும் வேரோர் இடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. மனவலிவு எண்ண ஓட்டங்களைக் கார்ட்டும் விதத்தில் உடலின் பிறபாகங்கள் வளைவற்று தீர்க்கமாக இருக்க வேண்டும். ஜடாபாரம், ஜடாபந்தம், ஜடாமகுடம் ஜடை அல்லது பட்டபந்தத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிசுடன் இருப்பார். எவ்வாறாயினும் ஜடையில் “தூதாரா” மற்றும் இதர காட்டும் மலர்கள் செருகப் பெற்றிருக்கும். ஜடாபாரத்து மத்தியில் முகமலர்ந்த கங்கை நன்கு தோன்றவேண்டும்.

ஸ்படிகத்தை ஒத்த வெண்ணிறமாக மேனியானது விளங்கும். வெண்மை, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு முதலான நிறங்களில் உடல் இருக்கலாம் என வேரோர் இடத்தில் காணப்படுகிறது. இவரது உடலானது ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்க வேண்டும், தூய வெள்ளாடை, அல்லது புலித்தோல் மற்றும் மார்பில் யக்ஞோப விதம் அணிந்திருக்க வேண்டும். மார்பின்மீது வெள்ளைச் சந்தனம் பூசி இருக்க வேண்டும். இடக்காதில் சங்கபத்திரமும், வலக்காதில் குண்டலமும் இருக்கும். அல்லது திருகாதுகளிலும் ஏதேனும் ஒன்றில் மட்டும் சங்கபத்திரங்கள் அல்லது குண்டலங்கள் காணப்படலாம். மார்புவரை இறங்கிய உருத்திராக்க மாலை கழுத்தில் உண்டு, மனச்சலனம் ஏதும் இல்லாத திருமுகமாக அமையவேண்டும். நாசியின் நுனி மீது பார்வையானது படிய வேண்டும். காரணாகமத்தின்படி கால் கட்டைவிரல் மீது பார்வை பதிய வேண்டும், தரிமத்தை உபதேசிக்கும் இம்மூர்த்தியினை வணங்கு வோர் எல்லா நலன்களையும் பெறுவர் என சிற்பசாஸ்திரம் கூறுகிறது.

குருவைச் சூழ்ந்தவர்கள் :

சாத்திரங்களைக் கற்கும் பேரரிவத்துடன் ரிஷிகள் இப்பரம குருவைச் சூழ்ந்து இருப்பர். பல நூல்களில் இம் மாணுக்கர்களின் பெயர்கள் பல விதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அம்சமேதாகமத்தில் - நாரதர், ஜமதக்கினி, வசிஷ்டர், பிருகு, பரத்வாஜர், சனகர், அகஸ்தியர் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. காமிகாகமத்தில் - கௌசிகர், காஸ்யபர், பரத்வாஜர், அத்ரி, கேளதமர் முதலான ரிஷிகளின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. மற்ற இரு முனிவர்கள் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் மொத்தம் ஏழுபேர் என்கிறது. காரணாகமத்தில் - அகஸ்தியர், புலஸ்தியர், விஸ்வமீத்திரர், ஆங்கிரஸர் முதலான ரிஷிகளின் பெயர்கள் மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளன. மேற்சொன்ன முனிவர்களின் தலையில் ஜடாமகுடம் அமைதல் வேண்டும்.

இவர்கள் கழுத்தில் உருத்திராக்கமாலையும் மார்பில் வெண்மையான யக்ஞோபவீதமும் அணியச் செய்தல் வேண்டும். உடலில் திருநீறு அணிந்தும், வெள்ளை உடை அணிந்தும் இருக்க வேண்டும். இம் முனிவர்களின் உயரம், தட்சிணமூர்த்தியின் மார்புக்கு மிகக் கூடாது. கௌசிகர் மற்றும் காஸ்யபர் நிறம் கருப்பாகவும் (பெயர்குறிப்பிடாது), மற்ற இருவர் மஞ்சளாகவும், பரத்வாஜர் சிவப்பாகவும், அத்ரீ, கௌதமர் சிவப்பு கருப்பு நிறக்கலவையாகவும் இருக்க வேண்டும் எனக் காமிகாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இம்முனிவர்கள் தட்சிண மூர்த்திப் பெருமானின் இரு புறங்களில் இருக்கையில், இருவர் இருவராய் ஒருபுறமும் மூவர் மூவராய் ஒருபுறமும் அமரச்செய்யலாம். இருமருங்கிலும் மூவர் மூவராயும் இருக்கச் செய்யலாம்.

தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் இருமருங்கிலும் கின்னரர்களும் தேவர்களும் பிறரும் இருக்க வேண்டும்.

அபஸ்மார புருஷன் வலக்கரமானது " ஸரீர்ப்பமுத்திரையுடன் " இருக்க வேண்டும். அதாவது அவனது கைகள் விரித்து, பாம்பு படம் எடுப்பது போல் வலக்கரம் இருக்க, இடக்கரம் பாம்பினைப் பிடித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

உபநிடதமும் - சம்ஹிதையும் தரும் உருவ விளக்கம் :

தட்சிணமூர்த்தி உபநிஷதமும், குதசம்ஹிதையும் தட்சிணமூர்த்தியின் ரூபத்திற்குப் பல்வேறுவிதமான பொருளைக் கூறுகின்றன. கல்பகோடி கால முடிவில் அண்டம் முழுவதையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டு ஒளி மயமான மகிழ்வான முகத்துடன் இவ்விறைவன் காணப்படுகின்றார். இவரே தட்சிணமூர்த்தி ஆவார். ஞானம் என்பது தட்சிணம் என்று அழைக்கப்படும். தென்திசையானது எப்போதும் (சிவனின் முன்புறம்) அவரை நோக்கியுள்ளது. ஆகவே தட்சிணமூர்த்தி வடிவில் இத்தத்துவம் அடங்கியுள்ளதால் இப்பெருமான் "தட்சிணமுகா" என்று போற்றித் துதிக்கப்படுகின்றார். இவரது காலடியில் உள்ள அபஸ்மார புருஷன் உயிர்களின் அறியாமையின் உருவஅமைப்பாகும். இவ்வறியாமையை இறைவன் தனது திருவடிக்கீழ் அடக்கிவைத்துள்ளார். இவரது கையில் விளங்கும் நூல் (சுவடி) அனைத்து ஆன்மாக்களது அறிவினையும், ஒளிபெறச் செய்யத்தக்கது. இவர்கரத்தில் உள்ள அக்ஷமலை தத்துவங்களைக் குறிப்பதாகும், குறைவின நிரந்தர இன்பமும், சக்தியுமாக இவரது உடல் உள்ளது. விரிந்து படர்ந்த ஆலமரத்தின் இருண்டநிழல் மாயையைக் குறிக்கும். முன்னரே வேதங்களைக் கற்ற முனிவர்களுக்கு "ஆத்மவித்யா தத்துவத்தினை"க் (ஆன்மாக்கள் பற்றிய அறிவு) கற்பிக்கின்றார். சம்சார பந்தங்களிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கின்றார். நிரந்தரமானவரும், பிறப்பு இறப்பு அற்றவருமான தட்சிணமூர்த்திப்பெருமான் கமலாசனம் அல்லது பத்மாசனத்தில் "ஓம்" எனும் வடிவில் காட்சிதருகின்றார்.

இயோகார் - தட்சிணமூர்த்தி (P I. L X X I) :

இயோகாரில் உள்ள தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவமானது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சிற்பத்தில் நடுநாயகமாக இருக்கும் கல்லாலின் கீழ் உள்ள ஓர் மேடையின் மீது அமர்ந்து காட்சி தருகின்றார். இடக் காலானது கீழே தொங்கியும், வலக்கால் ஆசனத்தின் மீது குத்திட்டும் இருக்கின்றன. தலையில் ஜடாபந்தம் காணப்படுகிறது. பின்புற வலக்கரம் அக்ஷமாலையினைத் தாங்கி இருக்க, முன் வலக்கரம் ஞானமுத்திரையாக உள்ளது. பின் இடக்கரம் நீளமான ஒரு பொருளைப் பற்றியபடி உள்ளது.

மேற்படிப் பிண்கரத்தில் திகழும் பொருளானது தெளிவாக இல்லை. இது மறைநூல் சுவடியாகவோ அல்லது “கூர்ச்சமாகவோ” (தரிப்பைக்கட்டு) இருக்கலாம். முன் இடக்கை விஷ்ணுதர்மோத்தரத்தில் கூறியபடி அமிர்தகலசம் தாங்கியுள்ளது. இடையில் உள்ள உடையானது முழங்கால்வரை தொங்குகிறது. இடப்புறத் தோளில் காணப்படும் “கிருஷ்ணஜி” எனப்படும் மான்தோலானது வலதுதொடைவரை தொங்கியதாக அமைகிறது. மானின் தலையும் மானின் முன்கால்களும் மிகத் தெளிவாக உள்ளன. “உபவீடா” என்ற பரணியில் இத்தோல் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பெருமானின் முழுத்திருவுருவமானது சுற்றே முன்புறம் கவிந்தும், இவரது ஜடையிலிருந்து இரண்டு மூன்று புரிசுள் தோளின் மேல் தொங்கியும் உள்ளன. ஆகமங்களில் வலியுறுத்தப் படுவதுபோல் இத்திருவுருவ முடி அமைதி அழகுறக்கூட்டப் பட்டுள்ளது.

இந்த உருவத்தின் இருக்கையின் கீழ்ப்பகுதியில் - இடக்காலின் அருகில் இரு மான்கள் உள்ளன. இவைகளும் போதனையைக் கேட்கும் பாவத்தில் உள்ளன. இதே விலங்குகள் புத்தரின் தர்ம உபதேசத்தின் போது காணப்படுவது நினைவுகூரத் தக்கதாகும்.

இப்பெருமானின் (தட்சிணமூர்த்தி) பின்புறம் துறவி ஒருவர் தனது இடக்கையில் அக்ஷமாலையுடன் நிற்கின்றார். நுனி சிறுத்த தாடியுடனும் கிரீடம் போன்று, உச்சித்தலையில் கட்டப்பட்ட ஜடையுடனும் இருக்கின்றார். மேலும் பெருமானின் இடப்புறம், ஆலின்கீழ் உள்ள கல் ஆசனத்தில் ஓர் உருகம் காணப்படுகிறது. இது முனிவராகவோ அல்லது வியாக்கியான மூர்த்தியாகவோ இருக்கலாம். பின்னதாகக் கொண்டால் மேலே கூறிய திருவுரு போக தட்சிணமூர்த்தியாகும். இத்திருவுரு யாது எனத் திட்டமாகக் கூறியுலவில்லை.

இத்திருவுருவத்தின் வலக்கரம் அக்ஷமாலையைப் பற்றி இருந்தாலும் சின்முத்திரையுடன் உள்ளது. இடக்கரம் “பூ - ஸ்பரிசு” முத்திரையில் உள்ளது. நக்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட ஜடாமகுடத்துடன் தலையும், மான் தோல் போர்த்திய உடலும் அமைந்து உள்ளன. வலக் கால் இருக்கையின் கீழே பூய்யல் ஊன்றியும், இடக்கால் மடித்து ஆசனத்தின் மேலும்

உள்ளன. முழங்காலுக்குக் கீழே தொங்கும் உடையானது கீழ்ப்புறம் உள்ளது. முன் கூறியது போலவே இவருக்கும் பின்புறத்தில் வலக்கரத்தில் அக்ஷிமாலையுடனும் இடக்கரத்தில் கெண்டியுடனும் ஒரு முனிவர் காணப்படுகிறார். பாய்வதற்கு முன் பதுங்கிப் படுத்திருக்கும் நிலையில் சிங்கத்தின் உருவம் இப்பீடத்தின் அடியில் உள்ளது. சிங்கத்தின் தலையானது நிமிர்ந்தும் அதன் முன் சால்கள் நீட்டியும் காணப்படுகின்றன.

தேவர்களும் சுந்தர்வர்களும் இவ்விரு திருமேனிகளைச் சூழப் பறப்பது போலக் காணப்படுகின்றனர். இரு தேவர்கள் மட்டும் தம் கரங்களில் மாலையுடன் விளங்குகின்றனர். இதற்குமேல் தனிநிலையாகப் பிரமன் மட்டும் காணப்படுகின்றார். தமது இருபுயங்களிலும் நான்கு கரங்கள் விளங்க பத்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்றார். இவரது கரங்கள் சின்முத்திரை அல்லது அபய ஹஸ்தமாக விளங்கும். வலக்கரமும், கமண்டலம் தாங்கிய இடக்கரமும் உண்டு. வலமும் இடமும் வானில் பறந்தபடி பிரமன் புகழ்பாடும் தேவர்களும், இவர்களின் தேவியர்களும், காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

ஆவூர் ஆலய தட்சிணாமூர்த்தி :

சஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஆவூர் எனும் தலத்தில் காணப்படும் தட்சிணாமூர்த்திச் சிற்பம் மிக அழகுடன் ஆக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். லலாடபட்டாவினால் கட்டப்பட்டுள்ள ஆடை மிக்க வேலைப்பாடு கொண்டது. இடக்காலில் பத்ரகுண்டலமும், வலக்காலில் மகரக்குழையும், மார்பில் யக்ஞோபவீதமும், கழுத்தில் உருத்திராக்க மாலையும் சன்னவீரமும் அதன்கீழ் உதரபந்தமும் காணப்படுகின்றன. உபவீட பாணியில், அவரது மேனியில் எஸ்திரம் அணிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வல முன்கரம் சின்முத்திரையினைக் காட்டுகிறது. இடது முன்கரம் சுவடிகொண்டு முழங்காலின் மீதும், விளங்குகிறது. வலப் பின்புறக் கரத்தில் நாகமும், பின் இடக்கரத்தில் அக்னியும் காணப்படுகின்றன. வலக்காலானது அபஸ்மார புருஷன் மீது பறிந்திருக்கிறது. இடக்கால் வலத் தொடைமீது வீராசனமாக விளங்குகிறது. இச்சிற்பம் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்ததாகும்.

திருவொற்றியூர் தட்சிணாமூர்த்தி :

திருவொற்றியூர் சிவாலயத்தின் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் காணப்படும் மூர்த்தி காலத்தால் பிற்பட்டது. நேர்த்தி இல்லை. கரட்சியின் பரதிபலிப்பும் குறைவு. விசிறி போன்ற அமைப்பில் ஐடைகள் (ஐடாமண்டலம்) உள்ளன. நெற்றியின் மேல் லலாடபட்டம் உள்ளது. முன்னர் கூறப்பட்டுள்ளது போன்ற பொருள்கள் யாவும் கைகளில் விளங்குகின்றன. இவை தவிர, தொழுது அமர்ந்துள்ள நிலையில் ஒரு முனிவரும் உள்ளார். இவர் பத்ரபிடத்தில் அமர்ந்துள்ளார்.

கசீந்திரம் - ஞான தட்சிணமூர்த்தி :

தென் திருவாங்கூர் - கசீந்திரத்தில் உள்ள சிற்பம் அண்மைக் காலத்தது ஆகும். நல்ல வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய ஜடாமதும் இவரது சிரசினே அலங்கரித்தபோதும் ஓரிரு சடைகள் மேலிருந்து கீழாகத் தோளில் தொங்குதலைக் காணுகின்றோம். இம்மூர்த்தி சகாசனமாக அமர்ந்துள்ளார். வலப் பின்கரத்தில் தாமரையும், இடப் பின்கரத்தில் சர்ப்பமும், விளங்குகின்றன. முன்வலக்கரம் சின் முத்திரையினைக் காட்டுகிறது. முன் இடக் கரம் சுவடி கொண்டு விளங்குகிறது.

காவேரிப்பாக்கம் - தட்சிணமூர்த்தி :

காவேரிப்பாக்கத்தில் உள்ள தட்சிணமூர்த்தி திருவுருவம் பல்லவர் காலத்தைச் சார்ந்ததாகும். இவரது சிரசில் உள்ள அடர்ந்த சுருள் முடிகள் எல்லாம் ஜடாபாரமாக அமையப் பெற்றுள்ளன. வலப் பின் கரத்தில் அக்ஷமாலையும், இடப் பின் கரத்தில் அக்னியும் (?) உள்ளன, முன் வலக்கரம் வியாக்யான முத்திரையுடனும் முன் இடக்கரம் சுவடி ஏந்தியும் விளங்குகின்றன. இப்பெருமான் உத்குடிகாசனத்தில் காட்சிதருகின்றார். இவரது கழுத்தில் இரண்டு ஹாரங்களும் (ருத்திராட்சமாலை, கண்டா பரணம்), மார்பில் யக்ஞோபவீதமும், ஒரு காதில் விருத்த குண்டலமும், மற்றொரு காதில் அணி ஏதும் இல்லாமலும் காணப்படுகின்றன, பெருமானின் கீழ்ப்பகுதியில் உபதேசம் கேட்கும் நிலையில் மான் ஒன்றும், நாகம் ஒன்றும் உள்ளன.

திருவெங்கவாசல் ஞானமூர்த்தி : (Pl. Lxxv)

புதுக்கோட்டை - திருவெங்கவாசல் சிவாலயத்தில் கருப்பக்கிருகத் தென்புறச் சுற்றுச் சுவர் மாடத்தில் (படம் 61) ஞானதட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் அருட்காட்சி வழங்குகின்றார். இங்கு இப்பெருமான் "உத்குடிகாசனத்தில்" விளங்குகின்றார். இவரது இடக்கரம் இட முழங்கால் மீது நீண்டு தொங்குகின்றது, திரு. கே. என்பவர் சில வேண்கலத் திருவுருவங்களைப் சேர்த்துவைத்துள்ளார், இந்த ஞான தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவத்தையும் திருவொற்றியூரில் காணும் தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவத்தையும் காணவேண்டும். இவைகள் வடிவமைப்பில் ஒன்றுபோலவே உள்ளன. இத் திருவுருவத்தின் பின் கரங்களில் சிறிது மாற்றம் உள்ளன, பின் வலக்கரத்தில் அக்னியும், பின் இடக்கரத்தில் சர்ப்பமும் தாங்கி இடம் வலம் மாறுபட்டுள்ளது என்பதனை ஆறிப்பவும்.

ஞான தட்சிணமூர்த்தி

விடக்கவாசல் மூர்த்தி, ஞானமூர்த்தி திருவுருவங்களின் அமைப்பில் வேறுபாடுகள் அதிகம் இல்லை. ஆனால் ஞானமூர்த்தியின் திருவுருவமானால்

பின் வலக்கரத்தில் அக்ஷமாலே இருக்க வேண்டும். பின் இடக்கரத்தில் “உத்பலாமலர்” தாங்கி இருக்க வேண்டும். முன் வலக்கரமானது ஞான முத்திரையுடனும், முன் இடக்கரமானது அபய முத்திரையுடனும் அமைத்தல் வேண்டும்.

யோக தட்சிணமூர்த்தி :

முதல் அமைப்பு :

இத்திருவுருவம் முன்றுவித வடிவமைப்புகளில் அமையப்பெறுகின்றன. “ஸ்வஸ்திகாசன நிலையில்” இரு கால்கள் அமைந்தும், முன் வலக்கரம் மார்புக்கருகே யோக முத்திரையிலும், முன் இடக்கரம் மடிமீது யோக நிலையிலும் அமைந்தும் இருக்கும். பின் வலக்கரத்தில் அக்ஷமாலையும், பின் இடக்கரத்தில் தாமரைமலரும் இருக்கும். பரிர்வையானது முக்கின் நுனியினைப் பார்த்தவாறும், கீழ் நோக்கித் தொங்கும் சில ஜடைகள் தோள் மீதும் காணப்படும். இப்படியாக அமைந்த இத்திருவுருவத்தைச் சூழ முனிவர்கள் பலர் தொழுது நிற்குமாறு அமைத்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது அமைப்பு :

இந்த இரண்டாவது அமைப்பு முறையில் காணப்பெறும் யோக மூர்த்தியின் திருவுருவம் இடக் கால் மடித்து உத்குடிகாசன நிலையில் இருக்கும். உடலையும், இடக்காலையும் இணைத்துக்கட்டப்பட்ட யோக பட்டையானது விளங்கும். வலக்காலானது ஆசனத்தின் கீழே தொங்கும் நிலையில் காணப்படும். முன் இடக்கரமானது நீட்டப் பட்டு, மடக்கப் பட்ட முழங்கால் மீது விளங்கும். மற்ற உருவ அமைப்புகள் யாவும் முதல் அமைப்பு சிற்பத்துக்குக் கூறப்பட்டது போலவே இருக்கும்.

மூன்றாவது அமைப்பு :

இந்த மூன்றாவது அமைப்பு முறையில் காணப்பெறும் யோக மூர்த்தியின் கால்கள் வளைந்து பின்னி இருக்கும் (யோக நரசிம்மர் போல,) (தட்சிணமூர்த்தி - முதற்பாகம் - 27ம் பக்கம் காண்க). கால்களையும் உடலையும் (இடுப்புப் பகுதி) யோக பட்டத்தால் பிணைக்கப் பட்டிருக்கும். முன் இருகரங்களும் நீட்டப்பட்டு முழங்கால் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும், பின் வலக்கரத்தில் அக்ஷமாலையும், பின் இடக்கரத்தில் கமண்டலமும் விளங்க வேண்டும். ஜடாமண்டலத்தின் முன்புறச் ஜடைப்பகுதியில் பிறைச்சந்திரனும், சரீர்ப்புறம் பிறவும் அமைத்தல் வேண்டும். இந்நிலையில் உள்ள படிமத்தின் உடல் வெண்மை நிறமாகவும், ஆனால் கழுத்து மட்டும் கருமை நிறமுள்ளதாகவும் அமைத்தல் வேண்டும். இத்திருவுருவத் திருமேனியில் அணிகளும், பாம்புகளும் ஆபரணங்களாக விளங்க அமைத்தல் வேண்டும்.

திருவொற்றியூர் தட்சிணாமூர்த்தி : (PI. LXXVI)

திருவொற்றியூர் சிவாலயத்தின் தென்புறகாரத்தில் தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமான் யோகாசனத்தில் (படம் - 62 - மேல்பகுதி) அமர்ந்துள்ளார். இத் திருக்கோயிலின் சுவரில் உள்ள கல்வெட்டுகள் யாவும் இப்பெருமானை படம் பக்க நாயனார் என்று கூறுகின்றன. சோழமன்னர் வீரராஜேந்திர தேவரால் (வி. பி 1087 - 88) உத்திருக்கோயிலானது கிருப்பணி செய்யப் பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. மூல மண்டபத்தின் தென்புறத்தில் அமைந்த இத்திருவுருவத்தினை, நோக்கும்போது முதல் வடிவமைப்பாகக் கூறியுள்ள ஞானமூர்த்தியின் வடிவமைப்பாகவே விளங்குதலால் இப்பெருமானை ஞான தட்சிணாமூர்த்தி என்றே குறித்து கூறலாம். வேலைப்படுகள் அமைந்த இப்பெருமானின் ஜடைகள் எல்லாம் ஒரு சேர அமைந்து “ஜடாமகுடமாக” விளங்குகிறது. காதுகளில் தண்டலமும், கழுத்தில் ஹாரமும், உருத்திராக்க மாலையும் அணிசெய்ய யக்ஞோபவீதம் திருமார்பில் எடுப்பாக விளங்கப் பெருமான் காட்சிதருகின்றார். இப்பெருமான் “ஸ்வஸ்திகாசனத்தில் உள்ளவகால் தெரிய அமர்ந்துள்ளார், பின் வலக்கரத்தில் குலம் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் குலத்தின் மேற்பகுதி சிதைந்து அடிப்பாகம் மட்டுமே தற்போது காணப்படுகிறது. பின் இடக்கரத்தில் கபாலம் இருக்கிறது. முன்வலக்கரம் சின் முத்திரையினைக் காட்டுகிறது. முன்னிடக்கரம் ஞான ஆசானுக்குரிய பாவத்தில் உள்ளது. தற்காலம் பொருள்விளங்காத “குலீஸ்வரர்” என எழுதப்பட்டுள்ளது.

காஞ்சி கைலாசநாத சுவாமி ஆலயச்சிற்பம் (PI. LxxvII):

இரண்டாவது (படம் - 62 - மேல்பகுதி) வடிவமைப்பைச் சேர்ந்த இச் சிற்பத்தில் சிவன் தன் இடக்கால மடித்து இருக்கைமீது குத்திட்டு வைத்துள்ளார். இக்காலும் உடலும் யோக பட்டையால் பிணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. முன் வலக்கரமானது யோக முத்திரையினைக் காட்டுகிறது. முன் இடக்கரமானது அபய ஹஸ்தமாக விளங்குகிறது. பின் வலக்கரம் அக்ஷமாலையினைப் பற்றியிருக்கிறது, பின் இடக்கரம் அக்னியை ஏந்தி யுள்ளது. சில ஆகமங்களில் பின் கரத்தில் தாமரையினை ஏந்தியிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இவரது வலக்கால் ஆசனத்திலிருந்து இறங்கி கீழே தொங்கவும், ஆலின் கீழலில் முன் கூறிய சிற்பங்கள் போலவே அமர்ந்துள்ளார். சிவனை நோக்கியவாறு மான்கள் அவரது திருவடிக் கீழ் உள்ளன. முன் வலக்கரத்தில் படம் எடுத்த நாசம் உள்ளது. இதுவும் இறைவனை நோக்கியபடி உள்ளது. இவ்விறைவனின் தலையின் இருமருங்கிலும் இரு பூதங்கள் அமர்ந்துள்ளன. மேலும் இச்சிற்பத்தின் இருபுறமும் அமைந்துள்ள சுவரின் மாடத்தில் முனிவர்கள் அமர்ந்துள்ளனர். இவர்கள் பெருமானின் யோக விளக்கத்தைச் சிரத்தையுடன் செவி ஏற்கும் தோற்றத்தில் உள்ளனர். இக்கோயிலில் உள்ள மற்றொரு தட்சிணாமூர்த்தியின் சிற்பம் புத்ர பீடத்தில் காணப்படுகிறது. இப்பீடம் ஒரு மலையது காணப்படுகிறது. பெருமானின் வலக்கரத்தில் சரீர்ப்பத்தினைக் காண்கிறோம்.

U&A0-11.

நஞ்சன்கோடு யோகதட்சிணமூர்த்தி
படம்-63 — பக்கம்-17

PLATE - LXXIX

Halakuravi - Stone - N. 4 - 1919.

பாதாயி - வீணாதர அர்தநாரிஸ்வரர்

படம்-64 — பக்கம்-19

PLATE - XCIV

Halakuravi - Stone - N. 4 - 1919.

மூவலூர் — குருமுர்த்தி
படம் - 65 பக்கம் - 20

மூவலூர் — திருக்கோயிலின்
திருமாளிகைப்பத்தில் — தட்சிணாமூர்த்தி
படம் 102 பக்கம் - 20

மைசூரில் உள்ள நஞ்சன்கோடு ஆலய யோக தட்சிணமூர்த்தி :

(Pl Lxxix)

மைசூரில் உள்ள நஞ்சன்கோடு ஆலய தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவம் மூன்றாவதாகக் கூறப்பட்ட வடிவமைப்பான — “உத்கடி காசன” முறையில் அமர்ந்துள்ளதாகக் கூறலாம் கால்கள் உடலோடு யோக பட்டையினால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் அமர்ந்துள்ள நிலையிலிருந்தே (படம்-88) யோக தட்சிணமூர்த்தியாகிறார். பின் துடக் கரத்தில் வீணை உள்ளதால் வீணைதர தட்சிணமூர்த்தியாகிறார். முன் வலக்கரம் சின்முத்திரை காட்டுகிறது. முன் இடக்கரம் நூலினைத் தாங்கியுள்ளது. எனவே வியாக்கியான தட்சிணமூர்த்தியாகிறார். மேற்சொன்ன மூன்று வகை வடிவமைப்புகளும் சேர்ந்த இச்சிற்பம் சிறப்பாக இருக்க அமைந்துள்ளது. ஆலின் கீழ் அமர்ந்துள்ள இவர் முன்பு ரிஷபம் உள்ளது, இது இறைவன் அமர்ந்துள்ள பீடத்தின் முன்பாக அமைந்துள்ளது. இப்பெருமான் ஆசனத்தின் கீழ், பீடத்தின் மத்தியில் இடக்கையில் விலங்கம் ஒன்றினை ஏந்தியபடி விலங்காயத்துக் குருக்கள் ஒருவர் அபரிந்துள்ளார். இவரைக் குருவாகக் கொண்டு இருபுறமும் இவரது சீடர்கள் அஞ்சலி ஹஸ்தர்களாக இருக்கின்றார்கள். தட்சிண மூர்த்திக்குப் பின் “பிரபாவளி” உள்ளது. இதன் இருமருங்கிலும் பக்கத்திற்கு ஒருவராக முனிவர்கள் அஞ்சலியுடன் காணப்படுகின்றனர்.

வீணைதர தட்சிணமூர்த்தி :

குரல் இசையையும், கருவி இசையையும் போதிக்கும் பேரரசான இறைவன் போற்றப்படுகின்றான். இம்மூர்த்தியின் வடிவமைப்புகளைப் பற்றிக் காமிகாகமம், அம்சமானாகமம், காரணாகமம் முதலான ஆகம நூல்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

அம்சமானாகமம் - இடக்கால் உத்கடிகாசன நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்கிறது. முன் இரு கரங்களும் வீணைஏந்தி இருக்க, மற்ற இரு கரங்களும் வியாக்கியான மூர்த்தி போல் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

காமிகாகமம் - ஞான தட்சிணமூர்த்தியின் முன்புறமுள்ள வல இடக்கரங்கள் “கடக” பாவத்தில் இருக்க வேண்டும் என்கிறது. வல உள்ளங்கை கீழ்ப்புறமும், இடஉள்ளங்கை மேல்புறமும் னாக்கியிருக்க வேண்டும் என்கிறது. கடக முத்திரையிலிருந்து சற்றே வேறுபடும் முத்திரையினைச் சரீர்ப்பகரம் என்று காமிகாகமம் கூறுகிறது.

இடக் கரம் உயர்த்து, வலக்கரம் அதற்குச் சற்றே தாழ்ந்து நீண்ட வாத்தியமான வீணையினை முறையாகப் பிடிப்பது போல் இருக்க வேண்டும். வீணையின் நுனியை இடக்கரமானதுபற்றி இருக்கவும், வலக்கரம் அதன் அடிப்பாகத்தைப் பற்றி இருக்கவும் வேண்டும்.

வினையினை எவ்வாறு ஏந்தி இருத்தல் வேண்டுமென்பது பின் வருமாறு கூறப்படுகின்றது. வினையானது வலத் தொடையில் இருந்து முன்று அங்குலம் நீண்டு இருக்க வேண்டும். கடக ஹஸ்தம் உள்ள இடக்கரத்திற்கு, நான்கு அங்குலம் மேலே இருக்க வேண்டும். இவ்விரு புள்ளிகளின் இடையே உள்ள தூரம்தான் வினையின் தண்டுப்பகுதியின் நீளமாகும்.

பொதுப்படையான சில கருத்துக்கள் :

தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் முகம் “சந்தர்சன” முத்திரையில் உள்ள கரத்தின்பக்கம் திரும்பி இருக்க வேண்டும், பாரீவையும் இக்கரத்தில் படிய வேண்டும். தட்சிணமூர்த்தியினைச் சுற்றிப் பலவித மிருகங்களும், ஊர்வனவும், முனிவர்களும், சித்தர்களும், மாணவர்களும், பூதகணங்களும், கின்னரர்களும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். நன்கு வளர்ந்த மரங்கள் அடர்ந்த குன்றில் ஆலமரநிழலில் இப்பெருமானின் திருவுருவம் இருக்கவேண்டும். ஆசனமானது வேலைப்பாட்டுடன் கூடியதாகவும், அதில் புவித்தோல் விரிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் சிவபிரானாகிய தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் கருணைப் பொலிவோடு தோன்ற வேண்டும். இப்பெருமானைச் சுற்றி “சிவாத்விஜாக்களின்” (சிவப்பிராமணர்கள்) முன்னோர்களான ரிஷிகள் அமர்ந்திருக்கவேண்டும், தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவம் நின்ற கோலம் அல்லது அமர்ந்த கோலம் ஆகிய இரு நிலையிலும் இருக்கலாம். பெருமானின் திருவடிகள் அபஸ் மாரபுருஷன் மீது ஊன்றியும், ஊன்றாமலும் இருக்கலாம் ஆலமரமும், பூதமும் இருக்கலாம்; இல்லாமலும் இருக்கலாம்.

சென்னை - அருங்காட்சியக வினாதர தட்சிணமூர்த்தி :

(P. L. LxxxI. Lxxx)

சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் வினாதர தட்சிணமூர்த்தியின் வெண்கலத்திருவுரு ஒன்று உள்ளது. இம்மூர்த்தியின் வலத்திருவடி பூமியில் ஊன்றி இருக்க, இடத்திருவடி சற்றே வளைந்து முன்புறம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. முன் இரு கரங்களும் “கடக” முத்திரையில் உள்ளன. இடக்கரம் மேல் நோக்கியும், வலக்கரம் கீழ் நோக்கியும் உள்ளன. தனியே வினை ஒன்று செய்து இருகரங்களிலும் பொருத்த இருந்தனர் எனப் புலனாகிறது. ஆனால் வினையாணப்படவில்லை. பின் வலக்கையில் பரசும், பின் இடக்கையில் மாணும் (மிருகா) உள்ளன. இத்திருமேனியில் வேலைப்பாடுள்ள அணிபலன்கள் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இது போன்ற அமைப்புள்ள மற்றோர் (படம்-02 - கீழ்ப்பக்கம்) வெண்கலத் திருவுருவம் தஞ்சை மாவட்டம் - வடரங்கத்தில் (கொள்ளிடக்கரைக்கு அருகில் சீக்காழ் வட்டம்) உள்ளது. இத்திருவுருவம் காலத்தால் முற்பட்டதும் கிடைப்பம் கொண்டதுமாகும்.

அர்த்தநாரிஸ்வர வினாதரமூர்த்தி :

பாதாமி குடைவரைக் கோயிலில் வீணைஏந்திய அர்த்தநாரிஸ்வர மூர்த்தியின் திருவுருவத்தைக் காணலாம். இத்திருவுருவத்தின் முன்வலக் கரத்தில் (படம் - 04) பரசு உள்ளது. இதனை நாகம் ஒன்று சுற்றிக் கொண்டுள்ளது. புஜத்தில் சர்ப்ப வளையத்தை அணிந்திருக்கின்றார். மற்றொரு வலக்கரத்திலும் இடக்கரத்திலும் வீணையினை ஏந்திக் காட்சி தருகின்றார். மற்றொரு புஜத்தில் அரவு சுற்றி உள்ளது. வலக்காழில் சர்ப்ப குண்டலம் உள்ளது. இத்திருவுருவச் சிரசின் வலப்பாகத்தில் பிறைச் சந்திரனும் மண்டைஓடும் தாங்கிய ஜடாமகுடம் விளங்குகிறது.

அழகிய கலைநுட்பத்துடன் கூடிய கழுத்து அணியும், மார்பில் யக்ஞோபவீதமும் உள்ளன. வலப்புறம் மான் தோலானது இடுப்பு வரை அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வேலைப்பாடுள்ள பீடத்தின் மீது சற்று வளைந்தபடி “கரண்டமகுடத்தோடு” இடப்புறம் அம்பிகை காணப்படுகின்றாள். கொண்டையில் கல்பதித்த ஆபரணங்களும், ஆபரணங்களுடன் கூடிய ஜடையும், புஜங்களில் பல கங்கணங்களும் காணப்படுகின்றன. கணுக்கால்வரை நீண்டு உள்ள பட்டாடையைப் பிடித்திருக்கும் மேகலையும் உள்ளது. முன்காலில் சிலம்பு இருக்கின்றது. இடக்கரத்தில் நீலாற்பல மலரும் காணப்படுகிறது, சிரசினைச் சுற்றி “பிரபமண்டலம்” உள்ளது, வினாதர அர்த்த நாரிஸ்வரரின் இடப்பாகத்தில் பணிப்பெண் இருக்கின்றாள். இடக்கையை மடித்தும் அதில் பாத்திரம் ஒன்றினைத் தாங்கியும் உள்ளாள். பலவித ஆபரணங்கள் அணிந்து உடலில் மெல்லிய ஆடை உடுத்தியிருக்கின்றாள். கூந்தலானது “தம்மில்லா” முறையில் கொண்டையாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

வலப்புறத்தில் விளங்கும் ரிஷபமானது நிலத்தின் மீது தனது பாரிவை படிய சாத்வீகமாக உள்ளது. ரிஷபத்தின் பின்புறம் மனித உருவம் ஒன்று காணப்படுகிறது. உடலானது மெலிந்து காணப்படுவதால் பைரவராகவோ அல்லது பிருங்கி முனிவராகவோ இருக்கலாம் என யூகிக்கப்படுகிறது. மேலும் இவரது கரங்கள் அஞ்சலி ஹஸ்தமாக உள்ளன. அர்த்த நாரிஸ்வர வினாதரமூர்த்தியின் தலைப்பகுதிக்கு மேல் தேவர்கள் பறந்தபடி துதித்தவாறு உள்ளனர். இம்மூர்த்தியானவர் நிற்கும் பீடத்தின்கீழ் சில கணங்கள் நாட்டியமாடும் நிலையிலும், சில கணங்கள் இசைக்கருவிகளை மீட்டும் நிலையிலும் உள்ளன. காணவேண்டிய கலைச் சிற்பங்களில் இம்மூர்த்தியானவர் முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றார்.

முவலூர் - குருமூர்த்தி

*முவலூர் எனும் தலம் கும்பகோணம் - மயிலாடுதுறை கற்சாலையில் உள்ளது. இத்தலம் வைப்புத்தலமாக போற்றப்படுகின்றது. இங்கு அருள் வழங்கும் பெருமானின் திருநாமம் ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேசுவரர் என்பதாகும். இத் திருக்கோயிலின் கருப்பக்கிருகத் தெற்குத் தேவகோஷ்ட மாடத்தில் (படம் - 85) சிற்பியின் கைத்திறத்தால் அமைந்த ஐசத்தகுருவாக விளங்கும் தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவ அழகினைக்கண்டு கொண்டே இருக்கலாம். ஆனந்தத்தின் மேலிட்டால் ஆடல் வல்லானின் சடைகள் விரிசடையாக இருப்பதை நாம் ஆலயங்களில் கண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் இங்கோ ஞானத்தின் மோன நிலையாதலால் விரிசடைகள் எல்லாம் அமைதியாக (மேலிருந்து கீழ்நோக்கி) அப்படியே செயலிழந்து ஐடாபாரமாகக் காட்சிதருகின்றன. இவர் பின் கரங்களில் நாகமும், அக்கினியும் ஏந்தி முன் கரங்களில் சின் முத்திரையும், சுவடியும் விளங்க சர்வாபரணமும் அணிந்து வீராசனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இத்திருவுருவத்தின் உயரம் சுமார் 3½ அடியாகும். இங்கு கல்லாலமரம் காணப்படவில்லை. பெருமான் வீற்றிருக்கும் மலையின் இடப்பக்கம் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் நந்தியம் பெருமான் அமர்ந்த நிலையில் உள்ளார். அதற்கு மேல் யானையின்முகமும், கீழ்ப்பகுதியில் சிங்கமும், மான்களும், விளங்குகின்றன. பெருமான் தனது வலப்பாகத்தினை மிரண்டுஓடும் முயலகன் முதுகில் பதிய ஊன்றியுள்ளார். அவன், அழுத்தம் தாங்க மாட்டாமல் எழமுயலுகின்றான். முயலகன் தலைக்கு மேல் பகுதியில் கொம்புடைய மான் செயலற்று நிற்கின்றது. பக்கச்சுவரின் வலப்பக்கம் இருமுனிவர்களும், இடப்பக்கம் இருமுனிவர் களும் அமர்ந்துள்ளனர்.

திருவாவடுதுறைக்கு எழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஸ்ரீ மாதிலாடணிப் பெருமானைத்துதித்து வழிபடும் போது, முவலூர்ப் பெருமானை நினைவு கூர்ந்து “ வானநாடனே வழித்துணை மருந்தே ” (வழித்துணைநாதர் என்ற பெயரும் முவலூர்ப்பெருமானுக்கு உண்டு) என்று பாடிப்பரவினார் போலும்.

* (இத்த வைப்புத்தலமாகப் போற்றப்படும் முவலூர் தலத்தில்தான் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனக் குருகுதல்வராகிய ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள், திருக்கோயிலின் கிழைவீதியில் தேர் நிலைக்கு அருகில் உன்ன: உடைத்தல் திருவவதாரம் செய்தார்கள். அவதாரத் தலத்தில் அவர்கள் வழிபட்ட ஸ்ரீ அம்பலவாணவிநாயகர் ஆலயமும், அவரது திருப் பெயர் கொண்ட நூலகமும் (ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் நூலகம்) உள்ளன.)

திருப்பணி :

இந்த ஆலயர் கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் திருப்பணி செய்யப்பட்டதாகும். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் அருளிய பாக்களில் இத்தலத்தின் சிறப்பினை உணரலாம். விக்கிரமசோழன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராசேந்திரன், பாண்டியன் ஸ்ரீ வல்லபன், விஜயநகர - வீரவிருப்பண்ண உடைபார், அச்சுததேவராயர், தஞ்சை நாயக்க மன்னர்களான அச்சுதநாயக்கர், சேவப்பநாயக்கர் ஆகிய மன்னர்கள் இத்திருக்கோயில் திருப்பணிகள் பல செய்து, நிவந்தம் அளித்த செய்திகளை இவ்வாலயத்தில் உள்ள கல்வெட்டுகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

திருமாளிகைப்பத்தியில் மற்றொரு மூர்த்தி :

இத்திருக்கோயிலின் மேற்குப் பிரகாரத்தில் (முதல் ஆவரணத்தில்) உள்ள திருமாளிகைப்பத்தியில் காலத்தால் முற்பட்ட தட்சிணாமூர்த்தியின் (படம் - 102) திருவுருவம் ஒன்று காணப்படுகிறது. ஐடாமண்டலத்துடன் காணப்படும் இவரது பின்கரங்கள் அக்கினியையும் கடரையும் ஏந்தியுள்ளன. முன் வலக்கரம் சிதைந்து உள்ளது. (இக்கரம் ஞானமுத்திரையினைக் கொண்டிருக்கும்) முன் இடக்கரம் சுவடியினை ஏந்தியுள்ளது. பத்ரபீடத்தில் வீராசனம் கொண்டு திகழும் இவர் கழுத்தில் கண்டாபரணத்தையும், மார்பில் யக்ஞோபவீதத்தையும் கொண்டுள்ளார். கால்களில் காப்புகள் திகழ்கின்றன. இந்த ஞானமூர்த்தியினைக் காணும் போது இப்பெருமான் இவ்வாலயத்தின் மிகப்பழமையான மூர்த்தியாக இருக்கலாம் என்ற ஐயம் ஆராய்ச்சியாளர்களின் மத்தியில் நிலவுகின்றது. இருப்பினும் இவ்வாலயத்தில் இருதட்சிணமூர்த்திகளைக் காண்பது உண்மை நிலையினை உணர்த்தாண்டும்.

அம்பிகை வழிபடும் யோக மூர்த்தி

இத் தென்முகக் கடவுளின் திருவுருவம் (படம் - 66) காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் திருக்கோயிலில் உள்ளது. இது போன்ற திருவுருங்கள் பல நிலைகளில் அந்த ஆலயத் தூண்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஐடாமகுட தாரியாகவும் சாந்த முகத்துடனும் விளங்கும் யோகப் பெருமானது மார்பில் யக்ஞோபவீதமும், மகரகண்டியும் கழுத்தில் ஒரு உருத்திராக்கமும் காணப்படுகின்றன. ஐடாமகுடத்தில் சந்திரன் காணப்படுகிறது. வீராசனத்தில் விளங்கும் இப்பெருமான் சற்று சாய்ந்த அமைப்பில் உள்ளார். பின் இரு கரங்களில் மானும், மழுவும் ஏந்தியுள்ளார். பின் இரு கரங்களை மேல் முகமாக இணைத்தாற்போன்றும் மகுடத்திற்கு, மேலும் அழகு செய்வதாகவும் உள்ள மாலையும் காணப்படுகிறது. காதுகளில் மகரக்குழையும், காடுதாலையும் அணிசெய்கின்றன. இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வரை வஸ்திரம் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவரது முன் வலக்கரம் ஐபமாஸ்டுடன் கூடியதாக அமைந்த ஞான முத்திரையுடனும், முன் இடக்கரம் தண்ட ஹஸ்தமாக உள்ள யோக முத்திரையினைக் கீழ்நோக்கிக் காட்டியவாறும் அமைந்துள்ளன.

இப் பெருமானின் வலப்பக்கம் ஞானமுத்திரையினைத் தாங்கிய நிலையில் படமெடுத்த நாகம் காணப்படுகிறது. முனிவர்கள் இருவர் அமர்ந்த நிலையிலும் ஒரு முனிவர் நின்ற நிலையிலும் காணப்படுகின்றனர். மலையின் மீது அமர்ந்து யோகநிஷ்டையில் விளங்கும் பெருமானின் வலப்பக்கம் உமாதேவியார் சர்வாபரணங்களுடன் உடம்பைப் பணிவாக வளைத்த நிலையில் இருந்துகொண்டு பக்தியுடன் தனது வலக்கரத்தால் பெருமான் திருநெற்றியில் திலகம் (சந்தனம்) வைத்து ஆராதிக்கின்றாள். பெருமானின் வலத்திருவடிக்கீழ் தருமத்தின் திருவுருவான ரிஷபம் அமர்ந்த நிலையில் உள்ளது. இந்த புடைப்புச் சிற்பத்தை பத்மமானது (தாமரை) தாங்கியுள்ளது. இத்தகைய அமைப்பு வேறு எங்கும் காணாத வகையில் இங்கு அமைந்துள்ளது.

ஆதி கோமுக்தீஸ்வரர் - விமானத்தில்

ஞானமூர்த்தி

திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ கோமுக்தீஸ்வரர் திருக்கோயிலின் இராஜகோபுர வாயிலுக்கு அருகே (உட்பக்கம்) வலப்பக்கம் ஒரு தனிக்கோயில் விளங்குகின்றது. இதுவே ஸ்ரீ ஆதி கோமுக்தீஸ்வரர் திருக்கோயில் ஆகும். கருப்பக்கிருகமும், முகமண்டபமும் விளங்க ஏகதள விமானத்துடன் இக்கோயில் விளங்குகின்றது. விமானத்தினைச் சுற்றிலும் (படம் - 67) எட்டு நந்திகளும் பூதங்களும் காணப்படுகின்றன. இத்தலம் திருநந்தித் தலம் என்று போற்றப்படுவதால் மதிற்சுவரில் நந்தியின் உருவத்தைக் காணமுடியாது. அதற்கு மாறாக மதிற்சுவர் நந்திகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து விஸ்வரூபமாக அதிகார மூர்த்தியாக விளங்குகின்றார் என்பது இத்தல புராண வரலாறாகும். (துறைசைப் புராணத்தில் விளக்கம் காண்க) இத்தகைய சிறப்பு பொருந்திய இக்கோயிலின் விமானத்தின் தென்பகுதியில் மௌனமூர்த்தியினைக் காணலாம். இது ஓர் சுதைச்சிற்பமாகும். திருமுடியில் மூன்றாம் பிறைச்சந்திரன் விளங்கப் பெருமான் தன் வலத் திருவடியினைச் சற்று முன்னோக்கியபடி நீட்டியும் முயல்கனது முதுகின் மீது திருப்பாதப்படமானது பதியவும் அமர்ந்துள்ளார். இடக்கால் குத்திட்டு அதன் மேல் தண்ட ஹஸ்தமான முன் இடக்கரத்தை வைத்துள்ளார். ஞானமூர்த்திரையினைக் காட்டும் முன் வலக்கரமானது சற்றுமாறாக இங்கு பூமியைத் தொட்டவாறு காணப்படுகிறது. பின் கரங்களில் மானும் மழுவும் காணப்படுகின்றன. நினைத்த ஒன்றினை சிந்தனைக்குக் கொண்டு வருதல் போன்ற ஒரு யோக முறையினை இவரது திருவுருவத்திலிருந்து நாம் உணருகின்றோம். சிந்தனையாளர்களும், ஞானவான்களும் ஏகரந்தமாகத் தனிமையான இடத்தில்தான், இப் பெருமானின் உருவ அமைதி போல இருப்பது உண்டு. உலகத்திற்கே ஆதி மூர்த்தியாக விளங்கும் இம்மோன மூர்த்தியை இங்கே கண்டு அனுபவிக்கலாம். மேலும் இத்திருக்கோயிலின் தென்வாயிற் பகுதியில் (கற்சிற்பங்கள்) அருங்காட்சியகம் அமைப்பதன் பொருட்டு, தொகுத்து வைக்கப் பெற்ற பல்வேறுபட்ட தெய்வத் திருவுருவங்களைக் காணலாம். இவற்றில் மூன்று தட்சிணாமூர்த்தி உருவங்கள் நல்லூர் கோயிலிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றனவாகும். அந்தத் தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவங்களின் அமைதியினை இங்கு வருகை புரிவோர் காண்டு மகிழலாம்.

00000000000000000000

இது பல்லவர் காலத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒரு கட்டிடத்தைப் பட்டினமாகவும், துறைமுகமாகவும் விளங்கியது. இதற்சக் “கடன் மல்லை” என்ற பெயரும் உண்டு. இது பல்லவர் காலத்தில் பேரரசனாக விளங்கிய முதலாம் நரசிம்மவர்மன் (கி. பி. 630 - 668) காலத்தில் மிகவும் செல்வச் செழிப்புடனும் பெரும் புசமுடனும் விளங்கியது. மேலை நாட்டினருக்கும், கீழை நாட்டினருக்கும் இது சிறந்த வணிகத் தலமாக இருந்தது.

நரசிம்மவாரிமன் என்பவன் தன் தந்தை மகேந்திரவாரிமனைப் போலவே கலைத்துறையிலும், வணிகத்துறையிலும் சிறந்து விளங்கினான். பல்லவர்கள் காலத்துக்குச் சற்று முன்பு சமீபுதத்துக் கோயில்கள் செங்கற்களாலேயே கட்டப்பட்டுவந்தன. பல்லவர்கள் காலத்தில் தான் கருங்கற்கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. கோயில்களைக் கட்டும்போது தனித்தனிக் கருங்கற்களை இணைத்துச் சுவர் எழுப்பியும், நீண்ட சருங்கற்களைக் கொண்டு மேற்கூரை வேய்த்தும், தூண்கள் வைத்தும் கட்டப்பட்டன. விமானம் கோபுரம் முதலிய நுட்ப வேலைப்பாடுகள் செய்யும் போது அவற்றைச் செங்கற்களைக் கொண்டு செய்தும் அவற்றில் எழில்மிக்க சிற்பங்களைச் சுதை வேலைகளாகச் செய்தும் வண்ணம் தீட்டியும் கோயிலுக்கு எழிலூட்டினர்.

கலையார்வம் கொண்ட ஈரசிம்மவரமன் கைதேர்ந்த சிற்பிகளைக் கொண்டு நூதனமாகப் பெரிய சிறிய கற்பாறைகளை உச்சிமுதல் சேதம் ஏற்படாதவாறு குடைந்து பெரியதும் சிறியதுமான ரதங்களின் அமைப்பில் கோயில்களை அமைத்தான். இவற்றிற்குக் குடைவரைக் கோயில் என்று பெயர்.

அதாவது மலையைக் குடைந்து செய்யப்பட்ட கோயில்கள் என்று பெயர். இத்தகையனதான் மாமல்லபுரத்தில் (மகாபலிபுரம்) கடற்கரை ஓரமாக அமைந்த குடைவரைக் கோயில்கள். இவற்றைப் பஞ்சபாண்டவ ரதங்கள் என்றும் திரௌபதி ரதம் என்றும் குறிப்பிடு கின்றனர்.

மகாபலிபுரம் தருமர்ரதம் (மாடத்தில்)
ஸ்வதிகாசன வினாத்தர சிலன்
படம் - 68 பக்கம் - 25

மகாபலிபுரம் தருமர்ரதம் (மாடத்தில்)
வைதஸ்திக ஸ்தானத்தில்
வினாத்தரர்

ஸ்ரீ ஞானதக்ஷிணமூர்த்தி
ஜயாரப்பர் ஆலயம்
மயிலாடுதுறை

படம் - 70

பக்கம் 27

திருவீழிமிழலை
ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி
(முயலகன் இல்லாமல்)

படம் - 71

பக்கம் 28

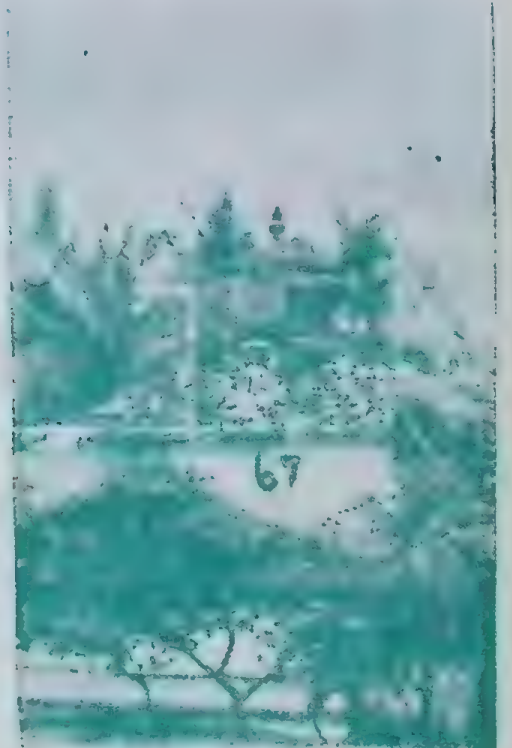
திருப்பெண்ணாகடம் சுடர்க்கொழுந்துநாதர் திருக்கோயில்
ஞானமூர்த்தி

படம் - 72 — பக்கம் 30

காஞ்சிபுரம்
அம்பிகை வழிபடும் யோகமூர்த்தி
படம் - 66 பக்கம் - 22

திருவாவடுதுறை
ஆதிசேனாபதிஸ்வரர் — விமானத்தில்
ஞானமூர்த்தி (சுதைச்சிற்பம்)
படம் - 67 பக்கம் - 23

அவற்றுள் ஒன்று தருமரதம் என்பது. அதன் வெளிச்சுற்றுப் பகுதி மாடங்களில் இரண்டு வீணைத் தட்டுகளுமூர்த்தியின் திருவருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ் வீணைதரர் நின்ற நிலையில் விளங்குகின்றார். இத்திருவருவத்தினை விவரிக்கின்ற வரலாற்றுப் பேராசிரியர் திரு. கோபிகாதராவ் வீணைதரசிவன் என்றே குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் மற்றொரு வீணைதரசிவனும் உள்ளார். ஆகமுன்று திருவருவங்களை மகாபலி புரத்தில் காணலாம்.

ஸ்வஸ்திகாசன வீணைதரசிவன் :

இந்த வீணைதரசிவன் நின்ற நிலையில் சற்று மாறுதலான அமைப்பில் விளங்குகின்றார். அதாவது ஸ்வஸ்திகாசன நிலையில் (படம் - 88) நின்ற மூன்று இருகரங்களில் வீணை ஏந்தி அதனை மீட்டும் நிலையில் உள்ளார் ஒரு கால நிலையாகவூன்றி மற்றொரு கால அதற்குக் குறுக்கே வைத்து நிற்கும் அமைதியே ஸ்வஸ்திகாசன மென்று சொல்லப்படும். இந்நிலையினை நீடிப்பாங்கிய சிவமூர்த்தங்களிலும், கொடிப் பெண்வடிவங்களிலும் காணலாம். நின்ற கொண்டிருக்கின்ற அபஸ் மாரத்தின் தலைமீது தனது பின் இடக்கரத்தை வைத்துப் பதித்து அழுத்துகின்றார். பின் வலக்கரத்தில் ஜபமாலை போன்ற அமைப்பும் உள்ளது. கரங்களில் காப்புகள் அழகு செய்கின்றன. இவரது ஜடைகள் ஒருங்கே அமைந்து தொங்கிய நிலையில் உள்ளன. காதுகளில் குழையும் குண்டலமும் விளங்குகின்றன. கழுத்தில் உருத்திராக்க மணிகள் கோக்கப்பட்ட மாலை விளங்குகின்றது. இடுப்பில் வஸ்திரக் கட்டும், வலப்பக்க இடுப்பில் வஸ்திரக்கட்டுப் பகுதியும் விளங்குகின்றன. புன்முறுவலுடன் கூடிய கீழ்க்கோக்கிய பார்வையுடன் இப்பெருமான் காட்சிதருகின்றார். இக்காட்சியினை அப்படியே சற்று மாறுதலாகத் தாராசுரம் திருக்கோயிலின் (சோழர் கலைப்பாணி) மகா மண்டபத்தாணில் வீணைதரர் முயலகன் தலைமீது தனது திருவடியைப் பதியவைத்திருப்பதைக் காணலாம். வேறு எங்கும் காணப்படாத வகையில் அமைந்த ஐச்சிற்றத்தின் கலை அழகினை வர்ணித்துக் கொண்டே போகலாம்.

வைதஸ்திக ஸ்தானகத்தில் வீணைதரர் :

இதே தருமரத சுற்றுச்சுவர் மாடத்தில் (படம் - 89) மற்றொரு வீணைதரசிவன் காணப்படுகின்றார். இவர் இரண்டு மாதங்களையும் முன்பக்கமாக விலக்கியவாறும் தலையினை வலப்பக்கம் சாய்த்த வாறும் காணப்படுகின்றார். (சமபாத ஸ்தானக நிலையில் இரண்டு பிரிவுகள் உண்டு. ஒன்று வைதஸ்திக ஸ்தானகம் என்றும் மற்றொன்று அரித்த வைதஸ்திக ஸ்தானகம் என்றும் பெயர் பெறும். சமபாத ஸ்தானக நிலையில் சமமாக வைக்கப்பட்ட பாதங்களின் பெருவிரல்களின் இடைவெளி ஒரு விதஸ்தி [இரண்டு சான்] அளவிருப்பின் இக்கோலம் வைதஸ்திக “ஸ்தானகம்” என்று சொல்லப்படும்) லாவகமாக வளைந்து நிற்கும் இவரது முன்

கரங்களில் விணையினை எந்தியுள்ளார். பின் கரங்களில் ஒன்று ஐபமாலை
பேர்ன்ற அமைப்புடன் காணப்படுகின்றது. மற்றொன்று தொங்கும்
பாவனையில் உள்ளது. கரங்களில் மும்முன்று காப்புகள் விளங்குகின்றன.
இடையில் வஸ்திரக்கட்டு அமைந்துள்ளது. அதில் முன் வலக்கரத்திற்கும்
இடுப்புக்கும் இடையே வஸ்திரம் ஒன்றும் காணப்படுகிறது. நெற்றிப்
பட்டையுடன் கூடிய ஐடைகள் எல்லாம் மேல் நோக்கியவாறு கட்டி
அமைந்த ஐடாமகுடமாக உள்ளது. புன்னகை தவழவிளங்கும் இவர் கீழ்
நோக்கிய பார்வையுடன் விணையின் நாதப் பேரொலியால் தன்னையும்
மறந்த நிலையினை உடையவராக அமைக்கப் பட்டிருப்பது சிற்பியின் கைத்
திறத்திற்குச் சான்றாக அமைகிறது.

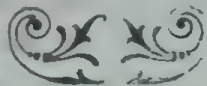

மயிலாடுதுறை - ஐயாறப்பர்கோயில் தட்சிணமூர்த்தி

இக்குருமூர்த்தி - இவ்வாதினத்திற்குச் சொந்தமான மயிலாடுதுறையில் விளங்கும். ஐயாறப்பர் திருக்கோயிலின் தெற்குத்தேவ கோஷ்ட மாடத்தில் (படம்-70) விளங்கியருளுபவர். கல்லால் மரம் தனிக்கற்பலகையில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. இந்த வியாக்கியான மூர்த்திப்பெருமான் பத்ர பூரிமமும், மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனும் கூடிய ஜடாபாரத்துடன் விளங்குகின்றார். பத்ர பீடத்தில் அமர்ந்த இப்பெருமான் தனது இடமுழங் காலினைச் சற்று மேல் நோக்கியவாறு (தூக்கிணற் போன்று) வீராசனம் கொண்டு அமர்ந்துள்ளார். கண்டாடரணமும், ஐம்பத்து நான்கு உருத்திராக்க மணிகள் கொண்ட மாலையும், யக்ஞோபவீதமும் இவரது திருமார்புக்கு அழகூட்டுகின்றன.

பின் இருகரங்களில் அழித்தலுக்குரிய அனலும் (சுடர்) ஜபத்திற்குரிய ஜபமாலையும் தன்தோளைவிட்டு எப்போதும் அகலாத சர்ப்பமும் (நாகம்) உள்ளன. முன்வலம் இடம் ஆகிய இருகரங்களிலும் முறையே வியாக்யான முத்திரையும், சிவஞானபோதச் சுவடியும் விளங்குகின்றன. வியாக்ர சரிமத்துடன் கூடிய சுரோணிப்பட்டையும், கால்களில் வீரகண்டாமணி, சிலம்பு, தண்டை ஆகியவையும் எடுப்பாக உள்ளன.

இப்பெருமானின் பின்னால் கழுத்து மணிகள் அணிந்த நந்தியம் பெருமான் அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றார். இவரது வலத்திருவடி ஜடாமண்டலத்துடன் கூடிய முயலகனின் நடுமுதுகில் பிதிந்துள்ளது. மாயத்தால் சிக்குண்ட ஆன்மாக்கள் படும் துன்பம் இவன் முகத்தில் பிரதிபலிக்கின்றது. 6-5-1990 அன்று இத்திருக்கோயிலில் கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்தமையால் கோயில் புதுப்பொலிவுடன் விளங்கு கின்றது.

திருவீழிமிழலை பத்ம பாதம் வைத்த பரமன்

தஞ்சை மாவட்டத்தில் - மயிலாடுதுறை திருவாரூர் புகைவண்டிப் பாதையில் உள்ள பூந்தோட்டம் நிலையத்திற்கு மேற்கில் 10 கி. மீ, தூரத்தில் திருவீழிமிழலை எனும் தலம் உள்ளது. கும்பகோணம், திருவாரூர் நகரங்களிலிருந்து இத்தலத்திற்குச் செல்ல பேருந்து வசதிகள் உண்டு.

சுவாமி — வீழிநாதர்

அம்பிகை — சுந்தரகுஜரம்பிகை

இத்தலம் சமயாசாரியர்கள் மூவர் அருளிய 28 தேவாரத் திருப்பதிகங்களைக் கொண்டது. இத்திருக் கோயில் துறைசை யாதீனத்திற்குச் சொந்தமானதாகும்.

கோயிலமைப்பு :

ஸ்ரீ வீழிநாதர் கோயில் மாடக்கோயில் அமைப்பினதாகும். சுவாமி மற்றும் அம்பாளுக்குத் தனித் தனிக் கோயில்கள் உள்ளன. கீழைக்கோபுர வாயிலின் அருகில் உள்ள வெளவால் நத்தி மண்டபம் கட்டட வேலைப்பாடு மிக்கது. விண்ணிழி விமானத்தைக் கொண்ட கருப்பக் கிருகத்தில் வீழிநாதரின் (இலிங்கத்திருமனி) பின்புறம் பெருமான் திருமணக் கோலத்தில் அருட்காட்சி வழங்குகின்றார். கருப்பக்கிருகத்தின் வாயிலில் அரசாணிக் காலும், பந்தற்காலும் தூண்களாக உள்ளன. இத்திருக்கோயில் சிற்பம், கட்டடம், கல்லெட்டுச் சிறப்புகளைக் கொண்டது ஆகும்.

சிற்பச் சிறப்பு :

இத்தகைய சிறப்புடைய திருக்கோயிலின் தேவ கோஷ்ட வரிசையில் பத்ம பாதம் வைத்த மோனமூர்த்தி அருட்காட்சி (படம் - 71) வழங்குகின்றார். இப் பெருமானின் திருமுடி கூடமகுடத்துடன் கூடியதாக அமைந்த ஐடாமண்டலமாகும். காதுகளில் காதோலையும், மகரக்குழையும் விளங்குகின்றன. திருமார்பில் எடுப்பாக விளங்கும், உருத்திராக்கமாலை, கண்டாபரணம், பக்ஞாபலிகம் ஆகியவை காணப்படுகின்றன.

இவரது பின்கரத்தில் அக்னியும், வலக்கரத்தில் மேல் நோக்கி உருட்டும் பாவனையில் அமைந்த ஜபமாலையும் உள்ளன. முன் வலக்கரம் ஞான முத்திரை காட்டுகிறது. முன் இடக்கரம் சுவடியைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு இவர் பத்ரபிடத்தில் வீராசனம் கொண்டு விளங்குகின்றார். இவரது வலத் திருவடி தாமரை மலரின் மீது பதிந்துள்ளது. இங்கு முயலகன் இல்லாதது நோக்கத் தக்கதாகும்.

நன்கு நிமிர்ந்த திருக்கோலத்தில் அமைந்த இத்திருவுரு ஒரே கல்லால் ஆக்கப்பெற்ற புடைப்புச்சிற்பம் போல் காணப்படுகிறது. இங்கு பெருமானின் திருப்பாதத்தைத் தாங்கும் தாமரை உடுக்கை போன்ற அமைப்பில் உள்ளது. சேர்மர் காலக் கலைப்பாணியில் அமைந்த இத்திருவுரு வழிபடுவோருக்கு நன்னெறி புகட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

அருளாளர்களாகிய ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கும், திருநாவுக் கரசருக்கும் புடிக்காடி அருளிய பரமன், இங்கு டோக நிலையில் தரம் அமர்ந்து என்னைக்கும் நிலையாக உள்ள இறைநிலையினை உணர்ந்துகின்றார் போலும்.

திருப் பெண்ணாகடத்து ஞானமூர்த்தி

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் பெற்ற 22 நடுநாட்டுத் தலங்களுள் திருப்பெண்ணாகடமும் ஒன்றாகும்.

இறைவன் — : சுடர்க்கொழுந்து நாதர்

இறைவி — : கடந்தை நாயகி

திருப்பெண்ணாகடம் சிவாலயத்தின் கருப்பக்கிருக விமானம்—கஜப் பிரட்ட விமானமாகும். விமானத்தின் அழகும் அதனுள் விளங்கும் (படம்-72) சுவைச் சிற்பங்களின் அழகும் நம்மை வசீகரப் படுத்துவனவாக விளங்குகின்றன. இவ்விமானத்தின் தென்பகுதியில் மேலிருந்து கீழாக சிவகாமி உடனாய ஆடல்வல்லானும், அதற்கு அடுத்தாற் போன்று அபய கரத்துடன் விளங்கும் ஞானமூர்த்தியாகிய தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவமும் உள்ளன. தெற்குக் கோஷ்ட மாடத்தில் சிலாருபத்தில் சின்முத்திரை காட்டும் பெருமானையும் காணலாம்.

அபயம் அருளும் பெருமான் :

இவ் ஆலயத்தின் கஜபிரட்ட விமானத்தில் இரண்டாவதாக அமைவது அபயஹஸ்தத்துடன் விளங்கும் தட்சிணமூர்த்தியாகும். பரந்து விரிந்த ஜடைகள் இல்லாது நெற்றிப்பட்டையுடன் கூடியதாக அமைந்த இவரது சிரசில் கங்கையும், சந்திரனும் காணப்படுகின்றன. தட்சிணமூர்த்தியின் வலப்பாதம் தொங்க விட்டபடி முயலகளை மிதித்துள்ளது. இடப்பாதம் குத்திட்டு மடக்கியும் காணப்படுகிறது. அதில் இடக்கரம் தண்ட ஹஸ்தமாக உள்ளது. மார்பில் உருத்திராக்கமணியும் கண்டாபரணமும், இடுப்பில் புனித்தோவாட்டையும், பாதங்களில் சிலம்பும் காப்பும் விளங்க இவர் காட்சிதருகின்றார். பின்கரங்களில் அக்கினியும் நாகமும் காணப்படுகின்றன. இருமருங்கிலும் யோகியர் நால்வர் புடை குழ்த்து விளங்க, அடர்ந்து படர்ந்துவிளங்கும் கல்லாலமரமும் காட்சி தருகின்றது.

கோஷ்டப் பெருமான் :

இந்த ஆலய கஜபிரட்ட விமானத் தெற்குக் கோஷ்ட மாடம் முகமண்டபத்துடன் விளங்குகிறது. இதற்குள் சர்வாபரணங்களுடன்

முனிவர்கள் குழ தட்சிணாழர்த்தி அருட்காட்சி தருகின்றார். முனிவர்களுக்கு விளக்கம் தந்தருளுவதால் வியாக்கியான தட்சிணாழர்த்தி எனப் போற்றப்படுகின்றார். (கல்லால மரம் தனியாக அமைந்துள்ளது. உயரம் 1½ அடி, பெருமானின் உயரம் 3½ அடி) பத்ர பீடத்தில் அமர்ந்துள்ள இப்பெருமான் வீராசனத்தில் இருந்து காட்சி தருகின்றார். இப்பீடத்தின் இருமருங்கிலும் வஸ்திரங்கள் தொங்கவிட்ட படியுள்ளது. பின் கரங்களில் தியாலும், ஜபமாலையும் முன்கரங்களில் சிவஞான போதச் சுவடியும் சின்முத்திரையும் (வியாக்கியான முத்திரை) காணப்படுகின்றன. இவரது கேசங்கள் சுருள் சுருளாக அமைந்த ஜடாபாரமாக உள்ளன. காதுகளில் காதோலை, மகரக்குழை உள்ளன. வலக்கால் முயலகளை மிதித்தபடி உள்ளது. பத்ரபீடத்தின் அடிப்பகுதியில் நாகம் ஒன்று விளங்குகின்றது. வைசிக பந்தம், சடாமகுடம் போல முனிவர்களின் கேசங்கள் அமைந்துள்ளன. அவர்களின் கரங்கள் சின்முத்திரையாகவும் வீஸ்மய கரமாகவும் உள்ளன. இப்பெருமான் எழுந்தருளி விளங்கும் இவ்விடம் தியான நிலைக்கு ஏற்ற இடமாகும்.

வினாக்கான தட்சிணமூர்த்தி

மயிலாடுதுறைக்குக் கிழக்கே மொறையாறு கற்சாலையில் ரீ. சி. மீட்டர் தொலைவில் உள்ள விளநகரில் உசிரவனேஸ்வரர் (துறைகாட்டும் வள்ளல்) திருக்கோயில் விளங்குகின்றது. இத்திருக்கோயில் தருமை ஆதினத்திற்குச் சொந்தமானதாகும். உசிரம் என்றால் விழல் என்று பொருள்படும். இவ்விருக்கு “விழல்” என்று பெயர். இதுவே பின்னர் விழல்நகர், விளநகர் என்றாயிற்று. சஞ்சையை ஆண்ட அச்சுதப்ப நாயக்கர் காலத்தில் இக்கோயிலில் பல திருப்பணிகள் நடந்தசெய்தியும்; உத்தம சோழனின் மனைவி இத்திருக்கோயிலுக்கு அர்த்தசாமக் கட்டளைக்கு நிவந்தம் அளித்த செய்தியும் இத்திருக்கோயில் கல்வெட்டுகளால் தெரியவருகின்றன.

இத்திருக்கோயிலின் ராஜகோபுரத்தின் முதல் வரிசையில் (படம் 78) இந்தவினாக்கான தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவம் சுதைச் சிற்பமாகக் காட்சி தருகின்றது. கல்லாலமரத்தின் கிளைகளும் இலைகளும் நாகபடங்களைப்போல விளங்குகின்றன. இந்த விண்ணிசைக் குருமூர்த்தியின் திருமுடியில் பத்ம பூரிமழம் பிறைச் சந்திரனும் காணப்படுகின்றன.

பின் இரு கரங்களில் தீச்சுடரும், நாகமும் விளங்குகின்றன. முன் வலக்கரம் விணையின் தந்திகளை லாவகமாக மீட்டும் பாலனையில் உள்ளது. முன் இடக்கரம் “மிக நல்லவிணை தடவி” என்று ஞான சம்பந்தப் பெருமான் கூறுவதுபோல, ஏழு சுரங்களையும் ராகபாவ நிலைகளுக்கு ஏற்றாற் போலத் தந்திகளை விரல்களால் இழைக்கும் பாலனையில் அமைந்துள்ளது. இடையில் புலித்தோலாடை காணப்படுகிறது. வலப்பாதம் முயலகளை ஊன்றியுள்ளது. வீரக்கழல் மணியும், காப்பும், சிலம்பும் உலட்பாதம் கொண்டுள்ளது. இங்கு இடமுழங்கால் மடங்கிய நிலையில் சற்று மேலெழுந்தவாறு விராசனத்தில் ஒருவகை என்று கூறத்தக்க நிலையில் உள்ளது. குருமூர்த்தியின் சருகில் அஞ்சலி ஹஸ்தங்களுடன் லைமாக சுருமுனிவரும், இடமாக தும்புருவும் அமர்ந்து பக்தியுடன் நாதத்திற்கே தலைவாகு விளங்கும் பெருமானின் நல்விணையின் இசை கேட்கும் பாலனையில் அமர்ந்துள்ளனர். மற்றும் இவர்களின் முன்னால் முனிவர்கள் இருவர் வெவ்வேறு நிலையில் அமர்ந்துள்ளனர். இங்கு பெருமானின் திருவடியில் சிக்குண்ட முயலகன் மகிழ்ச்சியுடன் காணப்படுவது போல் உள்ளான். நச்சிசை என்றாலும் உள்ளத்திற்கு பகிர்ச்சியைக் கொடுத்து, துன்பத்தை நீக்கும், அவ்வாறே பெருமானின் நல்விணை இசை இவன் காதுகளில் ஒலித்தமாத்நிரத்தில் தான் விடுபட்டது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டவன் போலக் காணப்படுகின்றான். இத்தகைய சுதைச்சிற்பம் காண்பவரின் உள்ளத்தை உருக்குகின்றது.

வீணகான தகழிணமுர்த்தி
வீளநகர் திருக்கோயில்
(கதைச்சிற்பம்)
படம் 73 — பக்கம் 32

குருநாதர்
திருப்பாதர் — செங்கைகுண்ணு மாவட்டம்
படம் 75 பக்கம் 34

வரதஹஸ்த-வீணாகரமுர்த்தி
மத்தியபிரதேசம் — குவாலியர் கண்காட்சிசாலை

திருக்கருகாவூர்

ஸ்ரீ முல்லைவனநாதர் திருக்கோயில்

தகழி ஸ்ரீமூர்த்தி

படம் 76

பக்கம் 40

ஜடாமண்டல ஸ்ரீமூர்த்தி

காஞ்சி — சத்யேனேசுவரர் கோயில்

படம் 77

பக்கம் 41

தாராகுரம்
ஸ்ரீ ஐராவதேஸ்வரர் ஆலயம்
மேதா தட்சிணாமூர்த்தி

சிவபுரம் — ஞானமூர்த்தி
செங்கை - அண்ணாமாவட்டம்.
படம் 79 பக்கம் 45

வரதஹஸ்த - வீணுகர மூர்த்தி

இப்பெருமானாவர் அமரீந்திருக்கும் ரிஷபத்தின் மீது சுதாசனமாக எழுந்தருளியுள்ளார். பின் இடக்கரத்தில் வீணையினைக் குத்திட்டாக வைத்து (படம்-74) வாசிக்கும் பாவனையைக் கொண்டுள்ளார். சிரசில் உள்ள சிதை உரோமபந்தியாக வாரிவிட்டது போல் அழகுடன் விளங்குகிறது. அழகிய முகமும் கீழ் நோக்கிய சாந்தம் தவமும் கண்களும் குவிந்த அழகிய உதடுகளும் அழகாகத் தோற்றமளிக்கின்றன. கழுத்திலும் மார்பிலும் மிகச் சிறிய அளவினதான உருத்திராக்க மணிகளும், வில்வாபரணமும், திகழ்கின்றன. கரங்களில் ஒற்றை வடமாகவுள்ள உருத்திராக்க மணிகளால் கோக்கப் பெற்ற காப்புடனும் விளங்குகின்றன. முப்புரிநூலில் மணிகள் கோத்தது போன்று காணப்படுகிறது. பின் வலக்கரம் சிதைந்துள்ளது. இம்மூர்த்தியானவர் வலக்கரத்தால் சின்முத்திரை காட்டாது. வரதஹஸ்த மாகக் காட்டி வீரக்கமல் அணிந்த தனது இடப்பாதத்தைக் காட்டுகின்றார்.

இது எதனை உணர்த்துகின்றது என்றால் உலகத்து உயிர்கள் அனைத்தும் இறுதியில் இத்திருவடியினை வந்து அடைகின்றன என்பதையும், மீண்டும் வீணையின் நாடொலியினால் தோன்றுகின்றன என்பதையும் காட்டுகின்றன. 'ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நியே' என்ற அப்பர் திருவாக்கு இங்கு நினைவு ஈரத்தக்கது.

இவரது முன் இடக்கரத்தில் அமிர்தகும்பம் விளங்குகிறது. இது மல ரீக்கமும் திருவடி அடைதலாகிய சிவப்பேறும் ஆகிய பயன் இரண்டும் வாய்ப்பதற்குச் சாதனம் சிவஞானம் என்பதை உணர்த்துகின்றது. இத்தகு அழகிய சிற்பம் மத்திய பிரதேசத்தில் உள்ள குவாலியர் கண்காட்சி சாலையில் உள்ளது. ஆராய்ச்சியாளர்கள் இதனை 11 - ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பமாகக் கருதுகின்றனர். இதன் உயரம் 97.7 செ. மீ. அளவாக உள்ளது.

உத்தரகாமிகாகமம்

(கிரியாபாதம்)

[51-வது - தட்சிணமூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி படலம் - பகுதியில் த்ரிவிதபேதம், அங்ககல்பநம், வியாக்யான தட்சிணமூர்த்தி, கேய தட்சிணமூர்த்தி, பலம், பிரதிஷ்டை, கும்பஸ்தாபனம், ஹோமம், கும்பாபிஷேகம், பலம் முதலான செய்திகளைப்பற்றி கூறும் பகுதியாகும். இதன் கருத்தும் இங்கு தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.]

ஐக்ஷிணாக்ஷிபுஷ்பாவந வியிவடய பூராமஃ ।

ஸ்ராவந ஐக்ஷிணஸஸ்ய ஸுணுஜிம் விபுஸதூரீம் ।
 ஸ்ராவந மெயயொமெஷுமிஷஸ்ய த்ரிவியஸ்ய ॥ க
 ஸ்ராவநமக்ஷிணமகிஷ்ணொமெயி வீணாஸதீபிதம் ।
 ஆஹூம் விரஹிதொ யொயீஸநாநாகாரஹேதம் ॥ உ
 உதமஹுக்ஷிணெத்ருஷு கௌநெநுயவஸுஹம் ।
 ஸ்ரேதவித்ரூமிஹேரீஹ ஸ்ரூரீரீஹொவா ப்ரீகீகீதம் ॥ க
 ஸ்ராவநமகிஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி ॥
 உதநீயஸநொமெயி ஸ்ரூக்யமெஷ்வாவீதகம் ॥ ச
 வீணைகிஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி ॥
 வபிக்ஷவநெநொவாவி ஸ்துரொழிகபாயுதம் ॥ ட
 யுதகிஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி ॥
 வணிகிஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி ॥ க
 கயஸூஅபவ்யகஸ்ய ஸ்ரேதமஹுக்ஷிணெத்ருஷு ॥
 ஸ்ராவநமகிஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி ॥ எ
 மஹிதந்நக்ஷிணெத்ருஷு விஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி ॥
 வாரீஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி ॥ அ
 ஸநஸூஅபவ்யகஸ்ய ஸ்ரேதமஹுக்ஷிணெத்ருஷு ॥
 ஆதிரஸ நூதூரீதூநெ நெநெயுஷ்ணொமெயி ॥ க
 கயவாநாம ஸ்யுதொ வாரீஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி ॥
 வரஹெ விஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி விஷ்ணொமெயி ॥ க

- டிணுஹெல்லா யபாஸஸ்யாசு புகொஷஜாநுஸம்ஸித்யு |
 லிகஸகவடிஸம்ஸாஸ ஸ்யஸூலா திலுதாஹுமஃ || கக
 வரஹஸூக்யெயாகு ரோஜாஜாஸாஸித்யு |
 படிவாயொஹ்வயாவா வ்யாஸ்வா ரெதூக்யெயசு || கஉ
 சுடகள்ளபுகுத்யுள பூஸஸஸிஸொயநம் |
 நாஸாபுடிபியுக் வாசி ஹஸூலாவாஸ்யாஹ்வஸூகம் || கங
 சூஸம்ஸஸிதம் கூஸ்யா ரெஹஸிஸெதூவாஸிதம் |
 ஸூதிசூவரெஹஸித்யு ஸூதிசூவரெஹஸித்யு || கச
 ரோகூகூஸூஸாஸூ த்யுசூகூகூகூகூகூ ||
 ஸூவவாடிஸித்யு ஸூதிசூவரெஹஸித்யு || கரு
 சுபூகூகூகூகூகூ வ்யூகூகூகூகூகூ வ்யூகூகூகூகூகூ ||
 ஸடிஸாஹ்வா ரெதூக்யெயசு ஸூவவாடிஸித்யு || கசு
 நயநெஸித்யு லீடிஸா ஹ்வாஸூகூகூகூகூகூ ||
 நாமெஸூ ரெஹஸித்யு ஸூவவாடிஸித்யு || கள
 ஸூவவாடிஸித்யு ஸூவவாடிஸித்யு ஸூவவாடிஸித்யு ||
 நாமெஸூ ரெஹஸித்யு ஸூவவாடிஸித்யு || கடி
 ரெஹஸித்யு வாயூகூகூகூகூகூ கூகூகூகூகூகூகூ ||
 வாயூகூகூகூகூகூ வாயூகூகூகூகூகூ || கக
 கூகூகூகூகூகூ வாயூகூகூகூகூகூகூகூ ||
 ஹிஸூஸூதிசூ விரசூகூகூகூகூகூ || உ
 ஸூகூகூகூகூகூ ஹிஸூஸூதிசூ விரசூகூகூகூகூ ||
 ததூகூ கூகூஸூகூகூகூ ஸூகூகூகூகூகூ || உக
 ஸூகூகூகூகூகூ ஸூகூகூகூகூகூ ஸூகூகூகூகூகூ ||
 கூகூகூகூகூகூ ஸூகூகூகூகூகூகூ || உஉ
 ரதூகூகூகூகூகூ ஸூகூகூகூகூகூகூ ||
 ஸூகூகூகூகூகூ ஸூகூகூகூகூகூகூ || உங

- வ்யாவ்யாந் திதிருவெவ்வியாசுமெய்திதிதிவெதொகை !
 உளபுடையொ சிவ்யுக்கெள தவ்யாந் ஸவ்யகராவம் || ௨௪
- வீணாதுமுகிணெவாடுகு மிகிணெகட்கவ்யிதம் !
 மிகிணெ கட்கெனாரா ஸ்விதாயாந் விநிவெஸயெசு || ௨௫
- கொய்கெனாராந் வொமெய்து தஜெருயம் கட்கொவ்யுதம் !
 மாமசிமுனாபாவாரொ மாமாயி கவதுசெவம் || ௨௬
- விவ்யாரஸு கமா தவ்யாந் வரிணாமனா வடுவயெசு !
 கமாவகவ்யு விவ்யாரம் யசிவா விஷயம்மய || ௨௭
- ததும்மனா ததயுடவ்யா மெவஞ்சூகாவா சாவெசு !
 மவ்யு சிணிவநாநா மிகாவாடுதாதிதம் சூசாசு || ௨௮
- சூசாசுமம்ம வித்யுசு சிவாநு சிணிவநாதம் !
 சூநாமெரணாநாநாந் செஷம்ஸவ்யம் வடுவயெசு || ௨௯
- வ்யாவ்யாந் ஸவ்யிதெவ்யு ஸந்யுடவ்யுஸிவ்யாயுசு !
 ததூகதி வாதயொமெந ஸதாசுநிதவொவநம் || ௩௦
- பூஸ்தொவாசிவ்யுஸிவ்யா மெய்திதிதிருயதம் !
 சயசுநிதவாசிவ்யு யுமவ்யுதவாவிதம் || ௩௧
- உயுதவ்யுஜாநுமு மிகெனாபுடகாநாயுசு !
 ஸதம்ஸதவ்யுபாதது சூமம்மெனவ வடுவயெசு || ௩௨
- நாநாசுமெவ்யுஸ்க்ஷாநா நாவ்யுமெவ்யு ஸயுதம் !
 நாநாசிமெனெவ்யுபுட ஸிவியுயாநெரவி || ௩௩
- வடுமெநு கிநெரெநெயு வவ்யுமெநு சிணிதம் !
 செஸம் கமயுதாதுதகிவாஸு வடவ்யுசுஸுமாயு || ௩௪
- மவ்யுமெவ்யு யாவாடுசூ நாவகதி ஸிவாயுதம் !
 தநுதிமெமிகிணெவ்யுபா, மிஷண்கடுவயாயுதம் || ௩௫
- நதொவ்யுமிகிதவீடு வ்யுயுயெநாநாஸு
 சூவநெநாசிமிவ்யுசு களசிகாதிமிராசு || ௩௬

ஸ்ரீவமிஜகௌஸ்யாதி மூருதெவஸுவரிதவ்யுதெதம் ।
 சூதமோஹிதவெமோஹி வரரெசெந தீக்ஷிதெதம் ॥ ௩௭
 ஸ்வவநுமக்ஷிணாதிருதேபுருதிருதெமோ உதாஹுதாஃ ।
 ஸ்ராவ்யாயுக ஸ்ராவநம் ப்ரோக்தா மெயபாயுக மந்திரோகிதம் ॥
 ஸபொமொஃமூகிதாபெய உதிஸ்தாக்ஷா ஸகிவரெசு ।
 சூவநொவாஸ்யுதொவாவி கீஷிமிஃ ஸ்லவ்யுதொநவா ॥ ௩௯
 வடவ்யுக்ஷிவீமொவா மூருதாஹுத வநவவா ।
 மூருதஸ்யுமவ்வாபொவா க்ஷிணெ ஸஸ்யுநிதம் ॥ ௪௦
 ஸ்வவநுக்ஷணாதிஷ்டம் ப்ரதிஷ்டாலியிருயுதெ ।
 வாராஹம் வூருவயுக மூஹு கிங்குராவணரெவவ ॥ ௪௧
 ஸ்வவநுமூருவயுகமபுர ஸ்வவநெக்ஷணஸ்வயா ।
 கௌண்டிவரிதொஸூரணி ததிமஸூரணிவாமவெசு ॥ ௪௨
 ரதநூலாக்ஷிதொக்ஷண ப்ரதிஸொயநக்யா ।
 மூகி ப்ரகக்ஷிண நெக்ஷண கிமெவெவாயிவாஸந்ய ॥ ௪௩
 வுணூஹ ப்ரோக்ஷணநெக்ஷண வஸூக ப்ரோஹணமொகந்ய ।
 வுணூஹம் வாவூமொகிண மூருவரிமுஹரெவவா ॥ ௪௪
 க்ஷுக்ஷா துமேவதெவஸ்ய கீஷ்ணந்யயாமுதக்ய ।
 வெபூருபெபுஸ்யுணுமக்யக்ஷா ஸயநக்யுபெசுபுயுக ॥ ௪௫
 ஸூநவெபூரணுமீஷிமிஃ ஸ்வபந்காரபெஹ்யெ ।
 ஸபூயாம் ஸாயபெதேவம் களஸிகாதி கீஷ்நய ॥ ௪௬
 க்ஷிணெதமூகாஜி ப்ரோவாந வ்யுக்ஷிணெ ।
 ஸாயபெ க்ஷுருகூருதி மூருதிதா ஸூருபுயுக ப்ரயுக ॥ ௪௭
 ஸ்ராவ்யுநமெயபொமூநா நெதக்ஷலாரிந்யுநித்ய ।
 ஸூருகூருமோ க்ஷிணோதெஸூரு ஸெக்ஷுருதி மூருதிதாநு ॥ ௪௮
 வயுதம் கித்யுஸெகீஷு ஸ்வகூருமஸ்யுதொதெ ।
 கமிதொ வஸூகூருமோ கித்யுஸா கிஷிதாந்யுஸெசு ॥ ௪௯
 ரூருவஸூகூருமோ வூருவஸூகூரு வூருவஸூகூருயுக ௪௯
 தவருத்யுதவீ தூருவ க்ஷுக்ஷுமோ கிஷிதாந்யுஸெசு ॥ ௫௦

தலபாடி: வயிவ-வழுவெ 8-நிலிவி யவொடிகழ் !

சுருகாமிகுணமுலம்பாரா 8-ம் வாடிஸ்ரீவபாவகம் ||

⑧

ஸரீராஜ்யபராதிநாமாஜ் தியஸஷ-பவெணவாநு ।

ஜெஹுயாது ஜெஹாஸாஸு வ்யாநெவிவௌாஸக்யு ||

১৫২

பெய்து: கொணவடி- ஹொதவா: பூயாநெதவடிபெடிவீது!

சூரெய்யொளி: சூரபுஷா வடுண்டாமுதுவலாநகழ் || ௩௩

⑤ 五

ராசி சொஷர வுலொஹெலும் பூலாதெ விசெதத் :

ஸஸிஷெடியாழ மாராஸூதம் சுபதினாழிவிமுஹம் ||

ஸம்வத் 1982 ஆகத்து 15-ம் நாள் கும்பாபிஷேகம் கொண்டாடும் வாய்ப்பாகாது.

பெயரிகாஜீஸ்துஸம்வதிஜி டிசம்பர் ௧௦ ௧௯௮௮ || ௧௧

சேனாபதிக்கு நாயகர் வந்தவென்று சேனாபதிக்கு ஸ்திரீயாக வந்தவென்று.

കൗഞ്ചാതു ഖിംബവൗരോഹ്ണി ഖുണ്ണിയേ വഹുവ-ഭക്തുകേ|| കൂ

55

கூண்டாக்களையும் விரிவாக்கப் பரிசுஷ்டம் செய்து கொள்ளுங்கள் !

வங்கநா ஸீஜோதாய தஸுஹீரெது விநுஸெசு ||

விடுதலைப் போராட்டம் ஸீனாமி உயர்வு உத்தரவிடும் நேரம்.

ததக் கூஹஜெயெ வெவ ததஜெயெவிஷைபெசு ||

பிஷ்ணாபிவி ஸீஜாநி தெஷாநுஹ்யுதி விந்யஸைக !

ததது கும்மொடிகெ ஸெவ தெஷாணு ஸுவநஸ்யெசு ||

ஸ்ரீகணேசாய நம: பஞ்சகவ்ய விநாயகே

விநாயக காரிகாடினு ஸொவனெடி மாராடுதே: ||

GO

தெய்வம் ஸ்ராவணம் வயா ஐயம் வயதாவாழ்ப்போம் ।

ஸவநம் மொதவம் ஹரிநெவெஷ்டி காரயெனவா

45

சுருதுகே துலாரோநு ஸ்ராவெநு துலாரோநு !

வனவனப்பா ஐக்கிணாதி-குதெது ஸ்ராவணசுந்தரன்தெ நரஃ ||

ஸொவிதா தீவ் ஸுதூய் ஸொழாய் ஸுதாவிவாஜிதாது ।

ஜெஹாஜெஹ் பரபெராநம் சுத-தாயாயாடிஸம்ஸய: !!

新風

உ.தி. ஐக்கிணாதிருதிட்டலாவதவியி

வடிக் கந்தகவனாஸ்தம் :

முல்லை வன - தட்சிணமூர்த்தி

தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த திருக்கருகாவூரில் ஸ்ரீ முல்லை வனநாதர் (படம்-78) திருக்கோயில் விளங்குகின்றது. இத்திருக்கோயிலின் தேவகோஷ்ட மாடத்தில் வனத்தில் இருப்பது போன்ற ஓர் உணர்வினை அப்படியே நமக்கு மோனநிலையில் இருந்து ஞான நிலையினைப் புட்படும் உயாக்கியார தட்சிணமூர்த்தியைத் தரிசிக்கலாம். பத்ரபீடத்தில் விளங்கும் இப்பெருமான் வீராசனம் கொண்டு வேதத்தின் உண்மைப் பொருளை முனிவர்களுக்கு உணர்த்துகின்றார். பின்னால் விளங்கும் ஆலமரத்தில் உருத்திராக்க மாலையும், விழுதிப்பையும், மரப்பொந்தில் பறவைகளும் மரக்கிளையிலிருந்து படம் எடுத்துச்சேறும் பாம்பும், யோகதண்டமும் காணப்படுகின்றன.

ஞானகாரணராகிய பெருமான் ஜடாபாரத்துடன் விளங்குகின்றார். நெற்றிப்பட்டம், பத்ரபூரிமம், கண்டாபரணம், ஏகருத்திராக்கம் யக்ஞோபவீதம் ஜபமால ஆகியவை திகழ, காதுகளில் காதுதோலையும், மகரக்குழையும் அணிசெய்யக் காட்சிதருகின்றார். பின்கரங்களில் அக்னியும், ஜபமாலையும் ஏந்தியுள்ளார். முன்வலக்கரம் விபாக்கியார முத்திரையின்க் காட்டவும் முன் இடக்கரம் வேதச்சுவடி கொண்டு விளங்கவும் அருள் நோக்கராய் பத்ர பீடத்தில் அமர்ந்துள்ளார்.

இப்பெருமானின் திருவுருவம் சுமார் 3½ அடி உயரம் உள்ளதாக அமைந்துள்ளது. வலப்பக்கம் மேற்குப்பகுதியில் தம்பதிபர் இருவர் தொழுக வண்ணம் வரம் பெறவேண்டும் என்ற நிலையில் காணப்படுகின்றனர். இசன் கீழே முனிவர் இருவர் மௌனியாக விளங்கும் பெருமானின் திருக்குறிப்பை நோக்கிய பாவனையில் அமர்ந்துள்ளனர். இடப்பக்கம் மேலே வினை ஏந்திய இருவர் உள்ளனர். இதற்குக் கீழ் இருமுனிவர்கள் உத்தடிக்காசனத்தில் இருந்து யோசிக்கும் பாவனையில் விளங்குகின்றனர். முனிவர்கள் கேசங்கள் எல்லாம் ஜடாமகுடமாகக் காணப்படுகின்றன. பெருமானது திருவடிக்கீழே முயலான் உள்ளான். பத்ரபீடத்தின் இருமருங்கிலும் இருளான்களும் மற்றும் சேறிப்படம் எடுத்துள்ள பாம்பும் தம்பகைமை நீங்கி அமைதிபாக லை உள்ளன. முல்லை வனத்தில் மோன நிலையில் விளங்கும் பெருமானைத் தரிசித்தால் நம்மனத்தில் சாந்தி என்றும் நிலவும்.

காஞ்சி - சத்யேனேசுவரர் கோயில் ஜடாமண்டல ஞானமூர்த்தி

காஞ்சி-சத்யேனேசுவரர் ஆலயத்தில் இக்குருமூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ளார். இத்திருவுருவம் மிசுநுண்ணிய வேலைப்பாடு அமைந்ததாகும். அடர்ந்து பரந்து விளங்கும் கல்லால மரத்தின் இலைகள் அடர்த்திபாசவும் (படம் - 77) (கி. பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு) தெளிவாகவும் விளங்குகின்றன. பெருமானின் திருமுகப் பொலிவினை மேலும் அழகூட்டு வனவாக, அவரது ஜடைகள் ஜடாமண்டலமாக சூரியபிரபை போன்று விளங்குகின்றன. நெற்றியில் நெற்றிப்பட்டம் விளங்க, சிரசில் பிறையும், கங்கையும் ஒளிந்துகாணப்படுகின்றன. பின் கரங்களில் இவரது திருமுகப் பொலிவைப் பார்த்தவாறு அமைந்துள்ள படம் எடுத்த நாகமும், தீச்சுடநம் விளங்குகின்றன. முன்கரங்களில் வேதச்சுவடிகளை ஏத்திக்கொண்டு, வேத தத்துவார்த்தங்களை விளக்குமுகத்தான் தாம் மௌன நிலையில் ஞான முத்திரையினைக் காட்டுகின்றார். திருப்பாதத்தின் அடியில் முனிவர்களின் கூட்டங்கள் விளங்குகின்றன. அம்முனிவர்கள் மகா மௌனியாக ஆருந்து ஞான நிலையினைப்பெருமான் மூலமாக உணர்ந்தவாறு உள்ளனர். பெருமான் சுரோணிப் பட்டையுடன் பட்டு வஸ்திரம், காற்சிலம்பு, வீரக்கழல், மற்றும் திருமார்பில் சர்வாபரணங்களும் கொண்டுவளங்குகின்றார். பெருமானின் இடப்பக்கம் முனிவர்களைப் பார்த்தவண்ணம் நந்தியம் பெருமானும் அமர்ந்துள்ளார், முயல்களின் பாரிவை பெருமானைப்பார்த்ததால் ஆணவமலம் நீங்கிஹற்பாலக் காணப்படுகிறது. ஞானநிலைமையுணர்த்தும் இக்குரு மூர்த்தியின் பேரழகினை நேரில் கண்டு உணரிக.

தாராசுரம் - தட்சிணாமூர்த்தி

இந்த எழில் மிக்க தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவம் கும்பகோணத்தை அடுத்துள்ள ராஜராஜேஸ்வரம் என்று அழைக்கப்படும். தாராசுரம் (படம்-78) ஸ்ரீ ஐராவதேஸ்வரர் திருக்கோயிலின் கருப்பக்கிருகத் தெற்குத் தேவகோஷ்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இதுவும் இரண்டாம் ராஜராஜன் (கி. பி. 1150 - 1173) திருப்பணியில் ஒன்றாகும். அமர்ந்த நிலையில் சம்பிரமரக விளங்கும் இத்தட்சிணாமூர்த்தியின் உயரம் 146 செ. மீ, அரலம் 78 செ. மீ, கல்லாஸ்பரத்தின் உயரம் 40 செ. மீ. அகலம் 72. செ. மீ. மேற்படி (மரம் தனிக்கல்லில் புடைப்பாக உள்ளது) ஆகும்.

பெருமான் அமர்ந்துள்ள கல்லால் மரம் அடர்த்தியான இலைகளுடன் கூடியதாக அமைந்துள்ளது. சாந்தமும் புன்னகையும் தவமும் திருமுகத்திற்கு நெற்றிப்பட்டையுடன் கூடிய ஜடாபாரம் அழகுற விளங்குகின்றது. காதுகளில் சாதோலையும் மகரக்குழையும் காணப்படுகின்றன. திருமார்பில் சண்டாபரணம் முதல் உதரபந்தம் வரை பல்வகை ஆபரணங்கள் எழில் பெறக்காட்சி தருகின்றன. பின் கரங்களில் தீச்சுடரும் ஜபமாலையும் உள்ளன. முன்வலக்கரம் சின்முத்திரையுடனும் இடக்கரம் சிவஞானபோதச் சுவடியுடனும் விளங்குகின்றன. இப்பெருமான் வீராசனத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார். பின்னே நந்தியின் திருஉருவிளங்குகிறது.

சின்முத்திரைக் கரத்தினை நாகபடம் தாங்கியுள்ளது. வலப்பாதம் முயலகனை மிதித்துள்ளது. முயலகன் தன் ஆட்காட்டி விரலை நீட்டிப்பாப்புடன் விளையாடுகின்றான். பெருமானின் வலப்பக்கத்தின் கீழ் இருகரங்களையும் மேலே கூப்பித்தொழுதவாறு பெண்ணுரு (காரைக்கால் அம்மையார் போலும்) காணப்படுகிறது. இரு இருடிகள் ஞான முத்திரையுடன் அமர்ந்துள்ளனர். மற்றும் திருவடிக்கீழ் சிங்கம், புலி, கரடி, குரங்கு, மான், பாம்பு, பன்றி ஆகியவை பகையின்றி அமைதியாய் இருக்கல் காணத்தக்கதாகும். கோஷ்டமாடத்தை ஒட்டி இருபக்கங்களிலும் ஒரு அடி உயர அளவிற்கு புடைப்புச் சிற்பமாகச் சுவரில் பூக்குடலை ஏந்திய முனிவர்களும், விணையை உடைய கின்னரர்களும், தாளம் ஏந்திய பெண்களும் காணப்படுகின்றனர், இப்பேரழகினை நேரில் கண்டு உணரலாம்.

தாராசுரம் - கலைத் தூணில் யோகமூர்த்தி

கும்பகோணத்திற்கு அருகில் உள்ள தாராசுரம் எனும் தலம் சிற்ப வேலைத்திறனுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். இதனை ராஜராஜேஸ்வரம் என்பர். இங்கு அருள் வழங்கும் பெருமானின் திருநாமம் ஐராவதேஸ்வரர். இத்திருக்கோயிலின் பலிபீடத்திலிருந்தே சிற்ப நுணுக்க வேலைப்பாடுகள் தொடங்குகின்றன. அவை நம் உள்ளத்தை நெகிழவைக்கின்றன. பலிபீடத்தின் படிகள் நாத ஒலியை எழுப்புகின்றன. இத்தகைய திருக்கோயிலின் மகாமண்டபத்தூண்களில் எண்ணற்ற புரிரணக்கதைகளைக் காணலாம். சிலதூண்களில் சிவன்வடிவங்கள், விஷ்ணுவடிவங்கள், விலங்குகள், மலர்கள் முதலான வடிவங்களும் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சிற்பமும் ஒரு அடிக்கு மிகாமல் அமைந்துள்ளது. இவை அனைத்தும் புடைப்புச் சிற்பங்களாகும். இக்கலையழகு மிக்க திருக்கோயிலினை நமக்கு அளித்த மன்னன், இரண்டாம் ராஜராஜன் (காலம் 1150 - 1178). ஆவான்.

இத் திருக்கோயிலின் மகா மண்டபத்தூண்களில் 28 தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவங்கள் பல் வேறு நிலைகளில் காணப்படுகின்றன.

இவைகளுக்கு எல்லாம் சிகரம் வைத்தாற் போன்று விளங்குவது தேவ கோஷ்டத்தில் உள்ள தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவம் ஆகும். இந்த 28 தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவங்கள், 28 சிவாகமங்களைக் குறிப்பனவாக அமைந்துள்ளன எனலாம். இந்தத் தூணில் உள்ள காட்சிகள் முன்று பிரிவுகளாக அமைந்துள்ளன. மேற்பகுதியில் ஐகத் குருவாக விளங்கும் தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமானின் முன்னால் சனகாதி முனிவர்கள் நால்வர் நின்ற வண்ணமாய், இருகரங்களைக் கூப்பிக் கொண்டும் பெருமானின் உபதேசச் சிறப்பு அம்சங்களை அனுபவித்துக் கொண்டும் இருகின்றனர்.

இதற்குக் கீழ்ப்பகுதியில் தேவர்களின் துயர்தடைக்கவும், முருகப் பெருமான் திருவவதாரம் கொண்டருளவும், இந்திரன் முதலான தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மன்மதன் தனது கரும்பு வில்லால் யோகநிலையில் விளங்கும் பெருமானின் மீது கணை தொடுக்கின்றான். பெருமானே ஒன்றையும் பற்றாது ஞான சொருபமாக இருந்து தன் மனத்துள் எல்லாவற்றையும் கண்டும் காணாமலும் உணர்ந்து விற்றிருக்கின்றார். காமனின்கணை பட்டவுடன் பெருமானின் நெற்றிக்கண் மலரக் காமன் பஸ்பமாகி அப்படியே விழுகின்றான். இக்காட்சி மூன்றாவதாக அமைந்துள்ளது. விழும் போது காமன் இருகரங்களைக் கூப்பிடுவாரே விழுகின்றான். இவனது கரங்களுக்குப் பக்கத்தில் ரதிதேவி

மாங்கல்யம் சீசைக் கேட்டு அழுது புலம்புகின்றாள். ஞான மூர்த்தியின் திருவடியை நோக்கித் தனது இருகரங்களையும் தலைக்கு மேலே தூக்கியவாறு "சரீரே" என்று கூறுவது போல கண்ணீரில்லக் வேண்டுகின்றாள். பெருமான் ரதியின் தயர்துடைக்க அருக்கிரகிக்கின்றார். ரதியின் மாங்கல்யம் சாக்கப்படுகிறது. இத்தகைய புராணக் காட்சிகளைச் சிற்பி நமக்கு உயிரோட்டமாக வடித்துக் கொடுத்துள்ளார்.

ஆய்விற் குரியது :

தாராகரம் ஸ்ரீ ஐராவதேஸ்வரர் திருக்கோயிலினுள் விளங்கும் மத்திய கொம்பொருள் ஆய்வுக்கூடத்தில் ஒரு கட்சினுமூர்த்தி சிலை காணப்படுகின்றது. இச்சிலை மீட்புத் தொழிலின் பிள்ளைமாக உள்ளது. இதன் உயரம் 60 செ. மீ. ஆகும். முடி கனெல்லாம் ஒரு சேர அமைந்த கேசப் பூவாக உள்ளது. பின் இருகரங்களும் அலபத்ம ஹஸ்தமாகவும் விஸ்மய ஹஸ்தமாகவும் உள்ளன. பெருமான் ஒருவகை வீராசனத்தில் எழுந்தாளியுள்ளார். கல்லால மரமின்றி இருபத்துமூன்று (28) சுடர்கள்) சுடர்தன் கூடிய திருவாசி காணப்படுகிறது. இத்திருவுருவம் ஆய்வுக் குரியதாக அமைந்துள்ளது.

தூணில்காணப்பெறுங் வீணைதரர் :

மேலும் தாராகரம் ஸ்ரீ ஐராவதேஸ்வரர் திருக்கோயிலின் மகா மண்டபத்தானில் வீணைதர தட்சிணமூர்த்தி நின்ற கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். செருக்குடன் நின்று கொண்டிருக்கும் முயலகன் தலையில் தனது இடப்பாகத்தைப் பதியவைத்துள்ளார். திருவடியின் சிறப்பை அறியாத இவனோ மாய இருளில் அகப்பட்டமையால் துன்பம் தாங்க மாட்டாது அலறி இரு கரங்களையும் விரித்தாற்போன்று காணப்படுகின்றான். இது இப்பகுதியில் ஓர் அரிய சிற்பமாகும். பல்லவர்களின் உலோத்திறத்தில் அமைந்த மாமல்லபுரத்து வீணைதர தட்சிணமூர்த்தியானவர் நின்று கொண்டிருக்கின்ற முயலகன் தலையில் தனது பின் இடக்கரத்தை வைத்து அழுத்தியமையினைக் கண்டு இங்கு சோழர்கள் மாய இருளை முழுவுதமாக அகற்றி அருளுபவன் என்பதனை உணர்த்தும் பொருட்டு இப்படி வடித்தனர் போலும் என்று எண்ண வேண்டியுள்ளது.

ஐடாபாரத்தடன் விளங்கும் இவர் இருகரங்களுடன் விளங்குவது சற்று உற்று நோக்கத்தக்கது. அவ்விரு கரங்களும் வீணையினை ஏந்தி மீட்டும் நிலையில் உள்ளன.

வீணைதரப் பெருமான் இரும்புருங்கிலும் இருமுனிவர்கள் வீணை ஏந்திய நிலையில் நிற்கின்றனர். முனிவர்களின் கரங்கள் அலபத்மகரமாக உள்ளன. இக்கர அமைதியானது நாதத்திற்கே தலைவாகிய பெருமான் வாசிக்கும். நாதஒலியின் சிறப்பை மகிழ்வுடன் அறிவிப்பனவாக அமைந்துள்ளன.

சிவபுரம் - ஞானமூர்த்தி

செங்கை அண்ணாமாவட்டத்தில் உள்ள சிவபுரத்துச் சிவாலயத்தில் (படம் - 79) இந்த ஞானமூர்த்தி காட்சி தருகின்றார். கல்லாலமரத்தின் கிளைகள் பெரியனவாக விளங்குகின்றன. மரத்தின் கிளையில் பாய்ப்பு ஒன்று படம் எடுத்துச் சீறும் நிலையில் உள்ளது, விபூதிப்பையும், தொங்கு கிறது. மரப்பொந்தில் பறவைகள் பெருமானை எட்டிப்பார்த்தபடி உள்ளன. இப்பெருமான் பத்ரபீடத்தில் சர்வாபரண பூஷிதராக வீராசனம் கொண்டு காட்சி தருகின்றார். பின் இடக்கரத்தில் திகழும் தீச்சுடர் உயர்ந்தும் எடுப்பாகவும் உள்ளது. பின் வலக்கரத்தில் ஜபமாலையும், முன்கரங்களில் சுவடியும், ஞானமுத்திரையும் கொண்டு விளங்குகின்றார். வலக்காதில் மகரக்குழையும் இடக்காதில் அணி ஏதும் இல்லாமலும் இருக்கின்றார். ஜடைகள் எல்லாம் மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் சரிந்தாற்போன்று (ஜடாபாரம்) உள்ளன. சின்முத்திரையான ஞானமுத்திரை ஹஸ்தத்தின் கீழ் ஓர் நாகமும் உள்ளது. முயலகன் சற்று மாறி காணப்பட்டாலும் பெருமானின் ஆற்றல் தாங்கமாட்டாது பூமியை நோக்கியவாறு விழிகள் பிதுங்கக் காணப்படுகின்றன. மேலும் பீடத்தில் சில சிறுவிலங்குகள் பெருமான் தமது சிந்தனையை ஒன்றாக்கிய ஞான நிலையினை இத்திருவுருவத்தில் நாம் காண்கிறோம். இத்திருவுருவம் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு சோழர் காலத்தது ஆகும்.

[illegible]

நாகலாபுரம் சமபாத ஸ்தானக வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி

நாகலாபுரத்தில் கோயில் கொண்டு விளங்கும் (படம் - 81) வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி சமபாத ஸ்தானகமாக நின்ற நிலையில் முன்வலக்கரத்தால் வீணையினைவாசிக்கும் பாவ்ணியிலும், இடக்கரத்தால் வீணையைப்பற்றிய நிலையிலும் காட்சி தருகின்றார். பின் இடக்கரத்தில் மானும், பின் வலக்கரத்தில் மழுவும் காணப்படுகின்றன. சந்திரனும் கங்கையும் இவரது ஜடாமண்டலத்துக்கு மேலும் அழகூட்டுகின்றன. ஜடாமண்டலத்தைப் போன்று இவருக்குப் பின்னால் கல்லாலமரம் விளங்குகிறது. சர்வாபரணத்துடன் காட்சி தரும் இவரது திருவடிகளின் கீழ் பல்வேறு நிலைகளை உடைய நான்கு முனிவருவர்களும் காட்சிதருகின்றனர். முயலகன் பெருமானது திருவடிகளுக்கும் முனிவர்களின் ஜடாபந்தத்திற்கும் இடையில் காணப்படுகின்றான். (சமபாதஸ் தானகமாவது - நின்ற கோலத்தில் பாதங்களைச் சமமாகவைத்து உடலைவளைக்காமல் நேராக நிற்பதாகும்.)

கணித சாத்திரத்தில் வீணாதர தட்சிணமூர்த்தி

சிவபெருமானை - அறிவியல் - நுண்கலைகளின் தலைவனாக வீணாதர தட்சிணமூர்த்தியாகச் சித்தரிக்கும் இந்த வெண்கலச் சிலை சிசாமூர் காலத்து 11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. குறியீடுகளின்படி “ருத்ரஸ்யா” (சிவபிரானின் ஐம்முகங்கள்) என்ற சமஸ்கிருதச் சொல், இலக்கம் ஐந்தினைக் குறிக்கும்.

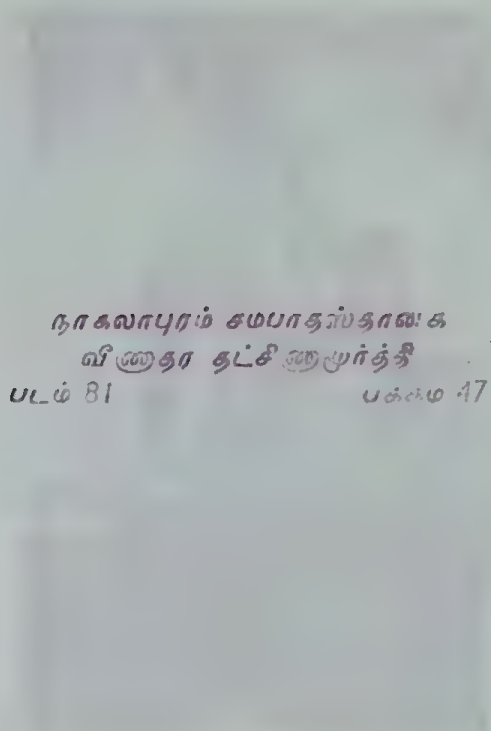
கி. பி. 8-ஆம் (படம்-82) நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் சமஸ்கிருத கணித நூல்களை அரபு அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து இரு உண்மைகளைக் கண்டனர். 1. சுன்னக் (0) குறியுடன் சேர்த்து தசம முறையைப் பயன்படுத்தும் இட மதிப்பு எண் குறியீட்டு முறை; 2. ரிமர் வீசங்கள் (Rimes) அடங்கிய ஒரு திரிபிகாண மிதி. வடமொழியில் எழுதப்பட்ட கணித நூல்கள் செய்யுள் வடிவில் மாணுக்கன் மனப்பாடம் செய்யத் தக்க எளிய முறையில் இயற்றப்பட்டன. கணிதச் செய்யுளுக்கு விளக்கம் தர உரை நூல்கள் பல எழுதப்பட்டன.

எண்கள் செங்குத்தாகப் பலவரிகளில் எழுதப்பட்டன. “ஆரியா பாட்டியா” குறித்து கி. பி. 129ல் “மூத்த பாஸ்கரர்” எழுதிய விளக்க உரையிலிருந்து எண்களை எழுதும் முறைபற்றி அறியமுடிகிறது. இவை அனைத்தும் கணிதத்தைத் தெளிவாக அறிவுதற்குத் துணை செய்யவில்லை. காரணம் ஒலைச்சுவடிகள் பெரும்பாலும் அழிந்து விட்டன.

ஆனால் மிகப்பழைய ஆவணம் எனக் கருதப்படும் 12-ஆம் நூற்றாண்டு “பக்ஷாவி” எழுத்துப் படியில் வடமொழியில் எழுதப்பட்ட ஒரு கணித நூலின் உடற்பகுதியில் கட்டங்களுக்குள் பல வரிகளில் அரபு எண் குறியீடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்தக் குறியீடுகள், இலக்கண அட்வைது சொல்லணித் தன்மையனவாக உள்ளன. அதில் இலக்கியச் சொற்றொடர்களாலும் உருவகங்களாலும் குழுவாக குறிகளாலும் எண்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகாயம் என்றால் குனியம் என்று பொருள் இச்சூனியத்தை “0” (சைபர்) என்ற வடிவம் குறிக்கிறது.

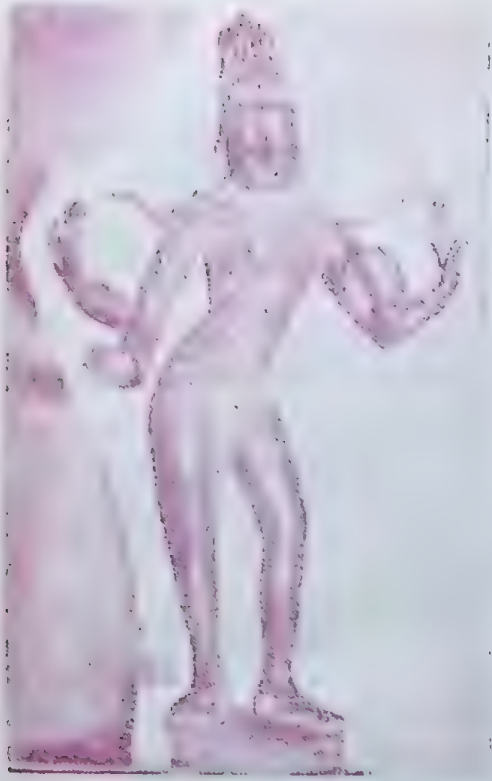

அத்தியூர் குழுமர்த்தி
செங்கை அண்ணாமாவட்டம்
படம் 80 பக்கம் 46

நாகலாபுரம் சம்பாதஸ்தானை
வினாதர தட்சிணாமூர்த்தி
படம் 81 பக்கம் 47

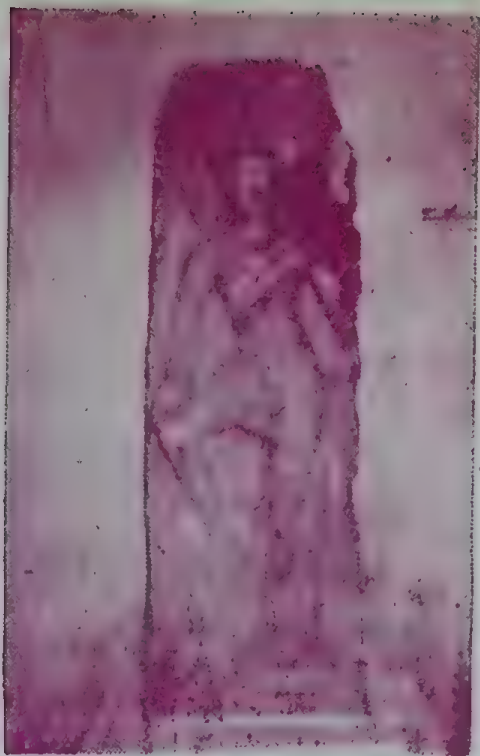

வீணாநா தக்ஷிணாமூர்த்தி
 " ரூத்ராஸ்டா "
 [உலோகச் சிற்பம்]

திருநாகேஸ்வரம்
 அர்த்தபத்மாகன ரூனாமூர்த்தி
 படம் 83 பக்கம் 50

திருவலங்குழி
ஊர்த்துவஜானு வீணாதரர்
(தஞ்சை ராஜராஜசோழன்
அருங்காட்சியகம்)

படம் 84

பக்கம் 51

யோகபட்டைகொண்ட
இலம்பையங்கோட்டுர் — ஞானமூர்த்தி
படம் 85

பக்கம் 52

கால்மாறி அமர்த்துளம்
தஷிணமுர்த்தி
(இராக்கிணம்பாளையம்)
பேரோடு அருங்காட்சியகம்
படம் 86 பக்கம் 53

விஜயதரர்
சுஞ்சை அரண்மனை
(மராட்டா கர்பார்ஹால்)
படம் 88 பக்கம் 53

வெட்டுவாங்கோயில்
மீருதங்க தக்ஷிணமூர்த்தி
படம் 87 பக்கம் 54

மராட்டியர் காலத்து
சக்தி தஷிணமுர்த்தி (தஞ்சாவூர்)
படம் 89 பக்கம் 70

ஆலங்குடி ஆலமர்செல்வர்
(உற்சவர்)
படம் 90 பக்கம் 75

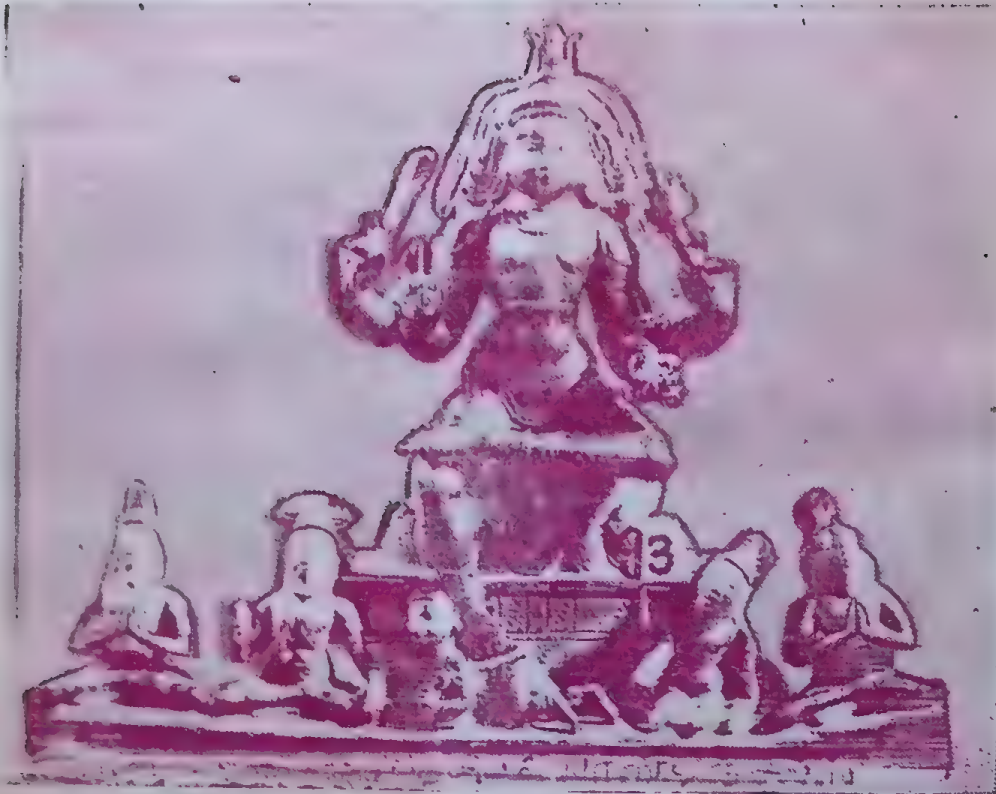

தனிக்கோயில் கொண்ட
மோனமுர்த்தி
(அகரங்கோவிந்தவாடி உற்சவர்)
படம் 91 பக்கம் 76

தில்லை வீரதர
தனிக்கோவிந்தவாடி
படம் 92 பக்கம் 77

ஞானதக்ஷிணமூர்த்தி (செப்புத் திருவுருவம்)

இடம் — லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் மாநிலக் கண்காட்சிசாலை

படம் 93

பக்கம் 77

இவ்வாறாக "நயனம்" என்றால் கண் என்று பொருள் "பாகு" என்றால் கரம் என்று பொருள். இவை இரண்டு என்ற எண்ணைக் குறிப்பனவாகும்.

அக்னி என்றால் தீ என்று பொருள். இந்தத்தீ ஆகவனியம், காருக பத்தியம், தட்சிணாக்கினியம் என மூவகைப்படும் எனவே அக்னி என்பது மூன்று என்ற எண்ணைக் குறிக்கும்,

அத்தரி என்ற சொல் மலையைக் குறிக்கும். இது இந்து சமயத்தில் ஏழுமலைகளைக் குறிக்கும். எனவே அத்தரி என்பது ஏழு என்ற எண்ணைக்குறிக்கும். இதன்படி "அக்னி நயனம்" என்றால் 21 என்ற எண்ணைக் குறிக்கும், இவ்வாறாக எண்மானக் குறியீடுகள் அக்கால வழக்கில் இருந்திருக்கின்றன.

சில அமைப்பு :

* நுண்கலைகளின் தலைவனாக விளங்கும் வீணாதர தட்சிணமூர்த்தியின் கேசங்களே ஐடாமகுடமாக பத்ரபூரிமத்துடன் விளங்குகின்றன. நெற்றிப் பட்டையும், நெற்றிக் கண்ணும் விளங்க சற்று மேல்நோக்கிய பார்வையாக அமைந்து காணப்படுகின்றது, மார்பில் பிரம்ம முடிச்சுடன் கூடிய முட்புரி நூலும், ஸ்தன குத்திரமும், உரஸ்குத்திரமும், இடுப்பில் உதர பந்தமும் காணப்படுகின்றன. மேலும் கழுத்தில் கண்டிகையும் சரப்பளியும், ஏக ருத்ராட்சமும், கண்டரபரணமும் விளங்குகின்றன. கால்களில் சிலம்பும் விளங்குகிறது. தாமரை மலரில் தனது இடக்காலை சற்று வளைத்து நின்ற கோலத்தில் முன் இருகரங்களில் வீணையை ஏந்தி நிற்கும் பாவனையில் காட்சியளிக்கின்றார். பின் இருகரங்களில் இடப்பக்கம் மானும், வலப்பக்கம் மழுவும் காணப்படாமலும் (மழு சிதிலமாகியுள்ளது). வலப்பக்கம் தலையானது சற்று சாய்ந்தவாறு காட்சி தருகின்றார். காப்புகள் கரங்களில் தவழுகின்றன. இடையில் அடைப்பட்டிகையும், தாரகைச் சும்மையும் அணிந்து வாழ்க்கை என்னும் கணக்கின், உருவமாக காட்சித்தருளுகின்றார்.

ஆதாரம் :

* [யுனஸ்கோ கூரியர் ஜனவரி 1990 - பக்கம் 19-20] Vinadhara - Early Chola - 11th century A. D Guimet - Paris.

அர்த்த பத்மாசன ஞானமூர்த்தி

சென்னை: சிவபெருமானின் (படம் - 83) நான்கு திருவுருவச் சிலைகள் காணப்படுகின்றன. அதில் ஒன்று தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவமாக அமைந்துள்ளது ஞானத்தை உணர்ந்தும் இவரது பின்கரங்களில் திரிகுலமும், வட்டவடிவில் அமைந்த உருத்திராக்கமும் காணப்படுகின்றன. இவரது முன் இடக்கரத்தில் கபாலம் உள்ளது. முன் வலக்கரத்தினால் ஞானமுத்திரையாகிய சின்முத்திரையினைக்காட்டி யோகநிலையில் அர்த்த பத்மாசனத்தில் அமர்ந்தவாறு காட்சி தருகின்றார். இப்பெருமானின் ஜடைகள் எல்லாம் ஒரு சேர மேல் நோக்கிக் கட்டியவாறு. அமைந்த ஐடாபந்தமாக விளங்குகின்றது. இவரது கரங்களில் காப்பு, தோள்வளை விளங்குகின்றன. ஐடாபந்தத்திற்குக்கீழே நெற்றிப்பட்டமும், மார்பில் யக்ஞோபவீதமும் காணப்படுகின்றன. யக்ஞோபவீதமானது சற்று மேல்வியதான பட்டையாக உள்ளது. காதுகளில் குண்டலங்கள் காணப்படுகின்றன. பின்கரத்தில் திகழும் திரிகுலத்தின் அடிப்பகுதி பீடம் வரைநீண்டு உள்ளது. ஞானத்தைப் புகட்டும் இப்பெருமானின் திருப்பார்வை கீழ்நோக்கியவாறு புன்முறுவலுடன் அமைந்துள்ளது. இத்திருவுருவப் பேரழகினைக்கானும் போது இது முற்காலச் சோழர்களின் படைப்பாக இருக்கலாம் எனக் கருதத்தோன்றுகின்றது. இச் சிலையின் உயரம் 118 செ. மீ. அகலம் 85 செ. மீ. ஆகும். இவ் ஆலயத்தின் தெற்கு மேற்கு, வடக்குப் பிரகாரங்களில் காணும் சிலைகள் யாவும் ஆராய்ச்சியாளர்களின் ஆய்விற்குரியனவாக அமைந்துள்ளன.

திருவலஞ்சுழி ஊர்த்துவ ஜானு வீணாதரர்

ஊர்த்துவஜானு கோலத்தில் காட்சி தரும் இந்த வீணாதர மூர்த்தியின் திருவுருவம் (படம் - 84) தஞ்சாவூர் அரண்மனை வளாகத்தில் உள்ள கலைக்கூடத்தின் உட்பகுதியில் ' ராஜ ராஜ சோழன் அருங்காட்சியகத்தில் ' காணப்படுகிறது. இச்சிலை திருவலஞ்சுழியில் கிடைக்கப் பெற்றதாகும். இதன் காலம் கி. பி. 10 - ஆம் நூற்றாண்டு என ஆராய்ச்சி யாளர்களால் கருதப்படுகிறது. இத்திருவுருவ அமைதியைக் காணும் போது இதுவும் சோழர்காலத்தின் படைப்புக்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது எனலாம். (ஒரு கால உறுதியாகக் கீழே ஊன்றி, மற்றொரு காலப் பீடத்தின் மீது அல்லது ஒரு உருவத்தின் மீது தூக்கி வைத்து மடித்து நிற்கும் கோலம் ஊர்த்துவஜானு என்று சொல்லப்படும்).

ஊர்த்துவஜானு நிலையில் விளங்கும் இவ்வுருவம் 134 செ. மீ. உயர முடையதாகவும் கற்பலகையுடன் கூடிய புடைப்புச் சிற்பமாகவும் விளங்குகிறது. இப்பெருமானுவர் தமது இடக்காலே நேராக தாமரையின் மீது உறுதியாக நிறுத்தியும், முயல்களின் தலைமீது தனது வலக்காலைத் தூக்கிவைத்து மடித்து ஊன்றியும் உள்ளார். முன்கரங்களில் வீணை இருந்தும் சிற்போது அவ்வீணை முற்றிலும் சிதிலமடைந்துள்ளது. ஜடா மண்டலத்தடன் காணும் இப்பெருமகனான வீணாதர மூர்த்தி ஏழிசையை யும் மீட்டியவராய் நின்று ஆகாயத்தைக் காணுமாறு போல திருமுக அமைப்பு காணப்படுகிறது. கழுத்தில் கண்டாபரணமும், கைகளில் காப்புகளும், பாதங்களில் சிலம்பும் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய இடங்களில் பெருபாலும் அபஸ்மாரம் என்கிற முயல்கள் முதுகின் மீது பெருமானது பாதம் பதிந்து காணப்படும். ஆனால் கீங்கோ முயல்களின் தலை மீது வீணாதரப் பெருமானின் திருப்பாதம் பதிந்துள்ளது. திருப்பாதம் பட்டதும் ஒரு உத்தேகத்தினை முயல்கள் முகத்தில் காணலாம். இக்கலைக் கூடத்தில் காணவேண்டிய அரிய சோழர்கால சிற்ப வரிசையில் ஊர்த்துவஜானு வீணாதரரின் சிற்பம் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது.

யோக பட்டை கொண்ட இலம்பையங் கோட்டூர் ஞானமூர்த்தி

இலம்பையங் கோட்டூரில் உள்ள இந்தத் தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருகம் சற்று மாறுபட்ட (படம்-85) அழகிய தோற்றத்துடன் காணப்படுகிறது. ஐடாபாரத்துடன் கோன்றும் இவரது திருமுகத்தின் எழில் அமைதி காண்பவரின் உள்ளத்தை நெகிழச் செய்கின்றது. பின் வலக்கரத்தில் விளங்கும் திரிகுலம் பீடத்திலிருந்து நேராக (செங்குத்தாக) நெற்றிப்பட்டைவரை நீண்டு காணப்படுகிறது. பின் இடக்கரத்தில் தீக்கடர் விளங்குகின்றது. முன் வலக்கரம் சின்முத்திரையை மார்போடு பொருத்திக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இதன் கருத்து சின்முத்திரையின் உட்பொருளை நெஞ்சில் நிறுத்த வேண்டும் என்று அறிவிப்பது போன்றுள்ளது. சுவடியேர்திய முன்னிடக்கரமானது இடக்கால் முட்டியின் மீது காணப்படுகிறது. வல முழங்கால் யோக பட்டையால் இடுப்புடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. இடப்பாதம் முயலகளை மிதித்துள்ளது. ஐடாமகுடத்துடன் விளங்கும். இருமுனிவர்கள் இப்பெருமான் அருகில் காணப்படுகின்றனர். இத்திருவுருவத்தின் காலம் கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

கால் மாறி அமர்ந்தருளும் தட்சிணாமூர்த்தி

(இராக்கிணும்பாளையம்)

பெரியார் மாவட்டம் - கோபிவட்டத்தைச் சார்ந்த இராக்கிணும்பாளையம் என்னும் ஊரிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றது இத்தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவம். இதன் காலம் 15 அல்லது 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததென்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்தாகும். இதன் உயரம் 87 செ. மீ, அகலம் 37 செ. மீ. அளவில் உள்ளது. தற்போது இச்சிலையை ஈரோடு (படம்-86) அரசு அருங்காட்சியகத்தில் காணலாம்.

இந்தத்தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமானின் பின்னால் அமைந்த கல்லாலமரம் பெருமானுக்குக் குடை விரித்தாற்போன்று விளங்குகின்றது. நெற்றிப்பட்டையுடன் கூடிய ஜடாபாரம் எடுப்பாக அமைந்துள்ளது. காதுகளில் குழையும் காதோலையும் உள்ளன. தோள்களில் பாதுதாமழும் புஜங்களில் தோள்வளைகளும் காணப்படுகின்றன. இப்பெருமானின் கழுத்திலும் திருமார்பில் ஏகருத்திராட்சம் கண்டாபரணம், நுத்திராட்சமாலை ஆகியவை விளங்குகின்றன. இவரது இடப்பின்கரத்தில் தீயகலும், வலப்பின்கரத்தில் நாகபாசமும், முன்வலக்கரத்தில் ஞானம் அருளும் சின்முத்திரையும் (வியாக்யானமுத்திரை) அதன் கட்டைவிரல் இடுக்கில் ஜபமாலையும் சமூகாக அமைந்துள்ளன. மாய இருளை அகற்றும் வேதச்சுவடிகளை இவரது முன் இடக்கரம் ஏந்தியுள்ளது.

இப்பெருமான் ஒருவகை வீராசனத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார். வலக்காலைத் தொங்கவிடாமல் இடக்காலைத் தொங்க விட்டபடி, வலக்காலின் முழங்கால் மடங்கி பாதப்படம் மேல் நோக்கியவாறு இடக்கால் மீது காணப்படுகிறது. இதைப் போன்ற கால்மாறி அமைந்த அற்புதமான திருவுருவங்களை ஒரு சில இடங்களில் மட்டுமே காணலாம்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் பிரமதேசம் - கைலாசநாதர் திருக்கோயிலில் இதைப் போன்ற கால்மாறி அமைந்த தட்சிணாமூர்த்தி திருவுருவத்தைக் காணலாம்) ஜடாமண்டலத்துடன் விளங்கும் முயலகன் மீது தமது இடப்பாதத்தைப் பதியவைத்துள்ளார். இவரது பாதங்களில் காப்பு, சிலப்பு, தண்டை, வீரக்கழல் (வீரக்கழல் இடக்காலில் இருப்பதை நோக்கவேண்டும், பெரும் பாலும் வலக்காலில் தான் காண்படும்) ஆகியவை விளங்குகின்றன. இங்கு வீரக்கழல் குடாமணி போன்ற அமைப்பில் உள்ளது. பாதத்தின் இரு பக்கங்களிலும் நான்கு முனிவர்கள் பெருமானின் மோன நிலையினைக் கண்டு, உணர்ந்தவாறு தாங்களும் அவ்வாறே அமர்ந்துள்ளனர்.

இத்தகைய அபூர்வ அழகிய நுண்கலைச் சிறப்புடன் திகழும் சிற்பங்களைப் பாதுகாத்தல் நமது கடமையாகும்.

மிருதங்க தட்சிணமூர்த்தி

வெட்டுவான் கோயில்

தமிழ்நாட்டில் கோயில் வழிபாட்டுமுறை தொன்று தொட்டு இருந்து வருவதாகும். பல்லவர் காலத்திற்கு முன்பு கட்டப்பட்ட கோயில்கள் அனைத்தும், செங்கல், மண் ஆகியவற்றால் கட்டப்பட்டவை ஆனால் அவைகள் காலத்தை எதிர்த்து நிற்க இயலவில்லை. கி. பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவர் பேரரசர்களால் கட்டப்பட்ட குடைவரைக் கோயில்கள் (பாறைகளைக் குடைந்து கட்டப்படும் கலை) முதற்கொண்டு தமிழர்களின் கோயில் கட்டடக் கலைகள் வரைபதிமூன்று நூற்றாண்டுகளாக அயல் நாட்டுக் கலைப்பண்புகளால் பாதிக்கப்படாமல் தனித்து வளர்ந்துள்ளன.

குடைவரைக் கோயில்கள் :

குடைவரைக் கோயில்களும், கற்கோயில்களும் கொண்டை நாட்டில் பல தோன்றின. பல்லவர் பேரரசர்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு பாண்டியர்கள், முத்தரைபர்கள், சேர மன்னர்கள், கீழைச்சாளுக்கியர்கள், ஆகியோரும் தங்களது நாட்டில் பல்வேறு மாற்றங்களுடன் குடைவரைக் கோயில்களை அமைத்தனர்.

சமுதமலை :

பல்லவர்களின் கலைப்பாணிப்பைப் பின்பற்றி வ. உ. சி. மாவட்டம் சங்கரன் கோயிலிலிருந்து கோவில் பட்டிக்குச் செல்லும் வழியில் வெட்டுவான் கோயில் உள்ளது. உலகப்புத்திர பெற்ற. மாமல்லபுரம் செல்ல இயலாதவர்கள் இக்கோயிலைக்கண்டு மகிழலாம். (கோவில் பட்டியிலிருந்து சுமார் 20 கி. மீ. தூரம்) “ அரைமலை ” என்பது இங்கு அமைந்தள்ள மலையின் பழைய பெயராகும்.

“ சிந்திரி ரெமரன் ” காலத்தில் சமணர்களை இவ்வூரில் சமூகவெற்றியை காரணத்தால் “ சமுதமலை ” என்று பெயர் பெற்றுப் பின்னர் “ சமுதமலை ” என்றாயிற்று. இவ்வூரிலுள்ள கோயில்கள் ஒற்றைக்கற்கோயில்கள், குடைவரைக் கோயில், கட்டிடக் கோயில், என்ற மூன்று வகையான கட்டிடக்கலைக்கும் சான்றாக அமைந்து விளங்குகின்றன.

மலையின் ஒரு பகுதியைக் குடைந்து குடைவரைக் கோயிலாக முருகன் கோயில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள முருகன் ஆறு கரங்களுடன் காட்சி தருகின்றார்.

வெட்டுவான் கோயில் :

இது முருகன் கோயிலுக்குப் பின்னால், மலையின் ஒரு பகுதியை, மலையில் இருந்து வேறுபடுத்திக்காட்டி கற்கோயிலாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இஃதற்கு வெட்டுவான் கோயில் என்பது பெயர். இது எட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்காலப் பாண்டியர்களின் படைப்பாகும்.

விமானம் :

கருவரையின் மேல் உள்ள விமானம் (படம்-87) எட்டுப்பட்டைகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. பட்டைகள் தோறும் கூடுகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. விமானத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் நான்கு திசைகளிலும் அழகிய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும் கிழக்கில் சிவனும் பார்வதியும் அமர்ந்த திருக்கோலத்தில் உள்ளனர். மேற்கில் நரசிம்மரும், தெற்கில் தட்சிணமூர்த்தியும் (மிருதங்க தட்சிணமூர்த்தி) வடக்கில் பிரமனும் காட்சி தருகின்றார்கள். விமானத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் நந்திகள் அமர்ந்துள்ளன. மேலும் யாளிகள், கந்தர்வர்கள், தலையுடன் கூடிய கூடுகள், பூதகணங்கள், தேவகண்ணியர்கள் முதலான சிலை வடிவங்களைக் கண்டு மகிழலாம். முற்காலப் பாண்டியரின் கலைத்திறனுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அபைந்த இக்கோயிலை இராஷ்டிர கூட மன்னன் முதலாம் கிருஷ்ணன் எல்லோராவில் எடுத்த கைலாசநாதர் கோயிலுக்கு இணையான சிறப்புடையதாகக் கூறலாம்.

மிருதங்க தட்சிணமூர்த்தி :

பொதுவாக திருக்கோயில்களின் தென்திசை பகுதியில் கோஷ்டம், விமானம், இராஜகோபுரங்கள், மதிற்சுவர்கள் முதலானவற்றில் ஆலமர் செல்வனுன சிவபெருமானைத் தென்திசைகடவுளாக அமைப்பது வழக்கம். அதிலும் தென்திசைப்பெருமானை பொதுவாக நான்கு மூலைகளில் அமைப்பர் அவையோக பட்டையுடன் கூடிய யோக தட்சிணமூர்த்தி, சங்கீதத்தை உணர்த்தும் விணுதரமூர்த்தி, வியாக்யானம் செய்கின்ற நிலையில் வியாக்யான கர்த்தர், ஞானத்தைப் புகட்டும் நிலையில் ஞானதட்சிணமூர்த்தி என்பன வாகும்.

இக் கோயிலின் விமானத்தின் தென்திசையில் வேறெங்கும் காணமுடியாத தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த தட்சிணமூர்த்தியைக் காணலாம். இங்கு யோகநிலையோ, ஞானநிலையோ, விணையெந்திய நிலையோ இல்லாது; மிருதங்கத்தை வாசிக்கும் "மிருதங்க தட்சிணமூர்த்தியாகக்" காட்சி ருகின்றார்.

உருவநிலை :

பெருமானின் ஐடைகள் அப்படியே சரிந்த நிலையில் உள்ளன. பின் இரு கரங்களில் மழுவும், அட்சமாலையும் விளங்குகின்றன. பெருமானின் இடத் திருப்பாதம் தொங்குகின்ற நிலையில் அபஸ்மாரத்தின் முதுகின் மீது பறிந்துள்ளது. இடக்கால் மடங்கியும் உள்ளது. முன்வலக்கரம் விரல்களால் மிருதங்கத்தை இசைக்கும் பாவனையில் உள்ளது. முன் இடக்கரம் மிருதங்கத்தைப் பிடிக்கும் நிலையில் உள்ளது.

தென்திசைப் பெருமானான இவர் மிருதங்க ஓசையை ஆள்வது போல் அமைக்கப்பட்டுள்ளார். விணையுடன் காணப்படும் விணு கரதட்சிணமுர்த்தி இங்கு மிருதங்கத்துடன் காணப்படுகின்றார்.

இப்பெருமானின் கரங்களில் காப்புகளும், தோள்வளை, பாதுதாமம் முதலானவைகளும் காணப்படுகின்றன. திருமார்பில் கண்டாபரணமும் உருத்திராக்க மாலையும் விளங்குகின்றன. ஒரு காதில் காதோலையும் மற்றொரு காதில் நீண்ட துளையும் காணப்படுகின்றன. இடுப்பில் வஸ்திரக் கட்டும், வியாக்ர சரமழம், சுரோணிப்பட்டையும் காணப்படுகின்றன. சிலப்பானது தொங்கும் நிலையில் உள்ள பாதத்தின் மேல் பகுதியில் அணிசெய்திருது. பெருமானின் பார்வை கிழக்குப் பார்த்தவாறும், உடலானது நேராக நிமிர்ந்தும் விளங்குகின்றன. முகம் அந்நேர் கோட்டிலிருந்து ஒரு நூல் இடப்பக்கம் தள்ளி திரும்பி புன்முறுவலுடன் அமைந்து விளங்குகின்றது. ஆனந்தமயமாக நாத ஸ்வியினை ஆட்டமில்லாது இருந்த நிலையில் இருந்தபடியே மிருதங்கத்தை வாசிக்கும் பேரழகினை அவர் முன்நின்று காண்பவர் அறிவர். இத்திருவுருவமானது தென்திசை மகாசூரக்குக் கிடைத்த பொக்கிஷமாகும். மனிதன் தன் வாழ்நாளில் காணவேண்டிய அற்புதக்காட்சிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

தஞ்சைக் கலைக்கூடம்

யோக தட்சிணமூர்த்தி

யோகதட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவம் ஒன்று தஞ்சாவூர் அரண்மனையில் உள்ள அருங்காட்சியகத்தில் காணப்படுகிறது. இதன் உயரம் 8 அடி ஆகும். இச்சிலையின் வேலைப்பாடு முற்றும், முற்றுப் பெறாத நிலையில் காணப்படுகிறது. இப்பெருமானின் யோக நிலையினைக் காணும் போது இவர் ஸ்வஸ்திகாசன நிலையில் அமர்ந்து, தமது முன் இருகரங்களை முழங்கால் முட்டியின் மீது அமைத்து, கீழ்நோக்கித் தொங்கவிட்டபடி உள்ளார். என்பது தெரியவருகிறது. பின் இருகரங்களில் முறையே மான், மழு காட்சியளிக்கின்றன. இவரது ஜடைகள் எல்லாம் வட்டவடிவாக விளங்கும் ஜடாமண்டலம் போல் உள்ளது. கழுத்தில் ஏகருத்திராட்சமாலையும், மார்பில் யக்ஞோப வீதமும் எடுப்பாகக் காணப்படுகின்றன. யோக நிலையில் உடலை நியிர்த்தியவாறும், தமது பார்வையானது முக்கின்று நிலையப் பார்த்தவாறும் அமையப்பெற்றுள்ளது. இச்சிலையின் வடிவமைப்பு, இது கற்பலகையின் புடைப்புச் சிற்பமாக உள்ளது. இதுவும் சோழர் காலத்துப் படைப்பில் ஒன்று என ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.

சிதம்பர சபாநாதர் புராணம்

அனகா ரணமும் அறிதற் கரிய
மனவா சகரீங் கியமாண் தருன்மெய்ச்
சனகா தியர்தே றியசற் குருவாய்
முனம்ஆல் நிறல்மே விநையமுன் னிடுவாம்.

— சபாபதி நாவலர்.

தஞ்சாவூர் - மராட்டா தர்பார்ஹாலில் வீணைதரர்

இந்த வீணைதர முர்த்தியின் சிற்பம் தஞ்சாவூர் அரண்மனையாகிய மராட்டா தர்பார்ஹாலின் (படம் - 88) புல்வெளியில் உள்ளது. இசுன் உயரம் 88 செ. மீ, அகலம் 42 செ. மீ அளவு உள்ளதாக அமையப் பெற்றுள்ளது. மேலும் அமர்ந்த கோலத்தில் இரண்டு தட்சிணாமூர்த்தி சிலைகளும் அங்கு காணப்படுகின்றன. இப்பகுதியில் விளங்கும் சிலைகள் எல்லாம் தமிழ்நாடு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையினரால் சேகரிக்கப் பட்டதாகும். இவரது கேசங்கள் சுருள் சுருளாக அமைந்தும் அவைகள் எல்லாம் ஐடாமண்டல அமைப்பை உடையதாகவும் விளங்குகின்றது. வலக் காத்தில் காதோலையும் இடக்காத்தில் குழையும் காணப்படுவது நோக்கத்தக்கது. பிங்கரங்கள் சிதைந்து காணப்பட்டாலும் சுருடம், சரிப்பமும் இருந்த அமைப்பு தென்படுகிறது. முன் இருகைகளும் வீணை ன்ந்தி மீட்டும் பாவனையாக இருந்தாலும் இக்கரங்களும் பின்மைகியுள்ளன. கரங்களில் காப்புகள் உள்ளன, கழுத்தில் உருத்திராக்க மணியும், கண்டா பரணமும், மார்பில் யக்ஞோபவீதமாக முப்புரிநூலும், இடுப்பில் சுரோணிப்பட்டையுடன் கூடிய வஸ்திரக்கட்டும் அமையப் பெற்றுள்ளது. தமது இடுப்பினைச்சுற்று வளைந்து, திருமுகத்தை கீழ்நோக்கியபடி வைத்துத் தாம் இசைக்கும் வீணைதர ஒலியினைக் கூர்ந்து கேட்கின்ற நிலையில் இச்சிலைவடிக்கப் பெற்றுள்ளது. இச்சிலையின் முழங்கால் பாதியளவு பூமியில் புதைக்கப்பட்டுள்ளது. வெளிப்பார்வைக்கு வைதஸ்திக ஸ்தானகமாக காணப்பட்டாலும் இவரது வலக்கால் சுற்று தள்ளி உள்ளது. "முற்கூறிய வைதஸ்திக ஸ்தானகத்தில் வலக்கால் மட்டும் முன்போல் ஒருசாண் அளவு இடைவெளியுள்ளதாக அகலவிரித்து, இடக்கால் இருந்த நிலையிலேயே அமைந்து நிற்கும் நிலைக்கு அர்த்த வைதஸ்திக ஸ்தானகம் என்று பெயர்.

இத்தகைய அர்த்தவைதஸ்திக ஸ்தானக நிலையில் நின்று நம் கண்களைக்கவரும் இச்சிலையின் வடிவமைப்பைக் கரணம்போது சோழர்களின் கலை அம்சத்தை அப்படியே தெள்ளத்தெளிவரக்க காணமுடிகிறது. இது தஞ்சை அரண்மனைக்குச் செல்வோர் காண வேண்டிய ஒர் அரிய சிற்பமாகும்.

•••••

[illegible]

சாயநம்பிணவெல்லாவு ராகாஷ்யநவபிவக்ஷு ।

വെളിക്കാഴ്ചയും വെളിച്ചവും സുഖപ്രദമാകട്ടെയെന്നും

५०

புணவ்வடுவஞ்சுறைய நடுகாடாழிதீயகழ்.

மமவதெஹதயாபு-ஃ ஃபிணாஃ-ஃ-ஃபெவிவ ||

55

புத்தராயசுலா ஹாணு கெயெநாவாஹயெத்தம் !

வனூவரணோமெணவஞ்ஜயிகூலிசொஷதம் ||

52

சுதிகாபஞ்சகூலீக ஹோங்குகாஸோவரெக |

தலைதலைபூராநல்லு சிவதாளசிவதீபுராணுலெக ||

55

வழுவழுவகமொடுநெழு பூயழிதூமுகிஹுமெக !

ஸாதி-ஹந்தெ-ஸா-மதெய வடலூநாநஸிராயரெசு ||

கடி

சீமாஹவிரி-(வெடியாடி ஸ்வநங்காருபெய்தது: |

தீவகழவஞ்செநஞ்சுபா சுனெல்லவநரோயரெசு ||

கரு

வனவங்குக் காவியெழுணராஜராஷ விலக-நட்பு.

ஸவ-தீபாபுரநம் ஸவ-த்யாயிநிவாரணம் ||

५५

ശബരിമലാപ്രദീപനം ശാസ്ത്രപരിഷ്കാരം

உதி டகாதிணாதி குதி- ளாபநவடய சுஷ்டஷஷிததி: ।

பூர்வ காரணம்

தட்சிணமூர்த்தி-ப்ரதிமாலக்ஷணவிதி படலம்

திலிபம் டிக்ஷிணாதிருதிடம் ஸ்ராவ்யாநம் திருதிடகனயா || கஎச

மெயதிருதிடம் தபொஸெனவ அக்ஷணஞ விய்யதெ |

வதம்மபூஜம் திருணெருண ஸீவிவதிடம்வரூபிதம் || கஎடு

சூவரதாமகூதா மம்மீ ஸஸ்யகட கம்ஸாதிதம் |

ஸடிபநக்ஷிணம்மஹம் பம்ஹகம் வாரிமஹகெ || கஎசு

ஸவ்யகெவாக்ஷிணமஹம் வாரிமஹகெ |

வாஜாமெருடிஷிவாதனம் கிண்சிஹம் வாரியாதம் || கஎஎ

அம்னிதம்டிக்ஷிணம் வாஜம் தஸ்யூவபுமஸ்ய ஜெவாரி |

வாரிவாடிஸ்ய நகைம் ஸம்யுதம் காரபெசஸம் || கஎஅ

நாலாமெரு திரேருதிமஸ்ய வாரிமஹகெவாரி ||

வாரிமஹகெவாரி ஸதிசூரணம் ஹம்மவெச || கஎக

நாமெவடாதிதம் ஸதிசூரணம் ஆனாம் கொமகம் மவெச |

வாரிமஹகெவாரி ஸதிசூரணம் தகவாதாமவெச சூரிக ||

ஸதிசூரணம்வாரிவாஜபுது திரேரு ஸாதிபெசுவா |

யதிசூரணம்வாரிவாஜபுது ஸாதிபெசுவா || கஅக

ஸதிசூரணம்வாரிவாஜபுது கம்மபூஜம் திரேருகாதம் |

நாமெவடாதிதம் ஸதிசூரணம் வாரிவாஜபுது || கஅஉ

வாரிமஹகெவாரி ஸாதிபெசுவா தகவாதாமவெச ||

ஆனாம் வாரிவாஜபுது நாமெவடாதிதம்வாரிவாஜபுது || கஅஈ

ஆனா கவிதிலிவூத செகொத விஸ்தொமொழி !

பாஸ் (88) சிவாஜி பாஸ் அருண்-செல்வம்-மது

கட்சி

வாழ்வுநெஞ்சுவ வாழ்வினைக்கு

விஜயாநந்தனா ஹ்ருதயே-நமோஸு அந்நாநிபாதித்யக் ||

கருநா

ஹிதாஸுதிதாதிதாசுய ஸகேஹஸுஸுதொஹுயு ।

ஹிகாஸிஸும் ஸாராஸி கட்டிகே சிணிவந்தகாநு ||

கடிக்கா

ஆனாந்தியம் ப்ராசம் ஐஷிஸம்வெஸ்சிராயுதம் ।

சமஸ்யஸவ்ஸ்யஸவ்ஸா கீ.தொழிநாஸ்யா ||

கருள்

வனவம்யூவூந சேடுகிடுஞ்ஞெய சேடுகிடுஞ்ஞெய |

சுடகந்தகிணம் மூலையொழுவன உய்யுதே ||

கடிடி

வாழ்வுமலர் கட்டிவைக்க உதவுக.

தஞ்சிநிலையெய டுஞாங்காடுகுடிக்கிணவாடிக்கெ ||

கடிகா

வாசிஹஸ்ய சுடகௌவ்ய ஹஸ்யஞயோவரி ।

ஹிகாஸி⁹ ஸோஸா¹⁰ கடுகெ கெணிவநநாசு ||

ககூஓ

பிரபல நாகரிகி பொதுக் கல்வினை கட்டுகெதயா ।

நாமுரிசினிவநாகம் அனார்பய சூறுதெ ||

കഴി

உருவாக்கம் சீராகக் கட்டுகொடுப்பதாய்வு.

உலாயாஸிதி ப்ராகம் விஜயாநு விரோதக்ய ||

6502

வாயுவகலு ஷணாது சுகவெயலு தடிபுகழ் ।

வாததெய்வியசொஷுணு சொஷு வாதுவெ-கூவகி மவெகி || ககாந

55/5

உத்தரவிட்டிருக்கிறேன். (செல்லாது) என் பூணாட்டியை விடுவது ! -

உகாழிணாஉதிபுலாவந வியிவடமு பூராஹி !

உ

風

6T

५

தென்காசி மாவட்டம்

மெரிமான்மீயவனாடு செல்லுமாறு உண்டுகொள்ளுமாறு உண்டுகொள்ளுமாறு 20

சூயயவ்யூழ் செவாவி டிசுநிணெவொதரெவிவா ।

அாடிசம் டிசுமஹஸ்யவா நவமஹஸ்யபிராவிவா ॥

உச

லிகாரஸம்மஸம்யுதம் சிணவணதாரபுருசு ।

சிப்யுசெ வெழிகாம் கூயடாக் குணமாமெகமாமயா ॥

உடு

ரதிரோத்யுஸுமெத்யம் டிவடெனாடிசலணிமடி ।

கூணாமிசுயெயிசோநு சோநெவெதா வடிவமிதடி ॥

உக

வெடிபுரம் ஸஸிவணண மூதிதாபுரணமூணாபுருசு ।

சிமாமாஸம்யுசுயுய கொணெடுவ ஸரொருமடி ॥

உஎ

ஸகூஸாமகரயொகெடு வுதம் பூயா நகம் கூரம் ।

ஸாதஸுமெததஃபூஸு கடி யெந்நெவொதரெ ॥

உஅ

வஸூஜிவிநசூஅஹு மொசெயநதா மெவயெசு ।

சிணவம்மூதிசுயெயிசோநு சூதஅரஸிதிதிடி ॥

உக

வெடிதொரணஸம்யுதம் மாதுவெடிநஸம்யுதடி ।

வீதாநடிமடிரொகி ராகூரெரடி சிம்மெஃ ॥

உஃ

தரம்மவெடிநொவெதம் மூதிஸுரநு மொசெயததஃ ।

உஜிஷுணுததொஅஸு மொசெயநதாநெவயெசு ॥

உக

வாஸுமொசம் ததஃ கூயடாக் சிணவநெநவஹிநா ।

வாணூமம் வாஹிசுரதா அரவூஜிபிவூதிவடிசு ॥

உஉ

வெடிமூயெடுஸுமீலம் கூயடாக் டிஷுடினெஸுராவிஹி ।

தடிமெடுஸுமீலம்மெடுதிஷு தடிமெடுஸுதெரவி ॥

உஃ

டிமெஹிம் வுமெஹிம் வரிஸீயம் மெஜீஸாமஜிணதஃ ।

தந்நெடுஸயநகூயடாக் உடிஅமெடி ரநகூசாக் ॥

உச

ஸயநம்மயவாஸூரெடி வுசிரெவெநவூஜியெசு ।

ஸவடாதொடிஸசோயுதம் ஸவடாமகாரஸம்யுதடி ॥

உடு

ஜொஹிதீயம் வரிஸாமு ஸாவயெசு ஸம்மவணெஃ ।

தஸுவணமாமெதா மெகொமெடு நுலெடிஷீது ॥

உக

வலுநுதிவடாடிகம் துஜு வடுவடவதுவீராவரெக் |
 மயபவாஜாடிகிலுது ராஸாநெதது வடுஜயெக் || ௩௭
 ததுராரெண ரெண களதகம் வயபெதுயீ |
 ஸாநவெஜாஸூகியு து பூகிராம் மயநொவரி || ௩௮
 பூகர் சரிஸொயுடவது மயபெக் வாராநெணதது |
 வலுநெணவது ஸவெஜு ராஸாநெதது வடுஜயெக் || ௩௯
 றெவலுநெணவது கமலுயுமாயிரலுயா |
 றெவலுநெணவது விராஜிதவலுயு || ௪௦
 காஸதமயபெயீரோடு வடுவடவதுராரெணதது |
 வலுநெணவெதுபெதுவடாது மயபடிகிலுது || ௪௧
 விரவெலுநெணவது சரிவகம்வலுயு || ௪௨
 ஸலுநெணவது வலுயு வலுயு வலுயு || ௪௩
 ஸலுநெணவது வலுயு வலுயு வலுயு || ௪௪
 யுபாஸாநெதது வடுவடவது வலுயு வலுயு || ௪௫
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௪௬
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௪௭
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௪௮
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௪௯
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௫௦
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௫௧
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௫௨
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௫௩
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௫௪
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௫௫
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௫௬
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௫௭
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௫௮
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௫௯
 வலுயு வலுயு வலுயு வலுயு || ௬௦

பூமுத்துக்ஷணெனாவெத ஸ்வபூதாரணவாதிவிறிதம் ।
 நவாம்பாபரொ ஸ்ரீஷ ஸ்லோதரீய ஸாஸிராகம் ॥ ௩௦
 ஸாவகொகிடுகிடுவெஸூய-ஓம் ஹொகிகிடுஸிராமெசு ।
 சுத்யாயாநாடிகம் ஸவ-பிழிகாயெ-பூதூதிராவரெசு ॥ ௩௧
 ஸரிதாஜ்யுயாதிநு தாஜம் விஜயபத்ரம் பவந்தியுழி ।
 ஹொகிடுவூணி ஸவெஷ்டெத ஜம்முயாடாதிசெவகாஃ ॥ ௩௨
 கிஹாஸாஸம் வதாஸனம் விஜயவிதிரஸாஸம் ।
 ப்ரயாநஸ்ய வதாஸனம் ஸவெஷ்டாஜியபெவது ॥ ௩௩
 ஸரியஸூஜிநென வ்யுதகிடுதெந ஹொகியெசு ।
 உராம் வாநெநஜம்முயாசு தாஜனம்முடிபெநதம் ॥ ௩௪
 விஜயபத்ராணிரஸா பவநெநென ஹொகியெசு ।
 வாராவெண்கிதம்முக்ஷா ட்யூவூநெவூஹூகிம்முநெசு ॥
 ப்ரதெதுகம் ஸதகிடுவா தகிடுவாவிஹொகியெசு ।
 கடிபூபூபெகிடுநென ஹம்க்ஷாஜெநெவ ஷோபஸ்ய ॥ ௩௫
 ஸூஷ்டாதகிஸூகம் பஸூ ட்யூவாராஜெகிடுநெசு ।
 குஜெநவதிவ-பூபூக்ஷா ஸூசெசு தகிடுபூபெசு ॥ ௩௬
 த்ரியம்பகெந கிடுநென பூக்ஷ்யூக்ஷா ஸாஸூசெசு கழிபு ।
 ஸிவாநெநெஸூவவித்யாநெநெ வண்பூநெவூஜி கிடுதெநெசு ॥
 ஸீஜம்வெ வ்யுதெநெவ ப்ரதெதுகம் ஸதம்முநெசு ।
 நயூதமெயண விவிஸெ ராதி-செஷம் வ்யவொஹுது ॥ ௩௭
 ப்ரஹாதெவிசெ யிரோநு ஸாவநம்முஸிராமெசு ।
 டெஸிகொகிடுகிடுவெஸூய-ஓம் ஸாநத்யபியாவரெசு ॥ ௩௮
 கம்மந்யூஸகந்யூஸம் பூதிவெ-பூதவிநாகூரம் ।
 குவாயெ-பூகிடுகிடுவாநெஸூவ பூதிஜயெதம்வாரோகதவசு ॥ ௩௯
 உத்யுத்யுஸயநாசு விம்வாநு வஸூதீதி விஸஜ்யெசு ।
 மபவஸூதாதிவிஸூவ பூதிஜயெதம்வாரோகதவசு ॥ ௪௦

உதூவஞ்சாரபெரு வயூர டெகாஹந்திரபஹணுவா ।

பிஷிஹிஸூவிநாஹெய்வம் ஸாவநம் மெயரிடுகிடுகம் ॥

எசு

முரிஸூ டிக்ஷிசெஹாமெ ஸ்ததணஸூ வானகெ ।

தடாகுதீரெவாநஜாஹீரெவாநஜாநரிடுகிடுகம் ॥

எசு

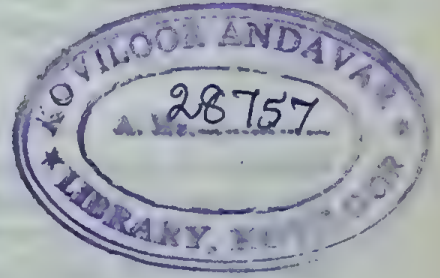
ஸாவயிசுவாலியாநெந வகுஜபெயியிவடுவட்குழ ।

ஸுதேபுயாநரெததூராசு ஜூநாநூடம் ஸம்புகஹபெசு ॥

எசு

வனவம்புகுரூநெததூ ஸ்வஹ்ணூம் மகிராஹ்ஹாசு ।

ஐதி டிக்ஷிணாரிடுகிடுஸாவநவியிவடுவட்குழ ஸ்வகிதரி ॥

மராட்டியர் காலத்து சக்தி தட்சிணமூர்த்தி

இந்த சக்தி சமேதராகிய சிவபெருமான் கல்லால மரத்தின்கீழ் அமர்ந்து சின்முத்திரையுடன் காட்சி தருவதால் சக்தி தட்சிணமூர்த்தி (படம் - 89) என்று கருதப்படுகிறது. இத்திருவுருவம் தற்போது தஞ்சாவூர் கீழேயி - புதுக்கோயில் சந்தில் உள்ள பாலதண்டாயுதபாணி திருக்கோயில் பூசையில் வழிபடும் மூர்த்தமாக விளங்கிவருகிறது. சின்முத்திரையினைக் காட்டும் இப்பெருமான் இங்குச் சுகாசனமாக இருந்து காட்சி தருகின்றார். இவரது பின் கரங்களில் மானும், மழுவும் காணப்படுகின்றன. முன் வலக்கரம் சின்முத்திரையினைக் காட்டவும் முன் இடக்கரம் வரதஹஸ்தமாகவும் உள்ளது.

இப்பெருமான் ஐடாமகுடத்துடன், சர்வஆபரணங்களை அணிந்த வராகவும், இடுப்புப் பகுதியிலிருந்து கணுக்கால்வரை வஸ்திரம் உடுத்திய வராகவும் காணப்படுகிறார். பத்ர பீடத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

பெருமானின் வலப்பக்கம் இருக்கும் கல்லாலமரம் விரிந்து பரந்த மிளைகளுடன் கூடியதாக அடர்த்தியான இலைகளுடன் காணப்படுகிறது. இடப்பக்கம் அம்பிகையானவள் திரிபங்கி நிலையில் நின்று தனது வலக் கரத்தில் நீலோத்பல மலரை ஏந்தியும், இடக்கரம் டோலஹஸ்தமாகவும் விளங்கக் காட்சி தருகின்றார். (இதைப் போன்ற திருவுருவத்தினைத் திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கசுவாமி திருக்கோயிலின் சித்திரபிரகாரத்தில் காணலாம்) கல்லாலமரம் தட்சிணமூர்த்தி, அம்பிகை இவை மூன்றும் ஒரே கல்லினால் அமைந்துள்ளது. (உயரம் 2½ அடி, அகலம் 1½ அடி) பீடப்பகுதியில் மராட்டியர் காலத்துக் கல்வெட்டும் காணப்படுகிறது. மேற்படி கல்வெட்டுச் செய்தி பாதிமட்டும் வெளியில் தெரிகிறது. இத்திருவுருவத்தினை வேறு எங்கிருந்தோ இக்கோயிலில் கொண்டு வந்து பிரதிஷ்டை செய்துள்ளார்கள் என்பது கட்டுமானப்பாணியிலிருந்து தெரியவருகிறது. இத்தகைய சக்தி தட்சிணமூர்த்தியின் வகையில் வேறு பல நிலைகளும் உண்டு.

சதாசிவமூர்த்தி முன் தட்சிணமூர்த்தி தரிசனம்

"மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினார்க்கு ஓர், வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே" - என்று தாயுமானவ சுவாமிகள் அருளிப் பாடியதற்கிணங்க மூன்று வகைச் சிறப்புநோடு விளங்கும் தலம் புனிதத்தைத் திருத்தலமாகும்.

இருப்பிடம் :

இத் திருத்தலம் நெல்லை மாவட்டத்தில் செங்கோட்டையிலிருந்து 8 கி. மீட்டர் மேற்கே, செங்கோட்டை - கொல்லம் பெருவழிச் சாலையில் இருக்கின்றது.

இறைவன் — சதாசிவமூர்த்தி

இறைவி — சிவகாமி

ஆலய அமைப்பு :

பிற்காலத்தில் சேரமன்னர்கள், இவ்வாலயத்தையும் இதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களையும் ஆட்சிசெய்தனர். இத் திருக்கோயில், மலைகளின் சாரலிலே ஒரு சிறிய குன்றின் மேல் விளங்குகின்றது. கற்களில் செதுக்கப்பட்ட திருப்படிகள் இருபத்தேழினை 27 (நட்சத்திரங் களை உணர்த்துகின்றன) தாண்டிச் சென்றால் இறைவனைத் தரிசிக்கலாம்.

இறைவனும் இறைவியும் தனித்தனிச் சந்நிதிகளில் அருட்காட்சி வழங்குகின்றனர்.

ஞானத்திருவுருக்காட்சி :

பிற ஆலயங்களில் காணாத தனிச் சிறப்பு இவ்வாலயத்திற்கு உண்டு. எல்லாச் சிவாலயங்களினும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் தேவ கோஷ்டத்தின் தென் திசையில் காணப்படுவார். ஆனால் இங்கு அவ்வாறின்றி மூலஸ்தானத்திற்கு எதிரே நந்திக்கும் இறைவனுக்கும் இடையே ஞானத்தின் திருவுருவமாகக் காட்சியளிக்கின்றார். இவரை * குரு என்றும் போற்றி மக்கள் வழிபடுகின்றனர்.

* இவ்வாதினத்திற்குச் சொந்தமான சூரியனார் கோயிலில் - நவக்கிரகங் களில் ஒருவரான வியாழபகவான் (குரு) சூரியனுக்கும் (மூலவர்) வாகனமான குதிரைக்கும் இடையே காட்சி தருகின்றார். இதுபோன்ற திருக்கோயில் அமைப்பு உலகில் எங்கும் இல்லை.

இவரை ஞானத்தின் திருவுரு என்றும், தேவகுரு என்றும் வியாக்ஷான குரு என்றும், போன மூர்த்தி என்றும் சிவபகவதிரங்களும் சிவாகமங்களும் பலவாறாக எடுத்து இயம்புகின்றன.

இங்கு தட்சிணாமூர்த்தி, நந்தி சதாசிவமூர்த்தி இம்மூவரையும் ஒரே சமயத்தில் தரிசித்துப் பேறுபெறலாம்.

இங்கு வழிபடும் பக்தர்கள் "சதாசிவோம்" "சதாசிவோம்" என்று குரல் எழுப்புகின்ற போது பிரணவ மந்திரத்தோடு பெருமானின் திருநாமம் போற்றப் படுகின்றது. (சதாசிவமூர்த்தியின் ஐந்து திருமுகங்களின் வாயிலாக 28 சிவாகமங்களும் தோன்றின என்பர்) இவ்வாலயத்தில் கொடிமரம் காணப்படவில்லை.

மேலும் திருநெல்வேலிப் பகுதியில் உள்ள சிவாலயங்களில் தட்சிணாமூர்த்தி மற்றும் கோஷ்ட மூர்த்திகளுக்கு முன்னால் 9 பரிபீடங்களையும் காணலாம்.

இவ்வாறாக இந்த ஆலயத்தில் ஞானத்திருவுருவமாக எழுந்தருளியிருக்கும் தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமானின் தரிசனம் பற்றிய உண்மைப் பொருளையும், பிரதிட்டையின் உட்கருத்தையும் அறிஞர் பெருமக்களின் துணையை நாடி அறிதல் சிறப்புடையதாகும்.

ஸ்ரீ குடித்திட்டை - தட்சிணாமூர்த்தி

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - திருவிடைமருதூர் கல் துறைமுகத்திசையில் 5 கி. மீட்டர் தொலைவில் ஸ்ரீ குடித்திட்டை எனும் (திருக்களித்திட்டை என்று தற்போது வழங்கப்படுகிறது) கலத்தில் ஸ்ரீ வேதபுரிச் சமேத வேதபுரிசுரர் திருக்கோயில் உள்ளது. இத்திருக்கோயில் கருப்பக் கிருகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், முகமண்டபம், (சுற்றுச்சுவர் தற்போது முழுவதும் விழுந்துவிட்டது) முகவிளக்குற்று ஏதன விமானங்களுடன் விளங்குகின்றன. கிழக்குப் பார்த்தவண்ணம் கருப்பக் கிருகத்தில் இலிங்க வடிவில் ஸ்ரீவேதபுரிஸ்வரர் அருள்வழங்குகின்றார். டிண்டி, முண்டி துவாரபாலகர்களின் சிற்பம் எடுப்பாகவும்கம்பிரமாகவும் உள்ளது. அம்பிகைகோயில் - முகமண்டபத்தில் இணைந்தாற் போன்று தெற்கு நோக்கி விளங்குகிறது.

முகமண்டபத்தில் வழிபாடில்லாமல் சப்தமாதர்கள், விநாயகர், பைரவர் (உடைந்தரிலையில்) சிவலிங்க பாணம், தாமரைப்பீடத்தில் நின்றுள்ள அம்பிகை முதலான கல் விக்ரஹங்கள் காணப்படுகின்றன.

சுவாமி கோயிலின் தென்பகுதி அர்த்தமண்டப வெளிச்சுவர் மற்றும் கோஷ்டப் பகுதி முழுவதும் 15க்கும் மேற்பட்ட கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. தென்புறச்சுவர் மாடத்தில் ஸ்ரீராமலிங்கையர் அந்ந் பாவிக்கின்றார். சுவரிலேயே புடைப்பாகக் காட்டப் பட்டிருக்கும் தூண்களில் நடன சிற்பங்களும், ஆடல்வல்லினின் சிற்பங்களும் 4. அங்குல உயரத்தில் நகாசுவேலையுடன் அழகாக வடிக்கப் பட்டுள்ளன.

மேலும் கோஷ்ட மாடங்களில் முறையே தெற்கில் தட்சிணாமூர்த்தியும் மேற்கில் விஷ்ணுவும் வடக்கில் பிரமனும், இருதரம் உள்ள தூக்கையும் விளங்குகின்றன.

ஞானமூர்த்தி :

இத்திருக்கோயிலில் விளங்கும் தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவம் பத்ரபீடத்தின் முன் பகுதியில் வீராசனமாகவும் தொங்கும் வலக் காலானது இடப்பக்கம் சாய்ந்தவாறும் முயல்களை அழுத்திப் நிலையிலும் உள்ளது. கல்லாலமரம் முழுமை பெறவில்லை. பெருமானின் பின்புறங்களில் அக்னியும், ஜபமாலையும் உள்ளன. முன்வலக்கரம் சிவமுத்திரை காட்டியபடி வேதச் சுவடிகளின் உண்மையின் இரமருங்கிலும் உள்ள

நான்கு முனிவர்களுக்கு விளக்குவதுபோல் உள்ளது. பிறையுடன் காணப்படும் இப்பெருமானின் ஜடைகள் ஜடாபரமாக விளங்க, அப்ஸ்ரஸ்களும், மிருகங்களும் சூழ அமர்ந்துள்ளார். பீடத்திலிருந்து தட்சிணாமூர்த்தியின் உயரம், 3½ அடியாகும். இத்திருக்கோயிலின் திருக்குளம் கோயிலின் பின்பகுதியில் விளங்குகிறது.

இத்தகைய சுலையம்சமும், சிற்பஅழகும், கலைத்திறனும் உள்ள இத் திருக்கோயிலுக்கு இராசகேசரி வர்மன், செம்பிபன் மாதேவியார், முதலாம் இராசஇராசன், உத்தமசோழ தேவரின் தேவி. முதலாம் இராஜேந்திரன் முதலானோர், விளக்கு ாரிக்க நிவந்தங்கள் வழங்கியும், பாத்திரங்களும், நிலங்களும், காசுகளும், நிவந்தமாகக் கொடுத்தும் சிறப்பு செய்த செய்திகள் யாவும் இத் திருக்கோயில் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன. இக்கோயில் தற்போது மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் உள்ளதால் மக்களும், அரசாங்கமும் இணைந்து, இகனைப் புதுப்பித்து பராமரித்தல் வேண்டும். இக்கோயிலில் விளங்கும் தட்சிணாமூர்த்தியின் சிற்பம் வேறு எங்கும் காணாத வகையில் உள்ளது என்பது ஆராய்ச்சி யாளர்கள் கருத்தாகும்.

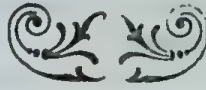
திருக்குடந்தைப் புராணம்

விதிவிலக்கு உயிரி்க்கே யன்றி
மிளிர்ந்தமக் கில்லை என்று
துதியறை உரைத்த வாறே
துணிதாத் தாமா காதாய்
மதியமை தெற்கு நோக்கி
வடக்குமா னாக்கர் நோக்கப்
பொதியகிழ் கல்லால் நீழல்
பொலிபவர்க் கன்பு செய்வோம்.

— மகாலித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை.

ஆலங்குடி - ஆலமர் செல்வன்

இது தட்சிணமூர்த்தியின் சிறப்புத்தலமாகப் போற்றப்படும் ஆலங்குடி ஸ்ரீ ஆபத்சகாயர் திருக்கோயிலில் விளங்கும்(பட்டம் - 90)உற்சவமூர்த்தியின் திருவுருவமாகும். (தட்சிணமூர்த்தி - மூலவரைப்பற்றி ஆ. வெ. எண் 884 - ல் பக்கம் 77ல் காண்க.) வீராசனத்தில் விளங்கும், இவரது கரங்களில் திச்சுடர், சர்ப்பம். ஞானமுத்திரை, ஆகியவை காணப்படுகின்றன. இவரது ஜடாபாரத்திற்குப் பின்னால் குடைபிடித்தாற் போன்று ஐந்து தலைகள் கொண்டதாகும். இதற்குப் பின்னால் பல கிளைகளையுடைய பரந்து விரிந்த கல்லாலமரமும் உன்னதமாக விளங்குகின்றன. சனகர்தி முனிவர்கள் நால்வரும் தனித்தனியே விளங்குகின்றனர். இந்த உற்சவ மூர்த்திக்குத் தனியாக உள் பிராகாரத்தில் (ஈசான்ய பாகத்தில்) தெற்குப் பார்த்தவாறு கோயில் அமைந்துள்ளது. இது சமீபகாலத்தில் செய்யப்பட்ட பஞ்சலோகத் திருவுருவமாகும்.

காசிரகசியம்

மாலமர் ஆடி வா வென நடுவன்
வந்து கொண்டேகுமுன் பிரியும்
சேமரான் திவானும் நிகழும்
திருமதி முகம் உனது உச்சிப்
பாலமர் ஆடிவாய் நிழல் பொருவப்
பதிபெரும்பே றுளங்கொடு கல்
ஆலமர் ஆடி வாழ்தரு பெருமான்
அடிமலர்க்கு(கு) அன்பு செய்திடுவாம்.

— மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை.

தனிக்கோயில் கொண்ட மோனமூர்த்தி

தெய்வப்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள அகரம் கோவிந்தவாடி என்ற ஊரில் மோனமூர்த்தியாக விளங்கும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் தனிக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ளார். இப்பெருமானின் திருவருள் அளிப்பார்க்கு மேலும் சித்திக்கும் பொருட்டு எழுந்தருளும் மூர்த்தியாக (மட்டம்-1) இத்தகை காட்சி தந்தருளுகின்றார். (காஞ்சீபுரம் அரக்கோணம் பேருந்து பாதிகத்தில் காஞ்சிக்குத் தென்மேற்கே பன்னிரண்டு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் பேருந்து நடத்திவருந்து ஒரு கிலோ மீட்டர் மேற்கே அமைந்துள்ள சிறிய ஊர் அகரம் கோவிந்தவாடி.) இத் திருக்கோயில் தமிழாத்தில் தட்சிணமூர்த்திக்கு என்று விளங்கும் இரண்டாவது தனிக்கோயிலாகும். சிலா ரூபத்தில் காணும் தட்சிணமூர்த்தியின் காலடியில் ஸ்ரீரண்டு ரிஷி: னையும் யானை மீது இருக்கும் துவார பாலகர்களையும் இங்குக் காணலாம்.

இத்திருக்கோயிலின் கட்டுமானப் பணியினை நோக்கும் போது இது 10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சோழர்காலப்படைப்பே என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

உற்சவமூர்த்திப் பெருமான் ஜடாபாரமும், சாந்தம் தவமும் திருமாமும், கரங்களில் விளங்கும் தீச்சுடரும் நாகமும் ஜபமாலையுடன் விளங்கும் ஞானமுத்திரையும், சுவடி முதலியனவும் விளங்க இக்குருமூர்த்தி வீராசனத்தில் விளங்குகின்றார். முயலனது உருவம் பீடத்தின் வலப்பக்க ஓரமாக இருக்கிறது. பெருமான் திருவடி அவனது முதுகில் பதிந்துள்ளது. முனிவர்கள் (திருவர் இருவராக) நால்வரும் அஞ்சலி ஹஸ்தமாகக் காணப்படுகின்றனர். சசல வித்தைகளையும் அருளும் மோன மூர்த்தியின் பெருமையினை நோக்கித் தரிசித்து உணரலாம்.

தில்லை - வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி

ஆடல் வல்ல பெருமான் எல்லையில்லாத ஆனந்த நடனம் புரியும் தில்லையம்பதியில் அமைந்துள்ள இச்செப்புத் திருமேனி (படம் 92) வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தியின் எழில் மிகுந்த தோற்றமாகும். இப்பெருமான் " வைதஸ்திசு ஸ்தானக நிலையில் " சற்று வலமாக வளைந்து எழிலுடன், நிற்கின்றார். சரசில் ஜடாமகுடம், காதில் குண்டலம், கழுத்தில் கண்டமாலை, மார்பில் பதக்கம், பூனூல், வயிற்றில் உதரபந்தம் ஆகியவை விளங்க அழகிய கோலத்துடன் காட்சி தருகின்றார். இடுப்பில் அரைக்கச்சையும், திருவடிகளில் பாதசரமும் புனைந்துள்ளார்.

பின் இருகரங்களிலும் மானும் மழுவும் தோற்றமளிக்கின்றன. முன் இரு கரங்களும் வீணை ஏந்திய நிலையில் விளங்குகின்றன. வலக்கை வீணையை மீட்டுகின்ற பாவனையில் விளங்குகின்றது. இடக்கை கட்டை விரலும் சிறுவிரலும் நீங்கலாக ஏனைய மூவிரல்களும் வீணையில் தந்தையை மீட்டும் பாவனையில் அமைந்துள்ளது.

இதனை நோக்கும்போது கீழ்ஸ்தாயி மேல்ஸ்தாயி வாசித்து மத்திம ஸ்தாயியில் நிரவல் செய்வது போல இருப்பது இசை நுணுக்கம் வல்லார் சண்டு களிக்க வேண்டியதொன்றாகும்.

இசையே வடிவமாக விளங்கும் வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தியின் எழிலுருவம் காணக் காண இன்பம் பயக்கும்.

சிதம்பர சபாநாதர் புராணம்

அனகா ரணமும் அறிதற் கரிய
மனவா சகநிங் கியமாண் அருள்மெய்த்
சனகா தியர்தே நியசற் குருவாய்
முனம்ஆல் நிழல்மே வியைமுன் விடுவாம்.

— சபாபதி நாவலர்.

ஞான தட்சிண மூர்த்தி

இந்த ஞான தட்சிணமூர்த்தி ஜடாபாரத்துடன் காணப்படுகின்றார். புன்னகை தவமும் சாந்தமுகமும் உதரபந்தமும் விளங்க (படம் - 98) வீராசனத்தில் வீற்றிருக்கின்றார், மார்பில் உரஸ்ஸுத்திரமும். ஸ்தனஸுத்திரமும் சூவற்றின் கீழ் உதரபந்தமும் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. கரங்களிலும் புஜங்களிலும் இரட்டைவட ருத்திராட்சமணிகள் அணியப் பெற்றுள்ளன. இப்பெருமானின் இடுப்பிலிருந்து பாதம் வரை உஸ்திர அமைப்பு காணப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கது. வீரக்கழல் அணிந்த வலப்பாதம் முயலகன் மீது பதிந்துள்ளது. இடப்பாதப் படம் மேல்நோக்கிய வாறு வலத் தொடைமீது வைக்கப் பெற்றுள்ளது. பின் வலக்கரத்தில் நாகமும், பின் இடக்கரத்தில் தீச்சுடரும் விளங்குகின்றன. முன் இடக்கரம் கவாடிவந்தியும் முன் வலக்கரம் ஞான முத்திரை காட்டியும் விளங்குகின்றன. முனிவரிகளின் திருவுருவங்கள் வெவ்வேறு விதமான மோனநிலையில் அமைந்துள்ளன. இந்தச் செப்புவிக்கரம் 14 அல்லது 15 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததென வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். தற்போது (இதன் உயரம் 14.8 செ. மீ) அமெரிக்காவில் உள்ள லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் மாநிலக் கண் காட்சி சாலையில் உள்ளது.

மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணம்

முலகு னவந்தப முனிவர் நால்வரும்
முலகு கமங்கரத் தேந்தி மொய்வட
முலகாஞ் சையின்அமர் முக்கண் நாற்புய
முலகு சிரியின் முன்னி ஏத்துவாம்.

— மகாவித்துவான் மீதுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை.

செய்யானம் இசைக்குருமுர்த்தி

இந்த வீணாதர இசைக் குரு முர்த்தியின் திருவுருவம் சென்னை அரசினர் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. தஞ்சை மாவட்டத்துச் செய்யானம் திருக் கோயிலைச் சார்ந்தது. இது கலைத்தொழில் நுட்பங்கொண்ட (படம் 94) ஐம்பொன்னாலாகிய செப்புத்திருமேனி ஆகும். இது இ. பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பிற்காலச் சோழர்கலைப்பாணிபைக் கொண்டது. உயரம் 86 செ. மீட்டர் உடையது (Vinadhara - late chola - 13 th century A. D. Ht. 86 cms. seyyanam Tanjavur District, Government Museum Madras.)

மிக்க எழிற் கோலத்துடன் விளங்கும் இக்குருநாதர் திரிபங்கி நிலையில் வைசாகஸ்தான கோலத்தில் காட்சிதருகின்றார். திருவடிகளில் தண்டையும், சிலம்பும் அணிசெய்கின்றன. பத்ரபீடத்தின் மேல் உள்ள பத்மத்தில் பெருமானின் திருவடி பதிந்துள்ளது. இடையில் உடுத்தியிருக்கின்ற ஆடையில் மணிகள் கோக்கப்பட்டது போன்ற வேலைப்பாடுடைய சுரோணிப்பட்டை உள்ளது. மார்பில் யக்ஞோபவீதம், ஸ்தனகுத்திரம் ஆகியவை விளங்க, உதரபந்தமும் பட்டையாக காட்சிதருகின்றது. கரங்கள் நான்கிலும் வீரகட்கம், காப்பு, தோள்வளை, பாகுமலை முதலியன அணிசெய்கின்றன, பின் இரு கரங்களில் மானும் (பரையும் நிலையில் உள்ளது) மழுவும் ஏந்தியிருக்க முன் இரு கரங்களில் வீணையினை ஏந்திக் கொண்டு மீட்டும் பாவனையில் இத் திருவுருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வலக்காதிற் குழையும், இடக்காதிற் காதோலையும் விளங்க, ஜடாமகுடம் தரித்து எழில் முகம் புன்முறுவலுடன் விளங்குதல் நம் கருத்தை எல்லாம் ஒரு ரிமிடம் ஈர்க்கச் செய்கின்றது. “ ஏழிசைசையாய் ” உருக்கொண்ட இத்திருவுருவ அமைதி வியத்தற்குரியதாகும்.

புறம்பயம் - வீணாதரர்

இங்க வீணாதர ஸ்ரீரத்திரின் திருவுருவம் தஞ்சாவூர் - அரண்மனை வளாகத்தில் உள்ள கலைக்கூடத்தில் (படம் - 95) இருக்கின்றது. இது கும்பகோணம் சுவாமிமலை கற்சாலையின் வடக்கில் (புனியஞ்சேரிக்கு வடக்கில்) 4 மீ. தொலைவில் உள்ள வாலாற்றுப்புரம் மிகச் சிறப்புறப் பயம் விளாபாதகரச்சாரித்தது, இத்தாலத்தில்தான் சிவனார் பல அறங்களை வகுத்தருளினார் என்பதனை மணிவாசகர் 'புறம்பயம் அதனில் அறம்பல் அருளியும்' என்று திருவாசகத்தில் போற்றித்ததித்துள்ளார். இது ஐம்பொன்னில் ஆகிய சமுதான நிற்ப வேலைப்பாடமைந்த திருவுருவாகும். இவன் உயரம் 79 செ. மீ, காலம் - கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சாரித்தது என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்து (31 a - vinadhara early chola 10th century A. D. Ht. 79 cms Tiruppurambiyam Tanjavur Art Gallery. Tanjavur.)

பத்ரபிடத்தில் விளங்கும் இவர் திரிபங்கி நிலையில் நின்ற கோலத்தில் காட்சிதருகின்றார். பாதங்களில் சிலம்பு விளங்க அர்த்த வைதஸ்திக ஸ்தானமாக திருப்பாசங்கள் விளங்குகின்றன. பாதங்களின் இடைவெளி ஒரு சான் அளவை இருப்பின் அது அர்த்த வைதஸ்திக ஸ்தானகம் என்று சொல்லப்படும் என்று யூகிக்க வேண்டியுள்ளது. இடையில் சுரோணிப் பட்டையுடன் அரைக்கச்சை அணிந்துள்ளார். தொடையின் வெளிப் பகுதியில் ஆகாமங்களில் கூறியபடி வெள்ளாடை (உடலை ஒட்டியவாறு) காணப்படுகிறது. இடுப்பில் உதரபச்சமும், மார்பில் யக்ஞோபவீதத்துடன் கூடிய ஸ்கன கத்திரமும், கழுத்தில் ஏகருத்திராட்சமும், கண்டபரணமும், கோளில் பாதுகாமமும் விளங்குகின்றன. பின் இரு கரங்களில் முறைய (கத்திரிஸ்கத்தில்) இடக்கரத்தில் மானும், வலக்கரத்தில் மழுவும் உள்ளன (பெரும்பாலும்) இடக்கரத்தில் மானும், வலக்கரத்தில் மழுவும் காணப்படும். திங்கு மாரூச அமைந்திருப்பது வேக்கத்தக்கது. இடப் பக்க முழங்கைகளின் இடுக்கில் சிறிப்படம் எடுத்துள்ள நாகம் காணப்படுகிறது.

முன்னிருகரங்கள் விணையை ஏந்தி நாகஒவியினை மீட்டி உணர்த்து வளவாக அமைந்த நிலையில் உள்ளன. கரங்களில் இரண்டிரண்டு காப்புகள் உள்ளன. முன் வலக்கரத்தில் காப்பு அணிந்துள்ளார். நீண்டு தொங்குகின்ற காதுகளில் ஆபரணம் ஏதும் இல்லை. பெருமான் நெற்றிப் பட்டையுடன் கூடியதாக அமைந்த ஐடாமுடத்தைக் கொண்டு சுற்று மேல் வேக்கிய பாரிவையுடன் என்னும் பேரொலி மீட்டவோ? என்று கேட்பதுபோலக் காட்சிதருகின்றார். இசைவள்ளின் தின்ப நாத்தினை உணர நேரில் காண வேண்டுமே தவிர எழுத்தில் காட்டலாகாது.

பக்கம் 81

படம் 94 செய்யானம் இசைக்குருமுர்த்தி

படம் 95 திருப்புகழ்மீயம் — வீணாதரர்

படம் 96 கீழையூர் — வீணாதரமுர்த்தி

படம் 97 முவலூர் திருக்கோயிலின்
கொடியுமரத்துத் தகழிணாமுர்த்தி

பக்கம் 86

செரகமாலா ஒவியம்
பத்மாசன விநாதர்

படம் 95

பக்கம் 89

மராட்டிய காலத்துப் பலகை (19-ஆம் நூற்றாண்டு ஒளியம்)

படம் 99

—

பக்கம் 94

மாந்தர காலத்து கவிஞ்சுவடி ஒலியம் [படம் 100 — பக்கம் 95]

யோகசுத்ரவிராசனமூர்த்தி

படம் 101 — பக்கம் 96

கீழையூர் - வீணாதரமூர்த்தி

இந்த வீணாதர தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவத்தினைத் தஞ்சைக் கலைக் கூடத்தில் காணலாம். இது மயிலாடுதுறை பூம்புகார்ச் சாலையில் (மயிலாடுதுறைக்குக் கிழக்கில் 10 கி. மீ தொலைவில் உள்ளது) உள்ள கீழையூரைச் (படம் - 96) சார்ந்தது ஆகும். இத்திருவுருவத்தின் அமைப்பினைத் திரிபுராந்தக மூர்த்தி என்று சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுவர். * மதுரையில் நடந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலரில் இச்சிலையினை வீணாதரமூர்த்தியாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இதனை வீணாதர குருமூர்த்தியாக எண்ண வேண்டியுள்ளது. ஐம்பொன்னாலாகிய இத்திருவுருவம் (76 செ. மீ உயரம்) கி பி 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சோழர் காலத்ததாகும். A very early image that should come close in Point of time to the seated siva at kilayur. vinadharar Early chola 10 th. century A. D. Ht. 76 cms. kilayur Tanjavur District, Tanjavur Art Gallery Tanjavur)

இக் குருமூர்த்தியின் அழகிய திருமுகத்திற்கு ஐடாமகுடம் எடுப்பாக அமைந்துள்ளது. ஐடாமகுடத்தில் பிறைச் சந்திரனும் பாம்பும் மிளிர்கின்றன. இவரது காதுகளில் குழையும், காதோலையும் விளங்குகின்றன. பின் இருகரங்களில் வலக்கரத்தில் மான் உள்ளது. (மானுக்கும், தோளுக்குமும் 'சாங்கி' ஒன்று உறுதியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.) பின் இடக்கரத்தில் உள்ள மழு பின்னப்பட்டு கத்தரி ஹஸ்தமாக உள்ளது முன் இரு கரங்களும் விளையினை ஏந்தி மீட்டுகின்ற பாவனையில் அமைந்துள்ளன. மார்பில் யக்ஞோபவீதம் (வெண்மையான பூணூல்) உரஸ் குத்திரம், ஸ்தனகுத்திரம், பூணூல் முடிச்சு ஆகியவையும் இடுப்பில் உதர பந்தமும், முழங்காலுக்கு மேற்பகுதியின் தொடைப் பகுதியில் வஸ்திரம் ஸ்ரோணிப்பட்டை ஆகியவையும் அமைந்துள்ளன. புஜங்களில் தோள்வளைகளும், முன்வலக்கரத்தில் உருண்டைவடிவிலான காப்பு ஒன்றும் விளங்குகின்றன. ஏனைய கரங்களில் மணிக் கட்டுப் பகுதியில் காப்புகளும் உள்ளன. வட்டமான தளத்தில் சிலம்பு அணிந்த கால்களில் வலக்காலை நன்றாக ஊன்றி, இடக்காலைச் சுற்று முன்னோக்கி வைத்துள்ளமையால் "வைசாக ஸ்தானமாக" இத்திருவுருவம் அமைந்துள்ளது. தொடைப் பகுதியின் ஆடையில் வரிவரியாக (டிசைன்) சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெருமான் கழுத்தில் ருத்திராக்ஷமாலையுடன், இசைவடிவாய், நின்ற கோலத்தில் காட்சி தருகின்றார்.

* 1968 - உலகத்தமிழ் மாநாட்டு மலரில் படிமக்கலை பகுதியில் - தஞ்சை மாவட்டம் கீழையூரில் கிடைத்த வீணாதரச் செப்புத் திருமேனி - சோழர்காலம் 10 ஆம் நூற்றாண்டு. எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தேர்ச் சிற்பங்களில் தட்சிணமூர்த்தி

oooooooooooooooooooooooooooo

திருக்கோயில்களில் விளங்கும் உற்சவமூர்த்திகள் திருவிதியில் உலா வரும் பொருட்டு, படிச்சட்டம், மஞ்சம், பல்லக்கு, *வாகனம், *தேர், ரதம் முதலானவைகள் மரத்தினால் செய்யப்பட்டு திருக்கோயில்களில் விளங்குவதனை இன்றும் காணலாம். சில ஆலயங்களில் கொடிமரம் உட்பட, மேற்சொன்ன அனைத்துக்கும் செப்புத் தகடுகளோ, வெள்ளித் தகடுகளோ, தங்கத்தகடுகளோ அதன் மேற்பகுதியில் பொருத்தப் பட்டிருக்கும். ஆனால் மரத்தில் எத்தகைய வேலைப்பாடுகள் இருந்தனவோ, அப்படியே தகடு சாற்றின பிறதும் அவற்றின் கலை நுட்பத்தினைக் காணலாம்.

மேற்சொன்ன பொருள்களில் சிற்பிகள் தட்சிண மூர்த்திப் பெருமானின் திருவுருவத்தினைத் தென் திசையில் முறைப்படி வடித்திருப்பர். பெரும்பாலும் மலைகளைக் குடைந்தும், கட்டுமானத்தில் (சுதைவடிவில்) கட்டியும், மரத்தினாலும் செய்யப்படும் ரதம், தேர், கொடிமரம் இவற்றில் இப்பெருமானது திருவுருவத்தை இன்றும் நாம் காணலாம்.

*1 இடைக்காலத்தில் தமிழகத்தில் அறிவின் திருவுருவாம் தென்முகக் கடவுள் தேர்ச்சிற்பங்களில் இருநிலைகளில் காணப்படுகின்றார். அவை ஆழ்ந்த நியானத்தில் அமர்ந்துள்ள நிலை ஒன்று, முனிபுங்கவர்களுக்குச் சொல்லாமல் சொல்லி மௌன குருவாக அமர்ந்த நிலை ஒன்று என்பன வாம். இவ்வாறு வடிவமைக்கும் இவ்விருபாணிகளும் எட்டாம் நூற்றாண்டு முதல் நடைமுறையில் இருந்துவருகின்றன. அழகுமலை வெட்டுவான் கோவிலில் இத்தகைய அரிய திருவுருவ அமைப்பு ஒன்று காணக்கிடைக்கிறது. காம தகனமூர்த்தி, வியாக்யான மூர்த்தி, யோக தட்சிணமூர்த்தி, ஞானதட்சிணமூர்த்தி, ஆகிய வடிவங்களில் அமைந்த திருவுருவங்கள், பல தேர்களில் காணக்கிடைக்கின்றன.

2 காமதகன மூர்த்தி அல்லது காமாரியின் வடிவமைப்பில் குறிப்பிடத் தக்கவை இரண்டு சிற்பங்கள். இவை இறைவனை ஆழ்ந்தயோக நிலையில் காட்டும். ஒருவடிவமைப்பில் அவர் யோக நிலையில் ஒரு சிறு மலை மீது

*, * - வாகனம் - இதில்பறவைகள், மிருகங்கள், கற்பக விருகடும், குரியன், சத்திரன் பூதங்கள் முதலியன அடங்கும். ரதம் - தேர், - மரத்தினாலும், கருங்கடலினாலும், செங்கடலினாலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

* [1, 2, 3, 4, எஃதுகுறிப் பிட்டுள்ள விவரங்கள் யாவும் * " Temple cars of Medieval Tamilaham " எனும் புத்தகத்திலிருந்து (பக்கம் 78 - 80 முடிய) கொடுக்கப்பட்ட தமிழாக்கமாகும்.]

பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து இருப்பார். (உத்தமபாணையம் - திருமலைநாயர் கோயில்) தியான முத்திரையில் முன் இருகைகளும் மடிமீது இருக்கும். மற்ற இருகைகளும் உடுக்கை அக்னி தாங்கி இருக்கும். தலைமுடிகள் ஜடாபாரமாக அமைந்திருக்கும். இடப்புறம் அஞ்சலி ஹஸ்தத்தில் உமை நின்ற கோலத்திருப்பாள். அவர் திருமுன் காமன் தன் வில்லில் நானேற்றி மலர்ப்பு தொடுக்கும் தருணத்தில் இருப்பாள். சிறு மாறுதலுடன் வேறொரு திருவுருவமும் உள்ளது (திருக்கோகர்ணம் பிரகதாம்பாள் கோயில்) இடக்காவின் மேல் வலக்கால் வைத்து பத்மாசனத்தில் இம்மூர்த்தி அமர்ந்து இருப்பார். முன் இருகைகளும் ஞானமுத்திரையுடன் தொடை மீது இருக்கும். ஜடாமுடியில் மண்டையோடு பொருந்தி இருக்கும். பீடத்தின் மேலிருந்து கீழே இடுப்பு வஸ்திரத்தின் ஒரு பகுதி தொங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

3. தென்முகக் கடவுளின் நான்கு நிலைகளையும் ஒரே வரிசையில் அமைத்த (மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் கோயில், உத்தமபாணையம் - காசிவிஸ்வநாதர் கோயில்) ஓர் அபூர்வ வடிவம் உண்டு. வியாக்யான தட்சிணமூர்த்தி என்றும், வியாக்யானத்தேவர் எனவும் கூறுவர். இத் திருவுருவத்தில் சிறிது வித்தியாசமும் காணப்படுகிறது. நான்கு கரங்களில் பலது கரம் ஒன்றில் மட்டும் உடுக்கை விளங்க, மற்றைய கரங்கள் தெளிவற்றனவாக உள்ளன. வீராசனத்தில் அமர்ந்த இப்பெருமானின் பின்புறத்தில் கல்லாலமரம் ஜில்லை. அதற்கு மாறாக பல தலைகளுடன் விளங்கும் ஆதிசேஷன் உள்ளது. நடராஜப் பெருமானின் ஊன்றிய திருவடிக்குக்கீழ் உள்ளது போல் இங்கு முயலகன் படுத்து இருக்க, அவன் மேல் தனது வலத்திருவடியினைப் பதித்தள்ளார். இருபுறங்களிலும் இரு முனிவர்கள் அஞ்சலியுடன் நிற்கின்றனர் (திருவாதவூர் - திருமறைநாதர் கோயில், மதுரை - கூடல் அழகர் கோயில், திருப்பரங்குன்றம் சுப்ரமணிய சுவாமிகோயில் முதலான திருக்கோயில்களின் தேர்ச்சிற்பங்களில் இது போன்ற அமைப்பினைக் காணலாம்).

வில்லோடு காமன் தொழுது நிற்க, பின்னால் தேவர்களும் தொழுது நிற்பர். யோகத்தில் அமர்ந்திருந்த பெருமானைக் காமன் மலரம்பால் எய்த பிறகு நிஷ்டை கலைந்த கோலமாக இருக்கலாம் என எண்ணப்படுகிறது. அஞ்சி நடுங்கிய நிலையில் காமனும், தொழுதுவணங்க காமன் உயிர் காத்ததேவர் பலரும் நிற்கும் நிலையில் இந்தச் சிற்பம் காணப்படுகிறது.

வியாக்யான தட்சிணமூர்த்தியின் மற்றொரு திருவுருவ அமைப்பில் முனிவர்கள் அமர்ந்தும் காணப்படுகின்றனர். ஒரு அமைப்பில் முயலகனது தலை இடப்புறமாகவும் உள்ளது. மற்றொரு அமைப்பில் கல்லாலமரம் பின்புறம் அமையாது வலப்புறம் அமைந்து இப்பெருமானுக்கு குடை போல் விரிந்து காணும் அமைப்பில் உள்ளது. மற்றோர் அமைப்பில் கல்லாலமரம் தழைத்து நாலாதிசையிலும் கிளைகளுடன் உள்ளது. மற்றொன்றில் இறைவனின் பின் வலக்கரத்தில் சங்கு போன்ற அமைப்பு பாண்தொரு வடிவமும் காணப்படுகிறது.

காஸ்யப சிஸ்ப சாந்திரத்தில் முன்னுதாரகக் கூறியுள்ளபடி தட்சிணாமூர்த்தியின் வடிவங்கள் (பெரியகுளம், சுப்ரமணிய சுவாமி கோயில் தேரி) காணப்படுகின்றன. இதில் வீராசனத்தில் தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமான் அமர்ந்திருப்பார். இதில் பெருமானின் கால்கள் மாற்றிப் போட்டமரிந்ததாகவும் அமைத்தல் உண்டு. இடுப்போடு கட்டிய யோகபட்டையுடன், ஊன்றிய பாதத்தின் கீழ் அபஸ்மாரம் என்கிற மூலகன் மேற்கூறிய இரு நிருவுருவங்களின் கீழ் உண்டு. (சின்னமனூர் - புலன் நந்திஸ்வரன் அவர் அமர்ந்துள்ள குன்றின் மேல் ஒரு கரத்தையும், ஓத்துக்காவின் மேற்பகுதியில் ஒரு கரத்தையும் வைத்துள்ளார்.

மாயூரப் புராணம்

மால்மல ரவன்முன் னோர் தொன்

முதலென வழுத்தற் கேற்பச்

சூல்மலர் கருணை யாலோர்

தோன்முதல் அமர்ந்தான் மாக்கள்

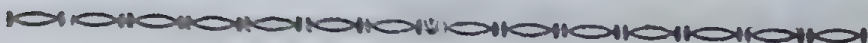
கால்மலர் சடங்கும் உண்மை

சைம்மலர்க் காட்சி யாலே

சாரம் விரைத் தெரிக்கும்

தம்பிரான் சரணம் சார்வம்.

— மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை.

முவலூர் - தேர்ச்சிற்பம்

தஞ்சைமாவட்டத்தில் உள்ள முவலூர் எனும் தலத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேசுவரர் திருக்கோயிலின் திருத்தேரின் தென்திசைப் பகுதியில் சிவபெருமான் மானுடச் சட்டை தாங்கி, குருநாதராக விளங்கும் சிற்பம் காணப்படுகிறது. திருப்பெருந்துறையில் நிகழ்ந்த அருள் உபதேசத்தை இங்கு நாம் காணலாம். இங்கு மணிவாசகப் பெருமான் நின்ற நிலையில் கை கட்டி வாய்புதைத்து அடக்கமாக நிற்கின்றார். பெருமானே வீராசனம் கொண்டு சின்முத்திரை காட்டியருளுகின்றார். மிகச் சிறிய அளவுடையதான இத்தேரில் காணும் சிற்பங்கள் பல புராண நிகழ்ச்சிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது. இவ்வுபதேசக் காட்சி நடைபெறும்போது. வேறு யாரையும் அவ்விடத்திற்கு அனுமதிக்காமல் இருக்க இரு பூத கணங்கள் வாயிற் காப்போராக நிற்கின்றனர். கல்விக்கு நிலைக்களனாக விளங்கும் கலைமகள், பெருமானின் வலப்பக்கம், நல்வினையுடன் அமர்ந்து வாசிக்கின்றாள். மணிவாசகரின் பக்கத்தில் சந்திரசேகரர் உருவமும் விங்க வழிபாடும் செய்யும் முனிவர்களின் உருவமும் காணப்படுகின்றன. குரு சிஷ்ய சிற்ப இலக்கணம் நன்கு புலப்படும் வகையில் இத்தேர்ச் சிற்பங்கள் விளங்குன்றன.

திருத்துருத்திப் புராணம்

பரவுடல் முன்றும் அப்பால் பகர்உடல் இரண்டுமாயத்
தரவுடல் ஐந்தும் நீத்துத்தன் திருவடியால் மாக்கள்
விரவலர் உடலம்தாங்கி விரிகல்லால் அடியெய் நாரும்
வரமுற அமரும் வள்ளல் மலரடிக்கன்பு செய்வாம்.

— மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

முவலூர் திருக்கோயிலின் கொடிமரத்துத் தட்சிணாமூர்த்தி

தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கும்பகோணம் மயிலாடுதுறை கற்சாலையில் அமைந்துள்ளது முவலூர் என்னும் தலமாகும். இத்தலம் வைப்புத் தலத்தில் ஒன்றாகப் போற்றப்படுவது. இத்தலத்தில் உள்ள மார்க்க சகாயேசுரர் திருக்கோயிலின் துவஜஸ்தம்பத்தில் (கொடிமரத்தில்) தென் திசையில் தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமான் கரட்சிதருகின்றார். கொடிமரம் முழுவதும் (படம் - 97) செப்புத் தாட்டால் போர்த்தப்பட்டுள்ளது.

தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமானின் வலப்பக்கம் அமைந்த கல்லாலமரம் இடப்பக்கம் நீண்டு பரந்து நிழல் செய்கின்றது. பின்கரங்களில் அக்கினி மற்றும் உடுக்கையுடன் சேர்ந்த நாகம் விளங்க, முன் வலக்கரத்தால் சின்முத்திரையினைக் காட்டியருளுகின்றார். முன் இடக்கரம் முழங்கால் மீது அமைந்துள்ளது. வலப்பாதத்தை நீட்டி முயலகளை ஊன்றி இடப்பாதத்தை வளைத்து அதன்மேல் வைத்து வீராசனமாக அமர்ந்துள்ளார். இது வீராசனத்தில் ஒரு தனிவகை என்று கூறலாம். மலையீது அமர்ந்த பெருமானின் இருமருங்கிலும் விளங்கும் முனிவர்களுள் ஒருவர் “ஸ்வஸ்திகாசன” நிலையிலும், மற்ற மூவரும் பத்மாசன நிலையிலும் இருந்து பெருமான் உணர்த்துகின்ற உண்மைப் பொருளை அநுபவித்த நிலையில் உள்ளனர். [இவ்வாதினத்தின் கொடிமரத்தில் இது போன்றே ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தியின் திருவுருவம் அமைந்து விளங்குவதனை நோக்குதல் நன்று] மலையில் தாவரங்களும், மிருகங்களும் குழிந்து காணப்படுகின்றன.

திருவிளையாடற் புராணம்

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறைஆறு

அங்கமுதல் கற்ற கேள்வி

வல்லாரிகள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த

பூரணமாய் மறைக்கு அப்பாலாய்

எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருத்தனை

இருத்தபடி இருந்து காட்டிச்.

சொல்லாமல் சொன்னவரை நினையாமல்

நினைந்து பவத்தொ டக்கை வெல்லாம்.

— பரஞ்சோதிமுனிவர்

ஓவியத்தில் தட்சிணாமூர்த்தி

பன்டைய ஓவியம் :

இந்தியாவில் சிற்பத்தைப் போலவே ஓவியத்தையும் ஒரு கலையாகப் மக்கள் போற்றி வளர்த்தனர். மக்கள் இதனை “ விநோத ஸ்தானங் ” களுள் ஒன்றாக எண்ணினார்கள். அரசர்கள், பிரபுக்கள், மக்கள் ஆகியோர் ஓவியம் போன்ற பல கலைகளையும் பயின்றிருந்தார்கள். ஆடல், இசை, ஓவியம், சிற்பம் ஆகியவை அழகுக்கலைகளில் மிக முக்கியமானவைகளாகக் கருதப்பட்டன. மக்கள் ஓவியரை அவருடைய கலைக்காகப் பெரிதும் மதித்து வந்தார்கள். மக்களுடைய ஆதரவை மிகுதியாகப் பெற்ற சில சித்திரச்சாலைகள் இருந்தனவென்று இலக்கியங்களால் தெரிகிறது. அவற்றுள் சில அரண்மனையில் இருந்தன, பொதுமக்களுக்குப் பயன்படும் சித்திரச்சாலைகள் பொது மன்றங்களில் இருந்தன. சில சித்திரச் சாலைகள் வண்டிகளில் வைத்து ஊர் ஊராகக் கொண்டு போகப்பட்டன,

ஓவியங்களின் வகைகள் :

கட்டடக்கலையை அழகுபடுத்துவதற்காகச் சிற்பம் பயன்பட்டது போலவே ஓவியமும் பயன்பட்டது. ஓவியங்களுள் பெருபாலானவை கோயில்களிலும், குகைகளிலும், அரண்மனைகளிலும் பின்னர் மடாலயங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஆதியில் சிற்பங்களின் மீது வர்ணம் தீட்டியிருந்தார்கள். தற்போது இயற்கையின் அழிவால் புறத்தே இருந்த நிறம் அழிந்துபோய் கூரிகள், தூண்கள், கூரைகள், முதலானவைகளில் தீட்டப்பெற்ற ஓவியங்களை மட்டும் இன்று, நாம் காண்கிறோம். இத்தகைய ஓவியங்களைத் தான் நாம் அஜந்தா, பாக் பாதாமி, சித்தன்னவாசல், எல்லோரா முதலான குகைகளிலும், திருக்குற்றாலம் காஞ்சேபுரம், தஞ்சாவூர், திருவஞ்சைக்களம், திருவிழிமிழலை, கும்பகோணம் திருப்பெருந்துறை, திருவையாறு, சிதம்பரம், லேபாட்சி, தாடபத்திரி போன்ற மிகப்பிரசித்திப்பெற்ற திருக்கோயில்களிலும் ஓவியங்களின் சிறப்பைக் காண்கிறோம்.

ஓவியங்கள் கவர்களில் மட்டுமே தீட்டப்பெற்றன என்பதில்லை. சித்திரப்படம் என்னும் சொற்றொடர், ஓவியங்கள் சீலையின் மீது தீட்டப் பெற்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. பெரும்பாலும் ஓவியத்தைச் சீலையில் எழுதிக் கவனமாகச் சுருளாகச் சுருட்டி வைத்துக் கொள்வதும் (திருவாவடுதுறை ஆதீனக் கொலு மண்டபத்தில் இத்தகைய ஓவியத்தைக் காணலாம்). வேண்டியபோது விரித்துப் பார்த்துக் கொள்வதும் வழக்கமாகும். சில வேளைகளில் இத்தகைய ஓவியங்களின் மீது சிறு சீட்டுகள்

திட்டிவைப்பரி. ரிஜாதகக் கதையிலுள்ள சிபியைத் திட்டிய அஜாதா ஓவியத்தின் மீது இத்தகைய சீட்டுத் திட்டப்பெற்றிருப்பதால் அந்தமுறை மிகப்பழமையான வழக்கம் என்று தோன்றுகிறது.

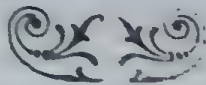
காசிட ஓவியம் :

காசிடம் வந்த பின்னர் ஓவியங்கள் அதன் மீதும் வரையப்பட்டன. அவ்வாறு காசிடத்தின் மீது வரைந்த அழகான ஓவியங்களுடைய மிகச் சிறந்த எடுகள் மேற்கு இந்தியாவிலும், நேபாளத்திலும் கிடைத்தன. இந்து, ஜைன, பௌத்த நூல்களில் பளபளப்பான நிறங்களில் விளக்கப்படங்கள் எழுதப்பட்டன. ஓவியம் திட்டிய கையெழுத்துப் பிரதிகள் இந்தியக்கலை வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான பகுதியாகும்.

மேற்கு இந்தியாவில் கிடைத்த ஜைனக் கையெழுத்துப் பிரதிகளும், நேபாளத்தில் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளும் பண்டைக்கால மரபின் இறுதியில் வரையப்பட்ட சைவரோவியங்களையும், பிற்கால மொகலாய, ராஜபுத்திர மரபுகளின் ஓவியங்களையும் இணைப்பனவாக இருக்கின்றன.

தட்சிண ஓவியம் :

விஜய நகர சாம்ராச்சியத்தின் காலத்தில் தட்சிணத்தில் ஒரு கனிக் தலைமுறை இருந்து வந்தது. அதில் மேற்கிந்திய முறையின் சின்னங்கள் தெளிவாகக் காணப்பட்டன. பீஜப்பூரில் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் முகல் அரைப்பகுதியில் ஒரு கனிக் கலைமுறை இருந்து வந்ததாக இலக்கியங்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது. தட்சிணக் கலைமுறை ஓவியங்கள் சிறப்பாக பூஜப்பூர் கோல்கொண்டா, அகமதாபாத் ஆகிய ஜடங்களில் சிறந்து விளங்கிற்று. பீஜப்பூரும், கோல்கொண்டாவும் வீழ்ச்சியடைந்த பின்னர் ஐதராபாத் ஓவியக்கலையை வளர்க்கும் தாயகமாக விளங்கிற்று. இராகமாலா ஓவியங்களையும், உருவச்சித்திரங்களையும் போற்றுகின்ற ஒரு புதிய கலைமுறையானது ராஜபுத்திரர்களிடம் ஊக்கம் பெறலாயிற்று. ராஜபுத்திரக் கலைமுறைக்கு தூண்டு கிளைகள் உண்டு அதில் ஒன்று, ராஜபுத்திரக் கலைமுறை கையாண்ட பொருள்கள் அனைத்தும் இந்துமதம் பற்றியனவாகவே இருந்தன. இந்துக்காரின் தெய்வத் திருவுருவங்கள் பல இதில் சித்தரிக்கப்பட்டன.

இராகமாலா ஓவியத்தில் பத்மாசன வீணாதரர்

இந்தப் பத்மாசன வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தியின் வண்ண ஓவியம் வடநாட்டில் (ராஜபுத்திரர்களது இராகமாலா ஓவியம்) 18 ஆம் நூற்றாண்டில் தீட்டப்பட்டதாகும். வடநாட்டுக் கட்டடபாணியில் அமைக்கப்பட்ட சிகரம்வைத்த கொடிகட்டிய மாடியும், அதன் எதிரில் பூர்தோட்டமும் அமைந்துள்ளன. கட்டடத்தின் உட்பகுதியைத் தனியே பிரித்துக் காட்டுவது போல இவ்வோவியம் அமைந்துள்ளது. கீழ் உள்ள பகுதி செல்வச் செழிப்பு மிக்கதாகக் காட்டப்பட்டு விலையுயர்ந்த பொருள் களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குகிறது.

கட்டடத்தின் (படம் - 98) முன்பகுதி முகப்பில், நாதத்திற்கே நாயகனாக விளங்கும் சிவபெருமான் இங்கு இசைக்குரு நாதராக (விணையினை ஏந்தி மீட்டும் சிவபெருமான்) பத்மாசனத்தில் கல்லும் கரையும் படி விணையின் நாதத்தை எழுப்புகின்றார். இப்பெருமானின் எதிரில் வடநாட்டு நாகரிகத்துடன் விளங்கும் மாணாக்கரும் ஓர் நரம்பு இசைக்கருவியுடன் தானும் உடன் இசைத்து அதில் லயித்து உருகுகின்றார். ஓவியத்தின் மேற்பகுதியில் கதிரவன் வட்டவடிவமாகக் காட்சி தருகின்றான். அக்கதிரவனை மேற்குத்திசையில் படிப்படியாக மறையும்படி வீணாதரப்பெருமான் வீணாநாதமூலமாக வழிகாட்டுகின்றார். இங்கு விளங்கும் பெருமான் இரு கைகளுடன் விளங்குகின்றார். காதுகளில் ருத்திராட்ச மணிகள் விளங்கு கின்றன. ஜடைகளை ஜடாபந்தமாகக் கட்டிள்ளார். திருமார்பில் பெரிய ருத்திராட்சமாலையும் புஜங்களில் ருத்திராட்சங்களும் அணிந்துள்ளார். நெற்றியில் வெண்ணீறும் சந்தனமும் விளங்க புன்முறுவலுடன் காட்சி தரும் இவ்வண்ண ஓவியத்தை நேரில் கண்டு அனுபவித்தல் நெற்பாகும்.

ஆதாரம் : - Ragmala Kota - Bundi School late 18 th century Raga kedar : Depicts lord siva guiding the Sun to set by his music courtesy National museum.

தஞ்சைப் பிரகதீஸ்வரர் கோயில் ஓவியம்

இத் திருக்கோயிலில் விளங்கும் திருமாளிகைப்பத்தியில் விளங்கும் (பிரகடீசண விநிச்சுவர்) சுவரிலும் கற்பக கிருகத்தைச் சுற்றியுள்ள இரண்டு பாதையிலும் இரண்டு அடுக்கு ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலாக உள்ள ஓவியங்கள் 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. இதன் அடிப்பகுதியில் இராசராசன் காலத்தில் திட்டப்பெற்ற சைவ சமய ஓவியங்களைக் காணலாம். அவ்வோவியங்களுள் சுந்தரருடைய திருமணத் தன்று சிவபெருமான் வேதியர்போல் வந்து அடிமையாக்கிய வரலாற்று வண்ண ஓவியமும், அப்சரஸுகளுடன் நடனம் உள்ள செளர்க்கலோக காட்சி ஓவியமும், இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக 'காலேச் சுற்றி அர்த்த யோகப்பட்டத்துடன் கூடியயோக எட்சிணமூர்த்தி' யின் ஓவியம் மிகச் சிறப்புடையதாகும். மற்றும் திரிபுராந்தகர், திருவிளையாடற் காட்சிகளின் ஓவியங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியங்களை எல்லோரும் காணும் வகையில் மத்திய தொல்பொருள் துறை. இக்கோயிலினுள் ஓர் மியூசியம் நிறுவி அதில் வண்ண ஓவியங்களைச் சேகரித்து வைத்துள்ளனர். இன்றும் அவ்வோவியங்களைக் காணலாம்.

ஓவியம் தீட்டும் முறை :

மறை நூல்களில் காணும் அருவமான கருத்துக்களைப் பருவடிவில் (Abstract & concrete) காட்டும் வண்ணமாகப் பாரத நாட்டு ஓவியம் திகழ்கின்றது. உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் மற்றும் உயிரிலிகள் ஆகிய எல்லாப் பொருள்களையும் இறைவனின் தோற்றமாகவே கருதினர்.

கலகவ முறை :

ஓவியம் தீட்டுவதற்கு இந்திய ஓவியர் நெய்வண்ணத்தைவிட நீர் வண்ணத்தையும் ஓட்டு வண்ணத்தையும் பெரிதும் விரும்பினர். இவைகளைக் கொண்டு பச்சை, சிவப்பு, நீலம் ஆகிய நிறங்களினால் மென்மையான சாயல்களை அமைத்தும், அதில் பளபளப்பான வண்ணங் களைப் பூசி, மேலும் அழகூட்டினர். மேலும் முனிகைச் செடிவகைகளின் சாறுகளையும் வண்ணத்தில் கலந்து கொண்டு ஓவியம் அழியாது இருக்கச் செய்துள்ளனர்.

அளவு முறை :

ஓர் உருவத்தின் பல்வேறு உறுப்புகளும் குறிப்பிட்ட அளவினவாயும் ஒன்றுக்கொன்று பொருக்கமான விகிதம் உடையனவாயும் இருக்க வேண்டும் என்பது ஓவியத்தின் விதிகளாகும். ஓவியர் பின்பற்றும் அளவு "தாலம்" என்று வழங்கப்பட்டது. முகத்தின் நீளமே 'தாலம்' என்று

வழங்கப்பட்டது. ஒரு தாலத்தின் பன்னிரண்டி லொன்று அங்குலம் எனப் படும். மனித உருவம் எட்டுத்தரல அளவு உயரமுள்ள தென்பது 'பிருகத் சங்கிதை' 'சங்கிரஹி' முதலிய நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை வலியுறுத்துவதன்பொருட்டு "எறும்புத் தன் கையால் என்சான்" என்ற பழமொழியும் உள்ளது.

தமிழர் ஓவியம் :

ஓவ்வு என்னும் வினையடியாகப் பிறந்த ஓவு, ஓவம், ஓவியம் என்னும் இம் மூன்று சொற்களும் ஓவியத்தையே குறிக்கின்றன. "எது ஒன்றன் பிரதிருபமாக இருக்கிறதோ அதுவே சில்பம்" என்று கூறிய "சதபத பிராமணத்தைப் போலவே" தமிழர்களும் ஒரு பொருளை ஒத்திருக்கும் தன்மையால் சித்திரத்தை மேற்கூறிய மூன்று சொற்களாலும் விளக்கினர் போலும். தமிழ் நாட்டின் தலைநகரில் ஓவியர்களுக்கு எனத் தனியாக ஒரு வீதி இருந்ததைத் தமிழ் நூல்கள் செரிவிக்கின்றன. "நுண்ணிதின் உயர்ந்த துழைந்த நோக்கின் கண்ணுன் விளைஞர்" - என்று மதுரைக் காஞ்சியிலும், "எவ்வகைச் செய்தியும் உவமங் காட்டி" என்று மதுரைகாஞ்சியிலும், 'மையறு படிவத்து வானவர் முதலா - எவ்வகை யுயிர்களும் உவமங் காட்டி' என்று மணிமேகலையும், 'உயிராவண மிருந்தற்று நோக்கி யுள்ளக் கிழியி னுருவெழுதி' என்று அருளிய திருநாவுக்கரசர் பாடலிலும் ஓவியத்தின் மேன்மை கூறப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ ராஜ ராஜதேவர் தஞ்சாவூர்ப் பெரிய செண்டு வாயில் சித்திர கூடத் தெற்கில் கல்லூரியில் எழுந்தருளி என்ற கல்வெட்டுப் பகுதி தஞ்சாவூர்ப் பெருவுடையார் கோயில் வெளிப்புறத்துக்கு அருகில் இருந்த ஓவிய மண்டபத்தை நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. இது போன்றே சிதம்பரம் ஆயிரவ் கால் மண்டபம் திருக்குறளால் சித்திரசபை திருவிழியிழலை. திருவாரூர் தேவாசிரியர் மண்டபத்திலும் தமிழ் நாட்டின் ஓவிய மேம்பாட்டினைக் காணலாம்.

அம்பர்ப் புராணம்

செய்தொழிலின் அளவும் அருட் சத்தி
பதிதலின் அளவும் சித்தாந்தத்தர்
எய்பொருளின் அளவும் முத்து இருப்பளவும்
அத்துவிதத் தியல்பும் தேறத்
கொய்மலர்நேர் ஒருகைவிரல் ஒவ்வொன்று
மடக்கி இணைகூட்டி ஆன்றோர்
மெய்கெழும இனிதுணர்த்தி ஆடிவாழ்
அரசடியை விரும்பி வாழ்வாம்.

— மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

நாயக்கர் மன்னர்கள் காலத்து ஓவியம்

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தஞ்சாவூரை ஆண்டு வந்த இரகுநாத நாயக்கர் காலத்து எழுதப்பட்ட 'ரகுநாதாப் யுதயம்' என்னும் நூலிலும் விஜயபவனம் என்ற வேறோர ரண்மனையில் சோழர்கள், பாண்டியர்கள், சிங்களவர், செஞ்சி நாயக்கர்கள் இவர்கள்மீது தாம் கொண்ட வெற்றிச் சித்திரங்களும் இவர் காலத்தது ஆகும், மும்புகோணம். இராமசாமிக் கோயில், திருவிழிமிழலைத் திருக்கோயில் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலில் (நாயன்மார்கள் ஓவியம், புராணக் காட்சிகள்) வரையப்பெற்ற ஓவியத்தின் அடியில் தெலுங்கு எழுத்துகளில் காட்சியின் தலைப்பு எழுதப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். மேலும் நாயக்கர் காலத்து ஓவியங்கள் சில தஞ்சாவூர் சரஸ்வதிமஹால் நூலகத்திலும், திருவாவடுதுறை ஆதீனத் திலும் காணப்படுகின்றன. மேலும் மராட்டியர்கால ஓவியமும் இங்கு உள்ளன. இவ்வாதினத்தில் விளங்கும் ஓவியங்கள் யாவும், நீர்வண்ணத் தாலும், ஒட்டுவண்ணத்தாலும் வரையப்பட்டவையாகும்.

திருக்குற்றூலத் தலபுராணம்

ஆல்வருக்கம் தனிலுயர்ந்த வடநிழற்கே
தென்முகங்கொண்டு அறவே ராய
நால்வருக்குள் இருவருக்கும் ஒருவருக்கும்
நவீன்றருளி நவிலொனாத
நூல்வருக்கும் ஒருவருக்கும் நுவலாமல்
நுவன்றூண் நுதற்கன் னாளைப்
பால்வருக்கைக் கனியை அருள் பகந்தேனைப்
பரவாமல் பரவல் செவ்வாம்.

மராட்டியர் கால ஓவியம்

தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்கள் காலத்திலும் ஓவியக்கலை பரந்து நன்கு வளர்க்கப்பட்டு. மரப்பலகையிலும் காகிதங்களிலும் சித்திரங்கள் வரையப்பட்டன. சரபோஜி மகாராஜா தமது காலத்தில் சேகரித்து வைத்த ஓவியச் சுருள்கள் மற்றும் காகித ஓவியங்கள், மருத்துவச் செடிகளின் ஓவியங்கள், மிருகங்களின் ஓவியங்கள், கடவுளரின் ஓவியங்கள் ஆகியவைகளை இன்றும் தஞ்சாவூர் சரஸ்வதிமஹாலில் காணலாம்.

தசுஷிண ஓவிய முறையுடன் நெருங்கிய உறவுள்ள ஓவிய முறையைத் தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்கள் ஆதரித்து வந்தார்கள். ஓவியங்களைத், திட்டியவர்கள் உருவங்களின் சிறுசிறு விஷயங்களைக் கூட மிக நுணுக்கமாகக் கவனித்து வரைந்துள்ளனர். துணியைப் பலகைமீது சேர்த்து வைத்து, அதில் ஓவியம் தீட்டப் பெற்றுள்ளது. இவ்வோவியங்களில் போலி நவரத்தினங்களும் பதிக்கப் பெற்றுள்ளன. உடையிலும் திரைகளிலும் தங்கரேக்கைத் தடவி இருக்கிறார்கள். அக்காலத்தில் மக்கள் பெரிதும் சிலபெருமான் முதலான தெய்வ உருவங்களையும், மன்னர்களின் உருவங்களையும் அழகாய் வரைந்து தமது இல்லத்திலும் கோயில்களிலும், மடாலயங்களிலும் நிறுவி மகிழ்ந்தனர். இவ்வகையில் திருவாவடுதுறை ஆதினத்திலுள்ள கந்த விலாஸப்பகுதியில் இன்றும் மராட்டியர் காலத்து மன்னர்களின் ஓவியம் காணப்படுகிறது. இதன் விளக்கங்களை ஆதின வெளியீடு எண் 354 ல் விரிவாகக் காணலாம்.

துறைசைப் புராணம்

செம்மலர்நோன் தாள்சேரல் ஓட்டாமல்
உயிரையெல்லாம் தியக்கம் செய்யும்
அம்மலம் கழிஇயிருந்த அன்பரோடு
மருவிரர் அடையு முத்தி
இம்முறையாம் எனநால்வர்க்(கு) இருவிரற்
சின்முத்திரை யாலியம்பி ஆல்ஜிற்
மன்மதன்மேல் நுதற்கண்அனல் இறைத்திருந்த
குருபரனை வணக்கம் செய்வாம்.

— சாத்திரம் சாமிநாத முனிவர்

மராட்டியர் காலத்துப் பலகை ஒவியம்

தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மஹால் நூலக அருங்காட்சி யகத்தில் பலகையில் வரையப்பட்ட இந்த தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் (படம் - 99) ஒவியம் மிகத்தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. இப்பெருமானானவர் கங்கையும் மூன்றும் பிறைச்சந்திரனுடன் கூடிய ஜடாபந்தமும் சிரசில் விளங்க காட்சிதருகின்றார். அதில் ஓரிரு ஜடைகள் விரிசடையாகவும் உள்ளன. மலைகள் குழந்தை காணகத்தில் தாவரங்களும், மிருகங்களும் உள்ள அங்விடத்தில், கல்லால மரநிழலில் யோக பட்டை அணிந்து வீராசனத்தில் நேராக வீற்றிருக்கின்றார். பின் கரங்களில் சுடரும், ஜபமணிமாலையும் விளங்குகின்றன. முன்வலக் கரத்தில் வியாக்யான முத்திரையினை முனிவர்களுக்குக் காட்டியும், இடக்கரத்தில் வேதச் சுவடிகளைச் சுற்று மேல் நோக்கிய நிலையில் வைத்துள்ளார். வலக் காலின் கீழ்ப்பகுதியில் கத்தியும் கேடயமும் தாங்கிய முயலகளை மிதித்துள்ளார். சரிவாபரணங்களும் திசுழப் புவித்தோலாடை அணிந்த பெருமானின் இடுப்புப் பகுதியிலிருந்து திருப்பாசம் வரை பரிவட்டம் (பட்டுத்துணி) அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இடுப்பு வஸ்திரம் இருமருங்கிலும் பக்கவாட்டில் உள்ளன.

இவ்வோவியம் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. நடுவில் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் விளங்குகின்றார். இப்பெருமானின் வலப் பக்கம் ஜடாமகுடத்துடன் விளங்கும் கௌசிகர், காஸ்யபர், பரத்வாஜர் முதலானோர் அமர்ந்த நிலையில் கூப்பிய கரங்களுடன் பெருமானின் ஞான மௌன நிலையினைக் கண்டு அனுபவிக்கின்றனர். இதைப் போன்றே இப்பக்கம் விளங்கும் அக்ரிமகரிஷியும் காணப்படுகின்றனர். முனிவர்கள் ஐவரும் புவித்தோலாடை அணிந்து காணப்படுகின்றனர். காமிகாகமம் இந்தகைய முனிவர்களைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இவ்வோவியத்தைச் சுற்றிலும் கொடியுடன் கூடிய பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபம் விளங்குகிறது. கி. பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் (1700 - 1800) வரையப் பட்ட இப்பலகை ஒவியம் மராட்டியர் காலத்ததாகும். இன்று வரை இவ்வோவியம் புத்தம் புதியதாக விளங்குகிறது.

மராட்டியர் காலத்து காகிதச் சுவடி ஓவியம்

கி. பி. 1700 - 1800 ஆண்டுகளில் தஞ்சையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த மராட்டிய மன்னர்கள் ஓவியக்கலையினைப் பெரிதும் போற்றி வளர்த்தனர். அவ்வகையில் இவ்வோவியம் காகிதச் சுவடியில் வரையப்பட்டது ஆகும். இது தட்சிணமூர்த்தி உபரீஷத்தில் கூறப்பட்டபடி (படம் - 100) இவ்வோவியம் மூன்று பிரிவுகளாகக் காணப்படுகிறது. ஓவியத்தைச் சுற்றிலும் பூக்கொடிகளால் அமைக்கப் பெற்ற தடுப்பு உள்ளது.

இவ்வோவியத்தின் விளக்கத்தை வலப்பக்கத்திலிருந்து காண வேண்டும். "ப்ரம்ம வர்த்தம்" என்ற இடத்தில் முனிவர்கள் எல்லோரும் யாகம் செய்யும் பொருட்டு தத்தமது கரங்களில் சிருக், சமித்து முதலான பொருள்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கையில் "தத்வம்" என்ற ஒன்றினை அறிய அவர்கள் மனதில் அவா எழுகின்றது. இதனை அறிய மார்க்கண்டேய மகரிஷியை முனிவர்கள் நாடி, 'மகரிஷியே, தாங்கள் என்றும் சீரஞ்சேவியாகவும், ஞான ஆனந்தமாகவும் விளங்குகின்றீர்கள், இதன் காரணத்தை (தத்வத்தை) எங்களுக்கு அருள வேண்டும்' என்று வேண்டினர். இதுவே முனிவர்கள் கூட்டம் முன்பு வேதியர் போல் உள்ள பகுதியின் விளக்கம் ஆகும்.

'மலையின் மீது நீண்டு பரந்து விளங்கும் ஆலமர நிழலில் விளங்கும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானை வணங்கியமைப்பால் இவை எல்லாவற்றையும் பெற்றேன்' என்றார். அவ்வாறே அக்னி, ஜபமலை, புத்தகம், (சுவடி), சின்முத்திரை காட்டியருளும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானை தத்தமது ஐயங்கள் நீங்கும் பொருட்டு முனிவர்கள் தொழுது நிற்கின்றனர். ஆனால் பெருமானே, மௌனியாக இருந்து அருளினார். இதனைக் கண்ட முனிவர்களும் மகாமௌனியாக இருந்து காம் பெறவேண்டியவைகளைப் பெற்றனர் (இப்பகுதி கல்லால மரத்தில் தட்சிணமூர்த்தி முன் முனிவர்கள் கூட்டத்தின் விளக்கமாகும்).

இந்த ஓவியத்தின் மூன்றாம் பகுதியாக வட்டமிட்டபடி உள்ள விசுவநாதர், விசாலாட்சி கோயில் காணப்படுகிறது. பண்டிதர் ஒருவர் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானது தத்துவார்த்தங்களை, திருக்கோயில் மண்டபத்தில் கூடிய மக்களுக்கு விளக்கம் தருகின்றார். இத்தகைய உபரீஷத் விளக்க ஓவியத்தை ஒரு சிறு காகிதத்தில் அடக்கியுள்ள ஓவியரின் செயல்திறன் போற்றத்தக்கதுரியதாகும்.

துறைசை ஆதினத்து தட்சிணாமூர்த்தி ஓவியம்

துறைசை ஆதினம் என்று போற்றப்படும் இவ்வாதினத்தில் பழம் பெருமை வாய்ந்த ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. தெய்வத் திருவுருவங்கள், அடியவர்கள், ஆதினத்தின் குருமகாசந்திரதானங்கள், ஆதினத்தின் முனிபுங்கவர்கள், மன்னர்கள், சேவகர்கள் என்ற நிலையில் வகைப்படுத்தப்பட்டு ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியங்களை இவ்வாதினத்தில் உள்ள பன்னிருகை விலாசம், கந்தவிலாசம், வேணு வனலிங்க விலாசம், ஆதினக் குருமுதல்வர் நமசிவாய மூர்த்திகள் திருக் கோயிலின் முகமண்டபம் மகாமண்டபம், கோஷ்டப்பகுதி, பெரியபூசை மடம், வடக்கு ஒடுக்கம் முதலான இடங்களில் நீர்வண்ண ஓவியங்களையும் ஒட்டுவண்ண ஓவியங்களையும் காணலாம்.

தட்சிணாமூர்த்தி ஓவியம் :

தட்சிணாமூர்த்தி ஓவியம் ஒன்று முகமண்டபத்தின் தெற்கு மாடத்திலும், மகாமண்டபத் தென்புறச் சுவரிலும் ஒட்டு வண்ணத்தால் வரையப்பட்டுள்ளது.

தங்கநிறம் கொண்டு வரையப்பெற்ற தஞ்சை நாயக்கர் காலத்து ஓவியம் (கி. பி. 1700 - 1800), (நீளம் 2½ அடி அகலம் 2 அடி) ஒன்று இவ்வாதினத்தில் விளங்குகிறது.

இவ்வோவியத்தின் மேற்பகுதியில் சிதம்பரம் கோயிலின் தரைவரைப் படம் (Ground plan) அமைத்து அதன் நடுவில் ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் திருவுருவம் வரையப்பட்டுள்ளது.

இதற்குக் கீழ்ப்பகுதியில் திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ கோமுக்திஸ்வரர் திருக்கோயிலின் வரைபடமும் அமைத்து அதில் திருஞானசம்பந்தர் பொற்கிழிபெறும் காட்சி, தியாகராஜர் உருவம், கோருபாம்பிகை முதலான தலப்புராணச் செய்திகளை ஓவியமாக வடித்துள்ளனர். இதனைத் தொடர்ந்தாற்போன்று, பத்ர பீடத்தில் சுகாசனமாக ஞான தட்சிணாமூர்த்தி விளங்குகின்றார். இவரது பின் கரங்களில் உருத்திராக்க மாளையும், அக்னியும் விளங்க, முன்னிரு கரங்கள் நடு மார்புப் பகுதியினைத் தொட்ட நிலையில் முன் வலக்கரம் ஞானமுத்திரையுடனும் முன் இடக்கரம் சுவடியும் கொண்டு திகழ்கின்றது. அடுத்து திருநந்தி தேவர் சனற்குமாரர், சத்தியஞானர் முதலானோர்க்கு அருளுபதேசம் காட்சி உள்ளது. அதன் பின்னர் பரஞ்சோதி முனிவர் மெய்கண்டார்க்கு உபதேசம் செய்கின்றார்.

இதற்குக் கீழ்ப்பகுதியில் மெய்கண்ட தேவர் திருவுருவம் தொடங்கி இவ்வாதினத்தின் 14வது பட்டம் ஸ்ரீ வேளூர் சுப்பிரமணிய தேசிகர் வரையிலான (கி. பி. 1789 - 1845) திருவுருவங்கள் மிகச் சிறிய வடிவமைப்பில் காணப்படுகின்றன. இவ்வோவியம் இவ்வாதினக் குருபரம் பரையினைக் காட்டும் காலக் கண்ணாடியாக விளங்குகின்றது.

யோக சூத்ர வீராசன மூர்த்தி

இந்த நூற்றாண்டில் வரையப் பெற்ற இக் குருமூர்த்தி கல்லால மரநிழலில் பக்கவாட்டில் அமர்ந்த நிலையில் யோக சூத்திரம் (யோக பட்டையுடன்) கூடிய ஒரு வகை வீராசனத்தில் அமர்ந்துள்ளார். நெற்றிப்பட்டமும் ஜடா மண்டலத்தில் முன்றும் பிறைச்சந்திரனும் கங்கையும் விளங்கக் காட்சி தருகின்றார். எழில் நிறைந்த (படம் - 101) திருமுகமும் அருள் ஒழுகும் ஞானப்பார்வையும், நெற்றிக் கண்ணும் விளங்க காதுகளில் குண்டலமும், குழையும் தோன்றக் காட்சிதருகின்றார். இவருக்குத் திருமார்பில் உருத்திராக்க மாலையும், சழுத்தில் கண்டா பரணமும் எழிலூட்டுகின்றன. பின் வலக்கரம் ஜடாமாலையும், முன் வலக்கரம் சின்முத்திரையும் காட்டுகின்றன. பின் இடக்கரம் அனல் ஏந்தியும், முன் இடக்கரம் டோல ஹஸ்தமாகவும் அமைந்துள்ளன. வலத் தொடையின் மீது வைக்கப்பெற்ற இடது முழங்கால் (வீராசனமாக) இடுப்புடன் சேர்த்து யோக சூத்ரத்தால் (யோகபட்டை) பிணைக்கப் பட்டுள்ளது. சற்று முன்னோக்கிய வலப்பாதம் முயலகன் மீதுபதிந்துள்ளது முனிவர் ஒருவர் மட்டும் கண்ணுற்ற இக்காட்சியினைத் தனது ஞான அநுபவ நிலையினை ஏட்டில் எழுதிவிட்டு, தாமும் அவ்வாறே அமைத்யுடன் காணப்படுகின்றார்.

சிற்பம், சுதை இவைகளுள் மிக எளிமையானது ஓவியம் ஒன்றுதான். வரைகோட்டு ஓவியங்களினாலேயே எல்லாவித எண்ணத்தினையும் வெளி படுத்தி விடலாம். சிற்பத்திற்கும், சுதைக்கும், கட்டட அமைப்புக்கும் ஓவியம் மூலமாகத்தான் வடிவங் கொடுத்து முழுமை பெறச் செய்யலாம். இவ்வகையில் இங்கு இடம் பெற்றுள்ள ஞானத்தின் மோனநிலையாக உள்ள சட்சினாமூர்த்திப் பெருமானின் வண்ண ஓவியங்கள் கருத்தினைக்கும் கருத்துக்கும் அப்பாற்பட்டு விளங்குதலைக் கரிணலாம்.

இன்னும் இதுபோன்ற இப்பெருமானின் திருவுருவம் திருக்கோயில் களில் மறைந்துள்ளன. அவைகளை வெளிக் கொணர்ந்து மக்களுக்கு வழங்குவது ஆராய்ச்சியாளர்களின் கடமையாகும்.

உத்தரகாமிகாகமத்தில் தட்சிணாமூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி

oooooooooooooooooooooooooooo

* (51-ஆவது படலம்)

கலோகம் 1 முதல் - 13 முடிய :

தென்முகக் கடவுளின் நிலைத்த இருப்பைச் செய்யும் கிரியையின் ஆரம்பம். அதாவது தட்சிணாமூர்த்தியைப் பிரதிட்டை செய்யும் விதி முறைகளின் துவக்கம்.

தட்சிணாமூர்த்தியின் பிரதிட்டையைக் கேளுங்கள் :- விளக்கம் செய்தல், பாடுதல், யோகமுறையைக் கூறல். இது போன்ற நிலையிலும் இருப்பவை மூன்று விதமாகும். சின் முத்திரையினால் விளக்கம் செய்தல், பாடும் படிச்செய்தல் - சரீரமும் ஜீவனும் ஒன்று பட்ட நிலையினைச் செய்வது.

ஞானமுத்திரையாவது கட்டைவிரல் ஆள்குட்டி விரல் இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று தொட்டும், மற்றைய விரல்கள் உயர்த்திய நிலையிலும் காணப்படுவது ஆகும். இவரது கையில் வீணை இருக்கும். இது இல்லாத போது யோகநிலையினை உணர்த்தும். அதாவது வியாக்யான மூர்த்தி, வீணாமூர்த்தி இவ்விரண்டு நிலைகளிலும் இல்லாத போது யோக மூர்த்தி பாகக் காட்சி தருகின்றார்.

இவரீ நான்கு கைகளையும் - மூன்றுகண்களையும் உடையவர். மூலம்பூ போன்ற நிறமுள்ள சந்திரனை ஒப்பவர். உடலின் நிறம்: அதி வெண்மை, பவளம் போன்ற நிறம், தங்கம் போன்ற நிறம், பச்சை வர்ணம் ஆகியவை ஆடைகள். புலித்தோலாடை, + வெள்ளை நிறநூல் ஆடை, அரைவஸ்திரம், மேல்வஸ்திரம் வெண்மையான பூணூல் ஆகியவை சிரசில் உள்ள ரோமங்கள் ஜடாபாரமாகவும், ஜடைகளே மகுடமாகவும், பட்டி காந்தத் தோடும், முண்டமாலையும் கொண்டு விளங்கும். வெள்ளெருக்கம்பூ, கொன்றைப்பூ, பாம்பு, மயில் தோகை, சந்திரன் இவைகளுடன் கங்கையும் விளங்கும். அரைஞாணுடன் மலை உச்சியில் ஆமரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானார், புலித்தோலாடை அணிந்து வீராசனத்தில் வீற்றிருப்பார். இடக்காலை மடக்கி வலத்தொடை (வல முட்டிசமீபம்) மீது வைத்தும் அல்லது வலக்காலை மடக்கி இடது தொடை மீது வைத்தும் விளங்கக் கூடிய கோலமும் உண்டு.

* (இப்பகுதி 35 முதல் 39 பக்கங்களின் விளக்கம்).

கையில் விளங்கும் புத்தகத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே, சகல சந்தேகங்களையும் போக்க வல்லவர் என்பது புலனாகும். மேல் கைகளில் அக்கிலியும், பாம்பும், - அபய வரத கரங்களில் புத்தகமும் அட்சமாலையும் தாமரையும், நீலோத்பல மலரும் காணப்படுகின்றன. இவரது பார்வை முக்கின் நுனியைப்பார்த்தவாறு அமையும். (சுலோகம் 14 முதல் 32 வரை சிலப் விஷயங்கள் அடங்கிய இச்செய்திகள் யாவும் இப்புத்தகத்தின் இடையே வருகின்றன.) - சுலோகம் 1 முதல் 13 முடிய விளக்கம் முடிந்தது. 33 வது சுலோகத்தின் விளக்கம் தொடர்ந்தது.

சுலோகம் 33 முதல் 44 வரை :

நானாவித மிருகங்கள், நானாவித பாம்புகள், ரிஷிகூட்டங்கள், சித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், தேவலோகப் பாடகர்கள் - பூதங்கள், கின்னரர்கள், புஷ்ப விருஷங்கள், மலைகள், ஆலமரத்தடியில் மணற் குன்றுகள் ஆகியவை விளங்க; மரத்தில் பல கிளைகளும் அவற்றில் பழங்களும் தோன்ற, அதில் நானாவித பறவைகளும் விளங்கத் தெற்குத் திசைநோக்கி தென்முகப் பெருமானார் அருள்புரிகின்றார் (என்றவாறு,)

தட்சிணாமூர்த்தியானவர் நவரத்தினங்களினாலே இழைக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் புவித்தேரில் மீது அமர்ந்து கொண்டு, கௌசிகாதி மகரிஷிகளோடும், இன்னும் அசோர சிவாசாரியார் முதலிய பதினெண்மீரர்களும் குழுவீற்றிருப்பார். முனிவர்கள் பரமசிவத்தால் தீக்ஷிக்கப்பட்டு, ஆகம ஞானம் கூடியவருமான தென்திசைப் பெருமானின் உருவ பேதங்களை அறிந்து செய்ய வல்லவராவர். ஞானப்ரத தட்சிணாமூர்த்தி, புகழ்ப்ரத தட்சிணாமூர்த்தி, முக்திப்ரத தட்சிணாமூர்த்தி - இவ்வகையான திருவுருவங்கள், ஆலமரம் இல்லாமலும் - பூதங்கள் மட்டும் விளங்க உட்காரிந்த நிலையிலும், நின்று நிலையிலும் அமைவது உண்டு.

இம் மாதிரியான இலக்கணத்தைக் கூறி, பிறகு தட்சிணாமூர்த்தி பிம்பத்தை மந்திர சுத்தி செய்து, ஸ்திர ப்ரதிட்டை செய்யும் முறையும் கூறப்படுகிறது. நாள், கோள் குறைபாடு இல்லா வேளை தன்னில் அஷ்டபந்தனம் செய்து, கும்பாபிஷேகம் செய்வது முறையாகும். சாஸ்திர சம்பிரதாயப்படி யாகசாலையில் ஓமகுண்டம் மற்றும் வேதிகை அமைத்து; அதனை அலங்காரம் செய்து, ஏக குண்டம், பஞ்ச குண்டம், நவகுண்டம் என்ற முறையில் அமைத்து, தட்சிணாமூர்த்தியின் சிலா பிம்பத்திற்கு 18 சம்ஸ்காரங்கள் செய்து, ரத்ன ரியாசம், கண் திறத்தல், பிம்ப சோதனம், கிராமத்தை வலம் வருதல், போஜனம் செய்வித்தல், முதலானவைகளைச் செய்வது முறையாகும்.

சுலோகம் 45 முதல் 50 வரை :

தட்சிணாமூர்த்தி - மற்றும் ரிஷிகளுக்கு வேதிகையின் மேல் கும்பவர்த்தனிகளை வைத்து சயனத்தில் - சுவாமியை அமர்த்தவும், தெற்கே

பரத்துவாஜாதி ரிஷிகளுக்கும், வடக்கே-சனகரதி ரிஷிகளுக்கும் கும்பங்களை வைக்க வேண்டும். தட்சிணமூர்த்தி வரிசை கலசம், அஷ்டநாத்யேசுவர கும்பம், சப்தசிம்சதி கும்பம் இவைகளை வைத்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும். அக்வி சாரியம் செய்தும், மூர்த்திஹோமம் செய்தும், அர்ச்சனை செய்தும், ஸ்பரிசாகுதி செய்தும் - (என்றவாறு).

சுலோகம் 51 முதல் 56 முடிய :

மூர்த்தியினிடத்தில் பூஜிக்க வேண்டிய முறைப்படி பூசித்து பின்பு ஹோமம் செய்து ஸம்யோஜன பூர்ணாகுதி செய்து, திரவியாகுதி, அன்னாகுதி, பழஆகுதி, சமித்தாகுதி முதலியவை செய்து, சுப முகூர்த்தத்தில்,

சுலோகம் 57 முதல் 63 முடிய :

சுவாமி கும்பத்திலிருந்து மந்திரங்களைத் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் திருமார்பில் சேரிக்கவும். அம்பிகையன் கலசத்தில் இருக்கும் மந்திரத்தை அளந்து பீடத்தில் சேரிக்கவும். ரிஷி கலசத்தில் இருக்கும் மந்திரத்தை அந்தந்த ரிஷியின் மார்பகத்தில் சேரிக்கவும்

அந்தந்த கலசத்தில் உள்ள நீரை அந்தந்த மூர்த்திகளில் அபிஷேகிக்கவும். அதிகமான நைவேத்தியத்தை அர்ப்பணம் செய்யவும், ஏதேனும் விஷயம் (காரியம்) விடுபட்டிருப்பினும் வேறு ஆகமப் படிசெய்யவும்.

ஸ்ரீ கண்டாசாரியருடைய கையில் உள்ள புத்தகத்தில் 18 ஆகமங்களை யும் உபாகமங்களையும் பூஜிக்கவும். நடுவில் தட்சிணமூர்த்தியையும், இருபுறங்களிலும் ரிஷிகளையும். வெளியில் பூதங்களையும் தரிசிக்க வேண்டும். யாரோருவர் ஞானமூர்த்தி பிரதிஷ்டையும், உத்ஸவமும் செய்வாரோ, நித்ய பூஜை. விசேஷபூஜை இவைகளைச் செய்வாரோ அவர் இவ்வுலகிலேயே சுகபோகங்களை அனுபவித்துப் பெருமானின் திருவடித் தாமரைப் பேற்றினைப் பெறுவர் என்பதாம்.

தட்சிணமூர்த்தி திருவடிவாழ்க

(தட்சிணமூர்த்தி பிரதிஷ்டை முற்றும்)

அஜிதா கமத்தில் தட்சிணாமூர்த்திருபம்

भजितागमः दक्षिणामूर्तिरूपम्

दक्षिणामूर्तिरुच्यते । त्रिनेत्रं चतुर्भुजं चैव किञ्चित्कुञ्चितमूर्धस्य
वामोरूपरिविन्यस्तदक्षिणाङ्घ्रिं सितद्युतिम् । लम्बितं वामपादं स्यादक्षिणेतरोरपि
संदंशमक्षमालां च वरदं चानलं तथा । दधत्कराग्रैर्मुनिमिर्नानागोत्रैः सुसंयुतम् ॥
दक्षिणामूर्तिरूपं तु प्रोच्यतेऽन्यज्जनार्दन । लम्बितं दक्षिणं पादं वामपादं प्रकुञ्चितम्
तस्य जानूपरिन्यस्त वामहस्त प्रकोष्टकम् शेषं पूर्ववदुरिष्टम् ॥

தட்சிணாமூர்த்தி ரூபம்

மூன்று கண்களும் நான்கு கரங்களும், சிறிது வளைந்து சுருண்ட
கேசங்களை உடையவரும், இடது தொடைமீது வைத்துள்ள வலது காலை
உடையவரும் (வீராசனத்தில் சற்றுமாறுதலாக - வலது தொடைமீது
இடது தொடைபோட்டு இரண்டு பாதங்களும் கீழ்நோக்கியபடி தொங்க
விட்டிருத்தல் இதுபோன்ற சுதைச் சிற்பத்தினைப் பெரும்பாலும் இராஜ
கோபுரங்களின் தென்திசையில் காணலாம்) தமது கரங்களில் முறையே
பாம்பு, நுத்திராக்கமாலை, வரதஹஸ்தம், அக்னி முதலியன கொண்டு பல
முனிவர்கள் சூழ தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமான் விளங்குகின்றார்.

— அஜிதா கமம் Vol - II

திருவானைக்காப் புராணம்

மும்மலம் வேறுபட் டொழிய மெய்த்துயிர்
அம்மலர்த் தாள்நிழல் அடங்கும் உண்மையைக்
கைம்மலர்க் காட்சியில் கதுவ நல்கிய
செம்மலை அலதுளம் சிந்தியிர் தாரோ.

ஸ்ரீ கச்சியப்ப முனிவர்.

ரெளரவ ஆகமத்தில் தட்சிணாமூர்த்தி லட்சணம்

∴ ரௌரவம் ∴

(கிரியாபாடே பञ्चविंशः पटलः)

தட்சிணாமூர்த்திலக்ஷணம்

अक्षं चतुर्भुजं शान्तमार्जवमार्दवान्वितम् ॥

अन्योन्याद्वितलौ ह्यौ च स्फिक्पिण्डाधः प्रकल्पयेत् ।

हृदये शानमुद्रां तु ह्यभ्यन्तरमुखं करम् ॥

घरदं वामहस्तं तु फटिसूत्रोपरि न्यसेत् ।

दक्षिणे परहस्तेऽक्षमालाधृग्वामसूचिका ॥

नासाग्रं तु समीक्ष्याक्षि खल्पासितप्रकाशकम् ।

अपरे पार्श्वयोश्चैव जटाधाराः प्रलम्बयेत् ॥

ऋषयः पार्श्वयोश्चैव नीत्या तृप्तिं प्रकल्पिताः ।

बाह्वोश्चैव जटाभारे व्याला यानसमन्विताः ॥

मृगपक्ष्यादयश्चैव योगाभ्यासं प्रचारिताः ।

दक्षिणामूर्तिराख्याता योगमूर्तिस्तथैव हि ॥

1. த்ரேட்சம் சதுர்புஜம் சாந்தம் :

ஆர்ஜவ மார்த்தவான் மிதம் ॥

2. அன்போன்யான்க்ரி தளவெள த்வோச

ஸ்பிக் பின்டா த: பரகல்பயேத் ।

ஹ்ருதயே ஞான முத்ராம் து

தெர்ப்பந்த்ர முகம் ளாம் ॥

3. வரதம் வாமஹஸ்தம் து
கடி குத்ரோ உபரி ந்யாசேத் |
தக்ஷிணே பரஹஸ்தே அக்ஷமாஸா
த்ருக் வாம குத்ரிகா ||

4. நாசாக்ரன் து சமிக்ஷ்யாக்ஷி
ஸ்வர்பாளித ப்ரகாசம் |
அபரே பார்ஸ்வயோ ஸ்சைவ
ஜடாதார: ப்ரலம்யேத் ||

5. ருஷ்ய: பார்ஸ்வயோ ஸ்சைவ
நீத்யா த்ருப்திம் ப்ரகல்பிதா |
பாஹ்வோ ஸ்சைவ ஜடாபாரே
வ்யாளா யாந சமன்விதா: ||

6. ம்ருக பக்ஷ்யா தய சைவ
யோகர்ப்யாஸம் ப்ரசாரிதா: |
தட்சிணமூர்த்தி ராக்யாதா
யோக மூர்த்திஸ் ததைவஹி ||

விளக்கம் :

இங்கு ரௌரவ ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தட்சிணமூர்த்தி ஸ்சணத்தைக் காண்போம்.

மூன்று கண்களும், நான்கு கரங்களும், அமைதியான முகத் தோற்றமும் நேராக நிமிர்ந்து விளங்கும் மார்பும், சாதுவான தோற்றமும் கொண்டு விளங்கும் பெருமானின் இரண்டு பாதங்களையும் கீழ்நோக்கியபடி தொங்க விட்டபடி அமைக்கவும். வாம ஹஸ்தத்தை (இடதுகரத்தை) வரத ஹஸ்தமாக அமைத்து, கடிக்குத்திரத்தின் (அரைஞாண்கயிறு) மேல் வைக்கவும். வலது கையில் ஞானமுத்திரையுடன் கூடிய அக்ஷமாலை ஏற்று இடது கரத்தைக் காட்டுவது போன்று அமைக்கவும். கருமையான பிரகாசத்தையுடைய சண்ணானது முக்கினுடைய நுனியினைப் பார்த்துக் கொண்டும். தோளின் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஜடைகளைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டும், இருபக்கங்களிலும் திருப்பியுடன் கூடிய முகத் தோற்றத்துடன் விளங்கும் நிஷிகளையும், அமைக்க வேண்டும். இரண்டு கைகளிலும் ஜடாபாரத்திலிருந்து சரீப் பங்கள் (பாம்புகள்) போகின்ற நிலையில் அமைத்தல் வேண்டும். மிருகங்களும், பறவைகளும் யோகாப்பிய நிலையினை உடையதாக இருக்க வேண்டும். இத்தகைய அமைப்புடன் விளங்கும் பெருமானே யோக தட்சிணமூர்த்தி என்றும் கூறுவர்.

दशमः पटलः

(தட்சிணாமூர்த்தி பிரதிஷ்டாவிதி)

प्रासादं कल्पयेदुपस्तस्थाने द्वारस्य दक्षिणे ॥ १ ॥

(प्रतिमाद्रव्यम्)

शिलामिर्वाथ लोहेर्वा प्रतिमां कारयेत्पृथक् ।

(नेलोन्मीलनम्)

प्रासादपुरतो बाह्ये प्रपां कुर्यात्सवेदिकाम् ॥ २ ॥

प्रक्षाल्य प्रतिमामद्भिर्वेदिकायां निवेशयेत् ।

पूर्वाभिमुखमास्थाप्य प्रतिमां वेष्टयेत्पटैः ॥ ३ ॥

प्रपां पटैः समावेष्ट्य लोचनानि विमोचयेत् ।

हेनयित्वा यथा सूच्या पक्ष्मरेखां च मण्डलम् ॥ ४ ॥

ततः सुवर्णसूच्या तु नेत्रमन्त्रेण लेखयेत् ।

अर्पयेन्मधुसर्पिभ्यां हेमदूर्वाभिरक्षिपु ॥ ५ ॥

कृष्णां गां कपिलां वापि स्थापयेत्प्रतिमाग्रतः ।

पृथ्वत्सं च गोवपत्तं गोलिङ्गेनैव दर्शयेत् ॥ ६ ॥

तदप्रे स्यण्डिलं कुर्याच्छालिभिश्चतुरङ्गुलम् ।

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ॥ ७ ॥

मण्डिधुरसलारं च स्थापयित्वा र्वयेत्क्रमात् ।

नापो हि प्लेति मन्त्रेण प्रतिमामभिषेचयेत् ॥ ८ ॥

अथ वेदेष्वप्याद्यैर्बह्वैराभरणैरपि ।

(ग्रामप्रदक्षिणम्)

रथे वा शिभिकायां वा रङ्गे वारोप्य यत्नतः ॥ 9 ॥

ग्रामं वा नगरं वापि शनैः कुर्यात्प्रदक्षिणम् ।

(जलाधिवासः)

नद्यां वापि तटाके वा प्रतिमां संप्रवेशयेत् ॥ 10 ॥

जलाशये प्रपां कुर्यात्पटेनावेष्टयेत्प्रपाम् ।

कुशैश्च नववस्त्रैश्च प्रतिमां वेष्टयेत्तबः ॥ 11 ॥

प्रवेशयेत्प्रपामध्ये शाययेत्प्राचि शीर्षकम् ।

अबल्लिङ्गानि जपित्वा तु पुण्याहं वाचयेत्ततः ॥ 12 ॥

एकरात्रं त्रिरात्रं वा पञ्चरात्रमथापि वा ।

(प्रतिमायाः प्रासादप्रवेशनम्)

जलादुत्तार्य चिम्बं तु प्रोक्षयेत्तु कुशोदकैः ॥ 13 ॥

अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्वस्त्रैराभरणैरपि ।

रथमारोप्य यत्नेन प्रासादं संप्रवेशयेत् ॥ 14 ॥

(मण्डपः, तत्र वेदिकाकुण्डकल्पनं च)

प्रासादस्याग्रतः कुर्यान्मण्डपं चतुरश्रकम् ।

चतुर्द्वारसमायुक्तं चतुस्तोरणभूषितम् ॥ 15 ॥

तन्मध्ये वेदिकां कुर्यान्नव भागैकभागिकाम् ।

एकहस्तसमुत्सेधां दर्पणोदरसंनिभाम् ॥ 16 ॥

वेदिकायास्ततो बाह्ये नवकुण्डं प्रकल्पयेत् ।

चतुरश्रं भवेत्प्राच्यामान्नेय्यां योनिरेव च ॥ 17 ॥

दक्षिणे त्वर्धचन्द्रं च त्रिकोणं नैर्ऋते दिशि ।

प्रतीच्यां वर्तुलं कुण्डं वायव्यां तु पडश्रकम् ॥ 18 ॥

उदीच्यां पञ्चकुण्डं तु पेशान्यामष्टकोणकम् ।

ईशानेन्द्रकयोर्मध्ये वृत्तकुण्डं प्रकल्पयेत् ॥ 19 ॥

त्रिमेखलासमायुक्तं नाभियोनिसमन्वितम् ।

(मण्डपालंकारः)

प्रोक्षयेत्पञ्चगव्येन गोमयेनानुलेपयेत् ॥ 20 ॥

स्तम्भान्वस्त्रैः समावेष्ट्य दर्भमालाभिरावृतम् ।
मुफतादार्भर्वितानैश्च ध्वजैश्च फलपल्लवैः ॥ 21 ॥भङ्कुरैः पूर्णकुम्भैश्च दशास्त्रैरेष्टमङ्गलैः ।
मण्डपं समलंकृत्य वेष्टयेच्चित्रकैः पटेः ॥ 22 ॥

(शयनाधिवासः)

स्थण्डिलं कल्पयेत्तत्र वेदिकोपरि शालिभिः ।
शयनं कल्पयेत्तत्र ह्यण्डजाद्यैरनुक्रमात् ॥ 23 ॥
कुशैर्वस्त्रैः समान्छाद्य प्रतिमां समलंकृताम् ।
शयने शाययेद्रात्रौ प्राक्विशरश्चोर्ध्ववक्त्रकम् ॥ 24 ॥

(कुम्भाधिवासः)

कुशैर्वस्त्रैः समान्छाद्य ; नवकुम्भेऽधिवासयेत् ।
ससूत्रान्सोदका न्वस्त्ररत्नहेमकुशान्वितान् ॥ 25 ॥
सकूर्चान्सापिधानांश्च नवकुम्भान्प्रकल्पयेत् ।
दक्षिणे कर्णपात्रे तु मूर्तिकुम्भं न्यसेत्पृथक् ॥ 26 ॥
परितश्चाष्टकुम्भान्वै विन्यसेद्वेदिकोपरि ।
ईशानमूर्तिं पुरुषं शर्वं घोरं कपर्दिनम् ॥ 27 ॥
सद्यमीश्वरकं वामं शिवमावाहयेत्ततः ।
स्वस्त्रलिङ्गं समुच्चार्य गन्धाद्यैरर्चयेत्क्रमात् ॥ 28 ॥

(होमः)

पालाशं खादिरं प्लक्षं शम्भ्यश्चतुमुदुम्बरम् ।
भपामार्गं वटं विल्वं समित्पूर्वादिषु क्रमात् ॥ 29 ॥
समिद्धूतचरुक्षीरयववेणुप्रियङ्गवः ।
लाजसर्पपमाषाश्च तिला मधुगुलाः स्मृताः ॥ 30 ॥
अग्नेः सदनमासाद्य ह्यज्यभागान्तमाचरेत् ।
यस्यां दिशि स्थिता मूर्तिस्तस्यां कुण्डाधिपः स्मृतः ॥ 31 ॥

तस्मिन्कुण्डे समावाह्यं खलिङ्गेनार्चयेत्क्रमात् ।
 खलिङ्गैः समिधो हुत्वा हृदयेन घृतं हुनेत् ॥ 32 ॥
 अक्षमघ्नेन जुहुयादाप्यायेन पयो हुनेत् ।
 यवं हुत्वाग्निमीलेन सावित्र्या घैणवं हुनेत् ॥ 33 ॥
 प्रियङ्गवमिषे त्वेति त्र्यम्बकेणैव लाजकम् ।
 सर्पपं चाग्न आयेति मानस्तोकेन मापकम् ॥ 34 ॥
 शं नो देव्या तिलं हुत्वा खलिङ्गेन मधुं हुनेत् ।
 कद्रुद्रेण गुलं हुत्वा प्रत्येकं चाष्टविंशतिः ॥ 35 ॥
 प्रतिद्रव्यं कुशैः स्पृष्ट्वा प्रतिमां स्पर्शयेत्ततः ।
 पञ्चाङ्गैश्च षडङ्गैश्च मूर्तिनामादिवीजकैः ॥ 36 ॥
 पुनराहुतिमाज्येन हुत्वाङ्गैस्तु कुशैः स्पृशेत् ।
 त्रयोदशद्रव्ययुतं पूर्वाभिमुखमास्थितः ॥ 37 ॥
 स्वमूर्तिलिङ्गमुच्चार्य स्रुचा पूर्णाहुतिं हुनेत् ।
 कुशैः स्पृष्ट्वा तु सर्वाङ्गम्

(रत्नन्यासः, प्रतिमास्थापनं च)

‘ शयनाद्विष्वमुद्धरेत् ॥ 38 ॥

पूर्वाभिमुखमास्थाप्य गन्धादिभिरथार्चयेत् ।
 प्रासादे स्थापनस्थाने नवरत्नानि विन्यसेत् ॥ 39 ॥
 सुवर्णं विन्यसेत्तत्र प्रतिमां संप्रवेशयेत् ।
 ईशानेनैव मन्त्रेण स्थापयेन्मूर्तिपैः सह ॥ 40 ॥
 सकुशेन करेणैव कुम्भकूर्चोदकेन च ।
 स्वखलिङ्गं समुच्चार्य प्रतिमायां न्यसेत्क्रमात् ॥ 41 ॥
 पञ्चाङ्गानि षडङ्गानि स्वस्थानेषु च विन्यसेत् ।
 प्रोक्ष्याभिषेचनं कृत्वा गन्धाद्यैरर्चयेत्क्रमात् ॥ 42 ॥
 आचार्यं पूजयेत्तत्र वस्त्रैराभरणैरपि ।
 होमकान्पूजकान्मूर्तिधारकान्परिचारकान् ॥ 43 ॥

पूजयेद्देमवस्त्राद्यैः शिवभक्तान् द्विजानपि ।

प्रायश्चित्ताहुतिं हुत्वा स्विष्टान्तं जुहुयात्ततः ॥ 44 ॥

गुलाभं पायसाभं च गुलाज्यदधिभिर्दवेत् ।

बाह्याणान्भोजयेत्तत्र यथाविभवविस्तरैः ॥ 45 ॥

इति श्रीमद्रौरवोत्तरे प्रतिष्ठातन्त्रे दक्षिणामूर्तिप्रतिष्ठाविधिर्नाम

दशमः पटलः ॥

தட்சிணாமூர்த்தி பிரதிஷ்டா விதி

(10-வது படலம்)

ரௌரவோத்தர ஆகமம்

வாசலின் வலப்பக்கத்தில் (தெக்கிணபாகம்) பிரதிமையை வைக்க வேண்டிய இடத்தில் மேடையை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பிரதிமாதிரவ்யம்

(உருவும் அமைத்தல்)

கற்சிலையினாலோ, உலோகத்தினாலோ தட்சிணாமூர்த்தி உருவத்தினைச் செய்து கொள்ளவும்.

நேத்ரோமீலநம்

(கண் திறத்தல்)

மேடைக்கு எதிரில் வெளிப்பக்கத்தில் வேதிகையோடு கூடிய பிரபை ஒன்று அமைக்கவும்.

பிரதிமையை ஜலத்தினால் சுத்தம் செய்து வேதிகையில் வைக்கவும். கிழக்கு முகமாக வைத்து (பூர்வாபி முகம்) வஸ்திரத்தைச் சிலையின்மீது சுற்றவும். பிரபையையும் வஸ்திரத்தினால் சுற்றி கண்களைத் திறக்கவும். ஊசியினால் கண்களின் ரப்பட்டையையும், மண்டலத்தையும் (கண்களின் முன்பகுதி) எழுதிப் பிறகு,

தங்க ஊசியினால் கண் மண்டலத்தின் கருவில் கண்ணை அமைக்கவும். தங்க அருகம்புல்லால் கண்களில் தேனையும் நெய்யையும் வைக்கவும்,

கருமையான பசுவையோ, கபில நிறமுடைய பசுவையோ திருவுருவத்திற்கு முன்பாகப், பின்பாகத்தையும், கன்றின் பின்பாகத்தையும், பசுவின் முகத்தையும், பசுவின் முழுவடிவத்தையும் காண்பிக்கவும்,

அதன் முன்பு நான்கு அங்குல உயரம் உள்ளதாகத் தான்யத்தைப் பரப்பவும் கோமயம், கோஜலம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்பையின் ஜலம், (குசேரதகம்), தேன், கருப்பஞ்சாறு முதலானவற்றை வைத்து வரிசையாக அதற்குரிய பூசையினைச் செய்யவும். சந்தனம், புஷ்பம், வஸ்திரம். ஆபரணம் முகவானவற்றை வைத்துப் பூசிக்கவும்,

கிராமபிரதக்ஷணம்

(கிராம வலம் வருதல்)

ரத்திலோ, பல்லக்கிலோ, மஞ்சத்திலோ வைத்து கிராமத்தையோ நகரத்தையோ மெதுவாகப் பிரதக்ஷணம் செய்யவும்.

ஜலாதிவாசம்

(நீரில்வைத்தல்)

நதியிலோ, குளத்திலோ, பிரதிமையைப் பிரவேசம் செய்க. நீர் நிலையில் பிரதிமையை வைக்க ஒரு பிரபையை அமைக்கவும். பிரதிமையைத் தரிப்பையினாலும், புதிய வஸ்திரத்தினாலும் சுற்றவும். பிரபையின் நடுவில் - கிழக்குப் பக்கத்தில் தலையினை வைத்துப் படுக்கையாக வைக்கவும்.

“ அப்விங்காரி ” எனும் மந்திரத்தை ஜெபித்துக் கொண்டு புண்யாக வாசனம் செய்யவும். ஓரிரவோ, மூன்று இரவுகளோ, ஐந்து இரவுகளோ ஜலாதி வாசம் செய்து வைக்கவும்.

பிரதிமாதியா : பிராசாதப்ரவேஷணம்

நீர் நிலையிலிருந்து எடுத்துத்தரிப்பை ஜலத்தால் பிம்பத்தைப் ப்ரோஷிக்கவும். சந்தனம், புஷ்பம் முதலியவைகளாலும், ஆடை ஆபரணங்களாலும் அலங்கரித்துப் பூஜிக்கவும். அவாக்குரிய ரதத்தில் எழுந்தருளச் செய்து பிம்பம் வைக்கவேண்டிய இடத்தினை அடைவிக்கவும்.

மண்டப : தத்ர வேதிகா குண்டகல்ப நம்ச

மேடைக்கு எதிரில் சம அளவு உள்ள மண்டபம் அமைக்கவும். நான்கு துவாரத்தை உடைதாக்கவும், நான்கு வாயிற்படிகளை உடையதாகவும் உள்ள மண்டபத்தை (யாகசாலை) அமைக்கவும். மண்டபத்தின் மத்தியில் வேதிகையை அமைக்கவும். ஒன்பதில் ஒரு பாகமுடையதாக வேதிகையை அமைக்கவும். வேதிகைக்கு முன்னால் நவ குண்டங்களை அமைக்கவும். கிழக்குப் பாகத்தில் சதுரகுண்டமும், அக்னி மூலையில் த்ரிகோண குண்டமும், மேற்கில் வ்ருத்தகுண்டமும், வாயுமூலையில் ஷட்கோண குண்டமும், வடக்கில் பத்மகுண்டமும், ஈசான மூலையில் எண்கோண குண்டமும், ஈசான மூலக்கும் கிழக்குத் திக்குக்கும் நடுவில் வ்ருத்தகுண்டமும் அமைக்கவும். நாபி, யோரி, மேகலா யுக்தமாக ஹோம குண்டங்களை அமைக்கவும்.

மண்டப அலங்காரம்

முதலில் பஞ்சகவ்யத்தினால் ப்ரோஷணம் செய்யவும். சாணத்தினால் அவ்ஸிதத்தினை மெழுகவும். அதில் உள்ள தூண்களை வஸ்திரத்தினால் சுற்றவும். தரிப்பையை மாலைபாகச் செய்து சுற்றவும். முத்து மாலைகளால் விதானங்களை அமைக்கவும். மண்டபத்தைக் கொடிகளாலும், பழவரீக் கங்களாலும், துணிகளாலும் அலங்கரிக்கவும் முனைவந்த தான்யங்களாலும் பூரினாரும்பங்களாலும். தசாயுதங்கள், அஷ்டமங்கலப் பெர்ருள்கள் முதலானவற்றாலும் மண்டபத்தை அலங்கரித்து சித்திரங்கள் எழுதின வஸ்திரங்களால் சுற்றி வைக்கவும்.

சயனாதிவாசம்

வேதிகையின் மேலே தான்யங்களைப் பரப்பிவைக்கவும், பரப்பிய இடத்தினைத் தர்ப்பையினாலும், வஸ்திரத்திரத்தினாலும் மூடி, நன்றாக அலங்கரிக்கப் பெற்ற பிரதிமையைத் தலை - கிழக்காகவும், முகம் மேல் நோக்கிப் பார்த்தவாறும் இரவில் சயனத்தில் வைக்கவும்.

குட்பாதி வாசம்

தர்ப்பை, வஸ்திரம் இவைகளால் மூடி - நவகும்பத்தில் சுவாமியினை வாசம் செய்விக்கவும் நூல் சுற்றியதும், நீர் நிரம்பியதும், வஸ்திரம், ரத்னங்கள், தங்கம், தர்ப்பை இவைகளோடு கூடியதும், கூர்ச்சத்தோடு கூடியதும் ஆகிய ஒன்பது புதிய கும்பங்களை அமைத்து வலக்காது பக்கத்தில் முர்த்தி கும்பத்தைத் தனியாக வைக்கவும். நான்கு பக்கங்களிலும், எட்டு கும்பங்களையும் வேதிகையின் மேல் வைக்கவும். ஈசானமுர்த்தி, தத்புருஷமுர்த்தி, சர்வமுர்த்தி, அகோரமுர்த்தி, கபாதிமுர்த்தி, சத்யோஜாதர், வாம முர்த்தி, சிவமுர்த்தி முதலானவர்களைத் தனித்தனியே ஆவாஹனம் செய்யவும். மேற்கூறிய முர்த்திகளுக்குரிய மந்திரங்களைக் கூறி சந்தனம் முதலானவைகளால் பூஜைகளைச் செய்யவும்.

ஹோமம்

புரசு, கருங்காலி, இச்சி, வன்னி, அரசு, அத்தி, நாயுருவி, ஆல், வில்வம், முதலான சமித்துகள் - நெய், ஹவிஸ், பால், எவை, மூங்கில் முதலியனவும் - பொரி, கடுகு, உளுந்து, எள், தேன், வெல்லம் ஆகியவைகளையும் கிரமமாக ஹோமம் செய்யவும்.

அக்னி, இடத்திற்கு வந்து, எந்தத் திசையில் முர்த்தியானது இருக்கின்றதோ அந்தத்திசையில் விளங்குபவரை குண்டாதிபதியாக (அக்னி காரியம் செய்பவர்) நினைக்கவும். அந்தக் குண்டத்தில் அதிபதியை ஆவாஹனம் செய்து அவர்க்குரிய பூஜையினைச் செய்யவும். அந்தந்த முர்த்திக்குரிய பெயர்களைச் சொல்லி சமித்துக்களால் ஹோமம் செய்யவும். " ஹிருதய " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் நெய் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். " ஹவிசை " ஹோமம் செய்யும் போது " அன்னம் அன்னேன " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தைச் சொல்லி ஹோமம் செய்யவும். " ஆப்யாயஸ்வ " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தினால் பால், ஹோமம் செய்யவும். யவம் என்ற தான்யத்தை " அக்னிமேளோ " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்து விட்டு, காயத்ரி மந்திரத்தினால் " மூங்கில் அரிசியையும் ", " பீரியங்கு " என்ற கொடிவகை தான்யத்தை " இஷுத்வா " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தினாலும், " திரியம்பக " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் பொரியையும், " அக்ஷஆயாஹி " என்ற மந்திரத்தினால் கடுகையும், " மாநஸ்தோ கே நா " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் உளுந்தையும், " சந்நோ தேவி " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் எள்ளையும் ஹோமம் செய்து விட்டு, " மதுவாதா " என்று

தொடங்கும் மந்திரத்தால் தேனை ஹோமம் செய்யவும். " கத்ருதே " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் வெல்லத்தையும் - இப்படியாக ஒவ்வொன் றையும் இருபத்தெட்டு முறைகள் ஹோமம் செய்யவும். ஒவ்வொரு திரவியத் தையும் தரிப்பையினால் தொட்டு பிரதிமையை ஸ்பரிசிக்கவும். பஞ்சாங்கங்களாலும் (8 வது சுலோகத்தின்படி), ஷடங்கத்தினாலும் (22-வது சுலோகத்தின்படி) மூர்த்தி மந்திரத்தினாலும் சிருக்கினால் ஹோமம் செய்யவும்.

ரத்னானியாசம் - ப்ரதிமாஸ்தாபனம்

சயனத்திலிருந்து பிம்பத்தை எடுத்து, அதனைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்தி, சந்தனம் முதலானவைகளால் பூஜை செய்யவும். எந்த இடத்தில் சுவாமியை வைக்க இருக்கின்றிரோ அவ்விடத்தில் நவரத்தனங்களையும், தங்கத்தையும் வைக்கவும். அவ்விடத்தில் பிரதிமையைக் கொண்டு சேரிக்கவும். "சாந" என்று தொடங்கும் மந்திரத்தினால் ரிஷிகளோடு கூட ஸ்தாபிக்கவும். கையில் தரிப்பையுடன் சூழ்பத்திலிருக்கக் கூடிய கூர்ச்ச நிரை "ஸ்வஸ்வஸிங்க" என்று தொடங்கும் மந்திரத்தை உச்சரித்து பிரதிமையில் கூர்ச்சத்தால் வைக்கவும். ஐந்து அங்கங் களினாலும், ஆறு அங்கங்களினாலும் (சுலோகம் 9, 11, 21, 22 ன்படி) வைக்கவும். சும்ப நிரை ப்ரோஷித்தும், அபிஷேகம் செய்தும், கந்த புஷ்பங்களினால் பூசிக்கவும். ப்ரதான ஆச்சாரியர்க்கு வஸ்திரங்கள் மற்றும் ஆபரணங்கள் அளித்து மரியாதை செய்யவும். மற்றவர்களான ஹோமம் செய்தவர்கள், பூஜை செய்தவர்கள், மூர்த்திப் ப்ரதிமையைத் தூக்கி வந்தவர்கள், பரிசாரங்கள் முதலானோர்களுக்கு வஸ்திரங்கள் முதலியன கொடுக்கும், தரிசிக்க வந்த சிவபக்தர்களுக்கும், அந்தணர்களுக்கும் பிரசாதம் கொடுக்கவும்.

பின்னர் ப்ராயச்சித்த ஆஹுதியைச் செய்து " த்விஷ்டகருதே " என்று முடியும் மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவும். சர்க்கரைப் பொங்கல், பரியசன்னம் (பாலில் செய்த அன்னம்) இவைகளில் வெல்லம், நெய், தயிர் சேர்த்து நைவேத்யம் செய்யவும் அவரவர்களின் சக்திக்கேற்ப அன்னம்பாலித்தல் செய்யவும்.

திருக்கோளப் புராணம்

மாலினேன் மலரோன் மைக்கர் நால்வர்க்கும்
சேலமாம் அத்து விதந்தே வித்திட
பாலின் செப்பென எந்தும் பரந்துங்கல்
ஆனின் மேவும் அடிகளை வாழ்த்துவாம்.

— வேலாயுததேசிக சுவாமிகள்.

தட்சிணாமூர்த்தி உபநிஷத்

யன்மௌன வ்யாக்யயர் மௌனி படலம் ஷுனமாத்ரதஹ 1

மஹா மௌன பதம் யாதி சஹிமே பரம கசிஹி 11

ஓம் சஹது வவது இதி சாந்தி :

(எந்த பரம்பொருளை மௌனமாக இருந்து, விரிவுரையினை மௌனமாக அருளியதோ, அதைக் கண்ணுற்ற முனிவர்களின் கூட்டம் மகாமௌனத்தை அடைந்தார்களோ அந்தப் பரம்பொருளை எனக்கு அருளவேண்டும். " சஹது வவது " என்ற தைந்ரிய உபநிஷத் வாக்கியமானது மாணவர்களுக்கு, குரு உபதேசம் செய்கின்ற காலத்தில் குருவும் மாணவருமாக, இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிப்பாடத்தை ஆரம்பிப்பது பழங்கால மரபு ஆகும்)

ஓம் ப்ரும்மா வர்த்தே, மஹா பாண்டித வடமுலே, மஹா சத்ராய, சமேதா மஹர்ஷய : ஸௌனாதஸ்தே ஹ, சமித்பானய ஸ்தத்த்வ ஜிக்ஞாஸவே, மார்க்கண்டேயம், சிரஞ்சீனிம் உபசமேதய பப்ரசஹு கேநத்வம் சிரஞ்ஜீவஸ்ஸரி, கேநவா ஆனந்தம் அநுபவஸி, இதி, பரம ரஹஸ்ய சிவ தத்வ ஞானேந திதி, ஸ்வேஹா வாச.

கிங் தத் பரம ரஹஸ்ய, சிவதத்வ ஞானம். தத்ர கோ தேவ : கே மந்த்ரா : கோ ஜப : கா முத்ரா 1 கா நிஷ்டா 1 கிம் தத்ஞான சாதனம் 1 க : பரிகர : 1 கோ பவி : க : கால : கிம் தத்ஸ்தானம்இதி 1

" ப்ரும்மவர்த்தம் " என்ற இடத்தில் முனிவர்கள் எல்லோரும் ஆலமரத்தின் கீழ் யாகம் நடத்த வேண்டி சத்தமது கரங்களில் சமித் முதலான ஹோம திரவியங்களை வைத்துக் கொண்டு " தத்வம் " என்ற ஒன்றினை அறிய ஆவலாக இருக்கும் சமயத்தில், யார் இந்த சத்வத்தை நமக்கு அறிவிக்க வல்லாரி என்று முனிவர்கள் மந்தியில் வினா எழுகின்றது. இதற்கு முறையாகவும் உசிதமாகவும் அறிவிக்கின்றவர் மார்க்கண்டேய மகரிஷியே ஆவார் என அறிந்து, முனிவர்கள் எல்லோரும் மார்க்கண்டேய மகரிஷியிடம் சத்தமது ஐயங்களை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு அவர்முன் ' நிஷிப் பெருமானே தாங்கள் எப்போதும் சந்தோஷத்துடனும் சிரஞ்சீவியாகவும் விளங்குவதற்குக் காரணத்தை எங்களுக்கு நல்கியருள வேண்டும் ' என்று முனிவர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்.

அதற்கு மார்க்கண்டேய மகரிஷி கூறும்போது, மிக, மிக ரகஸ்யமான சிவதத்துவத்தை, அறிந்தவையல்லாதான் என்றார். பின்னர் முனிவர்கள் அந்த சிவதத்துவ ரகசியம் என்றால் என்ன என்று மீண்டும் வினாவின

எழுப்பினர். மேலும் அதற்குத் தேவதை யார்? மந்திரங்கள் யாவை? ஐயம் எதுவாகும்? என்ன முத்திரை? நிஷ்டை யாது? தத்வஞானம் சாதனம் யாது? அதற்கு உபாயம் என்ன? அதற்குரிய பவி யாது? காலம் யாது? தத்ஸ்தானம் எது? என்ற வினாக்களையும் முனிவர்கள் எழுப்பினார்கள்.

ஸுஹோஉவசா, ஏன தக்ஷிணமுகக : சிவ :

அபரோக்ஷிக்குத : பவதி, தது பரம

ரஹஸ்ய சிவ தத்வஞானம்

பரமேஸ்வரன் சாட்சாத்காரமாக இல்லாமல், அபரோட்சமாக தக்ஷிணபி முகமாக இருக்கின்றாரோ, அந்தநிலைதான் பரமரஹஸ்ய சிவதத்வஞானம் ஆகும்.

ய : சர்வோப ரமே சர்வகாலே

சர்வானு ஆத்மநி உபசம்க்ருதிய

ஸ்வாத் மாநந்தமுகே மோததே

ப்ரகாச தேவா ச தேவ :

அத்ரய தே மந்த்ர ரகஸ்ய சுலோகா

பவந்தி, மேதா தக்ஷிணமூர்த்தி மந்த்ரஸ்ய

ப்ரூம்மா நிஷி : காயத்ரி சந்த : தேவாதா

தக்ஷிணஸ்ய : மந்த்ரேண அங்கந்யாஸக :

ஓம் ஆதெள நம உச்சாரிய ததவ்

பகவதே பவம் || தக்ஷிணேதிபதம் பஸ்ஸாத்

மூர்த்தயே பதம் முத்ரேத் (1)

அஸ்மத்சப்தம் சதுர்த்யன்தம் மேதாம் ப்ரக்ஞாம் பதம் வதேத் | சமுச்சாரிய தத : வாயு பீஜம் ச்சம் ச தத : பதேத் | அக்னிஜாயாம் ததஸ்வேஷ சதுர்விம்ஷாட்சரோ மநு : || (2)

எவர் எல்லாம் அடங்கியிருக்கும் காலத்தில் எல்லாவற்றையும் தமது ஆத்மாவில் அடக்கிக் கொண்டு சுவாத் மாநந்தத்தில் ஆனந்தப் படுகிறாரோ ப்ரகாசமாக விற்றிருக்கின்றாரோ அவர்தான் தேவதை. அதற்கு மந்த்ர ரகஸ்ய ஸ்லோகங்கள் இவைகளே மேதா தட்சிணமூர்த்தி மந்திரத்திற்கு ப்ரூம்மா நிஷியாவார், காயத்ரி சந்தஸ், தேவதா தக்ஷிணமுகர், தட்சிணமூர்த்தி மந்திரத்தால் அங்கந்யாசம் செய்க “ ஓம் நமோ பகவதே தக்ஷிணமூர்த்தியே | மஹ்யம் மேதாம் ப்ரக்ஞாம், ச்சம் | பிறகு ஸ்வாஹ : என்று சொல்லவும்.

தியானம் 1 :

ஸ்டடிக ரஜதவரிணம் மெளத்திகம் அக்ஷமாலாம் அமிர்த கலச வித்யாம்
ஞான முத்ராம் கராக்ரே 1 தததமுரக கட்சியம் சந்த்ரஸூடம் த்ரி நேத்ரம்
விதுருத விவித பூஷம் தக்ஷிணமுர்த்திமீடே 11 (3)

மந்த்ரண்யாச :

ஆதேள வேதாதி முச்சாரிய ஸ்வராத்யம் ச விஸர்க்கஹம் 1 பஞ்சாரினம்
ததவ்உத்ருத்ய அந்தரம் சீவிசர்க்கஹம் 1 அந்தே சமுத்ரேத்ராம் மனுவேஷ
நவாக்ஷர : (4)

முத்ராம் பத்ரார்த்த தாத்ரிம் ச பரஸூ ஹரினம் பாஹுபிர் பாஹூ
மேகம் ஜர்ன்வாசக்தம் ததானோ புஜகா பில சமாபத்தகட்ச்யோ வடாத : 1
ஆஸீந சந்த்ர கண்ட ப்ரதி கடித ஜடாக்ஷீரக்கௌர த்ரிநேத்ர : தத்யாத்
ஆத்யாஹ : ஸுகர்த்யை முனிபிர் அபிவிர்தோ பாவ சுத்திம் பவோந : (5)

மந்த்ரேன ந்யாஸ :

பிரும்ம ரிஷின்யாஸக :

தாரம் ப்ரும் நம உச்சாரியா மாயாம் வாக்பவ மேவச 1 தக்ஷிணம்பதம்
உச்சாரிய தத : ஸ்யான் முர்த்தயே பதம் 11 (6)

ஞானம் தேஹி பதம், பக்ஷாத் வன்னீஜாயாம் ததோ நஸேத் 1
மனுவஷ்டாதசாரீனோயம் சீவ மந்த்ரேஷு கோபித : (7)

பஸ்ம வ்யாப்பான்றோங்க : சசிசகல தரோ ஞான முத்ராக்ஷ மாண
விணுபுஸ்தைர் விராஜக்கரகமல தரோயோக பட்டாபிராமா : வியாக்யா
பீடே நிஷன்னோ முனிவர நிகரை : ஸேவ்யமான ப்ரஸன்ன ஸவ்யால
க்ருத்திவாஸா : சததம்மவது நோ தட்சிணமுர்த்தி ரீஸ : (8)

மந்த்ரேன ந்யாஸ :

ப்ரும்மரிஷி ந்யாஸ :

தாரம் பரம் ரமாயீஜம் வதேத் சாம்பசிவாய ச 1 துப்யம் சாலை ஜாயாம் ச
மனுவத்துவாதச வர்ண : 11 (9)

விணும் சரை : புஸ்தகம் அட்சமாலாம் விப்ரானம் அப்ராபகலம்
வராக்யம் 1 பரீந்த்ர கட்சியம் முனிபீஹி : ஷீகாதை : ஸேவ்யம் வடாத :
க்ருதநீடமீடே 11 (10)

விஷ்ணு ரிஷி :

அனுஷ்டுப் சந்த :

தேவதா தக்ஷிணஸ்ய :

மந்த்ரேன நியாஸ :

தாரம் நரோ பசுவகே தூப்யம் வடபதம் தத : 1 முவேதி பதம்
முச்சாரிய வானிறே பதம்முத்தரேத் || (11)

ப்ரக்யாம் மோதா பசம் பசுதாதாதி ஸித்திம் ததோ வதேத் 1 தாயிறே
பதமுச்சாரிய மாயிறே நம உத்தரேத் || (12)

வெயிலைய த : பசுதான்மகா ஞானபதம் தத : வன்னிஜாயாம்
ததஸ்த்துவேஷ துவாரீதீர்ஷந வரிணகோ மனு : 1 ஆனுஷ்டுபோ
மந்த்ரராஜ : சரிவமீதீரோத் தமோதம : || (13)

த்யானம் :

முத்ரா புஸ்தக வன்னி நாகவிலஸத் பரஹும் ப்ரசன்னுனம்
முக்காவார விபூஷணம் சசி சலாபாஸ்வத் க்ரீடோஜ்வலம் அக்யானு பகம்
ஆதிமாஹிதா கிராமித்தம் பவாரி பதிர் நயாக்ரோ தாந்த விவாஸிநம் பரம்
குரும் த்யாயாமி அபிஷ்டாப்தயே || (14)

மௌனமுத்ரா சோஹஜ்ஜி யாவதாஸ் திதி : சனிஷ்டா பவதி
தகஅபேதே பந்த்ராம்ரேடனம் ஞானசாதனம் 1 சித்தே ததேகதானதா
பரிக்கர : 1 அங்கசேஷ்டார்பனம் பவி : 1 த்ரினிம் யாமாநி கால :
துவாஷாத் தபதம் ஸ்ரானமிதி 1 தே ஹ புந : ச்ரத்தானுஸ்தம்
ப்ரத்யூச : கழம் வாகஸ்யோதய : 1 சிம் சொருடம் 1 கோ வாஅஸ்யோபாஸக
ஜ்ஜி 1

சஹோவாச :

வைராக்யனதல சம்பூர்ணே பக்தி வர்த்தி சமன்விதே 1 ப்ரபோத
பூர்ணபாத்ரே து ரூப்தி தீபம் விலோகயேத் || (15)

மோகான்த காரே நிஸ் ஸாரே உதேதி ஸ்வயமேவஹி வைராக்யம்
அநிம் க்ருத்வா ஞானம் க்ருத்வா து சித்ரகும் || (16)

கூடசாம் மிஸ்ரம் சம்ஸாந்தயை கூடமர்தம் நிவேதயேத் 1 மோஹ
பானுஜ சந்த்ரார்தம் நிவேசாக்யம் ம்ருகண்டஜம் || (17)

தத்வா சிவா பரிஸு பத்யம் த்னாச பயதூரம் 1 உஜ்ஜீவயன்
நிஜாந்தே ஸ்வஸ்வருத்தே சம்ஸந்தி || (18)

ஷேமுஷி தக்ஷிண ப்ராத்தோ ஸாஸ்யாபிஷ்டே முகம் 1 தக்ஷிணாபிமுக:
ப்ரோக்த : சிவோசை ப்ரும்ம வாதிபி : || (19)

சர்சாதி மலே பசுவான் விஞ்சிஹி உபாஸ்யைம் சர்க்க சாமர்த்யம்
ஆப்ய 1 துத்தாஷ சித்தித் வாக்ஷிணர்தம் ச லப்துவா தன்ய : ஸோபாஸ்
யோபாஸ்கோ பவதி தாதா || (20)

ய திகாப் பரம ஸுஸ்ய சிவதர்வநித்யாம் அதிதேச சர்வபாபேப்யோ
முத்தோ பவதி 1 ய மேவம் வேத ச கைவல்யமனு பவத்தியுபநிஷத் ||
ஓம் சகாநவவது திதி சந்தி : திதி தக்ஷிணமுத்தி யோபநிஷத் சமாப்தா ||

மார்க்கண்டேய மகரிஷியிடம் முனிவர்கள் மீண்டும் வினாவுதலும் - பதிலும்

சௌனசாதி மகரிஷிகள் மறுபடியும் நம்பிக்கையுடன் கூட மார்க்கண்டேய மகரிஷியிடம் வினாபிஞ்சுகள்.

இந்த சிலகூத்துவ பரம ஞானம் எவ்விதம் உண்டாகும்? அதன் சொருபம் என்ன? இதன் உபாஸகர் யார்?

இதற்கு மார்க்கண்டேய மகரிஷி கூறுகையில் - அறிவு என்ற பாத்திரத்தில், வைராக்யம் என்ற ஹலத்தை நிரப்பி, பக்தி என்றதான திரியோடு கூடியதாக ஆக்கி ஞானம் என்ற தீத்தைக் காணவேண்டும் என்றார்.

உபயோக மற்ற அச்ஞானம் என்ற இருட்டில் வைராக்யத்தை சுரணியாக வைத்து, ஞானத்தை மந்தாக வைத்துக் கொண்டால் தானாகவே இந்த ஞானம் தீ உண்டாகும்.

அக்ஞான இருளைப் போக்க மார்க்கண்டேயரிடம், வினவ வேண்டும்.

தத்துவ ஆராய்ச்சி என்ற ஒன்றினை ஆராய்ச்சி செய்யாதிருந்தல் என்ற கயிற்றால் கட்டப்பட்ட துவைத பாவத்தினால் கஷ்டப்படுகின்றவனை தன்னுடைய ஆவந்தத்தில் தங்கள் தங்கள் ருபத்துடன் இருந்து ஆனந்திக்கச் செய்வார்.

ஞானம் என்பது தெட்சிண திசையாகும். முகத்தைப் பெருமா னானவர் தெற்குநோக்கி வைத்திருப்பதால் தெட்சிணபிழகர் - தட்சிண முர்த்தி என்று சொல்வர்.

பிரும்ம தத்துவத்தைக் கூறும் வாக்யம் :

சிருஷ்டியின் ஆரம்ப காலத்தில் பிரும்ம தேவரானவர் தெட்சிணபி முகனை உபாசித்து சிருஷ்டித்தலுக்கான சாமர்த்தியத்தை அடைந்து ஜிஷ்டகாமயங்களை அடைந்து சந்தோஷம் கொண்டாரோ, பாக்ப சாவி ஆனாரோ அந்த பிரும்ம தேவன் உபாசிக்க வேண்டிய தெய்வத்தை உபாசித்தவரானார்.

எவரொருவர் இந்த பரம ரஹஸ்யமான சிவகூத்து வித்தையைக் கற்றுக் கொள்கின்றாரோ, அவர் சகலவிதமான பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டவராக ஆகிறார். இப்படி உள்ளதனை எவர் அறிகின்றாரோ அவர் மோகத்தை அனுபவிப்பர் என்று உபநிஷத் கூறுகிறது.

[தியான சுலோகங்களுக்குப் உபநிஷதக்கும் அறிஞர்களின் வாயிலாக விளக்கம் பெறவேண்டும்.

மேதா ஸூக்தம்

மேதா தேவி ஜுஷமாணா ந ஆகாத்விச்வாசீ பத்ரா ஸுமனஸ்யமாணா 1
 த்வயா ஜுஷ்டா ஜுஷமாணா துருக்தான் ப்ருஹத்வதேம விததே ஸுவீரா:11
 த்வயா ஜுஷ்ட ருஷிர்ஹிதே தேவி த்வயா ப்ரஹமாகத ஸ்ரீ ருதத்வயா 1
 த்வயா ஜுஷ்டச்சித்ரம் வித்ததே வஸுஸானோ ஜுஷஸ்வ த்ரவிணோ
 ந மேதே !

மேதாம் ம இந்த்ரோ ததாது மேதாம் தேவி ஸரஸ்வதி 1
 மேதாம் மே அச்வினாவுபாவாதத்தாம் புஷ்கரஸ்ரஜா 11
 அப்ஸராஸு ச யா மேதா கந்தர்வேஷு ச யன்மன : 1
 தேவி மேதா மனுஷ்யஜா ஸா மாம மேதா ஸுரபிர் ஜுதாம் 11
 ஆமாம் மேதா ஸுபிர் விச்வரூப ஹிரண்யவரீண ஜகதீ ஜகம்யா 1
 ஊர்ஜஸ்சித ப்யஸா பின்வமாண ஸா மாம் மேதா ஸுப்ரதிகா ஜுஷந்தாம்11

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

அம்பைத்தல புராணம்

முன்னோக்கி வணங்கியவ ணிருந்நருளும்
 ஒருநான்கு முனிவரிக் கெல்லாம்
 பின்னோக்கி அறிதலறப் பெரிதவர்கள்
 முகம்நோக்கிப் பிறக்கும் சோதி
 தன்னோக்கின் நோக்காத தகைமை
 பெவந்தா ராதுதந் தனித்த
 தென்னோக்கி ஓரலின் அடியிருக்கும்
 தேசிகனைச் சிந்தை செய்வாம்.

— அரிகரமையர்

தட்சிணாமூர்த்தி அஷ்டோத்ர நாமாவளி

ஓம் அகண்டாய	நம :	ஓம் அம்ருதாய	நம :
அகர்த்தரே		அலோபாய	
அகாமாய		அவ்யாகிர்தாய	
அகாரணாய		ஆதயே	
அகேயாய		ஆத்மனே	
அக்ரோதாய		ஆனந்தருபாய	
அசங்காய		உன்னதாய	
அசஞ்சாரிணே		ஏகருபாய	
அசரீரிணே		காரணாய	
அசலாய	10	கூடஸ்தாய	40
அச்சுதாய		சக்தியாய	
அட்சராய		சத்ருபாய	
அணவே		சம்பவே	
அத்வைவாய		சர்வகாரணாய	
அநந்தாய		சர்வகதயாய	
அநாதயே		சர்வசமாய	
அநாதிமுக்தாய		சர்வக்ஞாய	
அநாவிர்தாய		சர்வதோமுகாய	
அநுபரதேயே		சர்வரகாராய	
அநாதநாய	20	சர்வாதாராய	50
அநேகருபாய		சர்வாதிஷ்டாய	
அபயாய		சர்வாத்மனே	
அபரிச்சின்னாய		சர்வரபாவாய	
அபரோட்சாய		சாட்சினே	
அபேதாய		சாந்தாய	
அபோக்த்தே		சின்மாத்திராய	
அப்பிரமேயாய		சிவாய	
அப்பிரவிர்த்தாய		சுத்தாய	
அப்பிராணாய		சுவப்ரகாசாய	
அப்ரசே	80	சுயம்பிரகாசாய	100

(ஒவ்வொரு நாமாவளிக்குமுன் ஓம் என்றும் முடிவில் நம : எனறு சேர்த்துச் சொல்லவும்)

ஓம்	சுயாய	நம :	ஓம்	நித்தோஷாய	நம :
	சூன்யாய			நிர்புத்திராய	
	சேஷத்திரக்ஞாய			நிர்மலாய	
	ஸ்தாணவே			நிரிலேபாய	
	ஞானஸ்வரூபாய			நிர்விகல்பாய	
	த்ருசஸ்வரூபாய			நிர்விபரிணே	
	நானாருபாய			நிர்விசேஷாய	90
	நிஷ்கிரியாய			நிர்விஷயாய	
	நிஷ்ப்ரகிருதயே			நிர்விருதாய	
	நிஷ்ப்ரபஞ்சாய	70		பரமானந்தாய	
	நித்யமுக்தாய			பரமார்த்தாய	
	நித்யானந்தாய			பரிபூர்ணாய	
	நித்யாய			பிரத்தியட்சாய	
	நிர்வயாய			ப்ரஹ்மணே	
	நிராகராய			புத்தாய	
	நிராதாராய			புராதனாய	100
	நிரீந்திரியாய			மகதே	
	நிரீஸ்வராய			மகாதூன்யாய	
	நிருபத்திரவாய			மனோவாசாமகோசராய	
	நிருபாய	80		முக்தாய	
	நிரிக்குணாய			யதார்த்தவஸ்துனே	
	நிஸ்சம்பந்தாய			வஸ்துவே	
	நிர்ஜலாய			விபவே	
	ஸ்ரீமத்				
	அகண்ட பரிபூர்ண சக்சி நான்ட, கோதி சொருப குரவே				
					நம :
					108

தட்சிணாமூர்த்தி உபநிஷத்

॥ दक्षिणामूर्त्युपनिषत् ॥

यन्मौनव्याख्यया मौनिपटलं क्षणमात्रतः

महामौनपदं याति स हि मे परमा गतिः ॥

ॐ सहनाववतिवति शान्तिः ॥

ॐ ब्रह्मावर्ते, महाभाण्डीरवटमूले महासत्ताय समेताः महर्षयः शौनका-
तयस्ते ह, समित्पाणयस्तत्त्वजिज्ञासवो मार्कण्डेयं चिरंजीविनमुपसमेत्य पप्रच्छुः
केन त्वं चिरं जीवसि केन वानन्दमनुभवसीति । परमरहस्यशिवतत्त्वज्ञानेनेति स
होवाच । किं तत्परमरहस्यशिवतत्त्वज्ञानम् । तत्र को देवः । के मन्त्राः । को जपः ।
का मुद्रा । का निष्ठा । किं तज्ज्ञानसाधनम् । कः परिकरः । को बलिः । कः
कालः । किं तत्स्थानमिति । स होवाच । येन दक्षिणामुखः शिवोऽपरोक्षीकृतो
भवति तत्परमरहस्यशिवतत्त्वज्ञानम् । यः सर्वोपरमे काले सर्वानात्मन्युपसंहृत्य
स्वात्मानन्दमुखे मोदते प्रकाशते वा स देवः । अत्रैते मन्त्ररहस्यश्लोका भवन्ति ।
मेधा दक्षिणामूर्तिमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । देवता दक्षिणाक्षः ।
मन्त्रेणाङ्गन्यासः । ॐ आदौ नम उच्चार्य ततो भगवते पदम् । दक्षिणेति पदं
पश्चान्मूर्तये पदमुद्धरेत् ॥ १ ॥ असञ्छब्दं चतुर्थ्यन्तं मेधां प्रज्ञां पदं वदेत् ।
समुच्चार्य ततो वायुवीजं च्छं च ततः पठेत् । अग्निजायां ततस्त्वेष चतुर्विंश-
क्षरो मनुः ॥ २ ॥ ध्यानम् ॥ स्फटिकरजतवर्णं मौक्तिकीमक्षमालाभमृतकलशविद्यां
ज्ञानमुद्रां कराग्रे । दधतधुरगकक्ष्यं चन्द्रचूडं त्रिनेत्रं विधूतविविधभूषं दक्षिणा-
मूर्तिमीडे ॥ ३ ॥ मन्त्रेण न्यासः । आदौ वेदादिमुच्चार्य स्वराद्यं सविसर्गकम् ।
पश्चार्णं तत उद्धृत्य अन्तरं सविसर्गकम् । अन्ते समुद्धरेत्तारं मनुरेष नवाक्षरः
॥ ४ ॥ मुद्रां भद्रार्थदात्रीं स परशुहरिणं बाहुभिर्बाहुमेकं जान्वासक्तं दद्यानो
भुजगविलसमाबद्धकक्ष्यो वटाधः । आसीनश्चन्द्रखण्डप्रतिघटितजटाक्षीरगौरस्त्रि-
नेत्रो दद्यादाद्यः शुकाद्यैर्मुनिभिरभिवृतो भावशुद्धिं भवो नः ॥ ५ ॥ मन्त्रेण न्यासः
ब्रह्मर्षिन्यासः तारं ब्रंनम उच्चार्य मायां वाग्भवमेव च । दक्षिणापदमुच्चार्य ततः
स्यान्मूर्तये पदम् ॥ ६ ॥ ज्ञान देहि पदं पश्चाद्ब्रह्मजायां ततो न्यसेत् । मनुरष्टादशार्णो
ऽयं सर्वमन्त्रेषु गोपितः ॥ ७ ॥ भस्मव्यापाण्डुराङ्गः शशिशकलधरो ज्ञानमुद्राक्षमाला-

वीणापुस्तैर्विराजत्करकमलधरो योगपट्टाभिरामः । व्याख्यापीठे निषण्णो - मुनि-
 परनिकरैः सेव्यमानः प्रसन्न सव्याल कृत्तिघासाः सततमवतु नो दक्षिणामूर्ति-
 रीशः ॥ 8 ॥ मन्त्रेण न्यासः । (ब्रह्मविन्यासः) । तारं परं रमावीजं वदेत्सम्ब-
 शिवाय च । तुभ्यं चानलजायां च मनुर्द्वादशवर्णकः ॥ 9 ॥ वीणा करैः पुस्तक-
 मक्षमालां विधाणमध्मागलं वराढ्यम् । फणीन्द्रकक्ष्यं मुनिभिः शुकाद्यैः सेव्यं
 घटाधः कृतनीडमीडे ॥ 10 ॥ विष्णू ऋषिरनुष्टुप्छन्दः । देवता दक्षिणास्यः ।
 मन्त्रेण न्यासः । तारं नमो भगवते तुभ्यं वटपदं ततः । मूलेति पदमुच्चार्य
 घासिने पदमुद्धरेत् ॥ 11 ॥ प्रज्ञामेधापदं पश्चादादिसिद्धिं ततो वदेत् । दायिने
 पदमुच्चार्य मायिने नम उद्धरेत् ॥ 12 ॥ वागीशाय ततः पश्चान्महाज्ञानपदं ततः ।
 पह्निजायां ततस्त्वेष द्वात्रिंशद्वर्णको मनुः । आनुष्टुपो मन्त्रराजः सर्वमन्त्रोत्तमो-
 त्तमः ॥ 13 ॥ ध्यानम् । मुद्रापुस्तकवह्निनागविलसद्बाहुं प्रसन्नाननं मुक्ताहार-
 विभूषणं शशिकलाभास्वत्किरीटोज्ज्वलम् । अज्ञानापहमादिमादिमगिरामर्थं
 भवानीपतिं न्यग्रोधान्तनिवासिनं परगुरुं ध्यायाम्यमीष्टास्तये ॥ 14 ॥ मौनमुद्रा ।
 सोऽहमिति यावदास्थितिः सनिष्ठा भवति । तदमेदेन मन्त्राग्नेडनं ज्ञानसाधनम् ।
 चित्ते तदेकतानता परिकरः । अङ्गचेष्टार्पणं बलिः । त्रीणि धामानि कालः । द्वाद-
 शान्तपदं स्थानमिति । ते ह पुनः श्रद्धानास्तं प्रत्यूचुः । कथं वाऽस्योदयः ।
 किं स्वरूपम् । को वाऽस्योपासक इति । स होवाच । वैराग्यतैलसंपूर्णे भक्ति-
 वर्तिसमन्विते । प्रबोधपूर्णपात्रे तु ज्ञप्तिदीपं विलोकयेत् ॥ 15 ॥ मोहान्धकारे
 निःसारे उदेति स्वयमेव हि । वैराग्यमरणिं कृत्वा ज्ञानं कृत्वा तु चित्तशुभम् ॥ 16 ॥
 गाढतामिहसंशान्त्यै गूढमर्थं निवेदयेत् । मोहभानुजसंक्रान्तं विवेकाख्यं
 मृकण्डजम् ॥ 17 ॥ तत्त्वाविचारपाशेन बद्धं द्वैतभयातुरम् । उज्जीवयन्निजानन्दे
 स्वस्वरूपेण संस्थितः ॥ 18 ॥ हेमुषी दक्षिणा प्रोक्ता सा यस्याभीक्षणे मुखम् ।
 दक्षिणाभिमुखः प्रोक्तः शिवोऽसौ ब्रह्मवादिभिः ॥ 19 ॥ सर्गादिकाले भगवान्वि-
 तिश्चिरुपास्थैनं सर्गसामर्थ्यमाप्य । तुतोष चित्ते वाञ्छितार्थाश्च लब्ध्वा धन्यः
 सोपास्योपासको भवति धाता ॥ 20 ॥ य इमां परमरहस्यशिवतत्त्वविद्यामधीते
 स सर्वपापेभ्यो मुक्तो भवति । य एवं वेद स कैवल्यमनुभवतीत्युपनिषत् ॥

ॐ सहनाववत्विति शान्तिः ॥

इति दक्षिणामूर्त्युपनिषत्समाप्ता ॥

தட்சிணாமூர்த்தி த்ரிசதி நாமாவளி

ஓம் ஓங்காரருபாய நம :
 ஓங்காரக்ருஹ கர்பூரதீபிகாய
 ஓங்காரஸை லபஞ்சாஸ்யாய
 ஓங்காரோத் யானகோகிலாய
 ஓங்காரவனமாயூராய
 ஓங்காரகமலாகராய
 ஓங்காரகூட நிலயாய
 ஓங்காரதருபல்லவாய
 ஓங்காரசக்ரமத்யஸ்தாய
 ஓங்காரேஸ்வரபூஜிதாய 10
 ஓங்காரபரஸம் வேத்யாய
 நந்திஸாய
 நந்திவாஹனாய
 நாராயணாய
 நராதாராய
 நாரீமர்னஸமோஹனாய
 நார்திஸ்ரத்தப்ரியாய
 நாட்ய ததபராய
 நாரதப்ரியாய
 நானுஸ்த்ரஹஸ்யக்ஞாய 20
 நதிபுவினஸம்ஸ்த்திதாய
 நமராய
 நமரப்பிரியாய
 நாகபூஷணாய
 மோஹனப்ரியாய
 மஹாமான்யாய
 மஹாதேவாய
 மஹாதாண்டவபண்டி தாய
 மாதவாய
 மதுராலாபாய 30
 மீனாக்ஷிநாயகாய
 முனயே

ஓம் மதுபுஷ்பப்ரியாய நம :
 மானினே
 மானனியாய
 மதிப்ரதாய
 மஹாயக்ஞப்ரியாய
 பரகாய
 பக்தகல்பமஹாதரவே
 பூஸயாய 40
 பூதிதாய
 பக்தவத்ஸலாய
 பகவதாய
 பவாய
 பவாப்திதரணோபாயாய
 பாவவேத்யாய
 பவாபஹாய
 பவரனீவல்லபாய
 பானுபூதிபூஷிதவிக்ரஹாய
 கணுதிபாய 50
 கணுராத்யாய
 கம்பீராய
 குணக்ருதகுரவே
 கானப்ரியாய
 கணுதாராய
 கௌரீமானஸமோஹனாய
 கோபாலபூஜிதாய
 கோப்தாகௌராங்காய
 கிரிஸாய
 குஹாய 60
 வரிஷ்டாய
 வீர்யவந்தாய
 விதுஷாய
 வித்யாதாராய

ஓம் தனப்ரியாய	நம :	ஓம் தம்பாசாரஹராய	நம:
வஸந்திபுஷ்பருசரமாய		சுஷிப்ர-ஹராய	
வங்கருதமுர்த்தஜாய		சுஷந்திரியபூஜிதாய	
வித்வத்ப்ரியாய		சேஷத்ரக்ஞாய	
விதிஹோத்ராய		சுஷாமரஹிதாய	100
விஸ்வாமித்ர வரப்ரதாய		சேஷளமாம்பரவிபூஸராய	
வாக்பதிர்வரதாய	70	சேஷத்ரபாலரசிதாய	
வாயுரவாராஹிஹ்		சேஷமகாராய	
ருதயங்கமாய		சுஷிரோமலக்ருதாய	
தேஜப்ரதாய		சுஷிராப்திஜாமனோத	
தந்த்ரமயாய		பூஜிதாய	
தாரகாஸூரஸம்ஹராய		சுஷயரோகஹ்ருதாய	
தரிடகாந்தக ஸம்பூஜ்யாய		சுஷபாகரதராய	
தாரகாதிப பூஷணாய		சேஷாபவரீஜிதாய	
த்ரியப்பகாய		சுஷிதிஸௌக்யதாய	
த்ரிமாலக்ஞாய		நாநாரூபதராய	110
தஷாராசல மந்த்ராய		நாமரஹிதாய	
தபனாக்விஸஸங்கா சுஷாய	80	நாத்தத்பராய	
திரீத்தாடனபராயணாய		நரநாதப்ரியாய	
திரிபுண்டர விலஸத்பால		நக்ருய	
பலகாய		நானுலோகஸமரீசித்யாய	
தருணாய		நௌகாருடாய	
தரவே		நத்பரீதாய	
தயாலவே		நக்மாஸவாய	
தக்ஷிணமுர்த்தயே		நிரஞ்ஜனாய	
தானவாந்தசபூஜிதாய		நாநாஜினதராய	120
தாரித்ரியநாஸகாய		நீலயோஹிதாய	
தீனரக்ஷகாய		நித்யபௌவனாய	
திவ்யலோசனாய	90	மூலாநாரதிகேரஸத்தாய	
திவ்யகரத்னஸமீகீன		மஹாதேவீ மனோஹராய	
கண்டாபரணபூஷிதாய		மாதவரீசித பாதாப்யாய	
தஷ்-ராக்ஷத்ரபக்ருய		மாகபுஷ்பாரீசனப்ரியாய	
தராராத்பாய		மன்மதாந்தகராய	
திகம்பராய		மித்ராய	
திக்பாலகஸவராத்ய		மஹாமண்டலஸம்ஸ்த்திதாய	
தரணோதீன வல்லபாய		மித்ரப்ரியாய	130

ஓம்	மித்ரநந்தஹராய	நம:	ஓம்	மஹதாஸ்ரயாய	நம :
	மண்டலவர்தனாய			மாணிக்யகங்கணகராய	
	மன்மதானுகதிக் காரலாவண்			முக்தாஹாரவிபூஷிதாய	
	யாஞ்சித விக்ரஹாய			மணிமஞ்ஜீரசரணாய	
	மித்ரேதுக்ருதசக்ராட்யாய			மலயாசலநாயகாய	170
	மேதினீரதனாயகாய			ம்ருத்யுஞ்ஜபாய	
	மதுவைரிணே			முக்திகராய	
	மஹாபாணாய			முகுதாய	
	மந்தராசலமந்திராய			முனிஸன்னதாய	
	தன்விஸஹாயாய			மோஹினீநாயகாய	
	த்ரைலோக்யமோஹனாய	140		மாயாபதயே	
	த்ரிகாலமயாய			மோஹனருபத்ருதே	
	த்ரிகாலக்ஞானஸம்பன்னாய			ஹவி:ப்ரியாய	
	த்ரிகாலக்ஞானதாயகாய	நம :		ஹவிஷ்யாசயே	
	த்ரயீநிபுணஸம்ஸேவ்யாய			ஹரிமானஸகோசராய	180
	த்ரிஸக்திபரிஸேவிதாய			ஹராய	
	த்ரிணேத்ராய			ஹரீஷப்ரதாய	
	திரீத்தபலதர்ய			ஹாலாஹலபோஜனதத் பராய	
	தந்த்ரமாரீகவரப்ரதாய			ஹரித்வஜஸமாராத்யாய	
	த்ருப்திப்ரதாய			ஹரிபூஜாபராயனாய	
	தந்த்ராய	150		ஹாரீதவரதாய	
	யந்தராய			ஹாஸாய	
	மந்த்ரதத்ப்ரஸேவிதாய			ஜித்ராக்ஷஸஸம்ஹதயே	
	த்ரயீஸிகாமயாய			ஹ்ருத்புண்டரீகநிலயாய	
	யக்ஷாய			ஹநபக்தவிவக்த்ருநாய	190
	கின்னராத்யமராரீகிதாய			மேருஸைலக்ருதாவாஸாய	
	யமபாதாஹரீய			மந்த்ரிணீப்ரிஸேவிதாய	
	யக்ஞநாயகாய			மந்த்ரக்ஞாய	
	யக்ஞமூர்த்திப்ருதே			மந்த்ரதத்வாரீதாய	
	யக்ஞேஸாய			பரிக்ஞானாய	
	யக்ஞஸுத்கரீத்ரே	160		மதாயஸாய	
	யக்ஞவிக்னவினாஸனாய			மஹாதேவிஸமாராத்யதிவ்ய	
	யக்ஞகர்மபலாத்யாய			பாதுகாரீகிதாய	
	யக்ஞபோக்தாயுகாவஹாய			மந்த்ராத்மகராய	
	யுகாதியுஸாய			மந்த்ரமயாய	
	யதுபதிஸேவிதாய			மஹாலக்ஷ்மீஸமாரீகிதாய	200

ஓம்	மஹாபூதமயாய	நம :	ஓம்	க்ஞேயமூர்த்தி	நம :
	மாயாபூஜிதாய			ஸ்வரூபத்ருதே	
	மதரஸ்வராய			க்ஞானதாத்ரே	
	தாராத்ரோபகமதாய			க்ஞானதியே	
	அதராஸ்யந்தன			லோகக்ஞான வைராக்யஸம்பு	
	ஸம்ஸ்த்திதாய			தாய	
	த்ருவஸப் பூஜிதாய			க்ஞான முத்ராஞ்சிதகராய	
	தாத்ரீநாதபக்திவரப்ரதாய			க்ஞானதமந்த்ராய	
	த்யானகம்யாய			கதம்பிகாய	
	த்யானநிஷ்டஹ்ருத்பத்			க்ஞானவைராக்யஸம்	
	மாந்தரபூஜிதாய			பன்ருய	240
	தரிமாதிரய	210		வரதாய	
	தரிமரதாய			பரக்ருதி:ப்ரியாய	
	தனதாய			பத்மாஸனஸமாராத்யாய	
	தனப்ரியாய			பத்மபத்ராயதேக்ஷணாய	
	த்னாக்யக்ஷாரிசனப்ரீதாய			பரம்ஜ்யோதிஷே	
	த்ரவித்வஜ்ஜன ஸரயாய			பரம்தாம்னே	
	ப்ரணவாக்ஷரமத்யஸ்த்தாய			ப்ரதானபுருஷாய	
	ப்ரபவே			பராய	
	பௌரணிகோத்தமாய			ப்ராவ்ருட்விவர்தகாய	
	பத்மாலயாபதிநுதாய			ப்ராவ்ருண்ணதியே	250
	பரஸ்த்ரீவிமுகப்ரியாய	220		ப்ராவர்தகேஸ்வராய	
	பஞ்சப்ரஹமமயாய			பினாகபாணயே	
	பஞ்சமுகாய			பக்ஷிந்த்ரவாஹாராத்ய	
	பரமபாவனாய			பாதுகாய	
	பஞ்சபாணப்ரமதனாய			யஜமானப்ரியாய	
	புராராதயே			யக்ஞபதயே	
	பராத்பராய			யக்ஞபலப்ரதாய	
	புரானந்யாயமீமாம்ஸதர்			யாகாராத்யாய	
	மஸாஸ்தரப்ரவர்தசாய			யோகிகம்யாய	
	க்ஞானப்ரதாய			யமபீடாஹரோயதயே	
	க்ஞானகம்பாய			யாதாயாதிரஹிதாய	260
	க்ஞானதத்ப்ரபூஜிதாய	230		யதிதரிமபராயணாய	
	க்ஞானவேத்பாய			யாதோரிதயே	
	க்ஞானித்யே			யாதவேந்த்ராய	

ஓம் யக்ஷகின்னரஸேஸிதாய நம :	ஓம் ஸௌம்யாய நம :
சந்தோமயாய	ஸித்தமாரீகபரவரீதகாய
சத்ரபதயே	ஸர்வஸாஸ்த்ரஹஸ்யக்ஞாய
சத்ரபாலனதத்பராய	ஸோமாய
சந்தஸ்ஸாஸ்த் ராணிநிபுணாய	ஸோமவிபுஷணாய
சாந்தோக்யபரிபூஜிதாய	ஹாடகாபஜடாஜுடாய
சின்னாபிரியாய 270	ஹாடகாய 290
சத்ரஹஸ்தூய	ஹாடகப்ரியாய
சன்னாமந்த்ரஜபப்ரியாய நம :	ஹரித்ராகுங்குமோபேத
சாயாபதயே	தீவ்யகந்தப்ரியாய
சந்தமகாரீயாய	ஹரீயே
சலஜாத்யாதிதூரகாய	ஹாடகாபரணோபேத
சாத்யமானமஹாபூதயே	ருத்ராஷக்ருதபூஷணாய
பஞ்சகஸ்வாதுதத்பராய	ஹைஹயேஸாய
ஸுராராத்யாய	ஹதரிபுராய
ஸுரபதயே	ஹரிமானஸதேரிஷணாய
ஸுந்தராய 280	ஹயக்ரீவஸமாராத்யாய
ஸுரநாயகாய	ஹயக்ரீவவர்ப்ரதாய
ஸுமுகாய	ஹாராயிதமனோபக்ஷஸுராத
ஸுபகாய	மனோரதாய 300

கல்வெட்டுகளில் தட்சிணமூர்த்தி

oooooooooooooooooooooooooooo

தமிழ்நாடு எண்ணற்ற திருக்கோயில்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது. பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த தமிழகத் திருக்கோயில்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுகள் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றினைப் பறைசாற்றுவனவாக அமைந்துள்ளன.

தமிழகத்துக் கோயில்கள் பண்டைக் காலத்திலிருந்து பல்வேறு அமைப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இதன் அமைப்பு முறைகளை ஒட்டித் திருக்கோயில்கள் பல வகைப் பெயர்களையும் பெற்றிருக்கின்றன. ஆரூர்ப்பூங்கோயில், கச்சூர் ஆலக்கோயில், கடம்பூர்த் தருக்கோயில், மீயச்சூர் இளங்கோயில், வைகல் மாடக்கோயில், கருப்பறியல் கொகுடிக்கோயில் என இன்றைக்கு சுமார் 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே திருக்கோயில்களின் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள பெயர்களைத் திருநாவுக்கரசர் தமது திருப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்

திருக்கோயில்களை நிர்மாணிக்கும் மன்னர்களும் சமயத்தலைவர்களும், மக்களும், அவ்வக்கோயில்களில் மூல மூர்த்திகளைக் கருப்பக்கிருகத்தில் பிரதிட்டை செய்தும், திருவிதியில் உலாவருவதற்காகப் பஞ்ச லோகத்தில் செய்யப்பட்ட உற்சவமூர்த்திகளைத் திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளச் செய்தும் வழிபடலாயினர்.

திருக்கோயிலின் வழிபாட்டிற்காக அளிக்கப்படும் நிவந்தங்கள், ஆபரணங்கள், உற்சவமூர்த்திகளின் விபரங்கள், பாத்திரங்கள் முதலிய அனைத்து விவரங்களையும் கல்லிலே செய்திகளாக வெட்டினர். இத்தனைத் தணியாகக்கொண்டு மன்னர்களின் ஆட்சிமுறை, சமயப் பற்று, தர்ம சித்தனை முதலியனவற்றை அறிகின்றோம்.

சிவாலயங்களில் பெரும்பாலும் பஞ்சமூர்த்திகளின் உற்சவ விசேஷங்கள் காணப்படும். குறிப்பிட்ட சில ஆலயங்களில் மட்டுமே தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் உற்சவமூர்த்தி திருவுருவம் காணப்படுகிறது. இப்பெருமானுக்கு உரிய நிவந்தங்களையும் உற்சவமூர்த்தியின் லக்ஷணங்களைப்பற்றிய செய்திகளையும் கல்வெட்டுகளில் அந்நாளில் பொறித்துவைத்தனர். அவ்வகையில் தட்சிண மூர்த்திப் பெருமான்பற்றிய கல்வெட்டுகளை இங்குக் காண்போம்.

திருவாவடுறை :

இத்தலம் காவிரியின் 80வது திருத்தலமாக போற்றப்படுவது ஆகும். இறைவன் ஸ்ரீ கோகுலேஸ்வரர், இறைவி - அதுவகுச நாயகி. ஷே திருக்

கோயிலில் 30 - கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அதில் உற்சவமூர்த்திகளின் விபரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஷே. உற்சவமூர்த்திகளில் தட்சிண மூர்த்தியும் ஒன்றாகும்.

கல்வெட்டு இருக்குமிடம் - கார்ப்ப இல்லின் மேற்குப்புறச் சுவர் பல திருமேனிகளையும் சில பிரதிமங்களையும் உணர்த்தும் கல்வெட்டு வெளிப்படுத்துகின்றது.

சிற்றம்பலத் திருமேனி முதல் ஆடி அருளும் உடையாரும், ஆட்டத்திற்கு வாசிக்கும் பூசுமமைந்த பீடமும் பிரபையும் (திருவாசி) உட்பட முழ உயரத்து ஒருவர். இவர் நம்பிராட்டியார் பீடமும் பிரபையுமுள்பட இருந்த ஒருமுழமும் ஆறுவிரல் உயரத்து ஒருவர்.

சந்திரசேகர தேவர் பீடமும் பிரபையும் உட்பட இருமுழ உயரத்து ஒருவர் ; இவர் நம்பிராட்டியார் பத்மத்தோடும் ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர்; திரிபுவன சுந்தரர் பீடமும் பிரபையும் உட்பட மும்முழ உயரத்து ஒருவர் கணபதியார் பீடமும் பிரபையும் உட்பட ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர் சந்திரசேகர தேவர் பீடமும் பிரபையும் ஒரு சாணும் ஒருவிரல் உயரத்து ஒருவர், சேஷத்திரபால தேவர் பீடமும் பிரபையும் உட்பட ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர், மேற்படி தேவர் பீடம் உட்பட ஒரு சாணே நான்கிரல் உயரத்து ஒருவர், இடபவாகன தேவரும் பிராட்டியாரும், உட்படமும், பீடமும் பிரபையுமுட்பட மும்முழ உயரத்து ஒருவர். பிச்சத்தேவர் மானும் பூதமும் பீடமும் பிரபையும் உட்பட இருமுழ மூவிரல் உயரத்து ஒருவர். அத்தநாரித்தேவர் பத்மத்தோடு ஒருமுழம் ஒட்டை உயரத்து ஒருவர். “ தட்சிணமூர்த்தி ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர் (தக்ஷிணமூர்த்தி க செடி யொருமுழ வுசரத்தொருவர்) ”

பள்ளிக் கட்டில் நம்பிராட்டியார் பீடமுட்பட இருமுழ உயரத்து ஒருவர். அஸ்திர தேவர் நடுவுமாகத் தண்டொடும் ஒருவர். இடபதேவர் பீடமுட்படத் திருக்காம்பு அளவும் ஈரோட்டை உயரத்து ஒருவர். சண்டே சுவர தேவர் பீடமுட்பட இருந்த ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர். திருநாவுக் கரைய தேவர் ஒரு முழமும் நான்கு விரல் உயரத்து ஒருவர். சிவஞான சம்பந்த அடிகள் பீடமும் பிரபையும் உட்பட ஒருமுழம் ஆறுவிரல் உயரத்து ஒருவர். நம்பி ஆரூரார் பத்மத்தோடு ஒருமுழமும் ஆறுவிரல் உயரத்து ஒருவர். திருக்காளத்திப்பிச்சரி தம்மையாக வாரித்த ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர்.

அறையணிநல்லூர் :

திருக்கோவலூர் ரயில்வே நிலையத்திற்குத் தென்மேற்கே அண்மையில் அமைந்துள்ளது. இதுநடுநாட்டுத் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் தலத்துள் இதுவும் ஒன்று. தற்காலத்தில் அறகண்ட நல்லூர் என்று வழங்கப்பட்டு

வருகிறது. ஸ்ரீ அருள்நாயகி சமேத அறையணிநாதேசுவரர் திருக்கோயிலில் 96 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இதில்

“ வீரமே துணையாக ” என்று தொடங்கும் மெய்க்கீர்த்தியை உடைய இராசகேசரிவரீமன் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழ தேவரின் 48-வது ஆட்சியாண்டில் கீழையூர் மலையமான் நானூற்றுவன் மலையமானாகிய இராசேந்திர சோழ சேதுராயன், இத்திருக்கோயிலில் தட்சிணமூர்த்தியை எழுந்தருளுவித்து, அதேதேவர்க்கு நித்திய வழிபாட்டிற்கும் விளக்கினுக்கும் வீரசோழநல்லூர் நிலங்களின் வரிகளைக் கொடுத்துள்ளான்.

இன்னும் இதுபோன்ற அநேக கல்வெட்டுகள் (தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் சம்பந்தப் பட்டவைகள்) பலதிருக்கோயில்களில் காணப்படுகின்றன. வரலாற்று அறிஞர்களும், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஞானத்தை அருளும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் பற்றிய கல்வெட்டுகளை மட்டும் புத்தகமாக தொகுத்துக்கொடுத்தால் தமிழகமக்கள் இம் மூர்த்தியின் பெருமையினை நன்கு அறிவர்.

திருக்கருவைத் தலபுராணம்

தழவிடைஉற் றிடுமெழுகொத்
துளமுருகிச் சலசமலிக்
கழவிணைவீழ்ந் திறைஞ்சியபால்
வருக்குமுனம் கருணையுடன்
செழுமறையின் பொருள்சொலத்தென்
நிசைபோக்கிக் கல்லாவின்
நிழலிருந்த பரம்பொருளெம்
நெஞ்சிலிருந்(து) அருள்செயுமால்

— வீரப்ப முதலியார்.

ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர் அளித்த தட்சிணமூர்த்தி

(தஞ்சைப் பிரகதீஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டு)

ஹூலி ஸ்ரீ:

உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர் உடையார்
ஸ்ரீ ராஜ ராஜீச்வரம் உடையார் கோயிலில்
யாண்டு இருபத்தொன்பதாவது வரை எழுந்தரு
ளிவித்த செப்புத் திருமேனிகள் :

உடையார் கோயிலில் முழத்தால் அளந்து கல்லில் வெட்டின :

ஆஸநமாக எழுந்தருளி இருந்த பர்வதத்
துக்கு மேல் கேசாந்தத் தளவுஞ் செல்லப்
பதின் எண்விரல் உசரத்து நாலு ஸ்ரீ
ஹஸ்தம் உடையராகக் கனமாக எழுந்தருளு
வித்த தட்சிணமூர்த்திகள் ஒருவர்,

இவரே எழுந்தருளி இருந்த பர்வதத்தில் அடியில் ஒருமுழமேய்
பதிற்று விரல் நீளத்து ஒருமுழமேய் நால்விரல் அகலத்துப் பன்னிரு விரல்
உசரத்து பர்வதம் ஒன்று;

இதன் மேல் பன்னிருவிரல் உசரத்து ஒன்பதிற்று விரல் நீளத்து
எண்விரல் அகலத்து பர்வதசிகரம் இரண்டு ;

இந்த சிகரங்களோடுங் கூடச் செய்த பாதாதிகேசாந்தம் நால்விரல்
உசரத்து இரண்டு கைய் உடையராகக் கனமாகச் செய்த கின்னரர்
இருவர்;

பாதாதி கேசாந்தம் முவிரலரை உசரத்து இரண்டு கைய் உடையராகக்
கனமாகச் செய்த கின்னரிகள் இருவர்;

தேவர் ஸ்ரீ பாதத்தில் கீழ்க் கிடந்த பாதாதிகேசாந்தம் பதிற்று விரல்
நீளத்து இரண்டு கைய் உடையராகக் கனமாகச் செய்த முசலகன் ஒன்று.

இருந்த ஆஸநத்துக்கு மேல் கேசாந்தத்தளவுஞ் செல்ல பன்னிரு விரல்
உசரத்து இரண்டு கைய் உடையராகக் கனமாகச் செய்த ரிஷிகள் இருவர்;

இருந்த ஆஸநத்துக்கு மேல் கேசாந்தத் தளவுஞ் செல்ல எண்விரல்
உசரத்து இரண்டு கைய் உடையராகக் கனமாகச் செய்த ரிஷிகள் இருவர்;

புச்சாதிபனாந்தம் அறுவிரல் உசரத்துக் கனமாகச் செய்த பாம்பு ஒன்று;

இருந்த ஆஸத்துக்கு மேல் கேசாந்தத் தளவுஞ் செல்ல முவிரல் உசரத்து இரண்டு கைய் உடையர்களாகக் கனமாகச் செய்த கரிண பிராவிருதரிகள் இருவர்;

பரிவதத்திற் கிடந்த புச்சாதி சிகாந்தம் ஐய்விரலரை நீளத்துக் கனமாகச் செய்த புசி ஒன்று;

பரிவதத்துக்கு மேல் அக்ரத்தளவுஞ் செல்ல ஒரு முழ மேய் எண் விரலரை நீளத்து அறு விரலேய் ஆறு தோரைச் சுற்றும் உடையதில் வேருச்சு செய்து தைத்த மஹாசரிகை ஒன்பதும் இவற்றுள் அனுசாகை நாற்பத்திரண்டும் உடைத்தாகக் கனமாகச் செய்த ஆலவிருகுகும் ஒன்று;

முவிரலே நாலு தோரை நீளத்து ஒரு விரலே இரண்டு தோரை அகலத்து நாலு தோரை கனத்து செய்து திருவிளக்குக் குடுத்தவை தூக்கின பொக்கணம் ஒன்று.

அறுவிரலே ஆறு தோரை நீளத்து ஒருவிரலரைச் சுற்றிற்கனமாகச் செய்த கைய்யும் இதனோடுங் கூடஐய்விரல் நீளத்து முவிரற் சுற்றிற் செய்த கைக்+ழை ஒன்று; (ஹே கல்வெட்டு ஹே கோயினின் வடபுறத் திருச்சுற்றில் ஒரு தூணில் உள்ளது தென்னிந்திய கல்வெட்டுகள் எண் 50 ல் காண்க).

வயிரவன் கோயிற் புராணம்

காரணமாமி அனைத்துலகி னுக்கும்
கணிகனாய் ஆதியோ டந்த
நாரணன் பிரமன் தின் னமும் தருசி
நண்ணரும் நுண்ணிய பொருளாய்ச்
சீரணவுறு மாமால்வரைச் செய்த
தேசிக சிகாமணி யாமி
ஆரணம் பழிச்சும் ஆல் நிழல் அமர்ந்த
அடிக்கை அகத்திடை அமைப்பாம்.

— தடராச கவிராயர்.

DAKSHINAMURTI

1. WE have already stated that Siva is a great master of *yoga* music and dancing and have described in detail his dances in the chapter on "Nrityamurtis." As a teacher of *yoga*, music and other sciences he is known by the name of Dakshinamurti. One account gives an explanation regarding the etymology of this name; it states that because Siva was seated facing south when he taught the *rishis yoga* and *jnana* he came to be known as Dakshinamurti. This aspect of Siva is always invoked by students of science and arts. The great Sankaracharya, among several other celebrities, have sung the Praise of this aspect of Siva, which is as remarkable for its peacefulness as the Nrityamurti is for joyfulness.

front left hand may be kept in the *varada* pose or stretched straight in the *danda* pose. the elbow resting upon the left knee in that latter posture.

Even when the hand is in the *varada* pose it should rest upon the left knee but with the back of the hand touching it. The back right hand should hold the *akshamala*, while in the back left hand there should be either *agni* (fire) or a *sarpa* (snake). In one account it is stated that one of the left hands may be, as already stated, in the *varada* or the *danda* pose; if it is in the former pose, it might keep a book, the other left hand holding a snake, fire or a lotus or a *nilotpala* flower. The various parts of the body of Dakshina-murti should be free from bends—a rigidity indicative perhaps of the resolute will and force of thought of the god in the aspect of the teacher. His head might be adorned with a *jatabhara*, *jatabandha*, *jatamandala* or *jatamakuta*; or the *jatas* might be held together with a *patta-bandha*.

In any case the mass of *jatas* should be embellished with the flowers of the *durdhura* (*dhatūra*) and other wild plants, as also with a serpent on the left and with small tinkling bells, the *kapala* and the crescent moon on the right side. In the middle of the *jatabhara* there should be visible the smiling face of the river-goddess Ganga. The complexion of Dakshinamurti is pure white, resembling a *sphatika* (crystal) according to another account the colour of Dakshinamurti may be white, red, yellow or black. His person should be adorned with all ornaments clothed with perfectly white clothes and tiger's skin, should wear a white *yajnopavita* and have on his chest a coat of white sandal paste. In his left ear there should be a *Sankhapatra* and in the right ear a *kundala*, or there may be only the *sankha-patra* or the *kundala* in both the ears. A garland of *rudrakshas* should be hanging round the neck and descending as far down as the chest. The countenance of the god should be absolutely free from even a trace of mental perturbation. His sight must be fixed upon the tip of the nose; according to the *Karanagama* the sight must be fixed on the tip of the toe. The *Silparatna* adds that this aspect of Siva which preaches the *dharma* or law is very auspicious to the devotees and grants all good to its worshipper.

4. Surrounding the great teacher - god, are to be *rishis* eager to learn the *sastras*. The names of the *rishis* are given differently in different works; for example, the *Amsumadbhedagama* mentions the *rishis* Narada, Jamadagni, Vasishtha, Bhrigu, Bharadvaja Sanaka, and Agastya. The *Kamikagama* mentions the names Kausika, Kasyapa, Bharadvaja, Atri and Gautama and omits the names of two others though it gives the number of *rishis* as seven. The *Karanagama* gives the names of Agastya, Pulastya, Visvamisra and Angirasa only. These *rishis* should have *jatamakutas* on their heads, the garland of *rudraksha* seeds round their neck and white *yajnopavitas* on their person. Their bodies should be covered with ashes (*vibhuti* or *bhasma*) and be clothed in white garments. The height of these *rishis* should not exceed that of the chest of Dakshinamurti. It is stated in the *Kamikagama* that the complexion of the *rishis* Kausika and Kasyapa should be dark, of two others (unmentioned in the text) yellow, of Bharadvaja red and of Atri and Gautama a mixture of dark and red. In grouping them on a panel around the figure of Dakshinamurti, two may be placed on one side and three on the other, or three and three on each side, or three and four on either sides.

5. The god Dakshinamurti should be adored by *kinnaras*, *devas* and others.

6. The Apasmara - purusha should hold his right hand in the *sarpa - mudra* pose. that is, hold the palm of his hand in the form of the hood of a cobra, in front of the cobra which he should hold in his left hand.

7. The *Dakshinamurti Upanishad* and the *Sutasamhita* give the esoteric meaning of the figure of Dakshinamurti. It is stated that He is the supreme god who, at the end of an aeon (*kalpa*) absorbs within himself the whole universe and remains resplendent with joy. Dakshinamurti is such a deity. *Jnana* (knowledge) is known also as *dakshina* and since *dakshina* is ever in front of Siva and is gazing at him in the aspect of Dakshinamurti, he is called Dakshinamukha. The Apasmara - purusha under his foot is the personification of the ignorance of the living beings, which he keeps under subjection under the tread of his foot. The book he holds in

his hand contains all wisdom and illuminates the souls of beings. The *akshamala* which he carries in his hand is the representation of the *tatvas*. His body is composed of eternal bliss and eternal energy; the wide-spreading banyan tree casting deep shade is the symbol of *maya* (illusion) and the *vrishabha* of Siva is *dharma* (law). Dakshinamurti is teaching the *rishis* who are already deeply versed in the Vedas the *atma-vidya* (knowledge of self and soul) and rescuing them from *samsara* (bondage). He is himself imperishable, without birth or death and the *kamalasana* or the lotus-seat upon which he is seated is the symbol of the sacred syllable *Om*.

8. Eight photographs are reproduced in illustration of the above description. Of these the first illustration, Pl. LXXI, comes from Deogarh and represents a very fine piece of sculpture. This panel has its central figure Dakshinamurti seated on a raised platform placed under a tree, with his left leg hanging and the right one bent and rested upon the seat. On his head is a *jatabandha*; the back right hand carries an *akshamala* and the front right hand is held in the *jnanamudra* pose. The back left hand carries a long object which is not easy to identify; perhaps it represents a cadjan manuscript: or a bundle of *kusa* grass (*kurcha*) the front left hand carries a pot, perhaps an *amritaghata*, as required in the *Vishnudharmottara*.

He wears round his loins a garment which descends as far down as the knees; on his left shoulder and descending below as far as the left thigh and lying on it is a *Krishnajina* (or deerskin), the head and front legs of the deer being clearly visible there: this skin is worn in the *upavita* fashion. The whole figure is slightly bent forward and a few *jatas* are seen descending over the shoulders. The face portrays beautifully the calmness that is insisted upon by the *agamas* and the sight is fixed below.

9. Below his seat and near his left leg are seen two deer, also listening to this exposition of *dharma*. This brings to mind the analogy of the representations of Buddha's preaching the *dharma* wherein also the same animals are introduced as members of the audience. Behind stands an

ascetic with crossed arms and legs and carrying on his left hand an *akshamala*; he has a tapering beard and his *jatas* are tied up in a knot on the crown of his head.

10. To the left of Dakshinamurti is seated a person as tall as himself. He is also seated underneath a tree on a tooky seat. This may either be a *rishi* or Siva himself in the aspect of the Vyakhyana - Dakshinamurti; on the latter supposition the other person (seated to the right) must be taken to be Yoga - Dakshinamurti. However it is not possible to say definitely whom this figure represents. The right hand of this image though carrying an *akshamala* is held in the *chin - mudra* pose, while the left hand is held in the *bhu-sparsamudra* pose.

Its head is adorned with a neatly executed *jalamakuta* and its body is covered with a deer skin in the *upavita* fashion. The right leg is let down the seat and is resting on the ground and the left leg is bent and kept on the seat. The garment covering the lower portion of the body descends as far below as the knees. As in the case of the other figure there is behind it a smaller one, also an ascetic, whose right hand, holding an *akshamala*, is kept in the *chinmudra* pose and the left hand carries a water pot. Below the seat of this image is a lion couchant with its head resting upon its forelegs which are kept crossed over each other.

11. There are *devas* and *gandharvas* who are shown as flying in the air over the heads of these two central figures carrying flower garlands in their hands. Higher up and in a separate compartment is sculptured Brahma as seated on a *padmasana*; as usual, he has four heads; but only two arms; the right hand is kept in the *chinmudra* or *abhaya* pose and the left carries a *kamandalu*. On both sides of Brahma are a *deva* and his *devi*, flying in the air and praising him.

12. The second image whose photograph is reproduced as fig. 1, on Pl. LXXII, is to be found in the Siva temple at Avur in the Tanjore district. It is also a well executed piece of sculpture. In this image the *jatas* are bound together by a *lalatapatta* of elaborate workmanship. In the left ear

is a *patrakundala* and in the right a *makarakundala*; on the chest are the *yajnopavita* and a necklace of *rudraksha* seeds; there are also the *chhannavira* and the *udarabandha* and a cloth worn in the *upavita* fashion. The front right hand is kept in the *chinmudra* pose and the front left hand, which rests on the left knee, bears a book. In the backright hand is the *sarpa* (snake) while in the back left hand is *agni* (fire). The right leg hangs down the seat and is placed upon the *Apasmarapurusha* and the left foreleg rests upon the right thigh. This image belongs to the early Chola period.

13. The photograph reproduced on Pl. LXXIII is of a comparatively modern sculpture to be found in a Siva shrine built in the second *prakara* of the temple at Tiruvorriyur. It is coarse in its execution and lacks effect. The *jatas* in this case are spread fanwise and are bound at their base by a *lalatapatta*. The image has the same objects in its hands as the one noticed above (Pl. LXXII, fig. 1) But there is in addition the figure of a *rishi* seated below the seat of *Dakshinamurti*, with its hands held in the *anjali* pose. The seat on which *Dakshinamurti* is seated in fig. 1, Pl. LXXII, is a *bhadrapitha* while in Pl. LXXIII it is the mountain represented in the usual conventional manner.

14. The fourth illustration, fig. Pl LXXI, is exactly similar to the third; but there are two *risais* sculptured separately and seated on either side of the central figure.

15. The fifth illustration, fig. 1. Pl. LXXIV, is from Suchindram in South Travancore. The image is of a comparatively recent date. It has on its head a carefully worked up *jatamakuta*; and a few stray *jatas* are seen flowing down on the shoulders. The posture assumed herein is the *sukasana*. In the right back hand is seen a lotus flower, in the back left hand a *sarpa* while the front right hand is held in the *chinmudra* pose and the front left hand carries a book.

16. Fig. 2, Pl. LXXV, is the photograph of the figure of *Dakshinamurti* found in Kaveripakkam and belongs to the Pallava period. Herein, the deity has on his head heavy curls

of hair constituting the *jatabhara*; he carries the *akshamala* in his back right hand, *agni* (?), in the back left hand and a book in the front left hand; the foant right hand is held in the *vyakhyana-mudra* poses. The right leg is hanging below the seat, while the left one is kept bent in the *utkudikasatna* posture. Round the neck are two *haras* (necklaces) on the chest, the *yajnopavita* and in one ear a *urittakundala*; the other ear wears no ornament. Below the seat are to be seen a deer and a cobra listening to his discourse.

17. Fig. 1. Pl. LXXV, is the reproduction of a photograph of the Jnana - Dakshinamurti kept in the southern niche of the central shrine of the Siva temple at Tiruvengavasal in the Pudukottah State. In this case, the deity is represented as seated with his left leg kept in the *utkutikasana* poseturand on it is stretched the front left arm. Fig. 2, on the same plate is that of a bronze statuette belonging to the collection of Mr. Kay, Madras. It is almost similar to the figure on Pl LXXIII; the only difference is that in the figure belonging to Mr. Kay, the back right hand keeps *agni* and the back left one, a snake, whereas in the Tiruvorriyur image the order is reversed.

JNANA - DAKSHINAMURTI:

18. There is not much difference between the Vyakhyanamurti and the Jnanamurti. In the latter the general posture of Siva is exactly the same as in the former, but in the back right hand there should be the *akshamala*, and in the back left hand a *utpala* flower. The front right hand in the *jnanamudra* pose, whereas the front left hand may be kept in the *abhaya* or the *danda* pose.

YOGA - DAKSHINAMURTI,

19 This form of Dakshinamurti may be sculptured in three different ways. In the first, the two legs of the image should be crossed as in the *svastikasana*; while the front right hand should be held near the chest in the *yogamudra* pose and the front left hand should rest upon the lap in the characteristic *yogic* posture. In the back right hand there should be the *akshamala*, and in the back left hand a lotus flower. The gaze must be fixed on the tip of the nose;

and a few *jataz* should hang over the shoulders. This image of Dakshinamurti should be surrounded by *rishis* who should be adoring him.

20. In the second mode of representation of Yoga Dakshinamurti the left leg of the figure should be bent in the *utkutikasana* posture: Surrounding the body of the figure and its left leg should be a *yogapatta*. The right leg should be hanging down the seat. The front left arm should be kept stretched and be resting by the elbow on the knee of the bent left leg. The rest of the description is identical with that given for the first form.

21. The third form is required to be sculptured thus: The two legs are bent and crossed in a more or less vertical position (as in the figure of Yoga - Narasimha), and round these and the body is passed a *yogapatta* to keep the legs in position. The front two arms are stretched and kept resting on the knees. In the back right hand there should be the *akshamala* and in the back left hand a *kamandalu*. The *jatsa* should be disposed of in the form of a *jatamandala* and in it should be the crescent moon, a snake and other objects. The colour of the body of this aspect of Dakshinamurti is white, but his neck should be represented as of black colour. The image should be adorned with all ornaments including a number of snake ornaments.

22. The illustration on Pl. LXXVI, is a well-carved figure of Siva in the *yogasana* posture. It is enshrined in a fane situated in the south *prakara* of the Siva temple at Tiruvorriyur. The inscriptions on the walls of this shrine refer to the image set up in it as Padampakkanayinar and state that it was set up in the fifth year of the reign of the Chola king Viarajendradeva (about A. D. 1067 - 8). From the position of this shrine with reference to the main central shrine, that is, to the south side of it, and from the posture and other features of the image itself enshrined therein, it may without fear of contradiction, be stated to be the first form of Jnana - Dakshinamurti described above.

The figure has a well executed *jata - makuta* ornamented with jewelled discs and bands round it: *kundalas* in the ears; and *hara* and necklace of *rudraksha* seeds and *yajnopavita*.

on the chest. The forearms are adorned with a number of bracelets and the upperarm with *Keyurs*. The legs are crossed one over the other so as to bring the soles up; this is exactly the *yogic asana* called the *svastikasana*. In the back right hand there appears to have been a *sula*, whose shaft alone now remains, the head being broken; in back left hand is the *kapa*; the front right hand is held in the *chinmudra* pose and the front left hand also in the pose characteristic of an expounder of sciences. This image now goes by the inexplicable name of *Gaulisvara* and near it and to its proper right is set up in more recent times the figure of *Sankaracharya*; on the base of the seat of this latter are carved the figures of his four great disciples.

23. The second form is illustrated by Pl. LXXVII. The original of this photograph is in the Kailasa-nathasvamin temple at conjeevaram. In this sculpture Siva has his leg bent and rested vertically on the seat and this leg and the body are bound together by the *yogapatta*. The front right hand is held in the *yogamudra* pose, while the front left hand is in the *abhaya* pose. The back right hand keeps an *akshamala* and the back left hand keeps *agni* or a lotus flower.* The right leg is hanging down the seat. Siva is as in the previous instances seated under the shade of a banyan tree and below his seat are deer lying, with their heads lifted up to Siva. Below his right elbow is a cobra with an uplifted hood, also gazing at the enchanting figure of Siva. Above the head of Siva are seen seated a pair of *bhutas* on either side. On three niches situated on either side respectively of *Dakshina murti* (not shown in the picture) are *rishis* sitting and listening

* At some later period of the history of this temple, when the surface of the stones of which the sculptures are composed began to peel off, they have all been covered with thin coat of plaster. The plasterer not being able to make out the exact nature of some badly injured objects has shaped slightly different things in their stead: thus, a lotus flower that is required by the agamas seems to have been evidently mistaken for the most likely object in the back left hand of Siva, namely *agni*.

to the preaching of the *Dharma* or *Yoga* by Siva * The image whose photograph is reproduced as Pl. LXXVII; is almost similar to that on Pl. LXXVII: the back right hand, in this instance, carries a cobra. Dakshinamurti is seen sitting here upon a *bhadrapitha* placed upon a hill.

24. Pl. LXXIX is the photograph of the image of Dakshinamurti to be found in the Siva temple at Nanjangodu in the Mysore Province. This represents, only so far as its sitting posture goes, the third form the *Yoga* - Dakshinamurti. The *asana* assumed is that form of *utkutikasana* described under the third form. The legs are bound with the body with a *yogapatta*. But in fact the image is a combination of all aspects of Dakshinamurtis — namely, the *Yoga*, the *Vina* - dhara and the *Vyakhyana* forms; it is the *Yoga* form because its sitting posture is *yogic*; the *Vinadhara* because it carries in its back left hand a *vina* and *Vyakhyana* because its front right hand is in the *caimudra* pose and the front left hand carries a book. The figure is seated below a banyan tree and the *lanakhana* (the totemistic emblem) the bull, is carved in a counter-sunk surface on the pedestal in front. Below the seat and in the middle of it is seated a Lingayat priest who holds in his left hand a *linga*. On either side of this *guru* are his disciples with their hands in the *anjali* pose. A *prabhavali* is placed behind the figure of Dakshinamurti on the jambs of which are standing one on each side a *rishi* with the hands in the *anjali* pose.

VINADHARA - DAKSHINAMURTI;

25. As a great teacher of music, both instrumental and vocal, Siva is worshipped in the form of *Vinadhara* -

* Mr. Alex. Rea in his "The Pallava Architecture" describes a panel containing the images of Dakshinamurti and the rishis thus: "in this panel, eleven seated sages are listening to the exhortations of Siva, who is represented in a panel on the north side of the central shrine. He is armed with different symbolical weapons, and seems to be preaching war" (1). Such mistakes are fairly common in his publications and hence need no serious refutation: nor are his drawings reliable, for, to quote an instance, a *sankha* in the hand of an image is wrongly represented in the drawing as a *padma*.

Dakshinamurti. The description of the image of this aspect of Dakshinamurti is found in the *Kamika* the *Amsumad bheta* and the *Karaagamas*. The *Amsumadbhedagama* states that the left leg should be kept in the *utkutika* posture and the two front hands should hold the *vina*: the rest should be exactly similar to the description of the Vyskhyanamurti. According to the *Kamikagama* the Gana - Dakshinamurti should have his front right and left hands held in the *kataka* pose, the former with its palm facing below and the latter facing above. The *kataka* pose being slightly different in form, the *Kamikagama* calls the pose the *sarpakara*. The left arm should be lifted up and the right arm lowered below, so as to hold in proper position the long handled musical instrument, the *vina*. The *vina* should be held at the top by the left hand and by the right hand at the lower end; the resonating body of the instrument should rest on the right thigh. The lower right hand should be manipulating the strings of the instrument.

26. The measurement of the *vina* is next given as follows: the *vina* should be projecting three *angulas* beyond the right thigh and four *angulas* above the left *kataka - hasta*. The distance between the two points specified above is the length of the *vina danda* or the hollow shaft of the instrument whose width at the top should be two *angulas*. The gourd resonator: attached at the lower end should be six *angulas* in diameter and three *angulas* in height.

27. A few general observations are added also about the figures of Dakshinamurti: It is stated that the face of Dakshinamurti should be turned towards the hand held in the *sandarsanamudra* pose; also the gaze of the god may be fixed on this hand. Surrounding the figure of Dakshinamurti there should be different kinds of animals and reptiles, sages (*muns*) and ascetics (*siddhes*), *vidyadharas*, *bhutas* and *kinnaras*. Siva should be seated in a place on the mountain where all sorts of flowering trees and plants grow luxuriantly and under a banyan tree, on the right side of its trunk, on a jewelled *pitha* covered with a tiger's skin and he should present a benign look: and the *rishis* the ancestors of the *Sivavidyas* (Saiva brahmanas) should be seated round him. The figure of Dakshinamurti may be sculptured as seated or standing surrounded or not by *rishis*.

with his legs either resting or not upon the Apasmara - purushai and with or without the banyan tree, *bhutas* and others mentioned above.

28. Two photographs, Pls. LXXX and LXXXI. are reproduced in illustration of the Vinadhara - Dakshinamurti; both of them are identical in shape and in the details of moulding * Siva is seen standing with his right leg kept firmly on the ground, while the left leg is placed a little forward slightly bent. The front two hands are held in the *kataka* pose, the left one looking up and the right one looking down. Evidently a separately cast *vina* was intended to be inserted in the hands whenever wanted and hence this instrument is not to be seen in either image. The back right hand carries a *parasu* and the back left one a *mriga*. There are all sorts of elaborately sculptured ornaments on the person of the figures. The first figure (Pl. LXXX) belongs to the Madras Museum, while the second (Pl. LXXXI) is to be found in the temple at Vadarangam in the Tanjore district. The second, an earlier piece of sculpture, is of very high artistic value; the first is of rather inferior workmanship.

* These two images figure on Pls. XV and XVI of Mr. O. Ct Gangoly's South Indian Bronzes. Besides these, he has reproduced two other photographs of the same aspect of Siva on Pls. I and XIV. In every detail all the four figures agree for instance, in all the right leg stands straight on the ground while the left one is slightly bent; all four have four arms, the back hands of which carry the *parasu* and the *mriga* and the two front hands are held in the *kataka* poses required in the *agamas* and are evidently meant to keep a *vina* in them; the very same ornaments, head-gear and clothing are to be seen on all the images. In the case of Pl. I, there is a slight divergence from the description of the *agamas*, namely, the left leg instead of being placed directly on the ground, is held supported on its head by a *bhuta* — which deviation is one of the artistic embellishments of the master-sculptor. In spite of the striking similarity nay identity among the four images, they are called by different names; thus, the figure on Pl. I is said to be *Kaia-samhara* or *Kalakalamurti*; that on Pl. XIV, *Gangadhara*; that on Pl. XX, *Chandrasekhara* or *Somadhari*; and lastly; that on Pl. XVI, *Prameswara Swami* (sic). It is not quite clear either from the *dhyaana* - *stokas* quoted or from the short descriptive notes added to each if the identifications are justifiable at all.

In this sculpture, Arddhanarisvara has four arms ; in one of the right hands he holds the *parasu* wriggling round which is to be seen a snake, one of the favourite animals of Siva ; the same arm has a *sarpa - valaya* round it. The remaining right and one of the left hands hold a *vina* in them and play upon it. On the right upper arm there is a snake ornament ; there is a *sarpa - kundala* in the right ear. On the right half of the head is the *jatamakuta* bearing on it the crescent moon, the skull and other ornaments. An exceedingly well wrought necklace adorns the neck. There is also the *yajnopavita* on the chest. This side is draped from the loins down to the knees with deer's skin. The right legs is somewhat bent and is resting upon an ornamented platform. The female half has a *karanda - makuta*, a knot of hair with bouds of jewelled ornaments running across it, a large number of *kankanas* on each forearm and a well executed *keyura* ; there are *mekhalas* or girdles keeping in position the silk garment which descend down to the ankles.

On the foreleg is an anklet. The other left hand holds a *nilotpala* flower. The whole of the head is surrounded with a *prabhamandala*. To the left of Arddhanarisvara is a female attendant standing with the right arm hung down and the left arm bent and carrying in it a vessel ; she is also beautifully adorned with all ornaments and is draped in a fine cloth. Her hair is done up in a knot, *dhammilla*. To the right of the central image is the bull of Siva, meek and quite, with its eyes casting glances on the ground before it. Behind the bull is a human figure with a thoroughly emaciated body ; it may be representing either Bhairava or the *rishi* Bhringi. Its hands are held in the *anjai* pose. On the right and left of the head of the central figure are the representations of Devas with their consorts flying in the air and praising Siva. Below the platform on which stands the figure of Arddhanarisvara, are sculptured small figures of the *ganas* some dancing and others playing upon different musical instruments.

காணவேண்டிய கலையார்சம் உள்ள தட்சிணாமூர்த்தித் திருவுருவங்கள்

1. நாகேஸ்வரன்கோயில் - சம்பக்கோணம் - வினோதரதட்சிணாமூர்த்தி சிலாநுபம் - மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்து.
2. திருப்புனவாயில் - பழம்பதியீஸ்வரம்கோயில் - பாண்டியர் காலத்து தட்சிணாமூர்த்தி - ஆபரணம் இல்லாத திருவுரு - சூட மதடம் உள்ளது.
3. மகாபலிபுரம் - தர்மராஜரத்திலுள்ள வினோதர தட்சிணாமூர்த்திகள் மூன்று.
4. நுளம்ப நாட்டு - தட்சிணாமூர்த்தி.
5. சிகம்பரம் - நடராஜர் திருக்கோயிலின் நிழக்குக் கோபுர நுழைவாயிலில் உள்ள வியாக்க்யான தட்சிணாமூர்த்தி.
6. பரோலி - வினோதரசிலன்.
7. திருச்சூர் - அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள Ckmages from kilatai sivatemple, தட்சிணாமூர்த்தி.
8. காஞ்சிபுரம் - கைலாசநாதர் திருக்கோயில் - 8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பல்லவர்காலத்து தட்சிணாமூர்த்தி.
9. எல்லோரா - குகைக் கோயிலில் விளங்கும் மிருகங்க தட்சிணாமூர்த்தி.
10. திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி கோயில் வடக்கு கோபுரத்தில் உள்ள பின்ற நிலையில் சின்றுக்கிரையுடன் தட்சிணாமூர்த்தி - சமபாகத ஸ்ரீராமநிலையில் உள்ள சுதைச்சிற்பம்.
11. ஸ்ரீ வாஞ்சியம் - திருக்கோயிலில் விளங்கும் - சுதையில் அர்த்த நாரீஸ்வரர் வினோதர தட்சிணாமூர்த்தி உருவம்.
12. வேட்டுவான் கோயில் - மிருகங்க தட்சிணாமூர்த்தி - திருநெல் வேலியில் உள்ள கழுஞ்சுமலை எனும் இடம்.
13. செவ்வியம் - அம்பலவீஸ்வரர் கோயிலில் விளங்கும் இரண்டு சரம் உள்ள தட்சிணாமூர்த்தி.

14. பருதியப்பர் கோயில் தேரில் உள்ள தட்சிணமூர்த்தி, (தஞ்சாவூர் to ஓரத்த நாடு போகும் வழியில் உள்ளது இத்தலம்.)
15. திருக்கொறுக்கை - யோகேஸ்வரர் கோயில் - உற்சவ தட்சிணமூர்த்தி
16. தற்காலத்தில் அமைந்த அமெரிக்காவில் - சுவாமி தயானந்தா அவர்களின் சீரிய முயற்சியால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட தட்சிணமூர்த்தி தனிக்கோயில் விளங்குகிறது. (ஆதாரம் - ஞானபூமி 1990. அக்டோபர் மாத இதழ், பக்கம் - 23ல் காண்க.)
17. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் - சிதம்பரத்திற்கு மேற்கே திருநாரையூர் திருக்கோயிலில் அலங்கார மண்டபத்தில் விளங்கும் தட்சிணமூர்த்தி - மேலும் தேவ கோஷ்டத்தில் விளங்கும் தட்சிணமூர்த்தி
18. ஸ்ரீ வாஞ்சியம் - திருக்கோயிலின் சுவாமி விமானத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் (திரிதள விமானம்) அமர்ந்த கோலத்தில் (சுதைச் சிற்பம்) விளங்கும் வீணாதர தட்சிணமூர்த்தி
19. திங்கனூர் - (திருப்பழனம் அருகில்) திருக்கோயிலில் விளங்கும் யோகமூர்த்தி
20. திருப்பூந்துருத்தி சிவாலயத்தில் உள்ள வீணாதர தட்சிணமூர்த்தி
21. சுந்தரப் பெருமாள் கோயில் மேலச்சாலை - மெயின் ரோட்டில் விளங்கும் ஓர் சாதுவின் சமாதிக் கோயிலில் 3 அங்குல உயரத்தில் தட்சிணமூர்த்தி செப்பு விக்ரகம் ஒன்று வழிபாட்டில் உள்ளது. இருகரங்களுடன் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் சுகாசனமாக விளங்க, இடப்பக்கம் அம்பிகையும் அமர்ந்து காட்சி தருகின்றாள். பெருமாவின் வலக்கரம் சின்முத்திரை யாகவும், இடக்கரம் வரத ஹஸ்தமாகவும் உள்ளது. இதனை சக்தி சமேத வரத ஹஸ்த ஞானமூர்த்தி என்றும் கூறலாம். இத்தகைய திருவுரு சக்தியினை " மேதாப்ரஞாப்ரதாயினி " என " தெசுஷிணுக்குடத்திப மகாத்மியம் " என்னும் வடமொழித் தலபுராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி இத்திருவுரு அமைந்துள்ளது.
22. அமெரிக்காவில் தட்சிணமூர்த்திக்கெனத் தனி ஆலயம் ஒன்று அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. " பென்சில்வேனியாவில் " அமைந்துள்ள ஆந்தக் கோயிலில் இருக்கும் தட்சிணமூர்த்திச் சிலை நமது நாட்டில் உருவாக்கப்பட்டது. சுமார் 1500 கிலோ எடையுள்ள இச்சிலையினை ஐந்து சிற்பிகள் உருவாக்கி இருக்கின்றார்கள் (ஆதாரம் : ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம் ஜனவரி 1991 - இதழ்).
23. மூன்றாம் டிலோத்துங்கனால் திருப்பணி செய்யப்பட்ட திருபுவனம் திருக்கோயிலின் மாராமண்டப விதானத்தின் சுற்றுப் பகுதியில் பூரணத் தட்சிணமூர்த்தி உருவங்கள் 12 அடியுயரத்தில் உள்ளன.

24. திருப்பாளந்தான் - ஸ்ரீ அருணாஜதேஸ்வரர் கோயிலில் விளங்கும் மேற்குக் கோபுரத்தின் தென்பகுதியில், பெருமானானவர் அப்பிகையினை மடியில், அமர்த்திக் கொண்டும் தனது முன் இடக் கரத்தால் இடுப்பினைத் தழுவிடும், முன் வலக்கரத்தால் சிம்முத்திரையினைக் காட்டிடும், பின் இருகரங்களில் தாமரை, கமண்டலம் கொண்டு முனிவர் நால்வருக்கு முன்பாக வீரசனமாக பிரம்மத தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் சுகைச் சிற்பம் 5 அடி உயரத்தில் விளங்குதலைக் காணலாம்.
25. மருத்துவக்குடி - ஸ்ரீ ஐராவதேஸ்வரர் ஆலயம் - தஞ்சை மாவட்டம் - மலைத்து அமர்ந்த கோலம்.
26. கொல்லுமாங்குடி - ஸ்ரீ மகாகாள நாதர் ஆலயம் - தஞ்சை மாவட்டம் - வியாக்யான தட்சிணமூர்த்தி.
27. ஸ்ரீ சுவரிணகிரீசுவரர் கோயில் - அசிக்காடு - மயிலாடுதுறைவட்டம் - உடுக்கையும் நெருப்பும் ஏந்தியுள்ள தட்சிணமூர்த்தி.
28. தஞ்சைமாவட்டம் - உத்தராபதிசுவரர் கோயில் - திருச்செங்காட்டங்குடி - கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம்.
29. பிரம்மபுரிஸ்வரர் கோயில் - திரிதலம் - செங்கை அண்ணமாவட்டம் - உத்குடிசாசன தட்சிணமூர்த்தி - கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு சிற்பம்.

பயறணிச்சுவரர் தஸபுராணம்

மித்திரருக்கு அறம்பொருள் இன்பென்பவையை
மண்ணவாக்கும் விண்ணவாக்கும்
சித்திரமாய் அளிக்குமொரு முழுமுதலே
சனகாதி தெளிவினோருக்கு
எத்தரையும் அறியொண்ணு அழியாத
செல்வத்தின் இன்பத்தைச்சின்
முத்திரையின் மரக்காலால் அளந்தபொரு
ளாணிபதம் உன்னி வாழ்வாம்.

— கனகசபைக் கவிராயர்.

தட்சிணாமூர்த்தி பத்ததி

॥ श्री दक्षिणामूर्तये नमः ॥

* अस्य श्री दक्षिणामूर्तिमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः

गायत्री छन्दः दक्षिणामूर्तिर्देवता ।

ओं बीजं. स्वाहा शक्तिः । मम श्री दक्षिणामूर्ति-
प्रसादं सिध्यर्थं जपे विनियोगः ।

ओं नमो भगवते अङ्गुष्ठाभ्यां नमः (नमः)

दक्षिणामूर्तये तर्जनीभ्यां नमः (स्वाहा)

मह्यं मध्यमाभ्यां नमः (वषट्)

मेघां अनामिकाभ्यां नमः (हुं)

प्रज्ञां कनिष्ठिकाभ्यां (वौषट्)

प्रयच्छ स्वाहा करतलकरपृष्ठाभ्याम् नमः (फट्)

एवं हृदयादिन्यासः(१) ॥

ओं वां ओं अङ्गुष्ठाभ्यां .

ओं हं ओं तर्जनीभ्यां

ओं ओं मध्यमाभ्यां

ओं ओं अनामिकाभ्यां

ओं ओं ओं कनिष्ठिकाभ्यां

ओं ओं ओं करतलकरपृष्ठाभ्यां

एवं हृदयादिन्यासः ॥

भूर्भुवस्वरोमिति दिग्बन्धः ।

ध्यानम् -

स्फटिकरजतवर्णं मौक्तिकीमक्षमाला-

ममृतकलशविद्यां ज्ञानमुद्राः करग्रैः (कराब्जैः)

दधतमुरगकक्षं सोमसूर्याग्निनेत्रं

स्फटिकरुचिरगात्रं दक्षिणामूर्तिमीडे ॥

पञ्चोपचारैरभ्यर्च्य ॥ मनुं जपेत् नमः ।

ओं नमो भगवते दक्षिणामूर्तये मह्यं मेघां

प्रज्ञां प्रयच्छ स्वाहा । पुनः पञ्चपूजां कृत्वा

॥ शुभं भूयात् ॥

* இப்பகுதி தஞ்சாவூர் சரபோஜி சரஸ்வதி மகாலில் கிடைக்கப்பெற்ற கையெழுத்துப் பிரதியின் மூலம் ஆகும். ௧௮ கையெழுத்துப் பிரதியின் மொத்த ஏடுகள் 14 ஆகும். அதில் கடைசி 4 பக்கம் மட்டும் (தட்சிண மூர்த்திக்குரியது) கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

जय संसृतिकान्तास्कुठारासुरसूदन ।	
जय संसारसावित्र तापतापित पादप ॥	12
जयदोषघिपालीढ मृनसजीवनौषध ।	
जय कर्तव्यदावाग्नि दग्धान्तर सुधाम्बुधे ॥	13
जयासूर्यार्णवामग्नजनतारणनाथिक ।	
जयाहताक्षि रोगाणा मत्तिलोक सुखाञ्जन ॥	14
जयाशाविपचल्लीनां मूलमालानिकुन्तन ।	
धयाघतृणकूटाना ममन्द ज्वलितानल ॥	15
जय मायामदेभश्री विदारण मृगोत्तम ।	
जय भक्तजनस्वान्त चन्द्रकान्तैकचन्द्रमाः ॥	16
जय सन्त्यक्तसर्वाश मुनिकोक दिवाकर ।	
जयाचलसुताचारु मुखचन्द्र चकोरक ॥	17
जयाद्रि कन्यकोत्तुङ्ग कुचाचल विहङ्गम ।	
जय हैमवती मञ्जु मुखपङ्कज वम्भर ॥	18
जय कात्यायनी स्निग्ध चित्तोत्पल सुधाकर ।	
जयाखिल हृदाकाश लसद्भुमणि मण्डल ॥	19
जयासङ्ग सुखोत्तुङ्ग सौधक्रीडन भूमिप ।	
जयसंवित्सभासीम नटनोत्सुक नर्तक ॥	20
जयानवधि बोधाब्धि केलिकौतुक भूपते ।	
जय निर्मलचिह्नोन्नि चारुद्योतित नीरद ॥	21
जयानन्द सदुद्यान लीलालोलुप कोकिल ।	
जयागम शिरोरण्य विहार वरकुञ्जर ॥	22
जय प्रणव माणिक्य पञ्जरान्तश्शुकाग्रणीः ।	
जयसर्वकलावार्धि तुषार करमण्डल ॥	23
जयाणिमादिभूतीनां शरण्या खिल पुण्यभूः ।	
जय स्वभावभासैव विभासित जगत्त्रय ॥	24
जय सादिधरिव्यन्त जगजन्मादि कारण ।	
जयाशेष जगज्जाल कलाकलनवर्जित ॥	25

जय मुक्तजनप्राप्य सत्यज्ञान सुखाकृते ।	
जयदक्षाध्वरध्वसिन् जय मोक्षफलप्रद ॥	26
जय सूक्ष्म ज्जाद्यापिन् जय साक्षिन् चिदात्मक ।	
जय सर्व कुलाकल्प जयानल्प गुणार्णव ॥	27
जयकन्दर्पलावण्य दर्प निर्भेदनप्रभो ।	
जयकर्पूरगौराङ्ग जयकर्म फलाश्रय ॥	28
जयकञ्जदलोत्सेक भञ्जनोद्यतलोचन ।	
जय पूर्णेन्दुसौन्दर्यगर्वनिर्वापणानन ॥	29
जय हासश्रियोदस्त शरच्चन्द्र महाप्रभ ।	
जयाधर विनिर्भिन्न विम्बारुणिम विभ्रम ॥	30
जय कम्बुविलासश्री धिक्कारि वरकन्धर ।	
जयमञ्जुलमञ्जीररञ्जित श्रीपदाम्बुज ॥	31
जय वैकुण्ठसम्पूज्य जयाकुण्ठमते हर ।	
जय श्रीकण्ठसर्वज्ञ जय सर्वकळानिधे ॥	32
जयकोशातिदूरस्थ जयाकाश शिरोरुह ।	
जयपाशुपतध्येय जयपाश विमोचक ॥	33
जयदेशिक देवेश जयशम्भो जगन्मय ।	
जयशर्व शिवेशान जयशङ्कर शान्धत ॥	34
जयोङ्कारैकसंसिद्ध जयकिङ्करवत्सल ।	
जय पङ्कजजन्मादि भाविताङ्घ्रियुगाम्बुज ॥	35
जयभर्ग भवस्थानो जयमसावकुण्ठन ।	
जयस्तिमित गम्भीर जयनिस्तुलविक्रम ॥	36
जयास्तमितसर्वाश जयोदस्तारिमण्डल ।	
जयमार्ताण्डसोमाग्नि लोचनत्रयमण्डित ॥	37
जयगण्डस्थलादर्श विम्बितोद्भासिकुण्डल ।	
जय पापण्डजनतादण्डनैकपरायण ॥	38
जयाखण्डितसौभाग्य जयचण्डीश भावित ।	
जयानन्तान्त कान्तैक जयशान्तजनेडित ॥	39

जय सम्यन्तसंवेद्य जयाङ्ग त्रितयातिग ।	
जयनिर्भेदबोधात्मन् जयनिर्भाविभाषित ॥	40
जयनिर्द्वन्द्व निर्दोष जयाद्वैतसुखाम्बुधे ।	
जयनित्यनिराधार जयनिष्कलनिर्गुण ॥	41
जयनिष्क्रियनिर्माय जयनिर्मलनिर्भय ।	
जयनिश्शब्दनिस्स्पर्श जयनीरूपनिर्मल ॥	42
जयनीरस निर्गन्ध जयनिस्पृह निश्चल ।	
जयनिस्सीम भूमात्मन् जयनिष्पन्द नीरघे ॥	43
जयाच्युत जयातर्क्य जयानन्य जयाव्यय ।	
जयामूर्त चषाचिन्त्य जयाग्राह्य जयाद्भुत ॥	44
इति श्रीदेशिकेन्द्रस्य स्तोत्रं परमपावनम् ।	
पुत्रपौत्राद्युरारोग्यसर्वसौभाग्यवर्धनम् ॥	45
सर्वविद्याप्रदं सम्यगपवर्गविधायकम् ।	
यः पठेत्प्रयतौ भूत्वा ससर्वफलमश्नुते ॥	46
दाक्षायणीपतिदयार्द्रनिरीक्षणेन	
साक्षादवैति परतत्त्वमिहैव धीरः ।	
नक्षानदानजपहोमसुरार्चनादि	
धर्मैरशेष निगमात्तनिरूपणैर्वा ॥	47
अवचनचिन्मुद्राभ्यामद्वैतं बोधमात्रमात्मानम् ।	
वृत्ते तत्र च मानं पुस्तक भुजगाग्रिमिर्महादेवः ॥	
कटिघटित करटिकृत्तिः कामपि मुदां प्रदर्शयन् जटिलः ।	
खालोकिनः कपाली हन्त मनोविलय मातनोत्येकः ॥	
श्रुतिमुखचन्द्रचकोरं ननजनदौरात्म्यदुर्गमकुठारम् ।	
मुनिमानस सञ्चारं मनसा प्रणतोऽसिदेशिक मुदारम् ॥	

॥ श्रीदक्षिणामूर्तिं मानसिकपूजास्तोत्रम् ॥

मुद्राक्षमाला मृतपात्रविद्या व्याजाजिघांसेन्दुकर्णीद्रयुक्तम् ।	
योगीन्द्रपर्जन्य भगस्तरोजभृङ्गजोऽदिदक्षिणास्यम् ॥	1
स्फुटवटनिकटस्थं स्तूयमानावभासं पटुजतटपट्टव्याघ्रचर्मोत्तरीयम् ।	
चटुलनितलनेत्रं चन्द्रचूडं मुनीनां रक्तकपटलदेवं भावये दक्षिणास्यम् ॥ 2	2
आवाहये सुन्दरनागभूपं विराजमानाश्रित पञ्चशाकम् ।	
भस्माङ्गरागेण विराजमानं श्रीदक्षिणासूर्तिनहात्मरूपम् ॥	3
सुवर्णरत्नामलवच्चनीलमाणिक्य मुक्तामणिपुक्तपीठे ।	
स्थिरोभव त्वं वरदो भवत्वं संस्थापयामीश्वर दक्षिणास्यम् ॥	4
श्रीजाह्नवीनिर्मलतोयमीश चाध्वार्थमानीय समर्पयिष्ये ।	
प्रसन्नवक्रान्बुजलोकवन्द्य कालवयेऽं तवदक्षिणास्यम् ॥	5
कस्तूरिकासिध्रमिदं गुलाण रुद्राक्षमालाभरणाङ्किताङ्ग ।	
कालत्रयावाध्यजगन्निवास पाद्यं प्रदास्ये इदिदक्षिणास्यम् ॥	6
मुदाहमानन्द सुरेन्द्रवन्द्य गङ्गानदीतोयसिदंदिदास्ये ।	
तवाधुना चाचमनं कुरुष्व श्रीदक्षिणासूर्तिं गुरुस्वरूप ॥	7
सर्पिः पयो दधि मधु शर्कराभिः प्रलेचये ।	
पञ्चामृतमिदं स्नानं दक्षिणास्य कुरु प्रभो ॥	8
वेदान्तवेद्याखिलशूलपाणे त्रिभाषोपेक्षसुरेन्द्रवन्द्य ।	
ज्ञानं कुरुष्वामलगाङ्गतोये सुभाषितेखिन् कुरुदक्षिणास्य ॥	9
कौशेयवस्त्रेण च भाजंरमि देवं वराङ्गानि तवामलानि ।	
प्रक्षाल्यलोकत्रितयप्रसन्न श्रीदक्षिणास्यखिललोत्पाल ॥	10
सुवर्णतन्तुद्वय मग्न्यमीश यशोपवीतं परिधत्स्वदेव ।	
विशालबाहूदरपञ्चवक्त्र श्रीदक्षिणाभूर्तिं सुखस्वरूप ॥	11
कस्तूरिकाचन्दनकुङ्कुमादिनेत्रिण्यन्धमणिपात्र संस्रम् ।	
नमर्पयिष्यामि मुदा नाना गौरीप्रभोवस्थितदक्षिणास्य ॥	12

- शुभ्राक्षतैश्शुभ्रतिलैस्सुमिश्रैस्संपूजयिष्ये भवतः परात्मन् ।
तदेकनिष्ठेन समाधिनाथ सदाहमानन्द सुदक्षिणास्य ॥ 13
- सुरत्रदाङ्गेय किरीटकुण्डलं ताराङ्गुलीकङ्कणमेखलावृतम् ।
खण्डेन्दु चूडामृतपात्रयुक्तं श्रीदक्षिणामूर्तिभक्तं भजामि ॥ 14
- मुक्तामणिस्थापितकर्पूरप्रसूतैस्सदाः परिपूजयिष्ये ।
कुक्षिप्रपुष्टाखिललोकजाल श्रीदक्षिणामूर्तिभक्तस्वरूपम् ॥ 15
- दशाङ्गधूपं परिकल्पयामि नानागुग्धान्वितमाज्ययुक्तम् ।
मेघाख्य सर्वज्ञ वुमेन्द्रपूज्य दिग्भस्वर स्वीकुरु दक्षिणास्य ॥ 16
- आज्येन संमिश्रमिमं प्रदीपं वर्तितवयेणान्वितमग्निमुक्तम् ।
गृहाण योगीन्द्र मयार्पितं भो श्रीदक्षिणामूर्तिगुरो प्रसीद ॥ 17
- शाल्योदनं निर्मलसूपशाकभक्ष्याज्यसंयुक्तदधिप्रसिक्तम् ।
कपित्थ सद्राक्ष फलैश्च चूतैस्सापोशनं भक्षय दक्षिणास्य ॥ 18
- गुडीम्बु सत्सैन्धवयुक्तकंकं कर्पूरपाटीर लयङ्गयुक्तम् ।
यक्षेश कामान्तक पुण्यमूर्ते पिबोदकं निर्मलदक्षिणास्य ॥ 19
- स्वमार्गनिर्यञ्जलमाशु देव कुरुत्तरापोशनमध्रकेश ।
प्रक्षालनं पाणियुगस्य शर्व गण्डूपमापादय दक्षिणास्य ॥ 20
- साम्यग्जलेनाचमनं कुरुष्व स्वस्थो भव त्वं सप्तचाग्रभागे ।
चिदाकृते निर्मलपूर्णकाम विनिर्मितं पावन दक्षिणास्य ॥ 21
- ताम्बूलमद्य प्रतिसंगृहाण कर्पूरमुक्तामणिचूर्णयुक्तम् ।
सुपर्णपर्णान्वितपूगखण्डमनेकरूपालुति दक्षिणास्य ॥ 22
- नीराजनं निर्मलपात्रसंस्थं कर्पूरसंदीपित मञ्जुलपम् ।
करोमिवामेश तवोपरीदं व्योमाकृते शङ्कर दक्षिणास्य ॥ 23
- ततः परं दर्पणमीश पश्य खल्लं जगदीक्षितचक्रमाखत् ।
माणिक्यमुक्तामणिहेमनीलं विनिर्मितं पावनदक्षिणास्य ॥ 24
- मन्दारपङ्केरुहकुन्दजाजीसुगन्धपुष्पाञ्जलिमर्षयामि ।
विशूलढक्काञ्चितपाणियुग्म ते दक्षिणामूर्तिविरूपधारिन् ॥ 25
- भिरामम् ।
शिवसन्तोनाथ समापराधं क्षमस्व यक्षेश्वर दक्षिणास्य ॥ 26
- क्षमो नमः पापविनाशनाय नमो नमः कञ्जभवाचिताय ।
नमो नमः कृष्णहृदि स्थिताय श्री दक्षिणामूर्तिमहेश्वराय ॥

தட்சிணாமூர்த்தி நவரத்னமாலை ஸ்தோத்ரம்

॥ दक्षिणामूर्तिनवरत्नमालास्तोत्रम् ॥

மூலே घटस्य मुनिपुङ्गवसेव्यमानं मुद्राविशेष मुकुलीकृतपाणिपद्मम् ।
मन्वस्मितं मधुरवेपमुदारमाद्यं तेजस्तदस्तु हृदि मे तरुणेन्दुचूडम् ॥ 1

शान्तं शारदचन्द्रकान्तिधवलं चन्द्राभिरामाननं
चन्द्रार्कोपमकान्तिकुण्डलधरं चन्द्रावदातांशुकं ।
धीणां पुस्तकमक्षसूत्रचलयं व्याख्यानमुद्रां करैर्विभ्राणं
कलये हृदा मम सदा शास्तरामिष्टार्थदम् ॥ 2

कर्पूरगात्रभरपिन्दुदलायताक्षं कर्पूरशीतलहृदं करुणाविलासम् ।
चन्द्राधशेखरमनन्तगुणाभिराममिन्द्रादिसेव्यपदपङ्कजमीशमीडे ॥ 3

द्युद्रोरथस्वर्णमयासनस्थं मुद्रोलसद्वाङ्मुदारकायम् ।
सद्रोहिणीनाथ कळावतंसं भद्रோदधिं कञ्चन चिन्तयामः ॥ 4

उद्यद्भास्करसन्निभं त्रिणयनं श्रेताङ्गरागप्रभं बालं
भौजिधरं प्रसन्नवदनं न्यग्रोधमूले स्थितम् ।
पिङ्गाक्षं मृगशावकस्थितिकरं सुब्रह्मसूत्रாகृतिं भक्तानामभयप्रदं
भयहरं श्रीदक्षिणामूर्तिकम् ॥ 5

श्रीकान्तद्रुणिपोपमन्युतपनस्कन्देन्द्रनन्द्यादयः प्राचीना
गुरवोपि यस्य करुणालेशाद्रता गौरवम् ।
तं सर्वादिगुरुं मनोज्ञवपुषं मन्दसितालङ्कृतं चिन्मुद्रा-
कृतिमुग्धपाणिमल्लिनं चित्ते शिवं कुर्महे ॥ 6

कपर्दिनं चन्द्रकळावतंसं त्रिनेत्रमिन्दुं प्रतिमक्षिताज्वलम् ।
चतुर्भुजं ज्ञानदमक्षसूत्रपुस्ताग्निहस्तं हृदिभावयेच्छिवम् ॥ 7

बामोरूपरिसंस्थितां गिरिसुतामन्योन्यमालिङ्गितां
श्यामामुत्पलधारिणीं शशिनिभां चालोकयन्तं शिवम् ।
आल्लिष्टेन करेण पुस्तकमथो कुम्भं सुधापूरितं
मुद्रां ज्ञानमयीं दधानमपरैर्मुक्ताक्षमालं भजे ॥ 8

घटतरुनिकटनिवासं पटुतरविशानमुद्रितकराब्जम् ।
कञ्चन देशिकमाद्य कैवल्यानन्दरुन्दलं वन्दे ॥ 9

॥ इति श्रीदक्षिणामूर्ति नवरत्नमालास्तोत्रम् ॥

தட்சிணாமூர்த்தி நவரத்நமாலா ஸ்தோத்ரம்

மூலே வடஸ்ய முநிபுங்கவ ஸேவ்யமாநம்
முத்ரா விஸேஷ முகுளீக்ருத பாணிபத்மம்
மந்தஸ்மிதம் மதுரவேஷ முதாரமாத்யம்
தேஜஸ் ததஸ்து ஹ்ருதி மே தருணேந்து
குடம் || 1

ஸாந்தம் ஸாரதசந்த்ர காந்திதவளம்
சந்த்ராபி ராமாநகம்
சந்த்ரார்க்கோபம காந்தி குண்டலதரம்
சந்த்ராவதா தாம்ஸுகம் |
வினும் புஸ்தக மக்ஷஸூத்ர வலயம்
வ்யாக்யாந முத்ராம் கரை |
பிப்ராணம் கலயே ஹ்ருதா மம ஸதா
ஸாஸ்தர மிஷ்டார்த்ததம் || 2

கரீப்பூரகாத்ர மரவிந்த தனாயதாக்யம்
கரீப்பூர வரிதல ஹ்ருதம் கருணாவிவாஸம் |
சந்த்ரார்த்த ஸேகர மந்த குணபிராமம்
இந்த்ராதி ஸேவ்ய பதபங்கஜ மீஸமீடே || 3

த்யுத்ரோரத ஸ்வர்ணமயாஸந ஸ்த்தம்
முத்ரோல்லஸத் காய முதாரகையம் |
ஸத்ரோஹினீ நாத களாவதம்ஸம்
பத்ரோததிம் கஞ்சந சிந்தயாம : || 4

உத்யத் பாஸ்கர ஸந்திபம் த்ரிணயம்
ஸ்வேதாங்க ராகப்ரபம்
பாலம் மௌஞ்ஜிதரம் ப்ரஸங்கவதநம்
ந்யக்ரோத மூலே ஸ்த்திதம் |

பிங்காசுகம் ருசஸாபக ஸ்த்திதிசுரம்
 ஸுப்ரஹ்ம ஸுதிராக்குதம்
 பக்தாநா மபயப்ரதம் பயஹரம்
 ஸ்ரீ தக்ஷிணமுர்த்தியம் ||

5

ஸ்ரீகாந்த த்ருஹிணோபமய்ய தபந
 ஸ்கந்தேந்திர நந்த்யாதய :
 ப்ராசீநா குரவோபி யஸ்ய கருணா
 லேஸாத் அதா கௌரவம் |
 தம் ஸிவாதிசுரும் மனோஜ்ஞவபுஷம்
 மந்த ஸ்மிதாலங்கருதம்
 சிம்முத்ராக்குதி முக்தபாணி நளினம்
 சித்தே ஸிவம் குர்மஹே ||

6

கபர்தினம் சந்திர களாவதம்ஸம்
 த்ரிநேத்ரயிந்தும் ப்ரதிமக்ஷதா ஜீவலம் |
 சதுர்புஜம் ஜ்ஞாநத மக்ஷஸுத்ர
 புஸ்தாக்ரி ஹஸ்தம் ஹருதி பாவயேச் சிவம் || 7

வாமோருபரி ஸப்தஸ்த்திதாம் கிரிஸுதாம்
 அந்யோக்ய மாலிங்கிதாம்
 ஸ்யாமா முத்பல தாரினீம் ஸ்ரீநிபாம்
 சாலோகயந்தம் ஸிவம் |

ஆஸ்விஷ்டோ கரேண புஸ்தகமதோ
 குப்பம் ஸுதா பூரிதம்
 முத்ராம் ஜ்ஞாமயிம் ததாந மபரை :
 முத்ராஷுமாலம் பஜே ||

8

வடதரு நிகட நிவாஸம்
 படுத விஜ்ஞா முத்திரித கராப்யம் |
 கஞ்சா தேஸிக மாத்யம்
 கைவல்யாந்த கந்தளம் வந்தே ||

9

தட்சிணாமூர்த்தி சகஸ்ர நாமாவளி

ஓம் பரஸ்மை	நம :	ஓம் நவக்ரகேசாய	நம :
பரிநந்தாய		நந்தியக்ராய	
பரார்த்தாய		நவாந்தாய	
பராத்திராய		நந்திவாகநாய	
மந்திராய		நரூபாய	
பராதிதாய		நகுணாய	
குரவே		நாந்தாய	
குணமூர்த்தாய		நபாஷ்யாய	40
நகாரார்த்தாய		நவ்விநாசநாய	
நகார்க்குராய	10	நதோஷாய	
நரநாராயணாயப்ரியாய		நாககௌபீராய	
நகசாபாய		நாகாங்குளியிபூஷணாய	
நகாக்ரஸ்தாய		நாகஹாராய	
நாதாய		நாதகேசாய	
நடநாயகாய		நாககேயூரகங்கைய	
நடேசாய		நபோமயாய	
நாதமூலாந்தாய		நபாக்ரந்தாய	
நாதாத்தபே		நபஸ்தாய	50
நாகபூஷணாய		நயனத்ரயாய	
நாகோபவீதிநே	20	நதேபா அந்தரிக்ஷபூம்யங்காய	
நாசாக்ரியாய		நவிகாராய	
நவ்யகவ்யாக்ர போஜநாய		நபாவநாய	
நதித்ராய		நதித்ராய	
நவதநுவே		நயனத்ரீசாய	
நவதத்வாதியாயாய		நத்வாய	
நக்ஷத்ரமாலினே		நாராயணப்ரியாய	
நந்திசாய		மோக்ஷக்ஞாய	
நாமபாராயணப்ரியாய		மோக்ஷபஸ்தாய	60
நக்நவேசாய		மோக்ஷார்த்தாய	
நவரசாய	30	மோக்ஷஸாதநாயாய	
நாதார்த்தாய		மோக்ஷதாய	
நமநப்ரியாய		மோக்ஷநாதாய	

ஓம் மொகுகுசுமீராதாய போகதாய
நம :

மொகுகுக்ரகாய
மொகுகுவராய
மொகுகுமந்திர தீபகாய
மொகுகநாய
மொகுகநாதீஸாய 70
மெளல்யக்ரேந்த்ருகுல
குலாதராய

மொகிதாகாய
மொகுகநாசாய
மொகுகோகார்த்தி பஞ்சநாய
மொகுகதாபசுதாவர்ஷிநே
மொகுகரோஹமகவ்ஷதயே
மொகுவ்ருக்ஷகுடாரிநே
மொகுகாரண்யதவானலாய
மொகுகாந்தகாரமார்த்
தாண்டாய

மொகுக்ரோதாதிசம்ஹராய 80
மொகுகைசலமகாவஜ்ரிநே
மொகுகவ்யாளக்ருடாய
மொகுகவாரபஞ்சாஸ்பாய
மொகுகுலஹுதாசநாய
மொகுகபுத்திவிதாரஸ்தாய
மொகுகாத்மஜனரித்தாய
மொகுகினிதோஷரஹிதாய
மொகுகினிவிஷ்ணுவல்லபாய
மொகுகினிலாவநாப்ரிதாய
மொகுகினிப்ரியவந்திதாய 90
மொகுகினிபூஜிதவதாய
மெளக்திபூதிவிபூஷனாய
மெளக்திபூமகாதிவ்ய
மாவிகபரணடதீவலாய

மெளகார்த்தாய

மெளகமுத்தாய

மெளகஸ்ய

ஓம் மெளகசித்தநாய நம :
மெளகசித்தாய

மெளகஹார்த்தாய
மெளகமண்டலமத்யகாய 100
மெளகக்ருத்கூடரியாய
மெளகசித்தஸபாநடாய
மெளகநாங்சநாபதயே
மெளகமகாரணவசுதாகராய
மெளகஹ்ருத்பங்கஜமதவே
மெளகதத்வார்த்த போதகாய
மெளகவ்யாக்யானசின்முத்ரா
கராப்ஜாய

மெளகதத்பராய
பகவதே
பவரோகக்கனாய 110
பவாய
பத்ராய
பவோத்பவாய
பவவ்ஷதயே
பயாபக்ராய
பஸ்மோத்தூலிதவிக்ரஹாய
பாவக்ஞாய
பாவனாதிதாதய
பாரதிஸ்வரவந்திதாய
பஸ்மருத்ராசு

பூஷாக்யாய 120
பாவாபாவவிவ்ரிதாய
பாஷார்த்தாய
பஸிதாய
பாநவே
பரீக்ராய
பவவிமோசனாய
பாஸ்வராய
பரதாய
பரிஸாய
பாஷ்யாய 180

ஓம் பாகவதஸ்துதாய	நம் :	ஓம் கரளகந்தராய	நம் :
பக்தப்பிரியாய		கணேசஜனகாய	
பக்தவஸ்யாய		கரர்க்யாய	
பக்தஸம்ஸ்துதவைபவாய		கபஸ்திரே	170
பக்தசித்தாரணவேந்தவே		கவாம்பதயே	
பக்தசாயுஜ்யதாயகாய		காங்கேயசுப்ரியாய	
பாக்யபத்மதினாசாய		கங்காவந்தியாய	
பாஸ்கராயுதசுப்ரியாய		காரளாசராய	
பகமாலிரே		கௌரிபதயே	
பஸ்மாங்காய	140	கோகழிரசுப்ரிதாய	
பக்தபவ்யாய		கவ்யமஞ்சனாய	
பயங்கராய		கவ்யாபிஷேகசந்தஷ்டாய	
பயாபயாய		சஜாரயே	
பயத்வம்சிரே		கஜசரிமத்ருதே	180
பவபாதகநாசகாய		கவ்யாம்ருதரின்னசுப்ரிதாய	
பவ்ருக்ஷகுடாரிரே		கவ்யாஜ்யாஹுதிபேரஜனாய	
பவதூலதநஞ்சயாய		கவயஸ்ருங்காபிஷேகப்ரியாய	
பவாந்தகாய		ககணசந்திராய	
பவாதிதாய		காணபத்யஜனப்ரிதாய	
பவார்த்திக்நாய	150	காணபத்யாதிசன்மதாய	
பாஸ்கராய		ககணாதிப்ரிதிவியந்த	
பட்ச்யாசராய		பூதாத்மரே	
பத்ரமூர்த்தியே		காணலோலுபாய	
பைரவாய		காடம்ஆவிங்கனானந்த	
பத்ரதாயகாய		கௌரிசம்போகதேசிகாய	
பக்தார்த்திபஞ்சராய		கமராய	190
பக்தவக்ஸஸாய		கஷ்வரேஷ்யா	
பக்தபத்ரதாய		காளவாய	
கணேசாய		கதிப்ரதாய	
கணராஜே	160	கந்தக்நாய	
கண்யாய		கந்தரஹிதாய	
கம்பிராய		கந்தாய	
கநாஸ்ரயாய		கந்தரிவசம்ஸ்துதாய	
கர்வக்னாய		கந்தபுஷ்பார்சனப்ரிதாய	
கர்விதாய		கந்தவிக்ககௌபராய	
கங்காதராய		கந்தாபிஷேகசுப்ரிதாய	200

ஓம் கந்தமால்யவிபூஷிதாய நம :	ஓம் வாஸ்தவ்யாய நம :
காங்கேயஜனகாய	வாஸ்துபாய
கத்யாய	வதாய
கண்ட மண்டல ஸேரபிதாய	வதேஸாய 240
கங்காதிஸ்நாநபலதரிய	வாசகாந்தஸ்தாய
கஜாருடாய	வசிஷ்டாதிதபோநிதயே
கதாதராய	வாரிஜாதசுமப்ரச்ச்யாய
கணேசஸ்கந்தந்தீஸ	வாமதேவமுனிப்பிரியாய
விஷ்ணுப்மேந்தரபூஜிதாய	வனஜாக்ஷார்சிதபதாய
வரதாய	வனபில்வஜடாதராய
வாமதேவாய 210	வனஜாங்க்ரயே
வாமநாய	வரோக்ருஷ்டாய
வசுதாயகாய	வரோத்ஸாகாய
வாணிஸம்போதநகுரவே	வரேஸ்வராய 250
வரிஷ்டாய	வராஸ்ச்ரியாய
வாமசேவிதாய	வரபதேயே
வடவே	வஜ்ரிநே
வருகிநே	வஜ்ரேஷுவந்திதாய
வரிமிநே	வஞ்சலாய
வடவானிநே 220	வஞ்சகராய
வாக்பதேயே	வளிநே
வாதரோகஹராய	வஸ்யாதிதாயகாய
வாக்மிநே	நேதிவா்ணாத்மிகாய
வாசஸ்பதிசமர்ச்சிதாய	ந இத்யாக்ஷராத்ம
வாசாலகாய	சுசம்க்ருகாய 260
வடச்சாயாசம்ஸ்ரயாய	நேத்யர்னஸ்ரவணப்ரிதாய
வகுலப்தியாய	நேத்யக்ஷரசமாஸரிதாய
வராய	நேத்யக்ஷரசம்யுக்தாய
வரானந்தாய	நேத்யக்ஷரமநுப்பிரியாய
வராறோஹாய 280	நேதிசப்தாரன
வரப்ரபவே	மந்த்ரஸ்யாயதாய
வடாரண்யபதயே	நேதிவா்ணாத்மஸ்திதாய
வாஸிநே	நேதிமந்த்ரநடாரம்பாய
வரக்ருணவிசாரதாய	நேதிமந்த்ராக்ரசம்ஸ்ரயாய
வாலிவெரிப்பிரியாய	நேதிதிவ்யசப்தசங்கல்ப்தாய
வாத்யாய	நேதிசப்தாந்த்ராத்மகாய 270

ஓம் தேஷு தேஷுச்

காலக்ஞாய நம :

தேஷுதேஷு பலப்ரதாய

தேஷுதேஷு குணந்தாய

தேஷுதேஷு இஸ்த

வாங்கிதாய

தேஷுதேஷு மனோபிஇக்ஞாய

தேஷுதேஷு விராதிகாய

தேஷுதேஷு சுப்புண்யக்ஞாய

தேஷுதேஷு ஸ்வதர்மதாய

தைலப்ரியாய

தைலத்தீபாய 280

தைலாங்க மஞ்சனாய

தைலாபிஷித்தாய

தைலான்னசுப்ரியாய

தைல ஸோபனாய

தைலர்ஜிபபானசம்துஷ்டாய

தைலவாஸாய

திலான்னபூஜே

தைலோபாவ அநுக்ரகேஸாய

தைலோபாவ குணத்தம்காய

தோரணாலங்க்ருதா

நந்தாய 290

தோரணங்கித மந்திரீய

தோரணத்விர சதுராய

தோமராத்யயுதான்விதாய

தோதாதீஸாதி ஸம்துத்யாய

தௌல்குக்ஷ மாந்தராத்

மகாய

தௌஷ்ணீ ஸ்துக்கினியாய

தௌஷ்ணீவத்ஸ்தவ

ஸ்ராவ மனோகராய

தௌணீர புஷ்ப விசிக

சந்தான மதனூத்தகாய

தம்பக்தஜன சுப்ரீதாய நம

தம்பக்தசு மனோகராய 800

ஓம் தம்பத தியான சுலபாய நம :

தம்பதாத்யான தூர்லபாய

தத்வார்தாய

தத்வமூலக்ஞாய

தத்வாக்ராய

தத்வபோதிதாய

தத்பராய

தக்ஷணேபக்த சர்வாபிஷ்ட

பலப்ரதாய

தக்ஷினாய

தக்ஷினமூர்த்தயே 810

தாரபுத்ராதிகாயகாதி

தாத்ரே

தமனசந்துஷ்டாய

தயாளவே

தானவார்த்தகாயே

ததிசீமுனிசுப்ரீதாய

தக்ஷாத்வரவிநாஸகாய

ததிப்ரியாய

தயாசிந்தவே 820

தாட்சாயன்பிகாபதயே

தத்யன்ருசக்தக்ருதாய

தாந்தாய

தாசரதிப்ரியாய

தத்ன அபிஷித்தாய

தாமாக்ரியாய

தந்திசர்மசுவஸ்தர்ப்ருதே

தாமப்ரியாய

தசபுஜாய

தசார்த்தமுகபங்கஜாய 830

தசாயுதவரதராய

தசதிக்பாலஸேவிதாய

தரீப்பக்ஞாய

தரீப்பசயனாய

தரீபனோதரபாலகாய

தரீபாசனாய

ஓம் தயாமூர்த்தியே	நம :	ஓம் ஷாராதிரஸவரீஜிதரீய	நம :
தகராசாஸமத்யகாய		ஷ்ணிகாரீச்சனசுப்ரீதாய	
தாமஸோபிதவக்ஷோப்ருதே		ஷ்ணீ-நாதிமகோரகாய	
தாடிமீபலசுப்ரீயாய	340	ஷ்ணீசஸ்தவசுப்ரீதாய	
தசதிக்சசநாமாரசீயரய		ஷ்ணூரீதேஇஷ்டவரப்	
தசலக்தீரதப்பரியாய		பரதாய	
தாசுப்ரியாய		ஷ்மாமக்னாய	
தாசபூஜ்யாய		ஷ்மாமரஹிதாய	
தாசிதாஸமீதிப்ரதாய		ஷ்மாமதேஸசுபிஷ்ணதாய	
தானநுபாய		ஷ்மாத்தரக்னாய	
தானபுன்யாய		ஷ்மாத்தரசத்ருக்கனாய	380
தாத்ருநம்பலதாயகாய		ஷ்மாத்தரசங்குலஸாதாய	
தளபத்மாசனாருடாய		ஷிப்ரேசாய	
தளரபதருஸ்திதாய	350	ஷிப்ரசந்த்ராத்ரே	
தளத்தரயஸ்ரீவ்ருக்ஷாக்ரியாய		ஷினபுன்னியபராதிகாய	
தளபித்வரீசனப்ரியாய		ஷினசந்திரஜடாகுடாய	
தளதூர்வாஜராய		ஷிணயுரலிவ்ருதிதாய	
தாரிட்யாய		ஷிப்ரவிக்நேசஜனகாய	
தயாக்ருதயமந்திராய		ஷித்யந்தரசமாஸ்ரீதாய	
தகனோத்பாசிபாலாஷாய		ஷித்யாதிகுடிஸாத	
தகனதிரிபுராதகரய		ப்ராந்தமந்தரசிம்ஹாசன	
தயாந்நோளிசுபூரீனாஷாய		ஸ்திதாய	
தட்சினாபிமுகான்மிதாய		ஷித்ரப்ரயோக	
ஷ்மாருபாய	360	சம்ஹித்தரே	390
ஷ்மாஸ்தாய		ஷித்ரவ்ருக்ஷகுடாரிகாய	
ஷ்மாசித்தாய		ஷித்ராசலமகாலஜ்ரினே	
ஷ்மாநிதயே		ஷுத்ரகரீமஜ்ஜனஜ்ஞாந்தகாய	
ஷ்மாந்ணலாய		ஷும்பிஜஸ்ரவனுந்தாய	
ஷ்மாபூரீனாய		ஷும்காரஹ்ருதயாலயாய	
ஷ்மீயாய		ஷும்கும்குமஸ்மரணசான்யித்	
ஷ்மணநாகராய		யாய	
ஷ்ணேஷ்ணே		ஷுலம்ஷிஷுலம்மந்த்ரநாயகாய	
க்ருபரசித்தாய		ஷேமாலயாய	
ஷ்மாமசோபனிவசிதாய		ஷேமகராய	
கமாஸுத்திய		ஷேமாநோக்ய	
சம்ஸ்துத்தாய	370	பலப்ரதாய	400

ஓம் கெடும் சம்பத்ப்ரதாத்ரே நம :

கெடத்ரபால் சமர்ச்சிதாய

கெடத்ரக்ஞாய

கெடத்ரபலதாய

கெடத்ராகெடத்ரசுபாலகாய

கெடளத்தர சாராபிஷித்த

அங்காய

கெடளத்தர ஸாரமனோகராய

கெடாப் பீஜாய

கடியகுல்மாதிசர்வரோக

விபஞ்சநாய

நகார ரூபாய 410

நாந்நார்த்தாய

நகாராக்ஷாய

நகார விதே

நகரஸ்ருங்கநிலயாய

நாநாவரிகபலப்ரதாய

நகாரபிந்து மத்யஸ்தாய

நாரதாதி முனிஸ்துதாய

நாகாராந்தாதிமத்யஸ்தாய

நாநாநிகம சாரவிதே

நகாராஸ்வமஹாவேகாய 420

நவநீதாம்ருதப்ரியாய

நகாராஸ்யாய

நாங்கஜிஹ்வாய

நபால திலகோஜ்வல

நகார வஜ்ஞாநந்தாய

நாநாச்சரியசு மண்பபாய

நகார நிகமார்த்தஞாய

நாகபூஷணபூஷிதாய

நகாராகம தத்வக்ஞாய 430

நாநாகரமுனிஸ்துதாய

நாதசாக்ஷரசம்யுக்தாய

நாநாக்கன சமாவ்ருதாய

நவார்தாக்ஷர நாதார்த்தாய

நவ பில்வ சதாப்ரியாய

நமாதிபஞ்சாரணமயாய

நவசித்தஸமர்ச்சிதாய

நவோநவேத்யாயுஷ்யதாய

நவசக்தி உபரேச காய

நாகேந்த்ராங்குவி

வலயிநே

440

நாகவல்லிதலப்ரியாய

நாமசாஹஸ்ரசுப்ரீதாய

நர்மாநந்த சுசம்நீதாய

நாநாவாத்யாரவ அந்தஸ்தாய

நாநாசப்தாந்தர ஆத்மகாய

நாநாபல ரஸப்ரியாய

நாளீகேளாம்ருதப்ரியாய

நாநாவிகார ரஹிதாய

நாநாலங்கார ஸேபிதாய

நாரங்க சுபலானந்தாய 450

நாராயண விதிஸ்துதாய

நாநாநரக சம்மக்கன

சமுத்தரண பண்டிதாய

நாதியார்தாக்ஷரமனவே

நாதிபஞ்சாக்ஷராத்மகாய

நமனைகடதி சமனாகயி

ஸ்துத்யாய

நாத்யந்தாய

நயனத்ரயாய

நத்ருப்தாய

நித்யசம்த்ருப்தாய

நாகார நயனத்யுதயே

460

மூர்த்தாய

மூர்த்திஸ்வராய

மூர்த்தயே

மூர்த்திஸாதாக்ய காரணாய

மூர்த்திமூலாத்மகாய

மூர்த்தி பேதாய

மூர்த்தி த்வயாத்மகாய

மூர்த்தித்ரயாய

ஓம் முர்த்திரைய	நம :	ஓம் மூலசக்தியே	நம;
முர்த்திபஞ்சஸ்வரு		மூல்யகாய	500
பத்ருதே	470	முடபாபவிதிர்முத்தாய	
முர்த்தி ஷட்காய		முகதோஷிபஞ்சநாய	
முர்த்தி அஷ்டாத்மநே		முக்காரிநே	
முர்த்தபின்ன விநாயகாய		மூலபாபக்நாய	
முர்த்தி வீபஞ்சக தனவே		மூலதோரிகுலாந்தகாய	
முர்த்தி ஏகாதசாத்மகாய		மூலாஸ்ரகுலத்வம்ஸிநே	
முர்த்தி துவாதஸபுரிஸாய		முர்க்கதந்த்ரபின்னகாய	
முர்த்தாமுர்த்தாந்தரகாய		மூலவாதாதிரோகக்கனய	
முர்த்தித்ரயோதசி பூஜ்யாய		மூலக்ஷாரப்தபாபவிதே	
முர்த்தி பஞ்சகசீமனவே		முர்த்தாமுர்த்தாதிசகலலிங்க	
முர்த்தா முர்த்த		ரிஷ்கலதத்பராய	510
த்விபேதாய	480	ஏகாக்ஷராய	
முர்த்தி சோடஸ்நாமத்ருதே		ஏகநாதாய	
முர்த்தயாத்மபஞ்சம்		ஏகாந்தாய	
சாங்காய	நம :	ஏகமோக்ஷதாய	
முர்த்திஷட்த்ருஸம்த்		ஏகாசனாய	
உஜ்வலாய		ஏகபரிய	
முர்த்திஅஷ்டாஷ்டகருபினே		ஏகார்த்தாய	
முர்த்திருத்ரஸதாக்கரகாய		ஏனஹஸ்தாய	
முர்த்திஸாஹஸ்ர ருத்ரேஸாய		ஏகமுத்ராகராய	
முர்த்திகோட்டி		ஏகதத்வார்த்தாங்கித	
அதிகாவ்ருதாய		புஸ்தகாய	520
முர்த்திஅப்யாய		ஏஷுனர்த்ரயதோஷக்ஞய	
முர்த்திமத்யஸ்தாய		ஏகதாரகமத்யகாய	
முர்த்தியக்ரகாய	490	ஏகதந்த்ரபிரியாய	
முர்த்தி தேசிகாய		ஏகாந்தமோக்ஷகப்தரதாய	
முர்த்தியாத்யந்தாதி ரஹிதாய		ஏகாஸ்யாய	
முர்த்தியானந்தைஹ		ஏகசந்துஷ்டாய	
சின்மயாய		ஏலாதிவஸுசுப்ரியாய	
முர்த்தி ப்ரும்மனே		ஏகேஸ்வராய	
முர்த்தி பேதாய		ஏகஜோதிஷே	
மூஷிகாருட சுப்ரியாய		ஏகதியே	530
மூலமுர்த்தியே		ஏகாக்ரகன்யாய	
மூலத்ருவே		ஏகாமராய	

ஒம் ஏகபதே
 ஏகசித்திதாய
 ஏகானேகாய
 ஏகரஸாய
 ஏகாங்கினே
 ஏகசுந்தராய
 ஏகதந்தாய
 ஏகசக்தயே 540
 ஏகசிதே
 ஏகவல்லபாய
 ஏகாக்ஷரஞாய
 ஏகாக்ராய
 ஏகாக்ஷரகலாத்திகாய
 ஏகப்ரபவே
 ஏகவிபுவே
 ஏகபுத்தயே நம :
 ஏகபுஜே
 ஏக தீராய 550
 ஏககுராய
 ஏகவிதே
 ஏகரிஸ்சலாய
 ஏக நித்யாய
 ஏகத்ருடாய
 ஏக சத்யாய
 ஏக ஜ்யாய
 ஏகதிபத்ய வரதாய
 ஏகசாம்பராஜ்ய மோக்ஷதாய
 மேதாப்ரதாய 560
 மேரு கரீப்பாய
 மேருஸ்தாய
 மேரு மந்திராய்
 மேருஸ்ருங்காக்ராய்
 மேத்யாய
 மேதாவிநே
 மேதினிபதயே
 மேகஸ்யாமாய

ஒம் மேகநாதாய
 மேகவாகன வந்திதாய 570
 மேஷாதி ருட விநுதாய
 மேஷராசிஸ்வர அர்ச்சிதாய
 ம்ளேச்ச கோபாய
 ம்ளேச்ச கராய
 ம்ளேச்ச சம்பர்கதோஷவிதே
 ம்ளேச்சாரயே
 ம்ளேச்சதகனாய
 ம்ளேச்ச சங்கவிநாஸகாய
 மேருஷ்டமாய
 மேருபுஜாய 580
 மேதாவாணீ அபிவந்திதாய
 மேரு பாரீஸ்வாய
 மேகலாட்யாய
 மேருகர்வ விபேதநாய
 மேதாங்ரயே
 மேதாவஸநாய
 மேதாக்ஞான ப்ரதாயகாய
 மேதாமந்த்ராசனாருடாய
 மேதாவித்யா ப்ரமோதகாய
 மேதா ஷத்யாதிபாய 590
 மேதா மகாசாரஸ்வதப்ரதாய
 மேஷாஸ்ய வரதரீப்பக்னாய
 மேஷாஸ்ய க்ரது நாசகாய
 மேஷாஸ்ய சமகஸ்தேரீத்தர
 துஷ்டாய
 மேஷாநன ப்ரியாய
 மேஷாஸ்ய ஜனகரிஹ்லாதாய
 மேஷாநன பிதுரு ஸ்துதாய
 மேதினி காந்த பூதாத்தமனே
 மேதினி பாலன ப்ரதாய
 மேதின்யப்தியந்த ககராய 600
 மேதினி பதி வல்லபாய
 மேதின்யாதி
 த்ரினோகேஸ்யாய

ஒம் மேநினி வல்லப அர்ச்சிதாய
 மேநினி காந்த சம்பூர்னாய
 மேதார்த்தாய
 மேரு வந்திதாய
 மேரு கோதண்ட கம்பிராய
 மேதார்குஷே
 மேக்காலான்விதாய
 தர்மாய 610
 தர்மர்சனாய
 தர்மினே
 தர்ம தாமினே
 தராதிபாய
 தாராபிஷேக சந்துஷ்டாய
 தராநர பதேஹே பந்தே
 தர்மேஷ்டாய
 தர்மவாஹாய
 தாராணாத்யஷ்ட யோகதாய
 தாத்ரே 620
 தாத்ரீஸ்வராய
 தான்யதனபூஷணதாயகாய
 தர்மரீத்யகாய
 தனுக்காய
 தர்மக்ஞாய
 தர்மபாலகாய
 தர்மாலயாய
 தர்மவ்ருத்தாய
 தர்மிஷ்டாய
 தர்மகுசகாய 630
 தனேச மித்ராய
 தரித்ரி தாயகாய
 தனாய
 தாதுலிங்க அர்சன ப்ரிதாய
 தார்த்ரிஸாரித்த
 கனேபராய நம :
 தன்வினே
 தனுதிபாய

ஒம் தாரினே
 தாராசங்காபிஷித்தாய
 திப்ரக்ஞாய 640
 திரசம்பூஜ் பாய
 திப்ரக்ஞாய
 திஷ்நாத்மகாய
 திப்ரபாய
 திமதயே
 திர்த்யே
 தீர பக்தஜனப்ரியாய
 துரீத்தாரகுஸு மப்ரிதாய
 தூபதிபமனோகராய
 தூமாதிக்க்ரஹதோஷ்க்ராய 650
 தூர்ஜடையே
 தூம்ரவாஸவ்ருதே
 தேனுமுத்ராப்ரியாய
 தேனுவத்ஸலாய
 தேனுவந்திதாய
 தைரியப்ரதாய
 தைரியவீர்யாய
 தைம்திம்க்ருதநடங்கிரிகாய
 ப்ரபவே
 ப்ரபாகராய 660
 ப்ராக்ஞாய
 ப்ரபாமண்டமத்யாகாய
 ப்ரசித்தாய
 ப்ரணவாகாராய
 ப்ரயோகார்த்தாய
 ப்ரசேதஸே
 ப்ரமுகாய
 ப்ரணவப்ராணாய
 ப்ரணதாய
 ப்ரணவாத்மகாய 670
 ப்ரவினாய
 ப்ரவராய
 ப்ராக்ஷாய

ஓம் ப்ராசினாய	நம :	ஓம் ஞானப்ரதாய	நம :
ப்ராணவல்லபாய		ஞாத்ரே	
ப்ராணாத்மனே		ஞானினே	
ப்ரபலாய		ஞானவிக்ரஹாய	
ப்ராணினே		ஞானிர்த்ததாய	
ப்ரான்முகாய		ஞானருபினே	
ப்ரார்தனாய	680	ஞானேஸாய	
ப்ராஜாயை		ஞானபுஷ்கராய	
ப்ரஜாபதேய		ஞானானந்தாய	
ப்ரமானக்ஞாய		ஞானசட்கேஷே	
ப்ரகடாய		ஞானதியே	720
ப்ரமதாதிபாய		ஞானபக்திதாய	
ப்ராரம்பாய		ஞானிர்த்தாய	
ப்ரமதாருடாய		ஞானநிகமாய	
ப்ராசாதாய		ஞானஸ்யாய	
ப்ராணரக்ஷகாய		ஞானசங்க்ரஹாய	
ப்ரபாகராய	690	ஞானசாக்ஷினே	
ப்ரதாபினே		ஞானபுன்யாய	
ப்ராக்ஞாய		ஞானகிராய	
ப்ரகரனாய		ஞானகந்தராய	
ப்ரதினே		ஞானநிகாய	730
ப்ராப்தேய		ஞானமுக்தராய	
ப்ராகாம்யசித்தேஸாய		ஞானக்ஞாய	
ப்ரலாபக்ஞாய		ஞானகௌதுகாய	
ப்ரபுபரபவே		ஞானபூர்னாய	
ப்ரமாதினே		ஞானநிதியே	
ப்ரமாத்திரே	700	ஞானக்ருதே	
ப்ரமோதாய		ஞானமந்திராய	
ப்ரஜ்வலாய		ஞானமந்திராய	
ப்ரஸவே		ஞானமடாய	
ப்ரகோபாய		ஞாந்ருஞானவிவர்தகாய	740
ப்ரக்ருதேய		ஞானமிர்தாய	
ப்ருத்வியை		ஞானதிபாய	
ப்ராதர்		ஞானவிதே	
ப்ராக்ருதரக்ஷாய		ஞானவித்ருமாய	
ஞானாய		ஞானபுஷ்பாய	

ஓம் ஞானகந்தாய நம: ஓம்
 ஞானவிக்ஞானமங்களாய
 ஞானசலாய
 ஞானபானலே
 ஞானாதயே 750
 ஞான சம்பர்மாய
 ஞானபுவே
 ஞான சம்பர்மாய
 ஞானேச்சாய
 ஞானசாகராய
 ஞானும்பராய
 ஞானபாவாய
 ஞான அக்ஞானப்ரபோதகாய
 ப்ரதேகாய
 ப்ரதமாநம்பாய 760
 ப்ரஜ்ஞம்பாய
 ப்ரக்ருதிபதயே
 ப்ரதிபன்முகதரிஸாந்த
 திதிராசிருஷ்யுஜிதாய
 ப்ராரித்தனாபலசம்பூரினாய
 ப்ராரித்திதாரித்தபஸ்பரதாய
 ப்ரத்யும்நாய
 ப்ரபவாத்யப்த வந்தி தாய
 ப்ரமத ப்ரபவே
 ப்ரமத ப்ருந்த விநுதாய
 ப்ரமத ப்ருந்த ஸோபிதாய
 ப்ரமத ப்ருந்த சம்முகாய
 ப்ரமத ப்ருந்த மத்யகாய
 ப்ரமாரிசித யுக்தமாங்கிரினை
 ப்ரமதஸ்துத வை பவாய
 ப்ரமதஸ்துதி சந்த்ருப்தாய
 ப்ரமதாந்த கோஷிதாய
 ப்ரமதத்வார கரிபந்த ப்ரம
 தேசானபாவிதாய
 ப்ரமத ப்ருந்த கபீதாய
 ப்ரமதா திஷ்டக ஆலாய

ஓம் ப்ரதான புருஷா காராய நம்
 ப்ரதான புருஷாரித்ததாய
 ப்ரதான புருஷாரித்யக்ஷாய
 ப்ரதான புருஷ ப்ரியாய
 ப்ரதான வனிதாரித் தாந்யாய
 ப்ரத்யேகம் பவருஷப்ரயதாய
 ப்ரதானலிங்க மூலஸ்தாய
 ப்ரதான பரமேஸ்வராய
 ப்ரதான ப்ரும்மபூதாத்மனே
 ப்ரதான ப்ரும்மதேஸிகாய
 ப்ரதான ப்ரும்மதத்வாரித்
 தாய 790
 ப்ரதான ப்ரும்ம தத்வராய
 ப்ரதான ப்ரும்ம தத்வக்ஞாய
 ப்ரதான ப்ரும்மச்சரிய ப்ருதே
 ப்ரதான ப்ரும்மநந்த்ரார்தாய
 ப்ரதான ப்ரும்ம பீடாகரிய
 ப்ரதான லிங்க சம்பூதாய
 ப்ரதமா வர்ணாஸ்ரிதாய
 ப்ரதமா வரணையாம்யாதிக்
 முகாய
 ப்ரகடாத்தபுதாய
 ப்ரஜ்வலர்க்கனி ப்ரதிகாஸாய
 ப்ரஜ்வலார்க - அயுதப்பரபாய
 ப்ரபேந்து கோடி - சதுர்ஸாய
 ப்ரதிவத்ரம் த்ரிலோசனாய
 ப்ரயாச பக்த ரஹிதரிய
 ப்ரயாசாரித்த வகுப்ரதாய
 ப்ரயாகாரித்யகில சரித்ஸ்தான
 புண்யபலப்ரதாய
 ப்ரபாவ சம்பத் விபவ - ப்ரதாய
 ப்ராரப்த நாசனாய
 யதாரித்தாய
 யஜமானாரித்தாய 810
 யக்ஞபுஜே
 யக்ஞசாதனாய

ஓம் யக்ஞகர்திரே நம :

யக்ஞபர்திரே
யக்ஞசாய
யக்ஞபோஜனாய
யஸஸ்கராய
யஸஸ்விநே
யக்ஞேஷ்டாய
யக்ஞநாசனாய 820
யாக்ஞவுஷ்க்யமுனிப்ரிதாய
யக்ஞகோடிபலப்ரதாய
யக்ஞோபவிதிநே
யக்ஞஸவந்திதாய
யஸப்ரதாய
யாஜுஷாய
யர்ஜுஷாதீஸாய
யஜுர்வேதமநுப்ரியாய
யமாந்தகாய
யமபயத்வம்ஸிநே 830
யாம்யமுகோஜ்ஜலாய
யமுளினுடாஜுடாய
யமாநுஜசமர்ச்சிதாய
யந்த்ரா
யந்த்ராலயாய
யந்த்ரிநே
யந்த்ரமந்த்ராதிராயகாய
யதிஸ்வராய
யதிப்ரிதாய
யவாந்ஸ்ரீதமானஸாய 840
யதார்த்தபக்தசுலபாய
யதார்த்தபலதாயகாய
யதார்த்தஜனசந்துஷ்டாய
யதார்த்தபரமேஸ்வராய
யானுஸ்வ கஜ சந்தார்திரே
யாதன துக்க நாசனாய
யாசனாய
யாசகார்த்தாய

ஓம் யாசிதாய நம :

யாசித அர்த்த தாய 850
யாசகார்த்தாதி சந்துஷ்டாய
யஜுஸ்ஸாம மநுப்ரியாய
யாமா யாமாதி சப்பூஜ்யாய
யாமினி பூஜ கேஷ்டதாய
யக்ஷேஸ்வராய
யக்ஷராஜ ப்ரியாய
யக்ஷேஸ வந்திதாய
யக்ஷராக்ஷஸ பைஸரிச
ப்ரும்ம ரக்ஷோ நிக்ருந்தனாய
சந்தோமயாய
சந்தோவிதே 860
சந்தஸாம்பத்யே
சந்தஸ்ஸாராய
சந்தோபுவே
சந்தஸாம்பேதபோதகாய
சந்தஸ் தன்வார்த்த நிலயாய
சந்தகிங்கினிமாலிகாய
சந்நவிரங்கிதாய
சத்ர சாமராதி பரிவிருதாய
சத்தரப்ர தாய
சத்ர தராய 870
சத்ரைக விபவ ப்ரதாய
சத்ர தான ப்ரியாய
சத்ர வஜ்ஜாதி சுபூஜிதாய
சாயாபதி சஹஸ்ரரபாய
சாயாவல்லபபூஜிதாய
சாயா தேவி ஸ்துதாந்தராய
சாயா நந்தன வந்திதாய
சாயா விருகா சிதோகக்தாய
சாயா நானாத த்யுதிப்ரதாய
சாயா பில்வத்ரு மூலஸ்தாய
சாயா ரண்ய அந்தரக்ர ஹாய
சாயா தனோத்பன்ன தேதாய
சாயா மாருத ஸௌக்யதாய

ஓம் சரியா பாதக சம்ஹிதரே

சாயா தோஷ விவாரணய

சரியா பஞ்சகபாபக்ராய

சரியா சுத க்ருதாரிசுனய

சரியா பதி சுதாரித்திக்ருய

சின்ன விதே

சின்ன சம்ஸயாய 890

சின்னாபிசுனய

சிறாரித்திக்ருய

சின்னகாய

சின்ன கோபனய

சின்ன காலாய

சின்ன கலாய

சின்ன உஸ்தாவர ப்ரதாய

சின்ன ஸ்வேனாய

சின்ன கூடாய

சேதிதா சுரகானனய 900

சேதிதாரி குல் க்ராமாய

சின்ன ம்ருத்பு பயங்கராய

சின்ன டட்சக்ரதவே

சின்ன பத்ர வரியாச்சன்

பரியாய

சவி சந்நாய

சடாக்கிராய

சாயாவடசமாரிஸ்தாய

ஸ்வமிநே

ஸ்வசந்த்ராய

ஸ்வாதினய 910

ஸ்வாஹா காராய

ஸ்வதாரிமிகாய

ஸ்வகரித்தரே

ஸ்வமிஸ்தாய

ஸ்வஸ்தாய

ஸ்வதந்த்ரீய வல்பரய

ஸ்வஷத்தயே

ஸ்வஸந்த்ரீய

ஸ்வஹா பத்யே

ஸ்வஸ்ய காரணய 920

ஸ்வயம் ப்ரபவே

ஸ்வயம் ஸ்யோதிஷே

ஸ்வம் ப்ருப்தமனே

ஸ்வம் பராயனய

ஸ்வாத்மக்ருய

ஸ்வமனோதரிமாய

ஸ்வயம் தேவாய

ஸ்வயம் பரஸ்மை

ஸ்வம்ஸ்வம் தேவாய

ஸ்வ ஸ்வ நாதாய 930

ஸ்வவிராய

ஸ்வ சுந்தராய

ஸ்வயம் சித்தாய

ஸ்வயம் சாத்யாய

ஸ்வயம் வராய

ஸ்வகரிமவிதே

ஸ்வயம் புத்தயே

ஸ்வயம் சித்தயே

ஸ்வயம்புவே

ஸ்வயம்ருணய 940

ஸ்வாத்யாயாய

ஸ்வதனய

ஸ்வபாபாய

ஸ்வபத்யே

ஸ்வமனோகராய

ஸ்வருபக்ருய

ஸ்வபரா பாராய

ஸ்வயம் யோனயே

ஸ்வருபகாய

ஸ்வருபாய 950

ஸ்வயம் ஸ்யாதாய

ஸ்வயம் மாத்ரே

ஸ்வயம் பித்ரே

ஸ்வயம் குரவே

ஓம் ஸ்வரம் தாத்ரே	நம :	ஓம் ஹரிசோதரி நாயகாய	நம :
ஸ்வயம் ஸ்வாஹா		ஹவ்யப்ரதாய	
ஸ்வயப் ஸ்வதா		ஹவிர்போக்த்ரே	
ஹல்லகேசாய		ஹாலாஹலதராய	980
ஹஹார்த்தாய		ஹராய	
ஹம்ஸஸோஹம்	சுமந்த்ர	ஹரிப்ரும்ம சிரோப்ருந்த	
விதே	960	சிங்கினிதாமபூஷிதாய	
ஹம்ஸ மந்த்ரார்த்த		ஹரிசப்தாய	
தத்வேஸாய		ஹராந்தாய	
ஹம்ஸார்த்தாய		ஹடாத்ஜாரஅஸகாய	
ஹாடகேஸ்வராய		ஹவிஷே	
ஹாலாஸ்ய நாதாய		ஹந்த்ரே	
ஹரிணீடங்கதாரினே		ஹம்ஸாய	
ஹரிப்ரியாய		ஹனியசே	
ஹாஸ்ய பஸ்மீக்ருதபுராய		ஹம்பீஜாய	990
ஹாடகாதி நிதிப்ரதாய		ஹம்க்ருதயே	
ஹாரோ ரகாய		ஹரயே	
ஹம்ஸ வாதாய	970	ஹத்யாதிபாபசம்ஹர்த்ரே	
ஹரிகேஸோபவீதகாய		ஹயேப சிவிகா ப்ரதாய	
ஹாடகாத்ரி மகா சாபாய		ஹர்மயேசாய	
ஹரிப்ரும்மேந்த்ர வந்திதாய		ஹர்மயகுடஸ்தாய	
ஹானீதுக்கவிநாஸினே		ஹர்மய சோபுர மந்திராய	
ஹானீவ்ருந்தி விவரஜிதாய		ஹர் ஹேதிசப்த ஸமஞாய	
ஹயக்ரீவார்தித பதாய		ஹாஸ்யஸோபி முகாம்புஜாய	
ஹாலா ஹல விஷோத் பந் காலதேவ அபயப்பரதாய			1000
ஹார சம்பக கல்ஹார நீப ஸம்யாக பூஷிதாய			
ஹார கேயூர மகுட பூஷாலங்க்ருத விக்ரஹாய			
ஓம் ஹஸ்தி விபஞ்ச நிர்வ்யூட குல வஜ்ராதி குப்ரபாய			நம
ஹரி ஸ்வேத வ்ருஷா ரூடாய			
ஹாடக ஸ்ரீ சபாபதயே			
ஹர்ஷ ப்ரதாய			
ஹர ஹரி ப்ரும்மேந்த்ர பரமேஸ்வராய			

இதி ஸ்ரீ மேதா தட்சிணாமூர்த்தி மந்த்ரண்ணத்யாத்மக
அஷ்டோத்ர சகஸ்ரநாமரி

ஓம் அஸ்து ஸ்ரீ

ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே

வித்யா வாஸாய தீமஹி

தந்நோ தட்சிணா மூர்த்திஹி ப்ரஸேதயாத்

ஸ்ரீ தட்சிணாமூர்த்தி காயத்ரி.

நிறைமதி முகமும் முக்கணும் மூரல்
நிலவுசெவ் வாயும் ஈரிரண்டு
நிறைமலிக் கரமும் சிவமணி வடமும்
ஞானமுத் திரையுமாய் நால்வர்க்கு
அறநெறி உணர்த்தி அருள்செய்து கல்லால்
அணிநிழல் இனிதுவீற் றிருந்த
மறைமுதல் நடுவீ றறிபொணு ஞான
வடிவினைக் கருத்தினில் வைப்பாம்

— வாசுதேவ முதலியார்

தட்சிணாமூர்த்தி நவரத்னமாலிகா ஸ்தோத்ரம்

॥ दक्षिणामूर्तिनवरत्नमालिकास्तोत्रम् ॥

- तेजःकिंचित्काञ्चनटङ्कीकपिशाम्भान् बिभ्रद्वध्नुद्वटकापर्वकलापान् ।
भस्मालेपस्मेरललाटं घटमूले दृष्टं दुष्टापस्मृतिहारिं स्मरहन्तु ॥ 1
- न्यप्रोधाधो धिक्कृतधाराधरधीर ग्रीवाभोगं भोगिकुलाकल्पमनल्पम् ।
मुग्धाकारं मुग्धनिशानाथवतंसं मुग्धस्मेरं मोहविरामं विमृशामः ॥ 2
- नासादत्तालोकनयानाव्यसरोरुट्किञ्जल्कालिपिङ्गजटाजूटकवत्या ।
प्रौढापसारस्मयिताघसरशक्त्या चिलीभूतं चित्कलया मामकमन्तः ॥ 3
- विद्यारूपे वेदगिरामे कविमृग्ये नद्यामौलौ नर्तनशीलालकचूडे ।
आलीनं मे मानसमालीढमनोभूगाढाहङ्काराङ्कुरलालाटकशानौ ॥ 4
- वैयाघ्रत्वविचित्रपटीकुसुमकटीका टीकाकारज्ञानसमुद्रानिगमोक्तेः ।
मुक्तेर्माता मूलमपारस्य महिम्नश्चिद्वैदग्धी काचन चित्ते मम भाति ॥ 5
- इन्दूतंसं कालिमकण्ठं शिखिनेत्रं सिन्दूरोष्ठं शुद्धतनुं बद्धफणीन्द्रम् ।
भाधीशाभाभासुरहासं भवमन्तश्शार्दूलत्वग्वाससमीशं वरिवस्ये ॥ 6
- मुद्रा कांचित् ज्ञानमयी यं मुनिशंसन्मोहध्वांतोत्कर्तनवैकर्तनमूर्तेः ।
आर्तिं सिन्धादाशयलम्नामनिशं नो नैयप्रोधीं मूलभुवं चाघिशयाना ॥ 7
- नीहारांभो हारसितैरावतगङ्गा पाटीराळीभूतिसुधातथौवलक्षम् ।
सद्रुद्राक्षस्त्रगन्धरमुद्राक्षमनक्षस्पंदं मन्दस्मेरमनादिं गुरुमन्तः ॥ 8
- घोरापस्मृत्युत्कटपृष्ठे विनिविष्टो यस्यैकोद्विस्तृत्युथलोरु स्थितिरन्यः ।
वस्तुध्यानादुद्धृतनिष्पन्दशरीरं शान्तं तेजस्तन्महिमानं समुपासे ॥ 9

एतां मालां नवमणिरूपामादिगुरोर्भक्त्या नित्यं पठति च यो जाड्यविमुक्तः ।
अष्टाचत्वारिंशति साहस्रसमत्वं गत्वा तस्मिन् विलयमुपैत्येव स धन्यः ॥

॥ इति श्री नवनाथसिद्धकृत दक्षिणामूर्ति नवरत्नमालिकास्तोत्रम् ॥

தட்சிணமூர்த்தி மந்திர வர்ணபகஸ்துதி

॥ दक्षिणामूर्तिं मन्त्रवर्णपदस्तुतिः ॥

भोमित्येकाक्षरं ब्रह्म ध्याहरन्ति त्रयश्शिखाः । तस्मै तारात्मने मेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥	1
नत्वायं मुनयस्सर्वे परं यान्ति दुरासदम् । नकाररूपिणे मेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥	2
मोहजालघनिर्मुक्तो ब्रह्मविद्याति यत्पदम् । मोकाररूपिणे मेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥	3
भवमाश्रित्य यं विद्वान् नभवोह्यभवत्परः । मकाररूपिणे मेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥	4
गगनाकारवद्भ्रान्तमनुभात्यखिलं जगत् । गकाररूपिणे मेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥	5
घटमूलनिवासो यो लोकानां प्रभुरव्ययः । घकाररूपिणे ... ॥	6
तेजोमिर्यस्य सूर्योऽसौ कालकुत्तिकरो भवेत् । तेकार रूपिणे ... ॥	7
दक्षतिपुरसंहारे यः कालविषमञ्जने । दकाररूपिणे ... ॥	8
क्षिप्रं भवति चाक्सिर्द्विर्यक्षामस्सरणान्मृणाम् । क्षिकाररूपिणे ... ॥	9
णाकारवाच्यो यस्सुप्तं सन्दीपयति मे मनः । णाकाररूपिणे ... ॥	10
मूर्तयोह्यष्टधा यस्य जगज्जन्मादिकारणम् । मूकाररूपिणे ... ॥	11

तत्त्वं ब्रह्मासि परममिति यद्गुरुबोधितः ।	
सरेकतात्मनेमे ... ॥	12
येयं विदित्वा ब्रह्माद्या ऋषयो यान्ति निर्वृतिम् ।	
येकाररूपिणे ... ॥	13
महतां देवमित्याहुर्निगमागमयोद्दिशवः ।	
मकाररूपिणे ... ॥	14
सर्वस्य जगतोऽहन्नवंहिर्यो व्याप्य संस्थितः ।	
सकाररूपिणे ... ॥	15
त्वमेव जगतस्साक्षी सृष्टिस्थित्यन्तकारणम् ।	
मेकाररूपिणे ... ॥	16
दामेति धातुसृष्टेर्यत्कारणं कार्यमुच्यते ।	
धाङ्काररूपिणे ... ॥	17
प्रकृतेर्यत्परं ध्यात्वा तादात्म्यं याति वै मुनिः ।	
प्रकाररूपिणे ... ॥	18
ज्ञानिनोयमुपास्यन्ति तत्त्वातीतं चिदात्मकम् ।	
ज्ञाकाररूपिणे ... ॥	19
प्रज्ञा सञ्जायते यस्य ध्याननामार्चनादिभिः ।	
प्रकाररूपिणे ... ॥	20
यस्यस्मरणमात्रेण नरो भुक्तस्सबन्धनात् ।	
यकाररूपिणे ॥	21
उवेर्यन्नेन्द्रियाण्यापुर्विषयेष्विह जाड्यताम् ।	
उकाररूपिणे ... ॥	22
स्वान्तेविदां जडानां यो दूरे तिष्ठति चिन्मयः ।	
स्वाकाररूपिणे ... ॥	23
हारप्रायफणीन्द्राय सर्वविद्याप्रदायिने ।	
हाकाररूपिणे ... ॥	24

॥ इति श्रीमेधादक्षिणामूर्ति मन्त्रवर्णपदस्तुतिः ॥

பரபஞ்ச ஸார-ஸார ஸங்கிரஹம்

(26-வது பட்டம்)

* || ப்ரபஞ்சாரசாரசங்கிரஹே ||

|| பஞ்சிதா: பட்ட: ||

अथ दक्षिणामूर्तिमन्त्रविधानमुच्यते —

भीशुक ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । दक्षिणामूर्तिदेवता । ओं बीजम् ।
ह्रीं शक्तिः । ओं ह्रीं दक्षिणामूर्तये ह्रीं हृत् । ओं ह्रीं तुभ्यं ह्रीं शिरः । ओं ह्रीं
घटमूलनिवासिने ह्रीं शिखा । ओं ह्रीं ध्यानैकनिरताङ्गाय ह्रीं कवचम् । ओं ह्रीं
नमो रुद्राय ह्रीं नेत्रत्रयम् । ओं ह्रीं शम्भवे ह्रीं अस्त्रम् ॥

ध्यानम् —

मुद्रां भद्रार्थदात्रीं सपरशुहरिणां बाहुभिर्बाहुमेकं
जान्वासक्तं दधानो भुजगवरसमावद्धकक्षो घटाधः ।
भासीनश्चन्द्रखण्डप्रतिघटितजटः क्षीरगौरस्त्रिणेत्रः
दद्यादाद्यैश्शुकाद्यैर्मुनिभिरसिचृतो भावशुद्धो भवो वः ॥
ओं ह्रीं दक्षिणामूर्तये तुभ्यं घटमूलनिवासिने ।
ध्यानैकनिरताङ्गाय नमो रुद्राय शम्भवे ह्रीं ओं ॥

इति मन्त्रः । ज्ञानप्रधानोऽयं मन्त्रः ।

अक्षरन्यासः —

कालिकश्रुतिद्विगणद्वयनासास्यके दश ।
दोस्तन्धिकण्ठस्तनहृत्तामिकठ्यन्धुषु क्रमात् ।
पत्सन्धिषु पुनर्द्वाभ्यां मन्त्रवित् व्यापकं न्यसेत् ।
इति पट्विंशदक्षरैर्न्यासः । विंशतिसहस्रोत्तरं त्रिलक्षं जपः । दुग्धाप्लुतैस्त्रिलैर्वा
साज्येन पयोन्धसा वा द्वयेन वापि दशांशं होमः ॥

अथ पूजा — पूर्वोक्तपञ्चाक्षरविधिना संपूजयेत् ।

जपधैवं मन्त्रमेनं दिनमनु गिरिशं पूजयित्वा च हुत्वा
 स्तुत्वा नत्वा मनोवाक्शुभिरवहितः प्राप्य कामानशेषान् ।
 व्याख्याता चागमानां भुवि कविषु वरः साधुवेदान्तवेदी
 वादी सौऽद्वैतविद्याफलममलतरं यातिशैवं पदं तत् ॥

अथ दक्षिणामूर्तिमन्त्रपसङ्गात् संहारदक्षिणामूर्तिमन्त्रोऽपि लिख्यते —

मध्येलिङ्गं लिखित्वा तदुपरि परितो भूपुरद्वन्द्वमष्टौ
 शूलानष्टासु दिक्षु प्रवलरिपुगणौधार्यपस्मारनुत्थै ।

एवमस्य यन्त्रम् ॥

तन्मध्ये चिन्तयामः करतलविलसत्पुस्तकाक्षस्रगर्भि
 व्याख्या सहारसंज्ञं सकलसुरगुरुं दक्षिणामूर्तिमीशम् ॥

ओंकारसंहारदक्षिणामूर्तये नमः । ओंकारसंहारदक्षिणामूर्तये आदिमैरव-
 भूतप्रेतपिशाचब्रह्मराक्षसब्रह्मराक्षसीदानवदानवीक्षुद्रक्षुद्री अशून्यं शून्यं आवश्यक
 आवश्यक ऊर ऊर उरुल उरुल एर एर पशप्पेशे प्रोडिण्याह स्वाहा । इति
 पिशाचनिघातप्रधानीयं मन्त्रः ॥

अथ प्रसङ्गात् नवाक्षरदक्षिणामूर्तिमन्त्रोऽपि लिख्यते —

* ओं अ नमश्शिवाय अ ओं । इति मन्त्रः ॥

अज्ञानेन्धनदीप्तायः ज्ञानाभिलालरूपिणे ।

आनन्दाज्यहविःप्रीताक्षम्यक्ज्ञानं प्रयच्छ मे वा इति ॥

लकुटीदक्षिणामूर्तिमन्त्रः —

जुमयोरपि अनुष्टुबुक्तवदङ्गानि । तत्र मूलमन्त्रवर्णस्थाने नवाक्षरीमन्त्रस्य
 द्वितीयवर्णादिक्रमेण योजयाक्षस्य विशेषः ॥

तत्र लकुटीध्यानविशेष उच्यते —

न्यग्रोधस्य तरोरधः शुक्लमुखैः शुश्रूषुभिः संबृतं
 व्याख्यातत्परमष्टभोगिविलसद्भूषं शिवं दण्डितम् ।
 स्वर्णाभं सजटामलेन्दुशकलं वीरासनाध्यासितं
 प्याग्रत्वक्पटलस्त्रिपन्नगतनुं न्यस्तात्मपुस्तं भजे ॥

* ओं अं नमश्शिवाय अं ओं इति ३ पाठः

वामे तु न्यस्तदण्डं करसरसिरुहे दक्षिणे ज्ञानमुद्रां
 कुर्वन्तं चासने स्वे कनकमणिमये संस्थमम्भोजनेत्रम् ।
 मूले न्यग्रोधदारोरमरमुनिगणैः पूज्यमानन्दरूपं
 ध्यायेत् हंसाभिधानं परममुदयुतं दक्षिणामूर्तिमीशम् ॥

अथ नवाक्षरीन्यासः —

प्रहाराशेषगुर्वादिवन्दनं कृत्वा, पाशुपतास्त्रेणांगुलिन्यासकरशोधनतालत्रय-
 दिग्वन्धनाग्निप्राकारान् विधाय, ह ह ह इति मूलाधारहृदयभूमध्यगतसुषुम्ना-
 नाडीपर्यन्तं भङ्ग्यत्वा ह्रस्वं इति मूलाधारगतं तेज द्वादशान्ते नीत्वा, ह्रस्वं इति
 द्वादशान्तगतं तेजः मूलाधारं नयन्, द्वादशान्तस्थितुसुधामण्डलामृतचिन्दुरूपेण
 मूलमन्त्राक्षराणि ध्यात्वा, मन्त्रं सकृदुच्चार्य, शुद्धोऽयं मन्त्र उत्पन्न इति
 भावयित्वा, प्रणवेन पट्प्राणानायम्य, मूलेन केशादिपादपर्यन्तं त्रिवर्ष्याप्य
 पीठन्यासं कुर्यात् ॥ तद्यथा —

गुं गुरुभ्यो नमः । पृथिव्यै नमः । कैलासाद्रये नमः । चटवृक्षाय नमः ।
 स्फटिकमण्डपाय नमः । रत्नसिंहासनाय नमः । इति मूलाधारादारभ्य हृदय-
 पर्यन्तं न्यस्त्वा, पुनर्धर्मादीन् सप्तदशपटले गोमालविधाने प्रोक्तप्रकारेण
 न्यसित्वा, वामार्थे नमः, ज्येष्ठार्थे नमः, रौद्र्ये नमः, काल्यै नमः, कलविकरिण्यै
 नमः, बलविकरिण्यै नमः, पलप्रमथिन्यै नमः, सर्वभूतदमन्यै नमः, मनोन्मन्यै
 नमः ९ ओं नमो भगवते सर्वगुणात्मशक्तियुक्ताय अनन्ताय योगपीठात्मने नमः ।
 इति हृदये अष्टदलेषु न्यसित्वा, मूलमन्त्रोच्चारणपूर्वकं श्रीदक्षिणामूर्तये नमः
 इति पीठे मूर्तिं विन्यस्य, पञ्चोपचारान्समर्प्य, पाद्यमिदमर्घ्यमिदमाचमनीयक-
 मिदमित्येतानि समर्प्य, मूलमन्त्रमय द्वादशवारं जपेन कुम्भकं कुर्वन्, अन्तः-
 पातितं तेजः दक्षिणनासिकया दक्षिणकरतले निपात्य, तत्करतलपृष्ठपार्श्वे
 व्याप्याङ्गमन्त्रैर्गुलिन्यासपङ्क्त्यासौ कृत्वा, कृप्यादिस्मरणपूर्वकं मूलमन्त्रै-
 स्त्रिवर्ष्याप्य मूलमन्त्रस्याष्टाक्षरन्यासं कुर्यात् ॥ तद्यथा —

नेत्रद्वय श्रोत्रद्वय नासिकाद्वयास्पलिङ्गाग्रगुह्येषु, शिरोललाट नेत्रयुगास्य
 कण्ठद्वयं जानुपादेषु, बाहुपादसन्ध्यङ्गुलीषु अक्षरान् न्यसेत् । एषा षडावृत्या
 सृष्टिः ॥

ततो मूलेन त्रिव्याप्य, पार्श्वद्वयपृष्ठनाभिहृत्कण्ठदक्षिणांसककुद्रामांसेषु;
शिरोललाटेनेत्रद्वयनासिकाद्वयास्येषु, बाहुद्वयमूलसन्ध्यंगुल्यग्रेषु, दक्षिणहस्त-
तर्जन्यंगुष्ठपर्वद्वन्द्वमध्यमानामिकापर्वद्वन्द्ववामहस्ततर्जन्यंगुष्ठपर्वद्वन्द्वेषु. वाममध्य-
मानामिकापर्वद्वन्द्ववामकनिष्ठिकापर्वत्रयदक्षिणकनिष्ठिकापर्वत्रयेषु न्यासं कुर्यात् ।
एवं कृते मूलमन्त्रस्य पडावृत्तिर्भवति । एषा स्थितिः ॥

ततो मूलेन त्रिव्याप्य 'वामपादतलतदुपरितत्पार्श्वद्वयसमस्तजङ्घातत्पार्श्व-
द्वयोरुतत्पार्श्वद्वयेषु, एवं दक्षिणपादवामहस्तदक्षिणहस्तेषु, वामपादोक्षरीत्या,
नाभ्यादिहृदन्तं, वामकट्यादितत्स्तनान्तं, दक्षिणकट्यादितत्स्तनान्तं, हृदादि-
मस्तकान्तं, मस्तकादि (मस्तके) चतुर्दिक्षु मूर्ध्नि च, पञ्चावृत्त्या न्यसेत् । एषा
पञ्चावृत्त्या संहतिः ॥

मूलेन त्रिव्याप्य, पुनः सृष्टिस्थिती विन्यस्य पुनश्च त्रिव्याप्य, ईशानाय
मूर्ध्ने नमः । तत्पुरुषाय वक्त्राय नमः । अघोराय हृदयाय नमः । वामदेवाय
गुह्याय नमः । सद्योजाताय पादाम्यां नमः । इति अंगुष्ठाद्यंगुलिन्यासक्रमेण
शिरोवदनहृद्गुह्यपादेषु सूत्रन्यासं कृत्वा, ईशानाय ऊर्ध्ववक्त्राय नमः,
तत्पुरुषाय पूर्ववक्त्राय नमः, अघोराय दक्षिणवक्त्राय नमः, वामदेवाय
उत्तरवक्त्राय नमः, सद्योजाताय पश्चिमवक्त्राय नमः, इति पञ्चवक्त्रस्थानेषु
पञ्चन्यासं कृत्वा मूलेन त्रिव्याप्य, मूलमन्त्रेण प्रणवेन वा संपुटितमातृकान्यासं
कृत्वा, मूलस्त्रिःन्याप्य, षडङ्गऋषिछन्दोदेवताश्च न्यस्य प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् ।
तत्र दक्षिणामूर्तिदेवस्येति विशेषः । एवं कृत्वा पुनर्ध्यान्वा जपेत् ॥

अथ दक्षिणामूर्तिप्रमद्वात् मेधादक्षिणामूर्तिमन्त्रोऽपि कल्पान्तरोक्तोऽत्र
योग्यतावशात् लिख्यते —

ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । मेधादक्षिणामूर्तिदेवता । मेधा बीजम् ।
स्वाहा शक्तिः । मम दक्षिणामूर्तिप्रीत्यर्थं (प्रसादसिद्ध्यर्थं) विनियोगः । आं
हृत् । ई शिरः । ऊं शिखा । ऐं कवचम् । औं नेत्रम् । अः अस्त्रम् ॥

ध्यानम् —

भस्मव्यापाण्डराङ्गशिशिकलधरो ज्ञानमुद्राक्षमाला-
वीणापुस्तैर्विराजत्करतलकमलो योगपट्टाभिरामः ।

व्याख्यापीठे निषण्णो मुनिवरनिकरैः सेवितस्सुप्रसन्नः

सव्याळः कृत्तिवासाः सततमवतु नो दक्षिणामूर्तिरीशः ॥

ओं नमो भगवते दक्षिणामूर्तये मह्यं मेधां प्रज्ञां प्रयच्छ स्वाहा ॥ इति मन्त्रः । प्रज्ञापदरहितो वा मन्त्रः । ज्ञानपधालोऽयं मन्त्रः ॥

कृष्णाष्टमीमारभ्य कृष्णचतुर्दशीपर्यन्तं चत्वारिंशत्सहस्रं जपेत् । आज्येन दशांशं पुरश्चरणाहोमः । लक्षं वा जपेत्, विष्णुघालये वा पश्चिमद्वारशिवालये वा । अस्मिन्पक्षे क्षीरप्लुतशुद्धतिलैराज्येन पायसाग्नेन वा दशांशं पुरश्चरणहोमः ॥

अथ पूजा —

प्रासादोक्तपीठे समावाह्य समर्चयेत् । अङ्गैः प्रथमावरणम् । स्वरद्वन्द्वद्वष्टकेन द्वितीयावरणम् । कचटतप्यशळादिवर्गैरष्टधा विभक्तैः तृतीयावृत्तिः । सरस्वत्यै० ब्रह्मणे० सनकाय० सनन्दाय० सनातनाय० सनत्कुमाराय० * शुक्राय० वेदव्यासाय० नारदाय ९ इति चतुर्थ्यावृत्तिः । पार्वत्यै० सुभगायै भद्रायै० श्रीडायै० शान्त्यै० रौद्र्यै० काल्यै० विजृम्भायै० ८ एताभिः पञ्चम्यावृत्तिः । इन्द्रादिभिः षष्ठी ॥

हस्तस्य पुस्तकास्वच्छाः प्रोक्तास्त्युः स्वर्णभूषणाः ।

एवं ध्यात्वा अर्चनीया इति शेषः । अथास्य मन्त्रस्य ग्यासोऽपि लिख्यते —

प्रथमं शुर्वादिवन्दनं कृत्वा मन्त्राङ्गपञ्चास्त्रेण वा, पाशुपतास्त्रेण वा, तालत्रयादिदिग्बन्धनं कृत्वा, हकारत्रयोच्चारणेन मूलाधारहृदयभूमध्यगत-पर्वत्रयभञ्जनं कृत्वा, ह्रस्वै इति मूलाधारगतं तेजो द्वादशान्तं नीत्वा, ह्रस्वै इति द्वादशान्तगतं तेजः मूलाधारे नीत्वा, द्वादशान्तस्थितसुधामण्डलनिर्गळितामृतबिन्दुरूपेण शुद्धानि मन्त्राक्षराणि ध्यात्वा, मूलमेकवारं जप्य, शुद्धो मन्त्र उत्पन्न इति ध्यात्वा, यमिति वायुबीजेन षोडशवारं मनसा पठितेन रेचकस्थूलसूक्ष्मकारणशरीरत्रयशोषणकरं कृत्वा, रं इत्यग्निबीजेन द्वाविंशद्वारं मनसा पठितेन पूरणं पूर्वोक्तशरीरत्रयदहनकरं कृत्वा, शुद्धं शरीरत्रयमुत्पन्नं ध्यात्वा, मूलेन केशादिपादान्तं त्रिशो व्याप्य पीठन्यासं कुर्यात् । तत्प्रकारस्तु

* शुक्राय इत्यस्मिन्बाने शुक्राय इति भवितव्यमिति भाति ।

पूर्वं सप्तदशपटले गोपालकविधाने प्रोक्तः । तत्र नवशक्तयस्तु पूर्वसिन्धेय पटले प्राक् प्रासादमन्त्रविधाने प्रोक्ता न्यस्तव्याः ॥

पुनः श्रीदक्षिणामूर्तये नम इति कर्णिकायां मूर्तिं विन्यस्य मानसपूजां कृत्वा, आसनस्वागतपाद्यादयुपचारान् कृत्वा, द्वादशवारं मूलं जप्त्वा कुम्भकं कृत्वा, मूलमन्त्रं तेजोरूपतया ध्यात्वा दक्षिणनासिकया दक्षिणकरे निपात्य, मूलेन तत्तेजः करतलपृष्ठेषु व्याप्य, अङ्गमन्त्रैरंगुलिन्यासं कृत्वा, मूलेन त्रिशो व्याप्य अक्षरन्यासं कुर्यात् ॥

मूर्ध्नि पश्चाल्ललाटे च चक्षुषोः श्रवणद्वये ।
नासापुटद्वये पश्चात् गण्डयोर्दन्तयोरपि ॥
जिह्वाम्रे नासिकाग्रे च ओष्ठयोर्युगले गले ।
हृदयोरोजयुग्मे च नाभौ पृष्ठे च गुह्यके ॥
ऊर्ध्वोर्जान्वोश्च जङ्घायां पाण्डुर्योः पादयुगे तथा ।
सर्वाङ्गसन्धिषु परं न्यसेद्विद्वानतन्द्रितः ॥

अस्मिन्पक्षे मूलमन्त्रे प्रज्ञापदं त्यजेत् । एवमक्षरान् न्यस्त्या, पुनः योग-
न्यासं कुर्यात् ॥ तत्प्रकारस्तु —

आधारं तु चतुष्पत्ने प्रणवं कर्णिकोपरि ।
पत्नेषु चतुरः पश्चात् हृदयेऽष्टदलाम्बुजे ॥
कर्णिकायां न्यसेद्वीजं पत्नेष्वष्टसु विन्यसेत् ।
अष्टौ च द्विदले पश्चात्कर्णिकायां न्यसेत् शिवम् ॥

शिषो हकारः ॥

द्वे द्वयं च ततः पश्चात् सहस्रारं शिरोऽम्बुजे ।
कर्णिकायां न्यसेत् शक्तिं बालार्कशतरूपिणीम् ॥

बीजशक्ती वक्ष्यमाणे ।

सप्ताक्षराणि शिष्टानि सहस्रारे शिरोऽम्बुजे ।

विन्यस्यैवमित्युक्तप्रकारेण मूलमन्त्रवर्णैः योगन्यासं कृत्वा, मूलेन एकवारं व्याप्य, मूर्तिपञ्जरन्यासं कुर्यात् ॥

ओं अ ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय महादेवाय ध्यात्वे नमः । ओं आं ह्रीं ह्रीं नमः शिवायार्यम्णे नमः । ओं इ ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय रुद्राय मित्राय नमः । ओं ई ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय शङ्कराय वरुणाय नमः । ओं उ ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय नीललोहितायांशाय नमः । ओं ऊं ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय ईशानाय भगाय नमः । ओं एं ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय विजयाय विवस्वते नमः । ओं ऐं ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय भीमाय इन्द्राय नमः । ओं ओं ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय कपर्दिने पूष्णे नमः । औं औं ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय हराय पर्जन्याय नमः । ओं अं ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय स्थाणवे त्वष्ट्रे नमः । ओं अः ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय नीलकण्ठाय विष्णवे नमः । इति ललाट-नाभि-हृदय-कण्ठ-दक्षिणपार्श्व-तदंस तद्वल-ककुत्सु न्यसेत् ॥ *

पुनः काननवृक्षैत्यादिषु स्थानेषु मातृकान्यासं कृत्वा मूलेन त्रिशो व्याप्य, ओं आं (अं) ओं हृदयाय नमः । ओं इ ओं शिरः इत्यादि षडङ्गन्यासं कृत्वा ऋष्यादींश्च विन्यस्य, ओं धीजम् । स्वाहा शक्तिः । इत्युक्त्वा, पुनः प्राणपतिष्ठा-मन्त्रेण देवतात्मको भूत्वा ध्यात्वा मानसपूजां कृत्वा, गण्डूषादिकं कृत्वा, मूलेन पुष्पाञ्जलिं संभाव्य, ओं तत्सदितः पूर्वमिति मन्त्रेण ब्रह्मार्पणं दत्वा,

शिवो दाता शिवो भोक्ता शिवस्सर्वमिदं जगत् ;

शिवो यजति भूतानि यश्शिवस्सोऽहमेव सः ॥

त्वमेवाहमहं च त्वं संविन्मातृवपुर्धर ।

आवयोरन्तरभ्रान्तिर्नश्यत्वाज्ञावशात्तव ॥

इत्यर्थानुसन्धानपुरस्सरं मूलमन्त्रं जपेत् ।

अथ प्रयोगः —

पालाशपुष्पैरयुतं होमाद्विद्यानिधिर्भवेत् ।

प्रत्यहं मण्डलादर्वाक् कवीनामग्रणीर्भवेत् ॥

प्रयोगान्तरम् —

भुञ्जानः प्रयतो मन्त्री गोमूत्रे पक्वमोदनम् ।

भिक्षाभ्रमथवा मन्त्रयुतद्वितयं जपेत् ॥

अश्रुतं वेदशास्त्रादि व्याचष्टे नात्र संशयः ।

* अत्र अक्षरसंख्यातुरोधेन स्थानानि न भवन्ति ।

PLATE 1

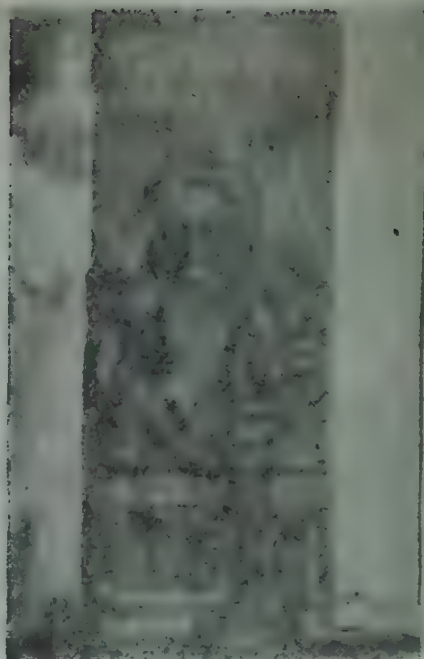

PLATE 2

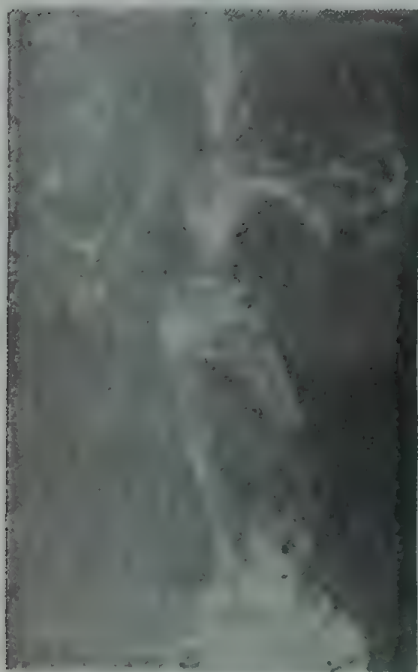

PLATE 3

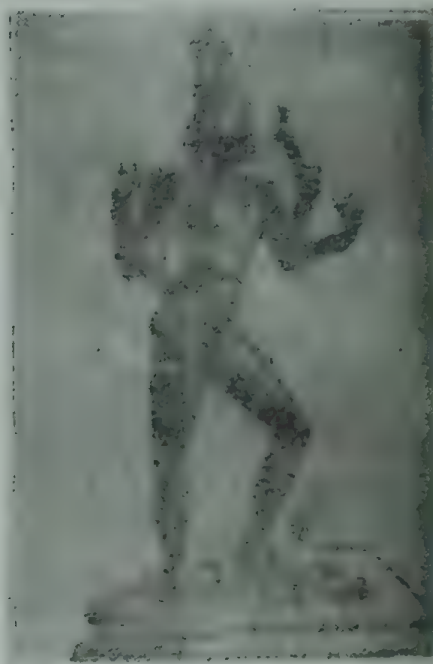
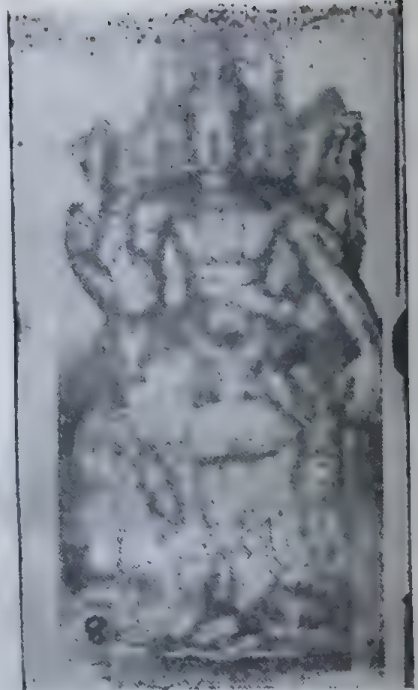

PLATE 4

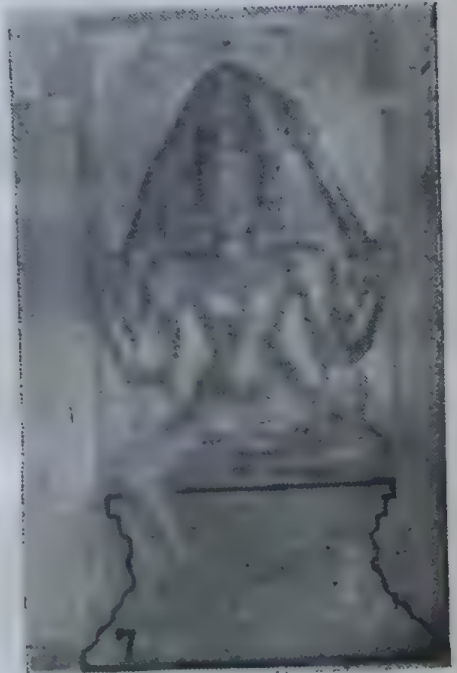
படம் 6

படம் 8

படம் 5

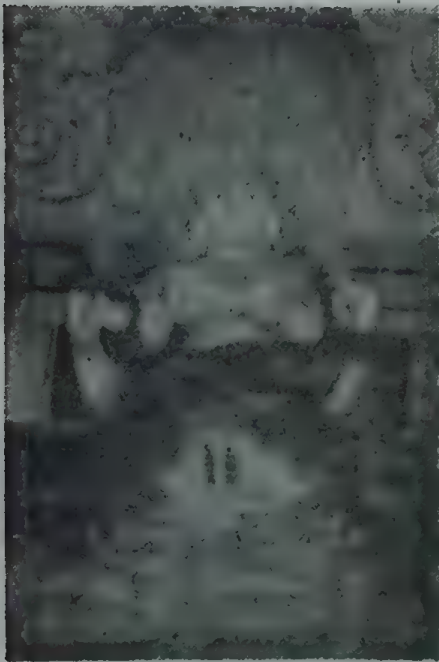
படம் 7

படம் 9

படம் 10

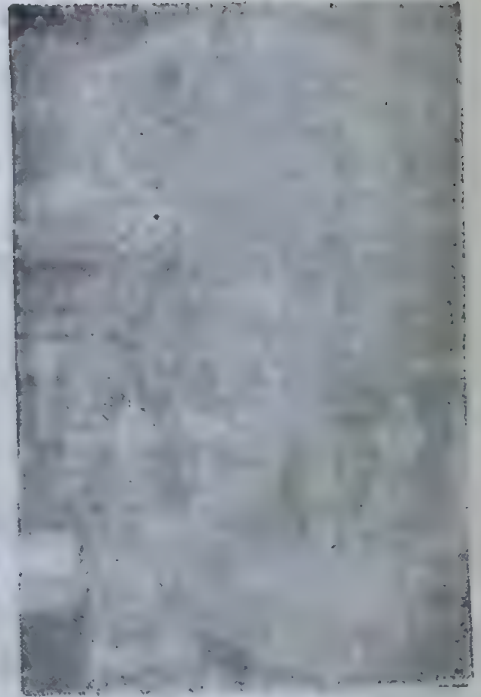
படம் 11

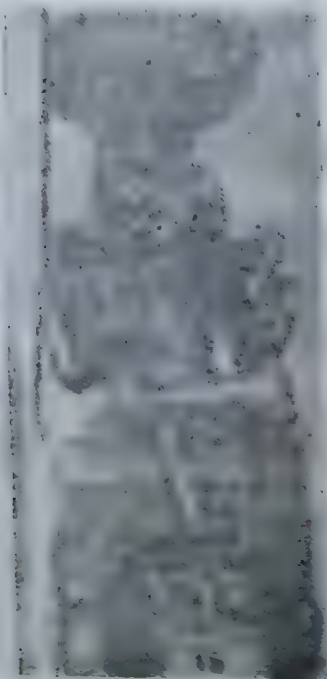
படம் 12

شال 3

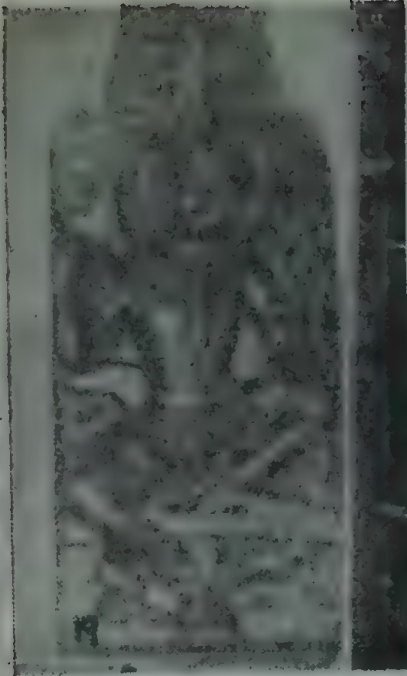
شال 4

شال 15

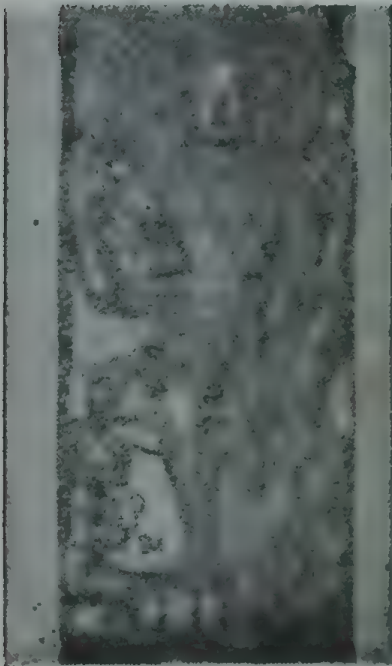
شال 16

பலம் 19

பலம் 20

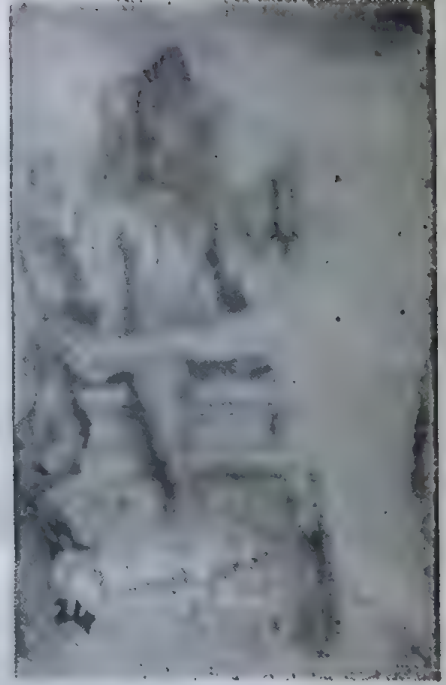
பலம் 21

பலம் 22

படம் 23

படம் 24

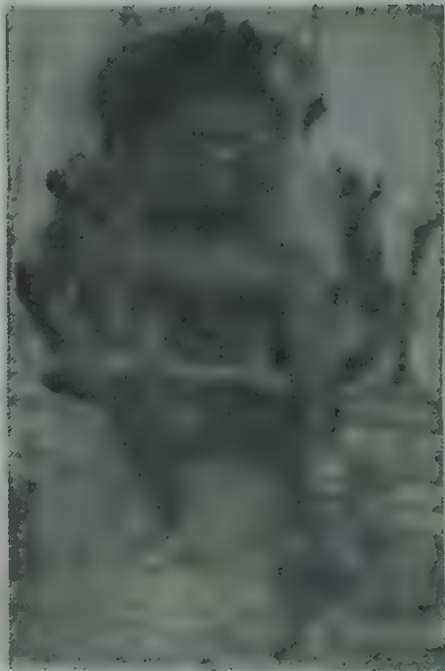
படம் 25

படம் 26

படம் 27

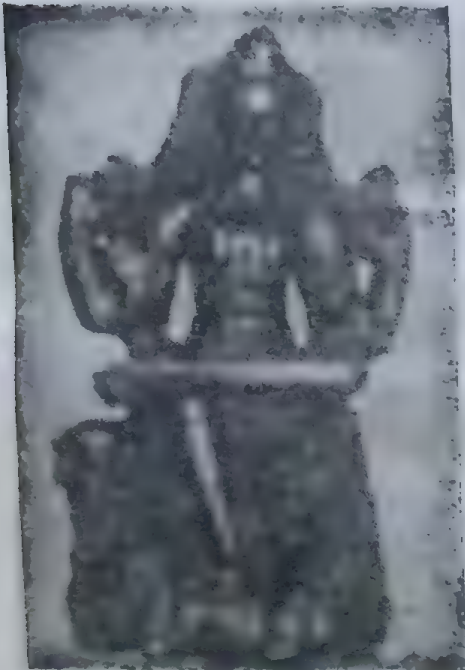
படம் 28

படம் 29

படம் 30

படம் 32

படம் 33

படம் 34

படம் 35

படம் 36

படம் 37

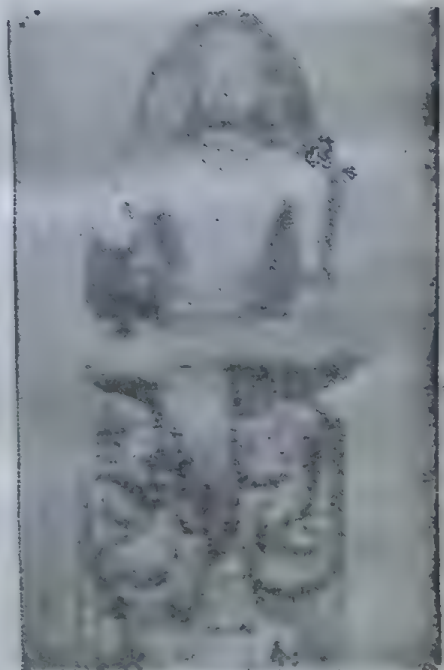
படம் 38

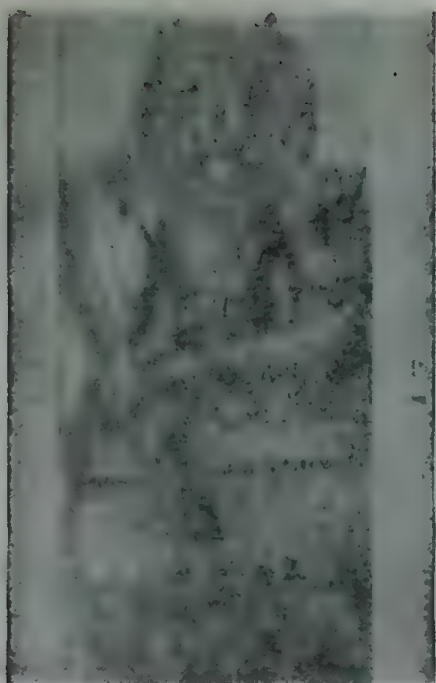
படம் 39

படம் 40

படம் 41

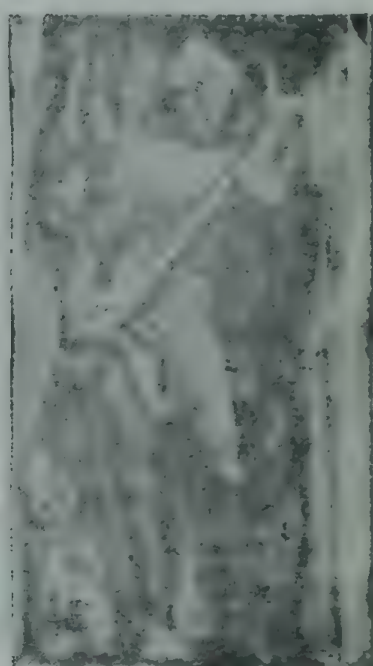
ප්‍රම 42

ප්‍රම 43

ප්‍රම 44

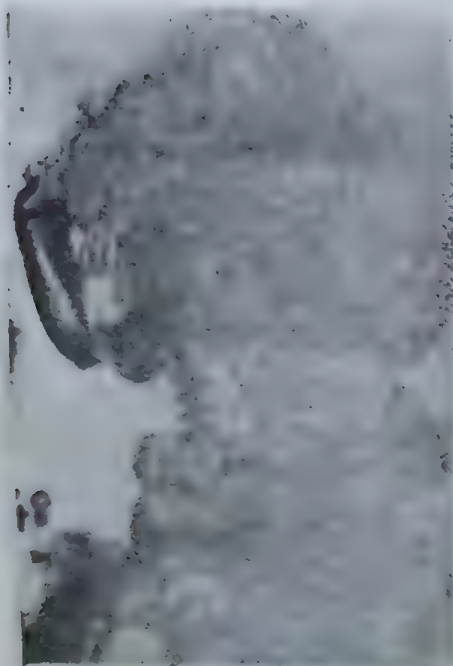
ප්‍රම 45

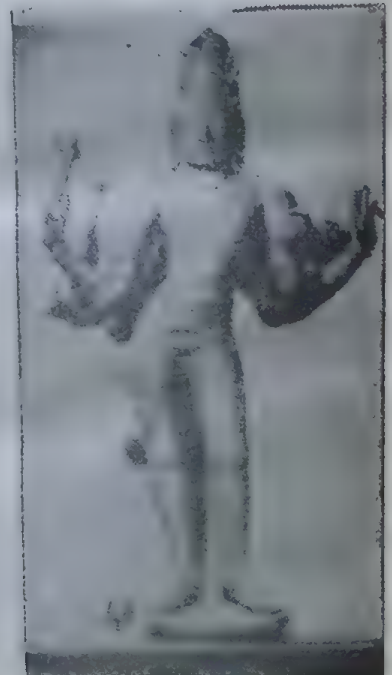
படம் 46

படம் 47

படம் 48

படம் 49

படம் 50

படம் 51

படம் 52

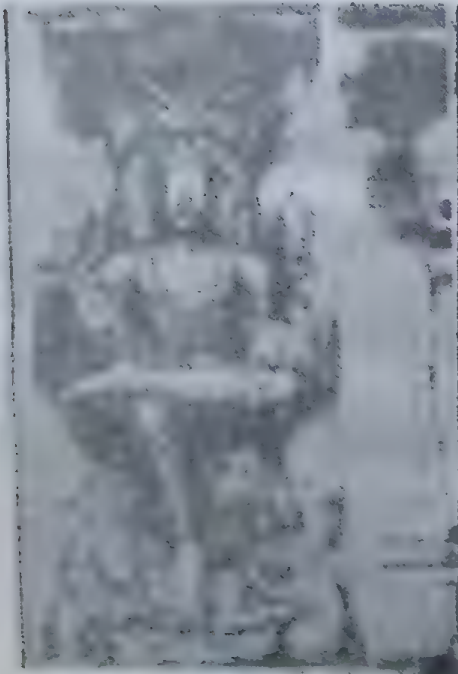
படம் 53

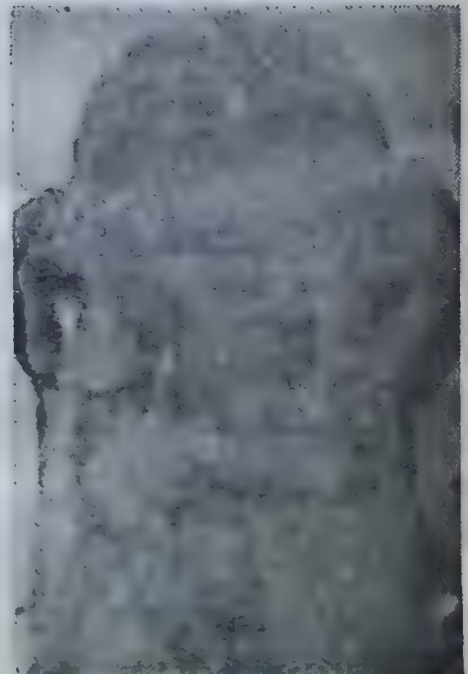
படம் 54

படம் 55

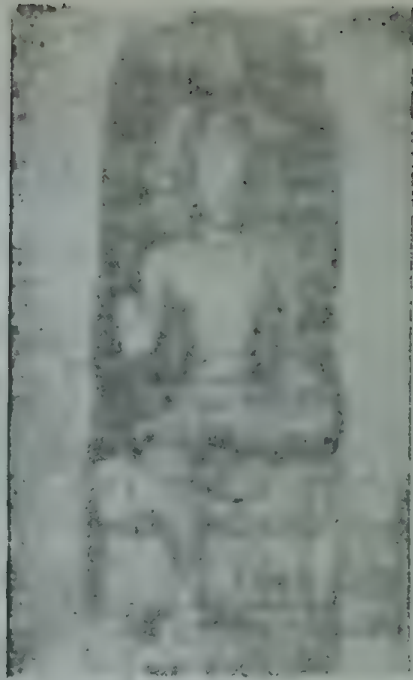
படம் 56

படம் 57

பலம் 58

பலம் 59

பலம் 60

प्रयोगान्तरम् —

स्वहस्ते जलमादाय प्रातःकाले तु साधकः ।

पञ्चविंशतिवारं वा तदर्धं वाभिमन्त्रयेत् ॥

तज्जलं प्राशयेन्नित्यं षण्मासात्साधकोत्तमः ।

महावाग्मी भवेन्नित्यं गङ्गास्रोतःप्रवाहवत् ॥

अथ मेघादक्षिणामूर्तिमन्त्रप्रसङ्गात् साम्यदक्षिणामूर्तिमन्त्रोऽपि लिख्यते —

आनन्दवामदेव क्रपिः । भोग, पङ्क्तिः छन्दः । साम्यदक्षिणामूर्तिर्देवता ।
ओं ऐं हृत् । नमः क्लीं शिरः । शिवाय सौ. शिखा । ओं ऐं कवचम् । नमः क्लीं
नेत्रम् । शिवाय सौः अस्त्रम् ॥

ओं बीजमिति नाभौ । ऐं शक्तिरिति दक्षिणांसे । क्लीं कीलकमिति वामांसे
न्यसेत् ॥ ध्यानम् —

वामोरोरुपरिस्थितां गिरिसुतामन्योन्यमालिङ्गितां

श्यामामुत्पलधारिणीं शशिनिमं चालोकयन्तीं शिवम् ।

आश्लेषेण करेण पुस्तकमथो कुम्भं सुधापूरितं

मुद्रां ज्ञानमयीं दधानमपरे मुक्ताक्षमालां भजेत् ॥

ओं ऐं नमः क्लीं शिवाय सौः । इति मन्त्रः । विद्याफलप्रधानोऽयं मन्त्रः ॥

தட்சிணாமூர்த்தி முதல் பாகத்திலுள்ள திருவுருவங்கள்

(I - P A R T)

1. திருக்கழுக்குன்றம் - ஸ்ரீ பக்தவத்சலேஸ்வரர் திருக்கோயில் யோக தட்சிணாமூர்த்தி
2. திருவிடைமருதூர் - ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி திருக்கோயில் அம்மன்கோயிலில் - திருமானிகைப் பத்தியில் உள்ள - ஞான தட்சிணாமூர்த்தி
3. தஞ்சாவூர் - ஸ்ரீ பிரகதீஸ்வரர் திருக்கோயில் வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி - செப்புத்திருமேனி கி. பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு தஞ்சை கலைக் கூடத்தில் உள்ளது.
4. தஞ்சை மாலட்டம் - பொன்விளைந்தான் பட்டி - வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி கி. பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டு செப்புத்திருமேனி தஞ்சை கலைக்கூடத்தில் உள்ளது.
5. திருவிடைமருதூர் - ஸ்ரீ மகாலிங்கசுவாமி திருக்கோயில் சித்திரப் பிரகாரத்தில் உள்ள சக்தி தட்சிணாமூர்த்தி - சுதைச்சிற்பம்
6. திருவிடைமருதூர் - ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி திருக்கோயில் - சுவாமி சந்நிதி மகாமண்டபத்தின் இடப்பக்கம் விளங்கும் சாய்ப தட்சிணாமூர்த்தி - சுதைச்சிற்பம்
7. திருவையாறு - ஸ்ரீ பஞ்சநதேஸ்வரர் திருக்கோயில் - ஹரிகுரு சிவயோக தட்சிணாமூர்த்தி.
8. ஈரட்டப்பள்ளி - ஸ்ரீ வன்மீகேசுவரர் திருக்கோயில் - நிஷ்பாருட ஞானயோக சக்தி தட்சிணாமூர்த்தி - முதலாம் புக்கராயரால் கட்டப்பட்டது கி. பி. - 1344 - 77.
9. திருவாவடுதலை - ஸ்ரீ கோமுகதீஸ்வரர் திருக்கோயில் தட்சிணாமூர்த்தி

10. திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கசுவாமி திருக்கோயில் - கருப்பக் கிருகத்தின் தெற்கு தேவகோஷ்டத்தில் விளங்கும் தட்சிணமூர்த்தி.
11. திருவிடைமருதூர் - ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி திருக்கோயில் சித்திரப் பிரகாரத்தில் - இராஜலிங்காசன தட்சிணமூர்த்தி
12. ஷே திருக்கோயில் - சித்திரப்பிரகாரம் - மகாராஜ லீலாசன தட்சிணமூர்த்தி
13. ஷே திருக்கோயில் - சித்திரப்பிரகாரம் அபய தட்சிணமூர்த்தி
14. ஷே திருக்கோயில் - சித்திரப்பிரகாரம் தட்சிணமூர்த்தி (வ. எண் 11 முதல் 14 முடிய உள்ள சுதைச் சிற்பங்களாகும்.
15. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - திருவாலங்காடு ஸ்ரீ வடவாரண்யேஸ்வரர் திருக்கோயில் - தேவ கோஷ்டம் - தட்சிணமூர்த்தி)
16. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - நரசிங்கம் பேட்டை ஸ்ரீ சுயம்புநாதர் திருக்கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி.
17. மயிலாடுதுறை - ஸ்ரீ மயூரநாத சுவாமி திருக்கோயில் - வியாக்யான தட்சிணமூர்த்தி.
18. சமீபகாலத்திய திருவுருவம் - சுவாமிமலை - திருக் கோயிலில் உள்ளது. ஐடாபந்தம் அழகு காண வேண்டிய ஒன்றாகும்.
19. வடஆர்க்காடு மாவட்டம் - தக்கோலம் - திருவூறல் மகாதேவர் திருக்கோயில் - உத்குடிகாசன தட்சிணமூர்த்தி.
20. காஞ்சிபுரம் - கருக்கினில் அமர்ந்தாள் சக்தி ஆலய - தட்சிணமூர்த்தி (சுகாசன தட்சிணமூர்த்தி)
21. திருவல்லம் - (தொண்டை நாட்டுத்தலம்) ஸ்ரீ பிழ்வராதிஸ்வரர் திருக்கோயில் உத்குடிகாசன தட்சிணமூர்த்தி.
22. பாரீஸ்நாட்டின் " Guimet " மியூசியத்தில் - தட்சிணமூர்த்தி காலம் 16 ஆம் நூற்றாண்டு செப்புத்திருமேனி - Vijayanagara Period.
23. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - திருப்பூந்துருத்தி - ஸ்ரீ புஷ்பவனநாதர் திருக்கோயில் உத்குடிகாசன வினாதர தட்சிணமூர்த்தி

22. திருக்கச்சனம் - ஸ்ரீ கைச்சின்னேஸ்வரர் திருக்கோயில் - மேதா தட்சிணமூர்த்தி
25. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - திரு ஆவூர் ஸ்ரீ பசுபதிஸ்வரர் திருக்கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி
26. ஆலங்குடி - ஸ்ரீ ஆபத்சபையர் திருக்கோயில் தெற்கு கோஷ்டத்தில் உள்ள தட்சிணமூர்த்தி - இத்திருக்கோயிலில் தட்சிணமூர்த்தி உற்சவர் விளங்குகின்றார்.
27. திருநெல்வேலி மாவட்டம் - ஊர்க்காடு - திருக்கோட்டியப்பர் திருக்கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி
28. திருநெல்வேலி மாவட்டம் - அந்தாள நல்லூர் - ஸ்ரீ முன்றீஸ்வரர் திருக்கோயில் தட்சிணமூர்த்தி
29. திருநெல்வேலி மாவட்டம் - பிரமதேசம் ஸ்ரீ கைலாசநாதர் திருக்கோயில் - கால்மாறி அமைந்த தட்சிணமூர்த்தி
30. திருநெல்வேலி மாவட்டம் - சேரன்மாதேவி - ஸ்ரீ அம்மநாத சுவாமி திருக்கோயில் - மான். மழு ஏந்திய தட்சிணமூர்த்தி
31. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - ஆனங்குடி (திருவாவடுதுறைக்கு அருகில்) மேதா தட்சிணமூர்த்தி.
32. கலிங்கநாடு - யோக தட்சிணமூர்த்தி - கி. பி. 12 - ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம்.
33. திருவிவிலூர் (திருவிடைமருதூர் அருகில்) - தட்சிணமூர்த்தி முற்காலச். சோழர்களின் திருப்பணி - ஸ்ரீ சிவயோகநாத சுவாமி கோயில்.
34. இராமம் (முண்டிச்சரம்) - சென்னைதிருச்சி பெருவழிச் சாலையில் திருக்கோயிலுரை அடுத்த 3 கி. மீ. தொலைவில் பெண்ணையாற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீ சிவலோக நாதர் கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி.
35. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் - ஊறம்பூர் - ஸ்ரீ கட்டம்பவனேஸ்வரர் திருக்கோயில் அத்தபத்மாசன யோக தட்சிணமூர்த்தி.

36. திருச்சி மாவட்டம் - கொடும்பாளூர் - மூவர் கோயில் - வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி - கி. பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு - இரண்டாம் ஆதித்தியன் காலத்தது என ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.
37. செங்கற்பட்டு மாவட்டம் - வேளச்சேரி - ஸ்ரீ தண்டிஸ்வரர் கோயில் உத்குடி-காசன தட்சிணாமூர்த்தி.
38. தஞ்சை மாவட்டம் - திருவிடைமருதூர் வட்டம் - ஆடுதுறை (தென்குரங்காடுதுறை) ஸ்ரீ ஆபத்சகாயேசுவரர் திருக்கோயில் - தட்சிணாமூர்த்தி கி. பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு - செம்பியன் மாதேவியார் திருப்பணி.
39. தஞ்சை மாவட்டம் - ஆனங்கூர் (திருவாவடுதுறைக்குக் கிழக்கே 8 கி. மீ. தூரம்) - ஸ்ரீ அகஸ்திஸ்வரர் திருக்கோயில் - தட்சிணாமூர்த்தி - கி. பி. 10 நூற்றாண்டில் உத்தம சோழர் காலத்திலும், செம்பியன் மாதேவி காலத்திலும் திருப்பணி செய்யப்பட்டது.
40. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - திருமணஞ்சேரி அருள் வள்ளல் நாயகர் கோயில் - உத்தம சோழன் காலத்திய தட்சிணாமூர்த்தி.
41. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - திருவேள்விக்குடி - திருக்கலியாணசுந்தரர் கோயில் - தட்சிணாமூர்த்தி - உத்தம சோழன் காலம்.
42. ஷே. மாவட்டம் - திருவாரூர் கோயிலினுள் தனிக் கோயிலாக விளங்கும் அசலேஸ்வரம் திருக்கோயில் - தட்சிணாமூர்த்தி - காலம் கி. பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு.
43. சித்தூருக்குத் தென் மேற்கில் 26 கி. மீ. தொலைவில் உள்ள சோம நாதேஸ்வரர் கோயில் - ரிஷபாரூட வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி முதற்பராந்தக சோழன் காலம்.
44. திருச்சி மாவட்டம் - துறையூர் - மூலத்தானுத்துப் பரமேஸ்வரர் கோயில் - நின்ற கோலத்தில் வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி காலம் முதலாம் ஆதித்திய சோழன்.
45. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - மயிலாடுதுறை வட்டம் - புஞ்சை கிராமம் - நற்றுணை ஈஸ்வரன் கோயில் தட்சிணாமூர்த்தி கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு.

46. திருவையாறு - கைலாசநாதர் திருக்கோயிலில் - தட்சிணமூர்த்தி காலம் முதலாம் இராசராசன்.
47. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - நன்னிலம் வட்டம் - திருச்செங்காட்டத்துடி - உத்தராபதிஸ்வரர் கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி காலம் கி. பி. 985 - 1070
48. திருச்சி மாவட்டம் - திருநெடுங்கனம் - திருநெடுங்கன நாதர் கோயிலின் தேவகோஷ்டத்தில் - யோக தட்சிணமூர்த்தி ஷே. கோயில் முதலாம் ஆதித்த சோழன், பாண்டியர்கள், விஜயநகர வேந்தர்கள் முதலானோர் திருப்பணி.
49. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - திருக்கோடிகா (திருவாவடுதுறைக்கு அருகில்) - திருக்கோடீஸ்வரர் - வீணாதர தட்சிணமூர்த்தி (இதனைத் திரிபுராந்தகர் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர்). இடைக்காலச் சோழர்களின் திருப்பணிகளில் இதுவும் ஒன்று.
50. உத்தத்தூர் - திருச்சிக்கு 34 கி. மீ. தொலைவில் உள்ள சித்தரத் னேஸ்வரர் கோயில் தேவகோஷ்டம் தட்சிணமூர்த்தி இக் கோயிலின் திருப்பணி முதலாம் ஆதித்தியன் காலத்தில் தொடங்கப் பெற்று இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் முடிவுற்றதாக வரலாறு.
51. திருப்பைஞ்ஞீவி - நீலிவனநாத சுவாமி கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி முதல் - ஆதித்திய சோழன் காலம்.
52. திருச்சி - திருவானைக்கா ஐம்புகேஸ்வரர் திருக்கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி இக்கோயில் கோச்செங்குணன் காலத்தைச் சார்ந்தது - பின்னர் முதலாம் ஆதித்திய சோழன் திரும்பவும் திருப்பணி செய்துள்ளான்.
53. வடஆர்க்காடு மாவட்டம் - செய்யாறு வட்டம் - திருவோத்தூர் வேதானாதேஸ்வரர் கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி பிற்காலச் சோழர் காலத்துச் சிற்பம்.
54. சித்தலிங்க மடத்தில் விபாக்ர புரீஸ்வரர் கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி ஆய்விற்சிற்ப சிற்பம்.

55. திரிகுலம் (பல்லாவரம் இரயில் நிலையத்திலிருந்து 8 கி. மீ. தூரம்)
தர்மபுரீஸ்வரர் கோயில் - உத்குடிகாசன தட்சிணமூர்த்தி-இது
18-ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பமாகும்.
56. மயிலாடுதுறை வட்டம் - நீரூர் - சோழ நாதேஸ்வரர் கோயில்
சோம நாதேஸ்வரர் கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி.
57. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் - இலவநாகூர் - (இறைவனாரையூர்)
அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி உத்தம சேர்மன்
காலத்துச் சிற்பம்.
58. மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் உள்ள பல்லவராயன் பேட்டை
சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோயில் - ஐடாமண்டலத்தடன் தட்சிண
மூர்த்தி - இரண்டாம் இராசராசன் காலத்தைச் சார்ந்த சிற்பம்.
59. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் - திருவெண்ணைய - நல்லூர் -
அருட்டுறை நாயனார் கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி - இரண்டாம்
இராசராசன் காலத்துச் சிற்பம்.
60. திருச்சி பெருவழிச்சாலையில் துறைபூர் நந்திகேஸ்வரர் திருக்
கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி - இது மூன்றாம் இராசராசன் (கி. பி.
1246 - 1280) காலத்தைச் சார்ந்த சிற்பமாகும்.
61. மயிலாடுதுறை - வள்ளலார் கோயில் மேதா தட்சிணமூர்த்தி.

